

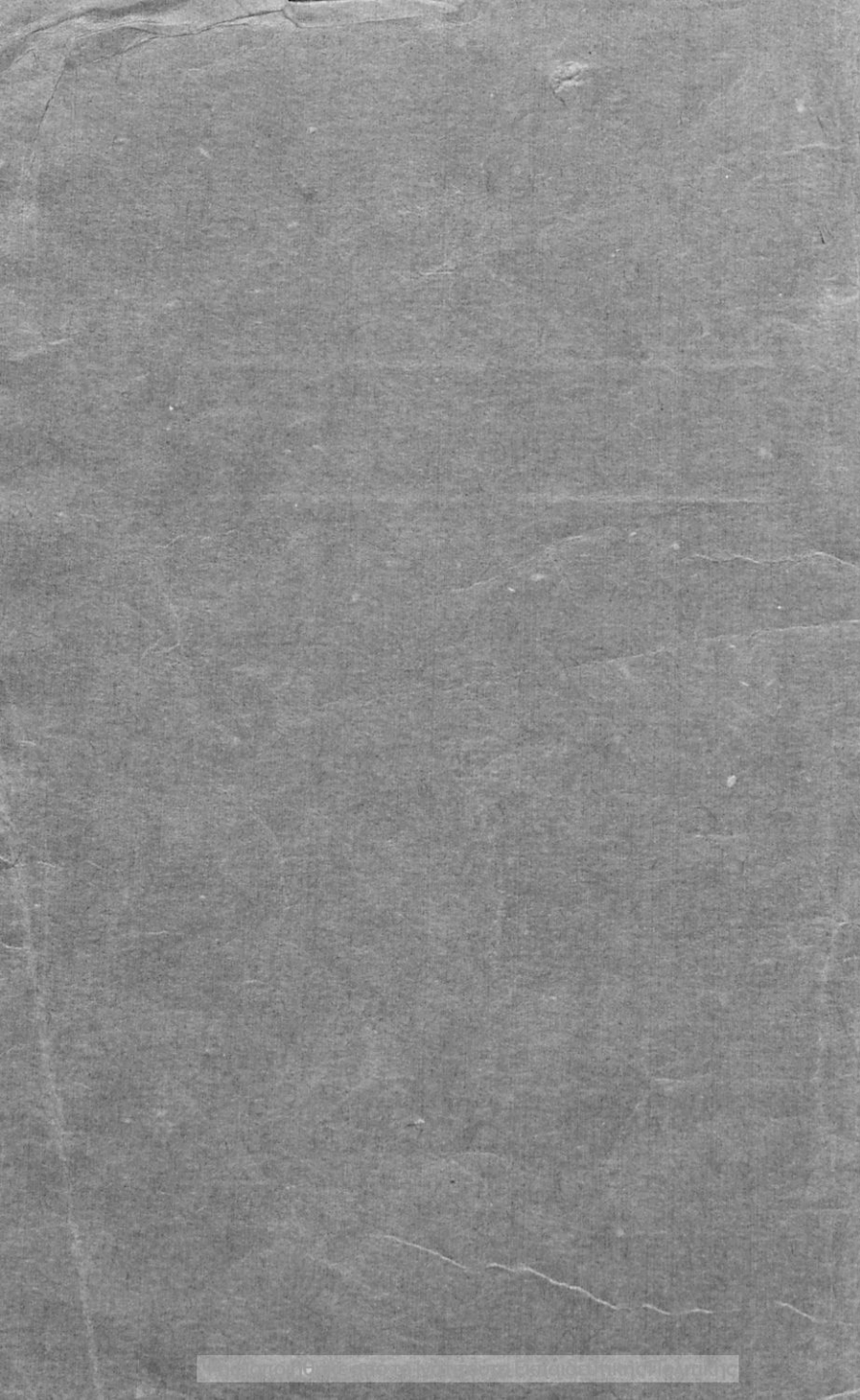
ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΟΓΟΙ
ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΥΠΟ
ΕΥΑΓ. Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ»
1888

1888.
461

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΟΓΟΙ

ΑΡΘΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΥΠΟ

ΕΥΑΓ. Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΟΥ

ΚΛΗΡΗΓΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ»

1888

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ

α'.) Πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι θαυμάζειν, ἦν τινὰ ποτε γνώμην ἔχων περὶ σωτηρίας τὴν πρόσδοδον ἐποίησάμην, ὡσπερ τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὐσης, ἢ σφαλερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθεστώτων, ἀλλ' οὐ πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρήνην δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης, καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμαχοὺς ἐχούσης πολλοὺς μὲν τοὺς ἐτοίμως ἡμῖν, ἦν τι δέη, βοηθήσοντας, πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποιῶντας ὡγ ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν ἂν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι θαρρεῖν ὡς πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι καὶ βουλευέσθαι περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. Ὁ λόγος οὗτος τοῦ Ἰσοκράτους εἶναι προτρεπτικός. Προτρέπει δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἐπ' ἀρετὴν νὰ καταλύσωσι τὴν νῦν διεφθαρμένην δημοκρατίαν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προτέραν πολιτείαν τοῦ Σόλωνος, δι' ἧς ἡ πατρίς ἐδοξάσθη. Ἀπέβαλον δ' οἱ Ἀθηναῖοι αὐτήν, διότι Ἐφιάλτης τις καὶ θεμιστοκλῆς χρεωστοῦντες τῇ πόλει χρήματα καὶ ἤξεύροντες ὅτι, ἐὰν δικάσωσιν οἱ Ἀρεοπαγῖται, ἐξάπαρτος θέλουσιν ἀποδοθῆ ταῦτα, ἔπεισαν τὸν δῆμον νὰ καταλύσωσιν αὐτούς, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

(α'.) 1) Θ α υ μ ᾶ ζ ω] περὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἴδε Πανηγ. § 1. — Πρόσοδον ἐπ.] (3, 15, 8, 4) = προσῆλθον, ἐπαρουσιάσθην πρὸς ὑμᾶς (τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον) ἐν § 15 τὴν πρόσδοδον ἀπεγραψάμην, λέγει. Ἀμφότερα δὲ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἰσοδυναμοῦσι τῷ ἡμέραν τὰ ττεῖν, ἐν ἧ ἕκαστος τῶν ῥητόρων, πολλῶν ὄντων, νὰ ὀμιλήσῃ ἔμελλε πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον. Οἱ τὴν προσοδ. ποιούμενοι λέγονται ἐνίοτε οἱ παριόντες. Πρόσοδος 1) προσέλευσις, παρουσίαις. 2) Ὄφελος, κέρδος. — Ἐν κινδ. οὐσης] = κινδυνεύουσης. — Σφαλερῶς — κα θ.] εἰς ἐπισφαλῆ κατάστασιν εὕρισκομένων. — Ἀλλ' οὐ... ποιῶντας] συνδέονται τὰ τέσσαρα μέρη διὰ τοῦ μὲν — δέ, μὲν — δέ. — Διακοσίας] ἐπὶ Δημοσθένους 300 ἠδύναντο νὰ παρασκευάσωσι, ὁ Βοίχιος λέγει 290.

2) Τὰ περὶ τ. χ.] εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὰ περίε, τὰ κατὰ ξηράν. — Τῶν κ. θ. ἀρχ.] = θαλασσοκρατοῦτης. — Συμμαχοὺς] τριπλοῦν τὸ γένος τῶν συμμαχῶν τῶν Ἀθηναίων. Παρβλ. Θουκ. ζ' 85 καὶ ζ' 57. — Συντάξεις] λέγει κατ' εὐφημισμὸν Ἀττικὸν τοὺς φόρους, ἐπειδὴ, ὡς φησὶν Ἀρποκρατίων, χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνας τὸ τῶν φόρων ὄνομα. Κορ. Παρ. Πλουτ. β'. Σόλ. 86. — Θαρρεῖν] = ἔχειν θάρρος. — Ὡς... ὄντας] περὶ τοῦ ὡς παρβ. Ἀσ. Εἰσ. Ἐλ. Συν. σελ. 617 καὶ Συντ. σελ. 476.

- 3 β'). Ὑμεῖς μὲν οὖν οἶδ' ὅτι τούτῳ χρώμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου καταφρονεῖτε καὶ πᾶσαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτῃ τῇ δυνάμει κατασχέσειν ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δεδιώς. Ὅρῳ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἀρίστα πράττειν οἰομένας κάκιστα βουλευομένας καὶ τὰς μάλιστα θαρρούσας εἰς πλείστους κινδύνους καθισταμένας. Αἴτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ συντάσσεται καὶ συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλοῦτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δ' ἐνδείαις καὶ ταῖς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ πολλὴ μετριοτής, ὥστε χαλεπὸν εἶναι διαγνώnai, ποτέραν ἂν τις δέξαιτο τῶν μερίδων τούτων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ καταλιπεῖν. Ἴδοιμεν γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῆς φαυλοτέρας εἶναι δοκούσης ἐπὶ τὸ βέλτιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπιδιδούσας, ἐκ δὲ τῆς κρείττονος φαινομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον εἶθι-

(β'). 3) Ἡ μ ε ἴ ς . . . οἶ δ' ὅ τ ι] οἶδα ὅτι ἡμεῖς χρ. . . καταφρονεῖτε. Ἄσ Εἰς. Ἑλ. Συντ. καὶ Συν. σελ. 778—794. — Χ ρ ὶ μ ε ν ο ι] μετοχὴ τροπικὴ — Χ ρ . λ ο γ ι σ μ ῶ] περιφρασὶς=λογιζόμενοι. Δέν ἐξηγεῖται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ μεταχειρίζομαι τὸ χρῆσθαι μετὰ δοτ. ἀποτελεῖ περιφρασιν ἰσοδυναμοῦσαν ῥήματι ἀπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ' οὗ συντάσσεται ἐκφερόμενον χρώμαι ὀργῆ=ὀργίζομαι. Τὸ χρῆσθαι συντάσ. 1) δοτ. ἀπλῆ. 2) δοτ. καὶ αἰτ. 3) διπλῆ δοτ., ἐξ ὧν ἡ μὲν τοῦ πράγματος, ἡ δὲ τῆς χρήσεως.—Τ ῆ ν Ἑ λ λ ᾶ δ α =τὴν ἄλλην Ἑλλάδα — Δ ε δ ι ὡ ς] κατηγ. μετοχὴ ἐκ τοῦ τυγχάνω. Ἄσ. συν. Α'. ΙΗ'. 6 καὶ Συντ. σελ. 192, 2—9.— Ἀ ρ . π ρ ᾶ τ ε ι ν] ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ οἰομένας. Τὸ πράττειν κεῖται εἰς ἀμετάβ. διάθεσιν οὐ μόνον μετ' ἐπιρ. εὐ, καλῶς, ἐπεικῶς, ταπεινῶς, εὐδαιμόνως, ἀλλὰ καὶ μετὰ οὐδετέρου ἐπιθ. καλᾶ, καταδεέστερον, ἄμεινον κτλ. καὶ σημαίνει κατὰστασιν εὐτυχῆ ἢ δυστυχῆ.

4) Ἀ ὑ τ ὸ κ α θ' αὐ τ ὸ =μόνον, οὐχὶ δηλ. μετ' ἄλλων ἀκολουθῶν. Λέγεται καὶ μόνος καὶ καθ' αὐτόν, Παναθ. 102 καὶ Πλάτ. Πολ. σελ. 604, 4 μόνος αὐτὸς καθ' αὐτόν. Ἄσ. συν. Α'. Δ'. 13. — Π ᾶ ρ α γ ῖ γ ν ε τ α ι] =προσέρχεται. — Τ ο ῖ ς π λ ο ῦ τ ο ι ς] ὁ πληθ. πλοῦτοι κτλ. ἀπαντᾶ καὶ ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ πενίαι, ἐνδείαι. Ὁ Ἴσ. θέτει τὸν πληθ. τῶν ὀφηρημένων, ὅταν προσέχη εἰς τὸ πλῆθος τῶν καθ' ἕκαστον, δι' ὧν τὸ ἀφηρημένον ἐμφανίζεται οὕτω λέγει ἰσότητες, ἀργίαι κτλ. Αἱ λέξεις ἐνταῦθα ἀντιτίθενται οὕτω πλοῦτοι—ἐνδείαι, δυναστεῖαι, ταπεινότητες ὅθεν = ἔλλειψις δυνάμεως Παν. 68 καὶ 95, ἄνοια—σωφροσύνη, ἀκολασία.

5) Ἄ ν δ ἔ ξ α ι τ ο] =ἔλοιτο· ἤθελέ τις εὐχρηθῆ, ἐπιθυμήσῃ, προτιμήσῃ λέγεται καὶ μᾶλλον δέχεσθαι. Νικ. 16, Εὐαγ. 35. — Μ ε ρ ῖ δ ω ν] τῶν ὁμογενῶν, τῶν ὁμοφύλων. — Δ ο κ ο ῦ ς ε] =νομίζουσας. — Ὡ ς ἐ π ῖ τ ὸ π ο λ ῦ] τὸ ὡς ἐνταῦθα, ὡς συγνάκις ἐπὶ ἀριθμητικῶν σημαίνει τὸ ὡς ἔγγιστα, οὐχὶ κατ' ἀκρίβειαν. — Ἐ π ι δ ῖ δ ο ῦ ς α ς] τὸ ἐπιδιδόναι=ἐπίδοσιν λαμβάνειν, ὁ

σμενας μεταπίπτειν. Καί τούτων ἐνεγκεῖν ἔχω παραδείγματα πλεί- 6
στα μὲν ἐκ τῶν ἰδίων πραγμάτων, πυκνοτάτας γὰρ ταῦτα λαμ-
βάνει τὰς μεταβολάς, οὐ μὴν ἀλλὰ μείζω γε καὶ φανερώτερα τοῖς
ἀκούουσιν ἐκ τῶν ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις συμβάντων.

γ.) Ἡμεῖς τε γὰρ ἀναστάτου μὲν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν βαρβά-
ρων γεγενημένης διὰ τὸ δεδιέναι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγ-
μασιν ἐπρωτεύσαμεν τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ δ' ἀνυπέβλητον ᾤη-
θημεν τὴν δύναμιν ἔχειν, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆ-
ναι. Λακεδαιμονίοι τε τὸ μὲν παλαιὸν ἐκ φαύλων καὶ ταπεινῶν 7
πόλεων ὀρμηθέντες διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν καὶ στρατιωτικῶς κατέ-

δ Ἴσ. ἀντὶ αὐξάνεσθαι λέγει. Πανηγ. 403. 489. Τὸ ἐπιιδίοναι σημαίνει καὶ
τὸ ἐκ προαιρέσεως δίδοναι=χαρίζειν.

6) Ἐνεγκεῖν. παρὰ δ.] ὡς Σοφ. 12 τεταγμένην τέχνην παράδειγμα
φέροντες· τοιαῦτα φράσεις καὶ ἐν Πολυβ. 17, 13 παραδείγματα φέρωμεν. Δεί-
ναρ. 1, 106 παράδειγμα ἐξοίσετε. Πλούτ. Νομ. 20 ἐναργές ἐξήνεγκε παρά-
δειγμα καὶ τεκμήριον. Οὕτω καὶ σημειῶν ἐκφέρειν. Ἴσ. Ἐπ. 7 δεῖγμα ἐκφέ-
ρει, ἀποδεικνύειν φέρειν κτλ. Ὡστε οὐχὶ ὀρθῶς νομίζεται ὅτι ἐν τοιαύταις περι-
στάσεσι τὸ παρασχέσθαι εἶναι εὐχρηστότερον τοῦ φέρειν. — Ἰδιῶν] = τῶν
ιδιωτικῶν ἴδια πρ. = τὰ ιδιωτικά, ἀντιτίθεται τῷ κοινῷ πρ. = τὰ δημόσια (§ 9).
— Λαμβάνει μ.] = μεταβάλλεται· λήψεται μετὰστασιν = μεταστήσεται,
μεταβληθήσεται — Οὐ μὴν ἀλλὰ] = ἀλλ' ὅμως, ἀντιτίθεται εἰς τὸ πλεί-
στα μὲν. Ἄσ. Συντ. σελ. 578. 80.

(γ.) Ἀναστάτου τῆς π. γ.] = ἀναστατωθείσης, ἤτοι καταστραφείσης
τῆς πόλεως· τοῦτο συνέβη ἐπὶ τῶν Μηδικῶν πολέμων ὑπὸ τοῦ Ξέρξου (480 π.
Χ.). — Ἐπρωτεύσαμεν τ. Ἑλ.] παρβ. π. Εἰρ. 113. Πανηγ. 72. καὶ
Λυκ κ. Λεωκρ. 156 καὶ 162 — Παρὰ μικρὸν] τ. ἔ. ὥστε σχεδὸν
ἐξανδραποδισθῆναι. Ἡ λέξις μικρὸν λαμβάνεται εἰς διαφόρους φράσεις ἐπιρ.
ἀντὶ τοῦ σχεδὸν ἢ μεθ' ὀριστ. ἢ μετ' ἀπαρμφ. καὶ μετὰ γεν. ἐννοουμένου ἢ
λεγομένου τοῦ δεῖν· οὕτω παρ' ἄλλοις εἰς μικρὸν, ἐπὶ μικρὸν, κατὰ μικρὸν, παρ'
ὀλίγον, παρ' ἐλάχιστον ἐλθεῖν ἢ ἤκειν μετ' ἀπαρ. οὐχὶ οὐσιωδῶς διάφορα τοῦ
μικρὸν ἀπολείπεν μετ' ἀπαρμφ. Περὶ τοῦ πράγματος παβλ. Ξεν. Ἑλλ. 2, 2, 29
(404 π.Χ.). Ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν
Ἑλλήνων μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν. Λακεδαιμονιοὶ οὐκ ἐφρα-
σαν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν ἐργασμένην τῇ Ἑλλάδι· παρβ. καὶ
Ἴσ. περὶ Εἰρ. 78. 105 Πλατ. 31. 32. Ἀντιδ. 319. — Ἐξανδραποδισ-
θῆναι] ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων μετὰ τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς
καταστροφὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου καὶ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ
Λυσάνδρου Παρβ. π. Εἰρ. 78.

7) Λακ. . . ὀρμηθέντες] ἐκ τῆς δωρικῆς τετραπόλεως, ἣ ἦν Ἐρινεός,
Βοϊόν, Πίνδος, Κυτίνιον, ἃς ὁ Ἴσ. εἰς Παναθ. 253 πόλεις ἀδόξους καὶ μικρὰς
καὶ πολλῶν ἐνδοεῖς ὀνομάζει. — Δια τὸ σ. ζῆν] ὀνοματ. ἀπαρ. = Διὰ τὴν
σώφρονα καὶ στρατιωτικὴν ζωὴν.

σχον Πελοπόννησον, μετὰ δὲ ταῦτα μείζον φρονήσαντες τοῦ δέοντος καὶ λαβόντες καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν, εἰς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους κατέστησαν ἡμῖν.

- 8 "Ὅστις οὖν εἰδὼς τοσαύτας μεταβολὰς γεγεννημένας καὶ τηλικαύτας δυνάμεις οὕτω ταχέως ἀναιρεθείσας πιστεύει τοῖς παροῦσι, λίαν ἀνόητός ἐστιν, ἄλλως τε καὶ τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν πραττούσης ἢ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, τοῦ δὲ μίσους τοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς βασιλέα πάλιν ἀνακεκαινισμένης, ἃ τότε κατεπολέμησεν ἡμᾶς.
- 9 δ'.) Ἀπορῶ δέ, πότερον ὑπολάβω μὴδὲν μέλλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ φροντίζειν μὲν αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ἀναισθησίας ἤκειν ὥστε λανθάνειν ὑμᾶς, εἰς ὅσῃν ταραχὴν ἢ πόλιν καθέστηκεν. Ἐοίκατε γὰρ οὕτω διακειμένοις ἀνθρώποις, οἵτινες ἀπάσας μὲν τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης ἀπολωλεκότες, πλείω δ' ἢ χίλια τὰ-

Τοῦ δέοντος] = ἢ ὅτι ἔδει. — Εἰς τ. ἀ. κινδύνους] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, καθ' ἣν στρατηγοὶ τῶν Θηβαίων ἦσαν ὁ Ἐπιμεινώνδας καὶ ὁ Πελοπίδας, ἔνθα μόνον διὰ τῶν Ἀθηναίων ἐσώθη ἡ Σπάρτη ἀπὸ τῆς καταστροφῆς· π. Φιλ. 44 καὶ Παναθ. 57.

8) Τοῖς παροῦσι] τὴν παροῦσαν κατάστασιν ὡς στέργειν τὰ παρόντα. — Πραττούσης] ἀμετάβατον παρβ. 3. — Ἀνόητος] ἐνεργ. = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ, παθ. ὁ μὴ δυνάμενος νὰ νοηθῇ. — Ἀλλως τε καὶ] τὸ διὰ τοῦ καὶ προστιθέμενον θεωρεῖται ὡς τι σπουδαῖον = καὶ μάλιστα. ἐπιταί δὲ ἢ αἰτιολ. μετχ. ἢ ὑποθ. γρον. πρότασις· ἐν ᾧ διὰ τοῦ ἄλλως τε μόνον προστίθεται τι ἄνευ σπουδαιότητος = ἐκτός δὲ τούτου — Τοῦ μίσους τ. Ἑλ.] ἐπὶ τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου. — Πρὸς βασιλέα] = ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως· τούτου τὸν στρατὸν προσέβηλεν ὁ Χάρης ἐπὶ τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ Ἀρταβάζου παρβ. Διόδ. 16, 22. — Πάλιν ἀνακ. | πλεονασμός.

(δ'.) 9) Μέλλειν] μέλειν ἀπροσώπως = εἶναι τι μελήσειν, φροντίζειν περὶ τίνος, προσωπικῶς = εἶναι τινα ἀντικείμενον φροντίδος, διὰ φροντίδος εἶναι. — Φροντίζω] συντάσσεται 1) ὡς ἀμετβ. γενικῇ μετὰ ἢ ἄνευ προθέσεως περὶ, ὑπέρ· 2) ὡς μετβ. αἰτιατικῇ. — Ἡκειν] = ἐληλυθέναι· ἐνεστ. μετὰ σημ. παρκ. — Ταραχὴν] φόβον, τρόμον, σύγχυσιν. — Ἐοίκατε] εἰκόμην, ὠφείλεν εἰπεῖν, πρωτοπροσώπως κἀνταῦθα, διὰ τὰ προσεχῆ τεθύκαμεν, ἐκκλησιάζομεν· ἀλλ' εἰκὸς αὐτόν, δι' οὐδὲν ἕτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐπὶ τὸ πρῶτον μεταβῆναι πρόσωπον ἢ τὸ μὴ δοκεῖν κατακόρως χρῆσθαι κατὰ τῶν πολιτῶν τοῖς ὀνείδεσι. Κορ. — Οὕτω διακειμένοις] τ. ἔ. τοῖς τεταραγμένους τὴν ψυχὴν διακειμένοις, καὶ π. Ἀντιδ. 245. — Οἵτινες] = οἵ, ὡς ἀναφερόμενον εἰς ὠρισμένον, ἐκτός ἐὰν νοηθῇ, ὑπάρχουσιν ἐκ τῶν γένους τούτων, οἵτινες Παρβ. Ἄσ. Συντ. σελ. 115, 67. — Τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θρ.] δηλ. τὰς πόλεις ἐπὶ τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήτου καὶ εἰς τὰ πέραξ, ἔνθα Φίλιππος ὁ

λαντα μάτην εἰς τοὺς ξένους ἀνηλωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνας 10
 διαβεβλημένοι καὶ τῷ βαρβάρῳ πολέμιοι γεγονότες, ἔτι δὲ τοὺς
 μὲν Θηβαίων φίλους σώζειν ἠναγκασμένοι, τοὺς δ' ἡμετέρους αὐ-
 τῶν συμμάχους ἀπολωλεκότες, ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια
 μὲν δις ἤδη τεθύκαμεν, ῥαθυμότερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐκκλησιαζόμεν
 τῶν πάντα τὰ δέοντα πραττόντων.

Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ ποιούμεν καὶ πάσχομεν οὐδὲν γὰρ οἶόν 11
 τε γίνεσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ ὅλης τῆς διοικήσεως
 βελουλεμένοις, ἀλλ' ἂν καὶ κατορθώσωσι περὶ τινος τῶν πράξεων
 ἢ διὰ τύχην ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετὴν, μικρὸν διαλιπόντες πάλιν εἰς

Μακεδῶν ἀπὸ τοῦ 357 ἀπατῶν τοὺς Ἀθηναίους ἐκυρίευσε τὴν Ἀμφίπολιν,
 Πύδναν, Ποτίδαιαν καὶ κατεκτήσατο τὴν Ὀλυνθον μετὰ τῶν 32 συμμαχικῶν
 πόλεων, ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι ἀπώλεσαν τὰς ἐκεῖ κτήσεις καὶ τὴν ἐπιρροὴν των.
 Παρβ. Δημ. π. παρὰ πρεσβ. λόγον. — Εἰς τοὺς ξένους] παρ' Ἀττικοῖς
 ἐσήμαινεν ἢ λέξις τὸν μισθωτὸν στρατιώτην, μισθωτοῦς στρ., τὸ ξενικὸν στρα-
 τευμα· ἐνταῦθα ἐννοεῖ ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ. — Χίλια] Δημ. δὲ Ὀλ. 3,
 28 καὶ Αἰσχ. κατὰ Κτησ. 70 πλείω ἢ χίλια καὶ πεντακόσια τάλαντα, λέ-
 γει, αὐτὰ ταῦτα ἐνειδίζων τοὺς Ἀθηναίους.

10) Διὰ τῆς ἐπιπέρας] διὰ τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους τραχύτητος. —
 Τῷ βαρβάρῳ] τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν § 8. — Τοὺς Θ. φίλους] ἐννοεῖ
 τὴν Χιον, Βυζάντιον καὶ Ῥόδον· παρβ. Διόδ. 15, 79. — Τοὺς δὲ συμμ.
 ἀπόλ.] ὁ Αἰσχίνης λέγει «Συνέβαινε δὲ... ἑβδομήκοντα μὲν καὶ πέντε πό-
 λεις συμμαχίδας ἀποβεβλημένοι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ κατέ-
 στησεν εἰς τὸ συνέδριον. — Δις] ἅπαξ ἔνεκεν τῆς νίκης, ἣν ἤρατο ὁ Χάρης
 μετὰ τοῦ Ἀρταβάζου πολεμῶν κατὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως· δις
 ὅτε ὁ Χάρης προσέβαλε τὸν ὑποστράτηγον τοῦ Φιλίππου Ἀδαῖον παρὰ τὰ
 Κύπελα· εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις πανηγυρίζων τὴν νίκην ὁ Χάρης
 προσήνεγκεν εἰς τοὺς πολίτας μετὰ τὴν θυσίαν δεῖπνον· παρβ. Διόδ. 16, 22.
 — Τεθύκαμεν] τὸ θύειν ἐνταῦθα—διὰ θυσίας πανηγυρίζειν ὡς εὐαγ-
 γέλια θύειν καὶ Ἀριστ. Ἰπ. 656, Ξεν. Ἐλ. 1, 6, 37 καὶ ἄλλ. (παρβ. εὐαγγέ-
 λια στεφανοῦν τινα Ἀριστ. Ἰπ. 847, Εὐαγ. ἀναδεῖν τινα Πλουτ. 765) κατ' ἀνα-
 λογίαν τοῦ θύειν σῶστρα Ἡρόδ., θύειν γάμους, ἐστιᾶν γάμους, δαίειν γά-
 μους, τάφον, ἐστιᾶν γενέθλια κτλ. ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι πρὸς τούτοις ὅτι
 ὁ Ἰσ. ἀπὸ τοῦ β'. προσ. μεταβαίνει εἰς τὸ α'. συμπεριλαμβάνων καὶ αὐτόν.

11) Οὐδὲν... γίνεσθαι κατὰ τρόπον]—οὐδὲν μέρος τῶν δημο-
 σίων πραγμάτων δύναται ὀρθῶς χωρεῖν, εὖ χωρεῖν, ὥστε ἢ λέξις τρόπος εἶναι
 περιεκτικὴ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν 79, πρὸς Νικ. 6 καὶ ἄλλ. τρόπος—ἢ καλὴ
 συνήθεια, κατὰ τρόπον—πρεπόντως, ἀρμοδίως, καλῶς. — Ἄν καὶ κατορ-
 θώσωσι] ἢ ὑποτ. ἐνταῦθα παρρηγιμένου ἢ γουμένου (κατέστησαν), διότι ὁ
 ἀόρ. εἶναι γνωμικός, περιλαμβάνων καὶ τὸ παρόν. — Ἄνδρὸς]—ἐνὸς μόνον
 ἀνδρός, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς σύμπαντας τοὺς πολίτας ὡς τὸν Κόνωνα καὶ Τι-
 μόθεον. — Μικρὸν διαλί.] μετὰ μικρὸν διάλειμμα. Ἀλλαγῶ λέγει «οὐ
 πολὺν χρόνον διαλιπόντες».

τάς αὐτάς ἀπορίας κατέστησαν. Καί ταῦτα γνοίη τις ἂν ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς γεγενημένων.

- 12 ε΄.) Ἀπάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν πόλιν ἡμῶν ὑποπεσοῦσης καὶ μετὰ τὴν Κόνωνος ναυμαχίαν καὶ μετὰ τὴν Τιμοθέου στρατηγίαν, οὐδένα χρόνον τὰς εὐτυχίας κατασχεῖν ἠδυνήθημεν, ἀλλὰ ταχέως διεσκαριφθᾶμεθα καὶ διελύσαμεν αὐτάς. Πολιτείαν γὰρ τὴν ὀρθῶς ἂν τοῖς πράγμασι χρησαμένην οὐτ' ἔχομεν οὔτε κἀλῶς ζητοῦμεν. Καίτοι τὰς εὐπραγίας ἅπαντες ἴσμεν καὶ παραγινομένας καὶ παραμενούσας οὐ τοῖς τὰ τείχη κάλλιστα καὶ μέγιστα περιβεβλημένοις, οὐδὲ τοῖς μετὰ πλείστων ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνηθροισμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἄριστα καὶ σωφρονέστατα
- 14 τὴν αὐτῶν πόλιν διοικοῦσιν. Ἔστι γὰρ ψυχὴ πόλεως οὐδὲν ἕτερον ἢ πολιτεία, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην περ ἐν σώματι φρόνη-

(ε΄. 12) Ὑποπεσοῦσης] δηλ. ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηναίων. — Ναυμαχίαν] μετὰ τὴν νίκην τοῦ Κόνωνος παρὰ τὴν Κνίδον (394), ὅστις κατέριψε τὴν ὑπεροχὴν τῶν Σπαρτιατῶν, προσεχώρησαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἡ Χίος, Τένεδος καὶ Μιτυλήνη, ἀλλὰ τοὺς πολυαριθμούς συμμάχους ἐκέρδισεν ὁ Τιμόθεος κατὰ τὴν στρατηγίαν του (373). — Διεσκαριφθᾶμεθα] ῥ. ἀποθ. διασκαριφάομαι = διεσκεδάσαμεν = διεσκαρπίσαμεν ὡς κάρπη (ὡς ἄχυρα), ἐγάσαμεν. Οἱ Γραμματικοὶ ἄλλοι ἄλλως ἐρμηνεύουσι. Παρβ. Ἀρποκρατίωνα, σκάρηφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐψύστα. Ἡσύχιον, ὅς λέγει· διασκαριφῆσαι ἐπὶ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται. Τὸ διελύσαμεν καὶ διεσκαριφθᾶμεθα εἶναι συνάνωμα, ἃ συνήθως συνάπτει ὁ Ἰσ. ὡς αὐτόχειρας καὶ φονέας, συναρμόσαι καὶ συναγαγεῖν, θαυμάζοντες καὶ ζηλοῦντες, ἀθροῖσαι καὶ σκέψαιτο. — Ὄρθῶς ἂν χρῆσ.] = ἡ ὀρθῶς ἂν χρῆσαιο § 16. Ἐκφράζει τὴν δυστυχίαν τοῦ παρελθόντος. Ὁ Ἰσ. ὡς καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι ἀπηρέσκοντο εἰς τὴν τότε κατάστασιν τῆς δημοκρατίας. — Πράγματα] = τὰ συμβεβηκότα.

13) Εὐπραγίας] = εὐτυχίας. — Τείχη—περιβεβλ.] Ἡρόδ. 1, 141 Ἴωνες τείχεα περιεβάλλοντο ἕκαστοι. — Εἰς τὸν αὐτὸν τόπον] ὡς ἐν Ἀθήναις. — Μετὰ—συνηθροισμένοις] πλεονασμός. Παρβ § 9. Συχνὰ συνάπτονται ῥήμ. διὰ τῆς σὺν σύνθετα τῆ μετὰ καὶ γεν. π. Νικ. 26 μεθ' ὧν συνδιατρίβεις. Παν. 146 μεθ' οὗ συνηκολούθησαν. Φιλ. 90 τῶν μετὰ Κύρου συστρατευταμένων καὶ παρὰ Θουκ. 5. 106.

14) Ψυχὴ πόλεως] τὰ αὐτὰ ἀποφαίνεται καὶ ἐν τῷ Παναθ. 138. Παρβ. καὶ Στοβ. Ἀνθ. Δημοσθένης ἔφη· πόλεως εἶναι τὴν ψυχὴν τοὺς νόμους. Καὶ ὁ Ἄριστος. μετήνεγκεν εἰς τὰ Πολ. δ', 11, 3, εἰπὼν ἡ πολιτεία βίος τις ἐστὶ πόλεως. — Πολιτεία] πρὸ πάντων λέγεται τάξις καὶ κατάστασις πόλεως διοικοῦσα τὰς πράξεις κατωτέρω § 28 λέγει σύνταγμα τῆς πολιτείας. Ἄριστλ. Πολ. 4. 11, 3 ἡ γὰρ πολιτεία βίος ἐστὶ τῆς πόλεως λέγει· κείτῃ δὲ ἐν-

σις. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ βουλευομένη περὶ ἀπάντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγουσα. Ταύτη καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς ἰδιώτας ἀναγκαῖόν ἐστιν ὁμοιοῦσθαι καὶ πράττειν οὕτως ἐκάστους, ὅταν περ ἂν ταύτην ἔχωσιν. Ἦς ἡμεῖς διεφθαρμένης οὐδὲν φροντίζομεν, οὐδὲ σκοποῦμεν, 15 ὅπως ἐπανορθώσομεν αὐτήν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐργαστηρίων καθίζοντες κατηγοροῦμεν τῶν καθεστώτων καὶ λέγομεν, ὡς οὐδέποτ' ἐν δημοκρατίᾳ κάκιον ἐπολιτεύθημεν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς διανοαῖαις αἷς ἔχομεν μᾶλλον αὐτὴν ἀγαπῶμεν τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθείσης. Ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τοὺς λόγους μέλλω ποιῆσθαι καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην.

ς.) Εὕρισκω γὰρ ταύτην μόνην ἂν γενομένην καὶ τῶν μελλόντων 16 κινδύνων ἀποτροπὴν καὶ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἣν ἐθελήσωμεν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἣν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενόμενος ἐνομοθέτησε, Κλεισθένης δ' ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγαγὼν πάλιν ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν. Ἦς οὐκ ἂν εὐροίμεν οὔτε δημοτικωτέραν οὔτε τῇ πόλει 17 μᾶλλον συμφέρουσαν. Τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ μὲν γὰρ ἐκείνη

ταῦθα προσωπεποιημένη, διότι λέγει αὕτη γὰρ καὶ ταύτη. — Ρήτορας] = δημηγοροῦντας, δημαγωγούς, ἀντιτίθεται οἱ ἰδιῶται = οἱ μὴ πολιτευόμενοι, ὁ ἄπειρος καὶ ἀμαθὴς ὄχλος. Ἡ ἀντίθεσις ἐνταῦθα οὐ μόνον μεταξὺ ῥητόρων καὶ ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων

15) Ἐργαστηρίων] ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὰ τῶν κουρέων καὶ μυροπωλῶν, ἐν οἷς συνηθοροῦντο οἱ πολῖται καὶ ὠμίλουσαν περὶ πολιτικῶν. Παρ. π. Καλλ. 9 ἐπιστάμενος εἰς τοὺς ὄχλους καὶ καθίζων ἐπὶ τοῖς ἐργαστηρίοις λόγους ἐποιεῖτο ὡς δεῖνὰ πεπονηὼς ὑπ' ἐμοῦ. — Καθεστώτων] τῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας. — Ἐπολιτεύθημεν] ἐκυβερνήθημεν, ἢ διοικήθημεν ὡς καλῶς, κάλλιστα, ὀρθῶς πολιτεύεσθαι· πόλις εὐ πεπολιτευμένη. — Ἐν τοῖς πρ. καὶ ταῖς δ.] = εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς σκοποὺς μας, ἀντιτίθεται εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἀπερισκέπτους φλυαρίας. — Αὐτῇ] τ. ἔ. τὴν δημοκρατίαν ἐν ἣ νῦν πολιτευόμεθα. — Ὑπὲρ ἧς] τῆς τελευταίας ταύτης, τῆς παλαιᾶς. — Ἀπεγραψάμην] διότι κατεγράφοντο πρότερον ὅσοι ἐσκόπουσαν νὰ ὁμιλήσωσιν εἰς τὸν λαόν.

(ς.) 16) Ἀνενομένην] = γένοιτο ἂν ἡ γενησομένην· παρ. 12. — Γεν. ἀποτροπήν — ἀπαλλ.] εἶναι κατηγορούμενα, ὑποκείμενον εἶναι τὸ ταύτην = ἀποτρέψουσιν — ἀπαλλάξουσιν. — Τοὺς τυράννους] τὸν Πεισιστρατιδὴν Ἰππίαν καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰππάρχου. — Κλεισθένης] εἰς τῶν Ἀλκμαϊωνιδῶν, υἱὸς τοῦ Μεγακλέους. — Δῆμον] τὴν δημοκρατίαν.

17) Δημοτικωτέραν] εἰς τὸν λαὸν εὐνοϊκωτέραν. — Τεκμήριον ὁ. μ.] ἐλλειπτικὴ φράσις = τούτου δὲ τεκμήριον μέγιστόν ἐστι τοῦτο· τὸ δὲ

- χρώμενοι, πολλά καὶ καλὰ διαπραξάμενοι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκίμησαντες, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, οἱ δὲ τῆς νῦν παρούσης ἐπιθυμήσαντες, ὑπὸ πάντων μισηθέντες καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς
- 18 ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. Καίτοι πῶς χρὴ ταύτην τὴν πολιτείαν ἐπαινεῖν ἢ στέργειν τὴν τοσούτων μὲν κακῶν αἰτίαν πρότερον γενομένην, νῦν δὲ καθ' ἕκαστον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χειρὸν φερομένην; πῶς δ' οὐ χρὴ δεδιέναι μὴ τοιαύτης ἐπιδόσεως γενομένης τελευτῶντες εἰς τραχύτερα πράγματα τῶν τότε γενομένων ἐξοκείλωμεν;
- 19 ζ.) Ἴνα δὲ μὴ συλλήβδην μόνον ἀκηκούτες ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδότες ποιῆσθε καὶ τὴν αἵρεσεν καὶ τὴν κρίσιν αὐτῶν, ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτοῦς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ'

γάρ=ἔστι. — Ἐκόντων] κατηγορ. εἰς τὸ τῶν Ἑλλ. — Μικρὸν ἀπέλιπον—τοῦ μὴ π.] σημειοῖ τὴν πλεονάζουσαν ἀπαγόρευσιν τῶν Ἀττικῶν οὖσαν καὶ ταύτην. Ἡ συνήθεια δὲ ὑπεριδοῦσα τοῦτο, τὰ λοιπὰ παραπλησίως ἐκφράζει, ὀλίγον ἔλειψαν νὰ πέσωσιν εἰς τὰς ἐσχάτας συμφοράς, λέγουσα, καὶ κατὰ πλείονα χρῆσιν ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσωσι κτλ Κορ. — Τοῦ μὴ περ=τοῦ μὴ ἐξανδραποδισθῆναι (§ 7). Ἐξαρτᾶται δὲ ἡ γεν. ἐκ τοῦ μικρὸν ἀπέλιπον. Ἐναυθα ὁ Ἴσ. νοεῖ τὴν τελευτὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου

18) Καίτοι πῶς] τὸ καίτοι ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοι, ὡς καὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ γάρ ὄθεν οὐχί εἰς ἐναντιωματικὴν σημασίαν. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ τὸ καίτοι εὐρηται μετὰ τοῦ ἐρωτήτ. πῶς συχνὰ παρ' Ἴσ. Εὐαγ. 65, Νικ. 25 καὶ ἄλ. — Ἐπὶ τὸ χ φερομένην] ἕνεκα τῆς ἀντιθέσεως κακῶν αἰτίαν, προσεδοκά τις ἐπὶ τὸ χειρὸν φέρουσιν, ἀπέδωκε δὲ τὴν μετοχὴν εἰς τὸ πολιτείαν ὁ συγγραφεὺς, διότι ἡ χειροτέρευσις ταύτης συνεπιφέρει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ χειρὸν μεταβολὴν τῆς θέσεως τῶν Ἀθηναίων, διὰ τοῦτου δὲ ἐποίησε καὶ συμμετροὺς τὰς προτάσεις (γενομένην—φερομένην). — Ἐπιδόσεως] ἐὰν πρὸς τὰ πρόσω βαίνη. Ἄλλως τε δὲ ἐπίδοσις καὶ ἐπιδοῖναι παρ' Ἴσ. κεῖται ἐπὶ τοῦ χωρεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. — Τῶν τότε] πρὸς τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου § 17. — Μὴ—ἐξοκείλωμεν] ἐκ τοῦ φόβου σημαντικοῦ ῥ. δεδιέναι. Ἐξοκείλω=ρίπτω ἔξω, ἐξορμῶ, ἐκπίπτω λέγεται κυρίως ἐπὶ νηῶν, ἅς ἡ δύναμις τῶν ἀνέμων εἰς τὴν γῆν ἐκβάλλει· εἶτα διαφθεῖρω, ἀποπλανῶ τινά· ἀμετέβ. ἐξέρχομαι τοῦ δρόμου, ἀποπλανῶμαι· Ἡρόδ. 7, 182 φύγουσα ἐξοκέλλει εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ. Μεταφορικῶς ἔκκλινω εἰς κακόν, καταπτῶ εἰς πλάνην, ὀλισθαίνω π. Ἀντιδ. 268 τὴν φύσιν ἐξοκείλασαν εἰς τοὺς λόγους τοὺς τῶν παλαιῶν σοφιστῶν, καὶ Ἐπιστ. 2, 13 ἔλαβον ἐμαυτὸν εἰς λόγους μὴ-κας ἐξοκείλας.

(ζ.) 19) Συλλήβδην]=κεφαλαιωδῶς, ἐν κεφαλαίῳ, καθόλου, ἢ ἀντίθε-
σις ἀκριβῶς εἰδότες. — Αὐτῶν] οὐδέτ. γένους.

έμοῦ λεγομένοις, ἐγὼ δ' ὡς ἂν δύνωμαι συντομώτατα περὶ ἀμφοτέρων τούτων πειράσομαι διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

η'.) Οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν διοικοῦντες κατε- 20
στήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν τῷ κοινοτάτῳ καὶ πρασιτάτῳ
προσαγορευομένην, ἐπὶ δὲ τῶν πράξεων οὐ ταιαύτην τοῖς ἐντυγχά-
νουσι φαινομένην, οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπαίδευε τοὺς πολίτας
ὡσθ' ἠγεῖσθαι τὴν μὲν ἀκολασίαν δημοκρατίαν, τὴν δὲ παρανομίαν
ἐλευθερίαν, τὴν δὲ παρρησίαν ἰσονομίαν, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα
ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιοῦτους
βελτίους καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς πολίτας ἐποίησεν. Μέ- 21
γιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ καλῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι
δύοιν ἰσοτήτοιν νομιζομέναιν εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταῦτόν ἅπασιν ἀ-
πονεμούσης, τῆς δὲ τὸ προσῆκον ἐκάστοις, οὐκ ἠγνούσων τὴν χρησι-
μωτέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς χρηστοὺς καὶ
τοὺς πονηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὡς οὐ δικαίαν οὖσαν, τὴν δὲ κατὰ τὴν 22
ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν καὶ κολάζουσαν προηροῦντο, καὶ διὰ ταύ-
της ᾤκουν τὴν πόλιν, οὐκ ἐξ ἁπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦντες ἀλλὰ

Ἄμφο τ. τούτων] τῆς παλαιᾶς δῆλον ὅτι καὶ τῆς ἐνεστώσης καταστά-
σεως τοῦ πολιτεύματος. — Διελθεῖν] μεταφορ.—διηγήσασθαι, εἰπεῖν.

(η'.) 20] Διοικοῦντες]—οἱ διοικηταὶ τῆς πόλεως Σόλων καὶ Κλεισθέ-
νης. — Ὁν. τῷ κοινοτάτῳ] τὸ τῆς δημοκρατίας δῆλον ὅτι. — Τοῖς
ἐντυγχάνουσι] οὐχὶ τοῖς χρωμένοις (§ 70), ἀλλὰ τῷ τυχόντι (§ 83).—
Ἀκολασίαν] ὁ Ἰσ. ὑπονοεῖ ἐνταῦθα τὴν νέαν δημοκρατίαν. — Παρρη-
σίαν ἰσον] ἐνταῦθα διὰ τῆς γενικῆς ἐκφράσεως ἰσονομίαν διδάσκει ὅτι ἡ
παρρησία δὲν περιορίζεται εἰς τὸ ὁμιλεῖν παρρησίαν—αὐθάδειαν, ἀψήφισιαν,
ἀναισχυντίαν. — Ἐξουσία τοῦ ποιεῖν] τὰ οὐσιαστ. ἐξουσία, ὥρα, και-
ρὸς, ἀκμὴ συντάσσονται μετ' ἀνάρθρου καὶ μετ' ἐνάρθρ. ἀπαρεμ. καὶ διὰ μὲν
τοῦ ἀνάρθρου σημαίνεται τὸ δι' ἐν μόνον εἰς μίαν μόνην περίστασιν ἀρμόζον
διὰ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ διὰ πάντα ἰσχύον ὡς ὥρα καθυθεῖν. — Ταῦτα ποι-
εῖν] ἐνν. ἀκολασταίνειν, παρανομεῖν, κακῶς παρρησιάζεσθαι, ἐκ τοῦ ἀψήρ.
ἀκολασία· τὸ δὲ τοιοῦτοις κεῖται ὡς εἰ προηγεῖτο ἡ λέξις ἀκόλαστοι, παράνο-
μοι κτλ. — Ἀλλὰ ἢ] ἀντιτίθεται εἰς τὸ οὐδ' ἢ.

21] Πρὸς τ. κ. οἰκεῖν]—πρὸς τὸ κ. διοικεῖν—πρὸς τὴν καλὴν διοίκησιν.
— Τὴν χρησιμωτέραν] τὴν τὸ προσῆκον ἐκάστῳ ἀπονέμουσαν.

22] Κατὰ τ. ἀξίαν] δηλ. ἑαυτοῦ. Νικ. 14 τιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν.—
Διὰ ταύτης] τῆς πολιτείας διόκουν τ. π. παρβ. Παν. 16 πολιτεῖται, δι' ὧν
οἰκοῦσι τὰς πόλεις. — Κληροῦντες] ἐγένετο τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἀριστείδου,
ὅστις μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς πάντας τοὺς Ἀ-
θηναίους νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν ἀρχόντων, ἐν ᾧ κατὰ τὸ τοῦ Σό-
λωνος καὶ Κλεισθέτους πολιτεύμα οὐχὶ ἕκαστος πᾶν ἀξίωμα ἠδύνατο νὰ λάβῃ,
καὶ ἡ τελευταία τάξις οἱ Θῆτες ἀπεκλείοντο πάντων. Ὅτι δὲ ὁ Ἀριστείδης

τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς ἰκανωτάτους ἐφ' ἕκαστον τῶν ἔργων προκρίνοντας. Τοιοῦτους γὰρ ἠλπίζον ἔσσεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους, οἳοὶ περ
 23 ἂν ᾧσιν οἱ τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες. Ἐπειτα καὶ δημοτικωτέραν ἐνόμιζον εἶναι ταύτην τὴν κατάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ λαγχάνειν γιγνομένην· ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην βραβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς ἐπιεικεστάτους τὸν δῆμον ἔσσεσθαι κύριον ἐλέσθαι τοὺς ἀγαπῶντας μάλιστα τὴν καθεστηκυίαν πολιτείαν.

24 θ.) Αἴτιον δ' ἦν τοῦ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν καὶ μὴ περιμαχῆτους εἶναι τὰς ἀρχὰς, ὅτι μεμαθηκότες ἦσαν ἐργάζεσθαι καὶ φείδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μὲν οἰκειῶν ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, μηδ' ἐκ τῶν δημοσίων τὰ σφέτερόν αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκάστοις ὑπαρχόντων, εἴ ποτε δεήσει, τοῖς κοινοῖς ἐπαρ-

εἰσήγαγε τὴν κληρώσειν, οὐδαμοῦ δηλοῦται, καὶ κατὰ Πλούτ. Ἀριστ. 1 (ἤρξε τῷ κυάμφ λαχῶν) καὶ ὁ Ἀριστείδης αὐτὸς τὸ 489 ἐξελέχθη διὰ κλήρου ὡς ἀρχῶν, ὡς καὶ ὁ Ἡρόδ. 6, 109 περὶ τοῦ Καλλιμάχου ὡς πολεμάρχου ὁμιλῶν λέγει ὅτι (ἦν ἐνδέκατος ψηφιοφόρος τῷ κυάμφ λαχῶν πολεμαρχεῖν), ἐξ οὗ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Κλεισθένης ἀντὶ τῆς χειροτονίας εἰσήγαγε τὴν κληρώσειν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἰσ. τοσοῦτον ὠρισμένως ἀποδίδει τὸ προκρίνειν εἰς τὴν Σόλωνος καὶ Κλεισθένης δημοκρατίαν, πιθανὸν εἶναι ὅτι ὁ Πλούτ. κατὰ πρόληψιν, μεταγενεστέραν ἐκφοραὶν μετήνεγκεν εἰς προγενέστερον χρόνον ὑπόθεσιν, ἧτις διὰ τὸν Ἡρόδ. δὲν εἶναι ἀναγκαῖα, καθ' ὅσον οὗτος ἐν τῷ μνημονευθέντι χωρίῳ ὁμιλεῖ γενικῶς, ὥστε ἡ κληρώσις οὐχὶ διὰ τοῦ Κλεισθένης, ἀλλὰ μεταγενέστερον ἴσως διὰ τοῦ Ἀριστείδου εἰσήχθη. Sheneider. — Οἱ ἐπιστατοῦντες] = οἱ ἐπιστάται.

23) Ταύτην τ. κατ] τοῦτο τὸ εἶδος τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἐγκαταστάσεως. — Λαγχάνειν] τ. ἔ κληροῦσθαι. — Βραβεύσειν] = κρινεῖν (κυρίαν ἔσσεσθαι, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων δηλοῦται). Παρβ. π. Φίλ. 70 μηδεὶς ὀλιγῶρως ἔχει τῶν παρὰ σοὶ βραβευσομένων.

(θ.) 24) Οἰκειῶν — ἀλλοτρίοις] εἰς τὸ ἀλλότρια παρ' Ἰσ. ἀντιτίθεται συνήθως τὰ ἴδια ἢ τὰ οἰκεῖα, ἄνευ οὐσιώδους διαφορᾶς· διότι τὰ ἴδια εἶναι τὸ ἀτομικόν, τὸ δὲ ἐκ τῆς συμπαγοῦς ὕλης τῶν ὁμοιωδῶν ἀποκεχωρισμένων, ἐν ᾧ εἰς τὸ οἰκεῖον ἐνυπάρχει τις ἔννοια ὅτι τὸ ἀτομικόν ἔχει ὠρισμένον κύριον ὥστε τὰ ἴδια ἐμπεριέχει τὴν γενικωτέραν, τὸ δὲ οἰκεῖα τὴν μερικωτέραν ἔννοιαν εἰς τὰ κοινὰ καὶ τὰ δημόσια ἀντιτίθεται συνήθως τὰ ἴδια. Νικ. 24· τοῖς κοινῶς οἱ μὲν ὡς ἰδίῳις, οἱ δ' ὡς ἄλλοτρίοις προσέχουσι τὸν νοῦν. — Οἰκειῶν ἀμ.] ὁμοίως ἀποφαινεται εἰς τὸν π. Εἰρ. 127 λόγον ὁ Ἰσοκρ. — Ἐκ τῶν δημοσίων] δηλ. ὅπως μεταγενεστέρως ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπληρώνητο εἰς τοὺς πτωχοὺς τὸ δικαστικόν καὶ ἐκκλησιαστικόν (διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου) καὶ ἰδίως τὸ θεωρικόν.

καὶν, μηδ' ἀκριβέστερον εἰδέναι τὰς ἐκ τῶν ἀρχείων προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων γιγνομένας αὐτοῖς. Οὕτω δ' ἀπείχοντο σφόδρα 25 τῶν τῆς πόλεως, ὥστε χαλεπώτερον ἦν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὐρεῖν τοὺς βουλομένους ἄρχειν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν δεομένους· οὐ γὰρ ἔμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμελειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκόπουν ἐλθόντες, εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότερον ἄρχοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τις πράγματος κατημελήκασι τῶν τέλος ἔχειν κατεπειγόντων. Ὡς δὲ 26 συντόμως εἰπεῖν, ἐκείνοι διεγνωκότες ἦσαν, ὅτι δεῖ τὸν μὲν δῆμον ὥσπερ τύραννον καθιστάναι τὰς ἀρχὰς καὶ κολάζειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας καὶ κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολῆν ἄγειν δυναμένους καὶ βίον ἰκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὥσπερ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους ἐπαινέσθαι καὶ

Ἐπαρχεῖν] διὰ τῶν εἰσφορῶν, δηλ. χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν. — Ἀρχεῖων] ἀρχεα δὲ ἐνταῦθα τοὺς δημοσίους οἴκους λέγει, ἐν οἷς διημερεύουσι καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς πράττουσιν οἱ ἄρχοντες, καθ' ἃ καὶ βασιλεία, ἐν οἷς ὁ βασιλεὺς. — Τὰς ἐκ τῶν ἀρχείων πρ.] δηλ. τὰς δημοσίας προσόδους κατ' ἐξοχὴν τῶν δικαστῶν καὶ τῆς βουλῆς μισθοδοτουμένων.

25) Οὕτω] μετὰ τοῦ σφόδρα συναπτόεν. — Μηδὲν δεομένου] ἐνν. ἄρχειν.—Ἐμπορίαν] χρηματιστικὸν ἔργον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λειτουργίαν=τιμητικὸν ὑπούργημα, δι' ὃ ἀντὶ κέρδους καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνων. Παρβ. Παναθ. 145 τὰς ἀρχὰς ποιήσαντες λειτουργίαις ὁμοίας ταῖς ἐνοχλοῦσαις μὲν, τιμὴν δὲ τινα περιτιθείσαις. — Ἀπὸ τῆς π. ἡμ.] δηλ. ἄμα ἤρχοντο εἰς τὰ πράγματα, εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως.— Λῆμμα] πᾶν ὅτι λαμβάνει τις=κέρδος.— Τῶν τέλ. ἔχ. κ.] τῶν ὁποίων ἢ διεκπεραιώσεις ἦτο κατεπείγουσα· ὡς Παναθ. 192 τὰ κατεπείγοντα ῥηθῆναι, καὶ π. Φιλ. 25 πραγμάτων κατεπειγόντων ῥητορεύεσθαι· τέλος ἔχειν = τέλος εἰληφέναι.

26) Τύραννον] δηλ. οὐ ἡ γνώμη εἶναι ἀνέκκλητος (ἀπεριόριστος, ἄρχων αὐτοκράτωρ). Δημ. 23, 219 λέγει· τότε μὲν γὰρ ὁ δῆμος ἦν δεσπότης τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπῆρέτης· καὶ 3, 24, Ἀριστ. Πολ. β'. 9, 4 ἐπεὶ Σόλων γε ἔοικε τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀποδιδόναι τῷ δήμῳ δύναμιν, τὸ τὰς ἀρχὰς αἰρεῖσθαι καὶ εὐθύνειν· μηδὲ γὰρ τούτου κύριος ὦν ὁ δῆμος δοῦλος ἂν εἴη καὶ πολέμιος· τὰς δ' ἀρχὰς ἐκ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν ὑπόρων κατέστησε πάσας.—Τοὺς ἐξ ἀμαρτάνοντα] δηλ. ἄρχοντας, διότι περὶ τούτων ἐνταῦθα ὁ λόγος.—Ἐν τῇ μεταγενεστέρᾳ δημοκρατίᾳ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ ἐκάστης πρυτανείας ἡρώτων οἱ ἐν τέλει τὸν δῆμον, ἐὰν ἦτο εὐχαριστημένους ἐκ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐὰν τις τούτων ἕνεκα πλημμελήματος ἔπρεπε νὰ ἀποσυρθῆ. —Σχολῆ] ἄνεσις ὁπὸ τῆς ἐργασίας.—Βίον] τὴν περιουσίαν, πλοῦτον, κοινῶς τὸ βίος. — Οἰκέτας] κατ' εὐφημισμὸν ἐλέγοντο οἱ θεράποντες, εἰ ὑπῆρέται.

- 27 στέργειν ταύτη τῇ τιμῇ, κακῶς δὲ διοικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. Καί τοι πῶς ἂν τις εὖροι ταύτης βεβαιοτέραν ἢ δικαιότεραν δημοκρατίαν, τῆς τοὺς μὲν δυνατωτάτους ἐπὶ τὰς πράξεις καθιστάσης, αὐτῶν δὲ τούτων τὸν δῆμον κύριον ποιούσης;
- 28 ι.) Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦτον ἦν αὐτοῖς ῥᾶδιον δ' ἐκ τούτων καταμαθεῖν ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ὀρθῶς καὶ νομίμως πράττοντες διετέλεσαν. Ἀνάγκη γάρ τοις περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποθέσεις πεποιημένοις καὶ τὰ μέρη τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.
- 29 ια.) Καὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ἐντεῦθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον, οὐκ ἀνωμάλως οὐδ' ἀτάκτως οὐτ' ἑθεράπευον οὐτ' ὀργιζον οὐδ' ὀπότε μὲν δόξειεν αὐτοῖς, τριακοσίους βοῦς ἔπεμπον, ὀπότε δὲ τύχοιεν, τὰς πατρίους θυσίας ἐξέλειπον· οὐδὲ τὰς μὲν ἐπιθέτους ἑορτάς, αἷς ἐστίασίς τις προσείη, μεγαλοπρεπῶς ἦγον, ἐν δὲ

27) Καί τοι πῶς] παρβ. § 18. — Δικαιοτέραν δημοτ.] εἶναι παλλιλογία, περὶ ἧς ὁ Ἀναξιμένης λέγει σελ. 45, 24 κατὰ Spengel, σύντομος ἀνάμνησις. δεῖ δ' αὐτῇ χρῆσθαι· καὶ περὶ τῶν μερῶν καὶ περὶ τῶν ὅλων λόγων τὰς τελευταίας. — Δυνατωτάτους] τ. ἔ. ἰκανωτάτους. — Αὐτῶν τούτων] δηλ. τῶν ἐκλεχθέντων ἀρχόντων.

(ι.) 28) Τὸ σύνταγμα τ. π.] ὀνομάζει οὕτως ὅλην τὴν διοίκησιν, δηλ. αὐτὴν τὴν μορφήν τῆς πολιτείας. — Ἰάκαθ' ἡ μ. ἐκ] τὰ ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ. — Πράττοντες] κατηγ. μετοχὴ τοῦ διετέλεσαν. — Περὶ ὅλ. τ. πραγ.] ἀντιτίθεται εἰς τοῦτο τὸ ἐπόμενον. — Καλὰς τ. ὑπ.] στερεὰς τὰς βάσεις. — Ἰάμέρη] δηλ. ἡ τῶν ἀτόμων ἐνέργεια. — Ἐκείνοις] ὡσπερ ἐκεῖνα, δηλ. τὰ ὅλα· ἡ δὲ δοτ. ἐκ τοῦ τὸν αὐτόν.

(ια.) 29) Οὔτε ἑθερ. οὔτε ὀργ.] ὁ ἔστι οὔτε ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς λατρεία αὐτῶν οὔτε αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν τελεταὶ ἦσαν ἄνευ νόμου καὶ τάξεως. — Ὀργιζάσειν] ἐκ τοῦ ὀργια· εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ λατρείας μυστικῆς μετὰ τῶν ὀργιαστικῶν σχημάτων καὶ ἐπικλήσεων ἰδίως ἐπὶ τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου, ἐνταῦθα κεῖται ἐν γενικωτέρᾳ σημασίᾳ = τελεῖν θρησκευτικὰς τελετάς, θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν. — Ἐπέμπον] ἀντὶ τοῦ πομπῆν ἔπεμπον, ἐν πομπῇ ἦγον, ἐπέμπουον. — Ὀπότε τύχοιεν] ἡ σύνταξις φαίνεται προσωπικῇ καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου νοητέα ἢ μετοχῇ ἐκλείποντες Παρβ. 60 καὶ 71 καὶ περὶ Εἰρ. 12, περὶ δὲ τῆς εὐκτ. Ἀσ. συν. Α'. Ιε'. 15 καὶ Β', Θ', 7. — Ἐπιθέτους] Ἄρποκ λέγει, ἐπιθέτ. ἑορτάς τὰς μὴ πατρίους, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας (ὑπὸ τοῦ λαοῦ) ἐπιθέτους ἐκάλουν καὶ Σουῖδ. ἐν λ. ἑορτή. — Αἷς ἐστίασίς τις πρ.] τὰς δημοθονίας λέγει, περὶ ὧν καὶ Ξεν. (Ἀθ. πολ. Β'. Θ'). φησί, θύουσιν οὖν δημοσίᾳ μὲν ἢ πόλις ἱερεῖα πολλά· ἔστι δὲ ὁ δῆμος ὁ εὐχαιόμενος καὶ διαλαγχάνων τὰ ἱερεῖα». Κορ. — Ἐν ταῖς ἀγ. τ. ι.] ἀφθὰς πατρίους θυσίας ἐκάλεσαν. Ἦσαν δὲ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κύρθεσι γεγραμμένα, ἢ δῆλον

τοῖς ἀγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ μισθωμάτων ἔθουν· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν 30
 νον ἐτήρουν, ὅπως μὴδὲν μῆτε τῶν πατρίων καταλύσουσι μῆτ' ἐξω
 τῶν νομιζομένων προσθήσουσιν. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς πολυτελείαις ἐνόμι-
 ζον εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μὴδὲν κινεῖν ὧν αὐτοῖς οἱ πρό-
 γονοὶ παρέδωσαν. Καὶ γὰρ τοὶ καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἐμπλή-
 κτως οὐδὲ παραχωρῶς αὐτοῖς συνέβαιναν ἀλλ' εὐκαίρως καὶ πρὸς
 τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

(β'.) Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοῦς 31
 διαφύκουν. Οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν κοινῶν ὁμονόουν ἀλλὰ καὶ περὶ
 τὸν ἴδιον βίον τοσαύτην ἐποιούντο πρόνοιαν ἀλλήλων, ὅσῃν περ χρῆ-
 τοῦς εὐφρονούντας καὶ πατρίδος κοινωνοῦντας. Οἱ τε γὰρ πενέστε-
 ροὶ τῶν πολιτῶν τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ φθονεῖν τοῖς πλείω κεκτη-
 μένοις, ὥσθ' ὁμοίως ἐκῆδοντο τῶν οἰκῶν τῶν μεγάλων ὥσπερ τῶν 32
 σφετέρων αὐτῶν, ἡγούμενοι τὴν ἐκείνων εὐδαιμονίαν αὐτοῖς εὐπο-
 ρίαν ὑπάρχειν· οἱ τε τὰς οὐσίας ἔχοντες οὐχ ὅπως ὑπερεώρων τοὺς
 καταδέεστερον πράττοντας, ἀλλ' ὑπολαμβάνοντες αἰσχύνῃν αὐτοῖς
 εἶναι τὴν τῶν πολιτῶν ἀπορίαν ἐπήμυνον ταῖς ἐνδείαις, τοῖς μὲν
 γεωργίας ἐπὶ μετρίαις μισθώσεσι παραδιδόντες, τοὺς δὲ κατ' ἐμ-

γενῆσται τῷ βουλομένῳ παραβαλεῖν τὰ Ἰσοκράτους τοῖς τοῦ Λυσίου κ. Νε-
 κομ. Κορ.—[Ἀ π ὁ μ ι σ θ ω μ ᾶ τ ω ν] ἐξηγεῖται ὁ Ἄρκοι· ἐκ τῶν τεμενικῶν
 προσόδων. Ὁ δὲ Κοραῆς διὰ τοῦ ἀποκοπτικοῦ, ἢ ἀποκοπτικοῦ· ἔστι δὲ τοῦτο
 τὸ μισθοῦ ἐκδιδόναι τινί, οὐ κατὰ μέρη, ἀλλ' ὀλοκλήρως οὕτως, ὥστε τὸν ἐρ-
 γολαβήσαντα ἐπ' ἀδήλων σαλευεῖν τῷ κέρδει τῷ ἀπὸ τούτου ἢ τῇ ζημίᾳ οὐ-
 δὲν ἦττον ἢ τὸν ἐκδόντα· οἷον ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ἐμισθουν οἱ τῶν ἱερῶν δι-
 σικηταὶ τὴν ἐορτὴν καὶ τὴν θυσίαν τῷ ἐξ ἐλαχίστου παίησειν αὐτὰς ὑφιστα-
 μένω. Ὅθεν ἀπὸ μισθωμάτων ἔθουν σημ. τὴν θυσίαν ἀνέτιθεσαν εἰς τὸν ὀλι-
 γώτερον προσφέροντα.

31) Ὅπως . . . καταλύσουσι] τὸ ὅπως μετὰ μέλ. ὄριστ. ἐκ παρτ καὶ §
 42. — [Ἐξ ω τ. νομιζ] ἐναντίον τῶν νομιζομένων. — [Κ ι ν ε ἴ ν] = μεταβάλλ-
 λειν. — [Κ α ἰ γ ᾶ ρ τ ο ι] σπανιώτερον τοῦ τοιγάρτοι. — [Τ ᾶ πα ρ ᾶ τ. θ] γε-
 νικὴ ἔκφρασις περιοριζομένη διὰ τοῦ ἐπομένου πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ συγκο-
 μιδὴν. — [Ἐ μ π λ ῆ κ τ ω ε] εὐμεταβόλως ὅπερ. Ὅμ. ἐμπλήγηδην λέγει· Κορ.
 οὐχὶ κατὰ παράλογον, ἀπερίσκεπτον τρόπον, ἀπερισκέπτως.

(β'.) 31) Ἀλλήλων] ἐκ τοῦ πρόνοιαν. — [Ὅ σ ῆ ν πε ρ χ ρ ῆ] ἐν.
 ποιῆσθαι. — [Ο ἴ τε γ ᾶ ρ πε ν.] ἀνταποδίδεται εἰς τὸ οἴ τε τὰς οὐσίας ἔ-
 χοντες. — [Τ ο σ ο ῦ τ ο ν ᾶ π. τ ο ῦ . . ὥ σ τ ε] ὁμοίαι φράσεις εἶναι· τοσοῦτου
 (μικροῦ, ὀλίγου κτλ.) δέω ἐπομένου ἀπαρεμφ.

32) Τῶν οἰκῶν] τῶν ἰσχυρῶν ἢ μεγάλων οἰκογενειῶν. — [Ο ὐ χ ὅ π ω ε]
 βαθμολογικὴ σύνδεσις· Ἄσ. συντ. Β'. 14 καὶ ἐξ. — [Γ ε ω ρ γ ῖ α ε] ἀγροὺς πρὸς
 καλλιέργειαν. ὡς καὶ τὸ ἐπικὸν ἔργα. ἢλ. Β 751 οἴ τ' ἀμφὶ ἡμερτὸν Τιταρῆ-

πορίαν ἐκπέμποντες, τοῖς δ' εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας ἀφορμὴν παρ-
 33 ἔχοντες. Οὐ γὰρ ἐδέδεισαν μὴ δυοῖν θάτερον πάθειεν, ἢ πάντων
 στερηθεῖεν, ἢ πολλὰ πράγματα σχόντες μέρος τι κομίσαιτο τῶν
 προσηθέντων· ἀλλ' ὁμοίως ἐθάρρουν περὶ τῶν ἔξω δεδομένων ὡσπερ
 περὶ τῶν ἔνδον κειμένων. Ἐώρων γὰρ τοὺς περὶ τῶν συμβολαίων
 κρίνοντας οὐ ταῖς ἐπιεικείαις χρωμένους ἀλλὰ τοῖς νόμοις πειθομέ-
 34 νους, οὐδ' ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀγῶσιν αὐτοῖς ἀδικεῖν ἐξουσίαν πα-
 ρασκευάζοντας, ἀλλὰ μᾶλλον ὀργιζομένους τοῖς ἀποστεροῦσιν αὐ-
 τῶν τῶν ἀδικουμένων καὶ νομίζοντας διὰ τοὺς ἄπιστα τὰ συμβό-
 λαια ποιῶντας μείζω βλάπτεσθαι τοὺς πένητας τῶν πολλὰ κεκτη-
 μένων· τοὺς μὲν γὰρ, ἢν παύσωνται προτιήμενοι, μικρῶν προσόδων
 ἀποστερησέσθαι, τοὺς δ' ἢν ἀπορήσωσι τῶν ἐπαρκούντων, εἰς τὴν
 35 ἐσχάτην ἔνδειαν καταστήσεσθαι. Καὶ γὰρ τοὶ διὰ τὴν γνῶμην ταύ-
 την οὐδεὶς οὐτ' ἀπεκρύπτετο τὴν οὐσίαν οὐτ' ὤκνει συμβάλλειν,
 ἀλλ' ἡδὶον ἐώρων τοὺς δανειζομένους ἢ τοὺς ἀποδιδόντας. Ἀμφο-
 τερα γὰρ αὐτοῖς συνέβαιεν, ἅπερ ἂν βουλευθεῖεν ἄνθρωποι νοῦν ἔ-

σιον ἔργ' ἐνέμοντο. — Ἀφορμὴν] χρημάτων χορηγία, ἀφ' ἧς ὁρμώμενος ἐργάζεται τις τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον· ἄλλως λέγεται ἐνθήκη, προσβολή = κεφάλαιον. — Παρέχοντες] παρβ. Ἀσ. συντ. σελ. 298, 31—32., καὶ σελ. 319, 83 καὶ Εἰς. Ἐλ. συν. σελ. 221, 28 καὶ σελ. 241. 76.

33) Ἐδέδεισαν] κατὰ Φρόν. σελ. 180 ἀττικώτερον τοῦ ἐδέδεισαν. — Δυοῖν θάτερον ἢ—ἦ] = τὸ ἐν ἀπὸ τὰ δύο ἢ — ἦ. — Προσηθέντων] προίενοι ἀντὶ ἔξω διδόναι καὶ ἐκδιδόναι. — Ἐξω δεδομένων] δηλ. χρημάτων, τῶν δανειζομένων, κατ' ἀντιδιαστολήν πρὸς τὰ ἔνδον κείμενα, δηλ. τὰ οἴκοι (κοινῶς εἰς τὴν κάσσα). — Συμβολαίων] τῶν δανεισθέντων χρημάτων ὡς Παναθ. 243. Ἐπίσης συμβάλλειν = χρήματα δανείζειν. — Ἐπιεικεῖαις] κοινῶς συγκαταβάσει. Ἀριστλ. Ῥημ. Α'. ιγ'. Ὁ γὰρ διαιτητής τὸ ἐπιεικὲς ὄρᾶ, ὃ δὲ δικαστὴς τὸν νόμον — ἐπιεικὲς δὲ τὸ παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον δίκαιον.

34) Αὐτοῖς] ἐννοεῖ ἐκείνους, οἳ ἠθῶουν ἀπατεῶνας ὀφειλέτας ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι καὶ αὐτοὶ ἠθελον τύχη ἐπιεικῶν δικαστῶν, ὅταν ποτὲ μεταξὺ τῶν 4000 κληρουμένων ἡλιαστῶν θὰ ἦσαν καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀθωοῦμενοι καὶ περ' ἑαυτῶν ἔπρεπε νὰ δικάσωσι. Παρβ. περὶ Ἀντιδ. 142. Τοῖς μὲν ἀδικούσι συν-αγωνίζονται — σώζοντες τοὺς ὁμοίους· σφίσιν αὐτοῖς βοηθεῖν νομίζουσιν. — Ἀποστερησέσθαι] Συνήθης παρ' Ἀττικοῖς ὁ μέσ. μέλ. ἀντὶ τοῦ καθ. = ἀποστερηθῆσεσθαι, ὅπερ σπανίως ἀπαντᾷ· οὕτω ἀδικήσεσθαι = ἀδικηθῆσεσθαι ἀπαλλαγῆσεσθαι = ἀπαλλαχθῆσεσθαι.

35) Καὶ γὰρ τοὶ] ἰδ. 30. — Ἀπεκρύπτετο] = ἀπέκρυπτε τὴν οὐσίαν. Εἰ γὰρ ἔλεγεν, Ἀπέκρυπτε τὴν οὐσίαν, ἄδηλον ἂν ἦν πότερον τὴν ἑαυτοῦ, ἢ τὴν ἐτέρου οὐσίαν ἠθούλετο λέγειν. Κορ. — Συμβάλλειν] ἐνν. συμβόλαια = χρήματα δανείζειν.

χοντες· ἅμα γὰρ τοὺς τε πολίτας ὠφέλουν καὶ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐνεργὰ καθίστασαν. Κεφάλαιον δὲ τοῦ καλῶς ἀλλήλοισι ὀμιλεῖν αἱ μὲν γὰρ κτήσεις ἀσφαλεῖς ἦσαν, οἷσπερ κατὰ τὸ δίκαιον ὑπῆρχον, αἱ δὲ χρήσεις κοιναὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν.

(γ.) Ἴσως ἂν οὖν τις ἐπιτιμήσειε τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὰς μὲν 36 πράξεις ἐπαινῶ τὰς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις γιγνομένας, τὰς δ' αἰτίας οὐ φράζω, δι' ἃς οὕτω καλῶς καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον καὶ τὴν πόλιν διόφκουν. Ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ τοιοῦτον, οὐ μὴν ἄλλ' ἔτι πλείω καὶ σαφέστερον πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν.

(δ.) Ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐν μὲν ταῖς παιδείαις πολλοὺς τοὺς ἐπι- 37 στατοῦντας εἶχον, ἐπειδὴ δ' εἰς ἄνδρας δοκιμασθεῖεν, ἐξῆν αὐτοῖς

Πολίτας]—συμπολίτας. Ἡ λέξις συμπολίτης εἶναι ἤττον ἄττικῆ, ὡς καὶ τὸ συμφύλης. Ἐν τοιαύτῃ σημασίᾳ ὁ Ἴσ. χρῆται ἢ τῷ πολίτης (καὶ μετὰ κτητ. ἀντ. γεν. ὡς Αἰγίν. 13 υἱὸν μ' ἐποίησατο πολίτην αὐτοῦ καὶ φίλον ὄντα) ἢ τῷ συμπολιτευόμενος· ὡς π. Φιλ. 20. π. Εἰρ. 143 ἐλ. 32. 35, π. Ἀντιδ. 132, 153, 161 καὶ ἄλλ. — Ἐνεργά] ἐνεργὸς λέγεται ἐπὶ γῆς, χώρας καὶ σημ. καλλιεργημένος καὶ φέρων καρπούς· τὴν νῦν ἀργὸν οὖσαν γῆν ἐνεργὸν γενέσθαι. Ξεν. Οὕτως ἐνεργὰ λέγονται ἀργυρεῖα· ἐνταῦθα δὲ περὶ χρημάτων ἃ κέρδος φέρουσι, καρποφόρα, κερδαλέα· ἀντιτίθεται τῷ ἀργά. Παρβ. Δημοσθ 27, 7 τὰ τ' ἐνεργὰ τῶν χρημάτων καὶ ὅσα ἦν ἀργά· καὶ § 10 τὸ ἔργον, δηλ. ὁ τόκος αὐτῶν τῶν χρημάτων πεντήκοντα μναῖ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἰσαῖος 11, 2 χρέα ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα, ὧν τὸ ἔργον ἐπτακόσιοι καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνονται τοῦ ἐνιαυτοῦ. — Κεφάλαιον]—τὸ σύνολον, ἀποτελεσμα· λέγεται καὶ ἐν κεφαλαίῳ, ἐν κεφαλαίοις. — Κτήσεις—χρήσεις] Παρβ. π. Δημόν. 28. Ὁ Ἴσοκρ. πολὺ ἀγαπᾷ τὰς παρομοιώσεις· οὕτω κτήμα—χρῆμα, κτᾶσθαι—χρῆσθαι, φρονουσί—φρονουσί καὶ ἄλλ.

(γ.) 36] Πράξεις] δηλ. ἐν τῷ δημοσίῳ καὶ ἰδιωτικῷ βίῳ ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων δῆλον δι' ἃς καλῶς καὶ . . . καί. — Γίγνομ. ἐν ας] αἱ ἐγίνοντο. — Ἐὰ πρὸς σφ. αὐ. εἶχον] τὸ ὑποκείμενον νοεῖται ἐκ τοῦ προηγουμένου ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἢ συντόμως ἐκείνοι. — Εἰρηκέναι] παρβ. 20—27. — Οὐ μὴν ἄλλὰ]—οὐ μὴν τοῦτο μόνον εἰρήσθω μοι, ἀλλὰ. Παρβ π. Δημ. 9.

(δ.) 37] Ἐκεῖνοί] οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ἀρχαίων χρόνων. — Παίδεις] ἀγωγᾶς τῶν παιδῶν, ἐν τῇ παιδεύσει τῶν νέων, καὶ οὐχὶ ἐν τῇ νεότητι, ὡς ἔνεκα τῆς ἀντιθέσεως, εἰς ἄνδρας δοκίμους, προτεδόχα τις. Ἡ λέξις παιδεία ἀντὶ τοῦ παιδικῆς ἡλικίας δὲν εἶναι ἄττικῆ καὶ ποιητικῶς παρασχηματισμὸς ἀντὶ παιδία, ὅπερ παρ' ἄττικοῖς ἐπίσης σπάνιον. — Πολλοὺς τοὺς ἐπιστ.] νοοῦνται ἐνταῦθα ἐκτὸς τῶν παιδαγωγῶν, παιδοτριβῶν, γραμματοδιδασκάλων καὶ ἐν γένει οἱ φροντίδα τινα ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν ἔχοντες ἁρμονικοί, ζωγράφοι, γεωμέτραι, κοσμηταί, σωφρονισταί. — Εἰς ἄνδ. δοκιμ.] ὡς εἰς ἄνδρας τελεῖν, γράψεσθαι, οὕτω καὶ δοκιμάζεσθαι· δηλ. μετὰ προ-

ποιεῖν ὅτι βουλευθεῖεν, ἀλλ' ἐν ταύταις ταῖς ἀκμαῖς πλείονος ἐπιμελείας ἐτύγχανον ἢ παῖδες ὄντες. Οὕτω γὰρ ἡμῶν οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην ἐσπούδαζον, ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἧς οὐχ οἶόν τ' ἦν μετασχεῖν πλὴν τοῖς καλῶς γεγονόσι καὶ πολλὴν ἀρετὴν ἐν τῷ βίῳ καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις, ὥστ' εἰκότως αὐτὴν διενεγκεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι συνεδρίων.

38 ιε') Σημεῖοις δ' ἂν τις χρῆσαιτο περὶ τῶν τότε καθεστώτων καὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγνομένοις· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἀπάντων τῶν περὶ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν δοκιμασίαν κατημελημένων ἴδοιμεν ἂν τοὺς ἐν τοῖς ἄλλοις πράγμασιν οὐκ ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐπειδὴν εἰς Ἀρειον πάγον ἀναβῶσιν, ὀκνοῦντας τῇ φύσει χρῆσθαι καὶ μᾶλλον

ηγουμένην δοκιμασίαν τῆς ἰκανότητος αὐτῶν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου ἐνεγράφοτο εἰς τοὺς ἄνδρας δηλ. καθίσταντο ἐνήλικες, τοῦθ' ὅπερ ἐν Ἀθήναις συνέβαινε κατὰ τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, ἀνύοντες δημοσίᾳ ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀγραυλοῦ τὸν νεομισμένον ὄρκον, ὃν ἴδε παρὰ Στοβαῖω. Κατὰ Ἀρποκρ. δοκιμασθεῖς ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. Ἡ εὐκτική σημαίνει τὸ κατ' ἐπανάληψιν γιγνόμενον. — Ἀκμαῖς] δηλ. τῆς ἀνδρίας, ἐν τῇ ἀκμαιοτάτῃ ταύτῃ ἡλικίᾳ. — Τῆν ἐξ Ἀ. π. βουλήν] συνηθεστέρα ἢ ὀνομασία αὐτῆς τῆς, ἣ ἐν Ἀρειῷ Πάγῳ βουλή (ἢ ἡ ἄνω βουλή) πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς βουλῆς τῶν 500, συνεδριαζούσης ἐν τῷ ἔσω Κεραμεικῷ· διὰ τῆς ἐκ προθέσεως, ὑποσημαίνεται καὶ ἐνέργειά τις, ἢ τοῦ θεᾶσθαι ἐκ τινος σημείου. — Ἡς] δηλ. βουλῆς· παρβ. 39. — Ἐπιμελεῖσθαι] τελικὸν ἀπαρεμφ. — Τῆς εὐκοσμίας] = εὐταξίας, § 39. — Τοῖς καλῶς γεγ.] τὰ μέλη ἐξελέγοντο ἐκ τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἀναγκαῖον ἦτο τὸ μέγιστον τίμημα καὶ ἡ τριτογονία. Ἡ εὐγένεια κατ' ἔθος ἀπτικὸν ἐννοεῖται εἰς τοὺς ἐξ ἀστοῦ καὶ ἀστῆς γεγονότας. Τὸ γεγόμενα ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ γενεᾶσθαι τίθεται καὶ μετὰ ἐπιρ. εὐ, καλῶς ἢ κακῶς· γεγόμενα βέλτιον τῶν ἄλλων = γεννηθῆναι ἐκ γονέων εὐγενεστέρων παρὰ τοὺς λοιποὺς. — Τῶν συνεδρίων] περὶ τῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπὲρ πάντα τᾶλλα δικαστήρια ἀρετῆς, δικαιοσύνης, ἐμβριθείας πλεῖστα τῶν ἀρχαίων συγγραφῶν χωρὶα ὑπάρχουσι. Λυσ. κ. Ἀνδ. § 14 καλεῖ σεμνότατον καὶ δικαιοτάτον δικαστήριον· παρβ. Λυκ. κ. Λεωκ. 12, Ἀριστ. Παναθ. σελ. 15, e, 91, 91, α. Ξεν. Ἀπ. γ'. 5, 20 καὶ Δημ. κ. Ἀριστοκ. 641.

(ιε') 38) Σημεῖοις γὰρ] = χρῆσαιτό τις ἂν τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγν. ὡς σημεῖοις περὶ τῶν τ. καθ. — Οὐκ ἀνεκτοὺς ὄντας] ῥητορικὴ ὑπερβολὴ ἀντὶ μέμφεως ἀξίους. — Εἰς Ἀρειον Π. ἂν] δηλ. γείνωσι μέλη αὐτοῦ, Ἀρεοπαγῖται. Περὶ τῆς ἐννοίας ταύτης παρβ. Παναθ. 154, καὶ Πλουτ. Περικ. 9 αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ κληρωταὶ τε ἦσαν καὶ δι' αὐτῶν δοκιμασθέντες ἀνέβαινον εἰς Ἀρειον Πάγον ὁ Ὑπερίδ. παρ' Ἀθην. 13, σελ. 566 λέγει ἀνίενα εἰς Ἀρειον Πάγον ὁ Κορ. λέγει, διὰ τὸ ἐπὶ πάγου, τ. ἔ. ὄχθου ἢ βουνοῦ ἰδρῦσθαι τὴν βουλήν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, οὐ καὶ μέχρι δεῦρο καταφανεῖς οἱ βαθ-

τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἢ ταῖς αὐτῶν κακίαις ἐμμένοντας. Τοσοῦτον φό-
βον ἐκείνοι τοῖς πονηροῖς ἐνειργάσαντο καὶ τοιοῦτον μνημεῖον ἐν τῷ
τόπῳ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατέλιπον.

ἰς'.) Τὴν δὴ τοιαύτην, ὡσπερ εἶπαν, κυρίαν ἐποίησαν ἐπιμελεῖ- 39
σθαι τῆς εὐταξίας, ἢ τοὺς μὲν οἰομένους ἐνταῦθα βελτίστους ἄν-
δρας γίγνεσθαι, παρ' οἷς οἱ νόμοι μετὰ πλείστης ἀκριβείας κείμενοι
τυγχάνουσιν, ἀγνοεῖν ἐνόμιζεν· οὐδὲν γὰρ ἂν κωλύειν ὁμοίους ἄπαν-
τας εἶναι τοὺς Ἕλληνας ἐνεκὰ γέ τοῦ ῥάδιον εἶναι τὰ γράμματα
λαθεῖν παρ' ἀλλήλων. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων τὴν ἐπίδοσιν εἰ- 40
ναι τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευ-
μάτων τοὺς γὰρ πολλοὺς ὁμοίους τοῖς ἤθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἷς ἂν
ἕκαστοι παιδευθῶσιν. Ἐπεὶ τὰ γε πλήθη καὶ τὰς ἀκριβείας τῶν
νόμων σημεῖον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκεῖσθαι τὴν πόλιν ταύτην· ἐμ-
φράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιουμένους τῶν ἀμαρτημάτων πολλοὺς τί-
θεσθαι τοὺς νόμους ἀναγκάζεσθαι. Δεῖν δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομέ- 41
νους οὐ τὰς στοὰς ἐμπιπλάναι γραμμάτων ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔ-

μοὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὄχθῳ πεποιημένοι· τὸ ἀντίθετον τούτου εἶναι τὸ καταβαίνειν.—
[Ἐκ αἶ νο ι] οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, οἱ παλαιοί. — [Τοιοῦτον] οὕτω δεῖνόν.
— [Ἐν τούτῳ τ. τόπ.] ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

(ἰς'.) 39) [Τοιαύτην] βουλὴν. Ἡ ἐπανάληψις διὰ τὴν παρεμπροσῆσαν
ἐκτενῆ περιγραφὴν. — [Ἡ] ἀναφέρεται εἰς τὸ τοιαύτην (βουλὴν) οὐχί εἰς τὸ
προσεγὸς εὐταξίας. — [Ἐνταῦθα] τ. ἔ. ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, παρ' ἐκείνους.
— [Κείμενοι] = τεθειμένοι. — [Ἀγνοεῖν] = ἀμετβ. ἐν ἀγνοίᾳ εἶναι, ἀ-
μαρτάνουσιν. Ἡ τάξις τῶν λέξεων ἔχει οὕτω ἐνόμιζεν γὰρ ἀγνοεῖν (οὐδὲν νο-
εῖν) τοὺς οἰομένους γίγνεσθαι. — [Ἄρ ἄν] τὸ ἄπαρ. τοῦτο καὶ τὰ ἄλλα τὰ
ἐπόμενα ἀπόδος εἰς τὸ ἐνόμιζεν. — [Τὰ γράματα] δηλ. τοὺς γεγραμμέ-
νους νόμους, τοὺς νόμους, ὡς § 41 ἄνδρας βελτίους ἐνταῦθα παρ' οἷς κτλ.

40) [Ἀλλὰ γὰρ] τ. ἔ. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἂν εἶη. οὐ γὰρ παρβ. καὶ Ἀσ.
Συντ. σελ. 728. 58—61. — [Ἐπίδοσιν τ. ἄρ.] Διότι ὅπου ἢ χρηστό-
της τῶν ἠθῶν καὶ ἢ τοῦ ὀρθῶς πράττειν θέλησις, ἐκεῖ οὐδὲν οἱ νόμοι κατορ-
θοῦσιν. Παρβ. 5. — [Τοὺς γὰρ] ὁ πλάγιος οὗτος λόγος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐ-
νόμιζον· καὶ τὸ εἰς τὴν ἐπομένην πρότασιν εἶναι. — [Τοὺς πολλοὺς] =
τὰ πλήθη, ἀντιτίθεται τῷ τοῖς ὀλίγοις = τοῖς ὀλιγαρχικοῖς. — [Ἡθεσι]
ἦθος = χαρακτήρ, δεσπράσγινεται μετὰ τὸ ἔθος. = Κατὰ τοὺς χαρακτῆρας, δηλ.
ἀνθρώπους ἔχοντας χαρακτῆρα. — [Ἀποβαίνειν] Παρ. 78. — [Ἐνοῖς]
ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων. — [Ποιουμένου] Ἀντίπτωσις, ἐμφράγματα
ποιουμένων, δηλ. τῶν νομοθετῶν ἢ ἀρχόντων. — [Ἐμφράγματα τ. π.] =
ἔρκη. Μεταφορὰ εἰλημμένη ἐκ σωροῦ χώματος, ὃ προβάλλεται πρὸς τοὺς πο-
ταμοὺς καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ εὐρύτερον πλανῶνται. — [Ἀυτοὺς] τοὺς
ἐν τῇ πόλει, ἢ τοὺς πολίτας.

41) [Στοὰς] Οἱ νόμοι παρ' Ἀθηναίους δὲν προετίθεντο, ἀλλὰ γραφόμενοι

- χειν τὸ δίκαιον οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοῖς ἤθεσι καλῶς οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν κακῶς τεθραμμένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους τολμήσειν παραβαίνειν, τοὺς δ' ἀσφαλῶς παιδευομένους καὶ τοῖς ἀπλῶς κειμένους ἐθελήσειν ἐμ-
 42 μένειν. Ταῦτα διανοηθέντες οὐ τοῦτο πρῶτον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, ἀλλ' ἐξ ὧν παρασκευάσουσι μηδὲν αὐ-
 τοὺς ἄξιον ζημίας ἐξαμαρτάνειν· ἡγούντο γὰρ τοῦτο μὲν αὐτῶν ἔρ-
 γον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδάζειν τοῖς ἐχθροῖς προσ-
 ἤκειν.
- 43 ιζ'.) Ἀπάντων μὲν οὖν ἐφρόντιζον τῶν πολιτῶν, μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων. Εὐρών γὰρ τοὺς τηλικούτους ταραχωδέστατα διακει-
 μένους καὶ πλείστων γέμοντας ἐπιθυμιῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μάλιστα δαμασθῆναι δεομένας ἐπιμελείαις καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πόνοις ἡδονὰς ἔχουσιν· ἐν μόνοις γὰρ ἂν τούτοις ἐμμεῖναι τοὺς
 44 ἐλευθέρως τεθραμμένους καὶ μεγαλοφρονεῖν εἰθισμένους. Ἄπαντας μὲν οὖν ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἄγειν διατριβὰς οὐχ οἶόν τ' ἦν, ἀνωμάλως

εἰς πίνακας, οὓς ἄξονας ἐκάλουν, κατετίθεντο ἐν τῷ ἀρχεῖφ, ἵνα πάντες δύνωνται νὰ λαμβάνωσιν αὐτῶν γινῶσιν. Ἐν Ἀθήναις ἦσαν δύο στοαὶ ἡ Βασίλειος στοὰ ἔνθα ἦτο τὸ μητρώον, καὶ ἡ Ποικίλη λεγομένη. Παρ. Ἄρπ. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαντες ἐν τῷ μητρώφ. — Τοῖς ἀπλῶς κειμ.] δηλ. νόμοις ὁ δῆμος τοὺς νόμους τίθειται, ἀλλ' οἱ νόμοι κείνται, σπανίως ὁ νόμος τέθειται. Ὁ Ζάλευκος παρὰ Στοβ. Ἀνθ. 42 λέγει· τῶν κειμένων νόμων ἐάν τις δοκῇ μὴ καλῶς κεῖσθαι, μετατίθεμεν χρῆ ἐπὶ τὸ βέλτιον μενόντων δὲ πάντας πειθαρχεῖν. — Ἄσφαλῶς] = ὀρθῶς. Εὐρ. Ἡρ. 1004 τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμος. — Ἐθελήσειν] = ἤθελον ἔχει τὴν σταθερὰν θέλησιν· ἐθέλω σημαίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ πνεύματος, βούλομαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς.

42) Τοὺς ἀκοσμοῦντας] = τοὺς ἀμαρτάνοντας. — Τοῦτο] τὸ κωλύειν τὰ ἀμαρτήματα. — Τιμωρίας] τ. ἔ. κολάσεις. — Τοῖς ἐχθροῖς] δηλ. τῶν ἀκοσμοῦντων.

(ιζ'.) 43) Ταραχ. διακειμένων] Διότι ἡ ἡλικία τῆς νεότητος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐχὶ τὴν ὀρμὴν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τὸν λόγον τῇ ὀρμῇ ὑπακούοντα παρέχει. Ὄμ. Ἰλ. Γ'. 108 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων (= νεωτέρων) ἀνδρῶν φρένες ἡσέθενται, λέγει. Παρ. Ξεν. π. Λακ. σελ. 679, α. καὶ π. Εἰρ. 160, ι. — Ἐμόνοις] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ σωματικῇ θεραπείᾳ γιγνομένων. — Δαμασθῆναι] ποιητικὴ ἔκφρασις, σπανίως καὶ παρὰ πεζοῖς. Πινδ. Πυθ. 218 ἐδάμασε πώλους. Σαπ. Ἄπ. 91 πόβφ δαμεῖσα παιδός. — Ἐν μόνοις γὰρ ἐμ.] Ἡ ἔμφασις κεῖται εἰς τὸ ἐμμεῖναι. καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τεθραμμένους, ὅπερ νοεῖται· ἐπὶ παντὸς ἐλευθέρου κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν δοῦλον.

44) Διατριβὰς] οὐ μόνον τὴν σπουδὴν ἀλλὰ καὶ τὴν διάλεξιν, διδα-

τὰ περὶ τὸν βίον ἔχοντας· ὡς δὲ πρὸς τὴν οὐσίαν ἤρμωσσαν, οὕτως ἐκάστοις προσέταττον. Τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον πράττοντας ἐπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς ἐμπορίας ἔτρεπον, εἰδότες τὰς ἀπορίας μὲν διὰ τὰς ἀργίας γιγνομένας, τὰς δὲ κακουργίας διὰ τὰς ἀπορίας· ἀναιροῦντες οὖν τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι φωντο καὶ τῶν 45 ἄλλων ἀμαρτημάτων τῶν μετ' ἐκείνην γιγνομένων. Τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτημένους περὶ τὴν ἵππικὴν καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ κυνηγέσια καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἠνάγκασαν διατρίβειν, ὄρωντες ἐκ τούτων τοὺς μὲν διαφέροντας γιγνομένους, τοὺς δὲ τῶν πλείστων κακῶν ἀπεχομένους.

ιη.) Καὶ ταῦτα νομοθετήσαντες οὐδὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ὠλιγώ- 46 ρουν, ἀλλὰ διελόμενοι τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους, ἐθεώρουν τὸν βίον τὸν ἐκάστου, καὶ τοὺς ἀκοσμοῦν-

σκαλίαν τινὸς σημαίνει· οὕτως ὁ ρήτωρ περὶ τῆς ἰδίας διδασκαλίας μετεχειρίσθη τὴν λέξιν εἰς τὸν περὶ Ἀντιδ. λόγον. — Οὐχ οἱ ὄν τ'] = Δὲν ἦτο δυνατόν. — Ἐχοντας] αἰτιολ. μετ. — Ὡς ἤρμωσσαν] = ἄρμωζόντως.

45) Τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν] τ. ἔ. τὴν ἀργίαν, ἣτις ἐνταῦθα λέγεται ἀρχὴ τῶν κακῶν, τ. ἔ. τῶν ἀποριῶν καὶ τῶν κακουργιῶν. — Ἀπαλλάξαι] ἐνν. ἀντικ. τοὺς νεωτέρους, ἢ τοὺς πολίτας ἢ κάλλιον ἑαυτοὺς. — Τὸν β. [κ. κεκτ.] δηλ. τοὺς πλουσίους. — Περὶ τὴν ἵπ... φιλοσοφίαν] Ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καὶ διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ σώματος εὔρον τὴν ἵππικὴν, τὰ γυμνάσια καὶ τὰ κυνηγέσια, διὰ δὲ τὴν τῆς ψυχῆς τὴν φιλοσοφίαν. Παρ. περὶ Ἀντιδ. 194 Παναθ. 239. Πλάτ. Πρωτ. σλ. 316. Πλουτ. Περ. 154. α. 6. — Γυμνάσια] εἶτε παλαιστραί, ἐν Ἀθήναις ἦσαν τρία, τὸ Λύκειον, ἢ Ἀκαδημία, τὸ Κυνόσαργες. — Τὰ κυνηγέσια] Ὁ Ξενοφῶν θεωρεῖ ὡς ἀρίστην μελέτην τῶν στρατιωτικῶν, καὶ χρήσιμα ἐν πολέμῳ. — Φιλοσοφία] Ἡ ἐλευθέριος παιδεία. Ὁ Ἴσ. οὕτω καλεῖ τὴν τοῦ λέγειν τέχνην, τὴν περὶ τοὺς λόγους σπουδὴν. — Ἐκ τούτων] τῶν ἐπιτηδευμάτων — Διαφέροντας γιγ.] τὸ γίνεσθαι μετὰ μετοχῆς ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἀπλή περιγραφή τοῦ ῥήματος, ὅπως συνήθως μετὰ τοῦ εἶναι Πανηγ. 50. Ἐπ. 9, 13 τὸ μὲν ἐμὸν οὕτως ἔχον ἐστίν, ἀλλὰ τὸ γιγνομένους ἔχει τὴν σημασίαν του. — Διαφέροντας] ἐξόχους, ἀρίστους· δηλ. τῶν ἄλλων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ διαφέρειν ἄνευ γενικῆς παρ' Ἴσ. κείτα

(ιη.) 46) Ὀλιγώρου] δηλ. οἱ πατέρες, εἶτε οἱ παλαιοί. — Κατὰ κώμας] Κώμας λέγει τὰς ἐν τῇ συνθηεῖα γειτονίας, ἃς εἶναι καὶ τουριστὶ μαχαλάδες, καλοῦσιν.... Οἱ δὲ τὴν ἀκρίθειαν ἐκ παντὸς διώκοντες ἴστωσαν ὅτι αἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίαις τῶν πόλεων κώμας ἀναλογουσι μᾶλλον ταῖς παρ' ἡμῖν συνοικίαις, ἧγουν οἰκίαις μεγίσταις ὑπὸ πολλῶν ἅμα μηδὲν ἀλλήλοις προσηκόντων οἰκουμέναις, ἃς ἡ γυδαία συνθήθεια τουρκικώτερον Χάνια καλεῖ. Κορ. — Ἐθεώρου] ἐσκόπουν δηλ. δι' ἰδιαιτέρων πρὸς τοῦτο ἐκλελεγ-

τας ἀνῆγον εἰς τὴν βουλὴν. Ἡ δὲ τοὺς μὲν ἐνουθέτει, τοῖς δ' ἠπέλει, τοὺς δ' ὡς προσῆκεν, ἐκόλαζεν. Ἡπίσταντο γάρ, ὅτι δύο τρόποι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ καὶ προτρέποντες ἐπὶ τὰς ἀδικίας καὶ παύοντες τῶν πονηριῶν· παρ' οἷς μὲν γὰρ μήτε φυλακὴ μηδεμίαν τῶν τοιούτων καθέστηκε μήτ' αἱ κρίσεις ἀκριβεῖς εἰσὶ, παρὰ τοῦτοις μὲν διαφθείρεσθαι καὶ τὰς ἐπιεικεῖς τῶν φύσεων, ὅπου δὲ μήτε λαθεῖν τοῖς ἀδικούσιν ῥάδιόν ἐστι μήτε φανεροῖς γενομένοις συγγνώμης τυχεῖν, ἐνταῦθα δ' ἐξιτήλους γίνεσθαι τὰς κακοηθείας. Ἄπερ ἐκείνοι γινώσκοντες ἀμφοτέροις κατέχον τοὺς πολίτας, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις τοσούτου γὰρ ἔδεον αὐτοὺς λανθάνειν οἱ κακὸν τι δεδρακότες, ὥστε καὶ τοὺς ἐπιδοῦς ἀμαρτήσεσθαι τι προησθάνοντο. Τοιγαροῦν οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς αὐλητρίσιν, οὐδ' ἐν τοῖς τοιούτοις συλλόγοις, ἐν οἷς νῦν

μὲνων ἀνδρῶν καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὑποκειμένων, ἐν οἷς ἦσαν οἱ σωφρονισταί, ὑποσωφρονισταί, γυναικόνμοι κτλ. — Τρόποι οἱ προ.] εἶναι ὑποκ., δύο κατηγ.

47) Παρ' οἷς μὲν—τούτοις μὲν—ὅπου δὲ—ἐνταῦθα δὲ] Σημειῶσαι δις τιθέμενον τὸν μὲν καὶ τοσάκις τὸν ἀποδιδόμενον δὲ διὰ τὸ μακρὸν τῆς περιόδου. Ἐπαινετέα ἢ ἀκριβεία τοῦ Ἰσ. ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν μορίων μὲν καὶ δέ, δι' ὧν ἀκριβῶς συνδέονται αἱ προτάσεις. Ὅταν εὐρηγῆται μία πρότασις μετὰ τινος ἀποδόσεως καὶ ἄλλη πρότασις μετὰ τῆς ἀποδόσεώς της, τότε ἢ πρώτη πρότασις καὶ ἢ πρώτη ἀπόδοσις ἔχουσι τὸν μὲν καὶ ἢ ἀκόλουθος πρότασις καὶ ἀπόδοσις τὸν δέ. Παρβ. καὶ περὶ Εἰρ. § 55. — Φυλακῆ] ἐπιτήρησις. — Φανεροί γε ν.] δηλ. ἀδικούσιν ἀντὶ τῆς ἀπροσώπου συντάξεως (φανερὸν ἐγένετο αὐτοὺς ἀδικεῖν) ἢ προσωπ. φανεροὶ ἐγένοντο ἀδικούντες, ὡς Πλατ. 9· φανεροὶ γεγονάσιν οὐ τοῦτο διαπράξασθαι βουλευθέντες, παρ. Εὐαγ. 75. — Ἐξιτήλους γιγ.] Σημαίνει ὅτι αὐτὰ ταῦτα τὰ παλαιὰ κατ' ὀλίγον ἀμαυροῦνται καὶ ἀφανίζονται, ὡς αἱ ζωγραφίαι καὶ τὰ γράμματα. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐξιτήλων χρωμάτων τ. ἔ. τῶν μὴ ἐμμέων, οἷς ἀντίκειται τὰ δευσοποιά, ἤγουν τὰ παράμονα. — Ταῖς τιμωρ. καὶ τ. ἐπ.] τ. ἔ. τῆς ζημίας καὶ ἀκριβεῖς κρίσει καὶ τῆς φυλακῆς, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω.

48) Ἐδεο ν] Παρ. 31. Ἐπιδοῦς] ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ἐπισήμου. (Φρόνιχ. σελ. 132) παθ. ἐλληπτέον καὶ συντ. μετ' ἀπαρεμφ. μέλ. ἀλλὰ καὶ ἀορίστου. — Τοιγαροῦ ν] Δὲν εἶναι οὐσιωδῶς διάφορον τοῦ, καὶ γὰρ τοι, ἢ τοιγαροῦν. — Σκιραφείοις] Κυβευτήρια ἦσαν τὰ σκιραφεῖα, ἤγουν τόπος οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ ἐκύβευον, ὡς φησὶν Ἄρποκρατίων κυβεῖα, ἐνθα ἔπαιζον τυχηρᾶ παιγνίδια. — Ἐνταῖς ἀλύτησιν] μετὰ τῶν αὐλητρίδων ἢ ἐν τοῖς τῶν αὐλητρίδων διδασκαλείοις, ὡς περὶ Ἀντιδ. 287. Ἦσαν δὲ αἱ Ἀθήνησιν αὐλητρίδες καὶ ὄρχηστρίδες οὐκ ἐξ ἀστῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἐκ δούλων. Περί τούτων Παρ. Ἀθῆν. 12 σλ. 532, 1, Ἀριστφ. Βατρ. 540, Νεφ. 496. Ἐν τοῖς τοιούτοις] τ. ἔ. ἐν ἄλλοις τοιούτοις, οἳ εἶναι τὰ

διημερεύουσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηθεύμασιν ἔμενον, ἐν οἷς ἐτάχθησαν, θαυμάζοντες καὶ ζηλοῦντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας. Οὕτω δ' ἔφρευον τὴν ἀγοράν, ὥστ' εἰ καὶ ποτε διελθεῖν ἀναγκασθεῖεν, μετὰ πολλῆς αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἐφαίνοντο τοῦτο ποιοῦντες. Ἄντειπεῖν δὲ τοῖς πρεσβυτέροις ἢ λοιδορησασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ἢ νῦν περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτεῖν. Ἐν καπηλείῳ δὲ φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς ἐτόλμησεν σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων ἀλλ' οὐ βωμολογεύεσθαι. Καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ τοὺς σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφρεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον.

ιθ) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακείσθαι πρὸς τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν ἡλικίαν. Οὕτε γὰρ ἠγοῦμαι τούτους αἰτίους εἶναι τῶν γιγνομένων, συνοιδά τε τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἤκιστα χαίρουσι ταύτῃ τῇ καταστάσει, δι' ἣν ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀκολασίαις ταύταις διατρίβειν ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως τούτοις ἐπιτιμῶν ἄλλὰ πολὺ δικαιότερον τοῖς ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν τὴν πόλιν διοικήσασιν.

σκιραφεῖα κτλ. ἐν οἷς—[Διημερεύουσιν]—τὰς ἡμέρας διάγουσιν, οὕτω δῖανυκτερεύουσι = τὰς νύκτας διάγουσιν. — Ἐνοῖς ἐτ.] Δηλ. μένειν. — Θ α υ μ ἄ ζ ο ν τ ε ς κ α ἰ ζ η λ ο ῦ ν τ ε ς] παρβ. 12.

49) [Η ν ὀ ν] Δηλ. νομίζεται ἐκ τοῦ ἐνόμιζον. — Ἐν καπηλείῳ] Καπηλεῖον εἶναι τόπος ἔνθα οἶνος ὠνητὸς ἐκτίθεται· ὁ Ὑπερίδ. (ἀπ. 164) λέγει τοὺς Ἀρεοπαγίτας ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλύσαι ἀνιέναι εἰς Ἀρειον πάγον. — Οἰκέτης] παρ. π. Ἀντιδ. 286. — Βωμολογέεσθαι] Ἄρποκ. Κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιαῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτουῦντες. Φερεκράτης τυραννίδι — ἵνα μὴ πρὸς τοῖς βωμοῖς πανταχοῦ ἀεὶ λογιῶντες βωμολόχοι καλῶμεθα — ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι εὐκόλοι τινες ἄνθρωποι καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὀτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν καὶ σκώπτειν. — Εὐφρεῖς] τοὺς σκώπτας λέγει, μετηγέθη δὲ ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν νοῦν δεξιῶν π. Ἀντιδ. 284 τοὺς βωμολογευομένους καὶ σκώπτειν καὶ μιμεῖσθαι δυναμένους εὐφρεῖς καλοῦσι. — Δυστυχεῖς] μωροῦς, ἡλιθίους, ἀνοήτους, τοὺς ὑπὸ τύχης δυσμενοῦς ἀδικηθέντας.

(ιθ') 50) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω κτλ.] Εὐφρῆς καὶ γλαφυρὸν παράδειγμα τοῦ πῶς δεῖ νοουθετεῖν τοὺς ἀκοσμοῦντας τῶν νέων. Χρῆ γὰρ ἀφαιρεῖν ὡς οἶόν τε μάλιστα τὸ δριμύ καὶ δάκνον τῆς παραινέσεως, ἐπαίνῳ τὸν φόγον συγκεραννύντας, καὶ τῶν δι' ἃ φέρονται τὰς αἰτίας ἐπ' ἄλλους, ὅπη παρέρκει, μεταφέροντας. — Συνοιδά] Τὸ συνοιδά δέχεται τὴν μετοχὴν ἢ κατ' ὀνομαστικὴν ἀποδοδομένην εἰς τὸ ὑποκ. ἢ κατὰ δοτ. ἢ κατ' αἰτ. Συνοιδά ἑμαυτῶ ἐξαμαρτῶν — ἐξαμαρτάνοντι, — ἐξαμαρτάνοντα τ' εἰδότες ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐξέλιπον.

51 Ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προτρέψαντες ἐπὶ ταύτας τὰς ὀλιγωρίας καὶ καταλύσαντες τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν.

κ.) Ἦς ἐπιστατούσης οὐ δικῶν οὐδ' ἐγκλημάτων οὐδ' εἰσφορῶν οὐδὲ πενίας οὐδὲ πολέμων ἢ πόλις ἔγμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἡσυχίαν εἶχον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἰρήνην ἦγον. Παρεῖχον γὰρ σφᾶς αὐτοὺς τοῖς μὲν Ἑλλησι πιστοὺς, τοῖς δὲ βαρ-
52 βάραις φοβερούς· τοὺς μὲν γὰρ σεσωκότες ἦσαν, παρὰ δὲ τῶν δίκην τηλικαύτην εἰληφότες ὥστ' ἀγαπᾶν ἐκείνους, εἰ μὴδὲν ἔτι κακὸν πάσχοιεν. Τοιγάρτοι διὰ ταῦτα μετὰ τσαύτης ἀσφαλείας διῆγον ὥστε καλλίους εἶναι καὶ πολυτελεστέρας τὰς οἰκῆσεις καὶ τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μὴδ' εἰς τὰς ἐορτὰς εἰς ἄστὺ καταβαίνειν ἀλλ' αἰρεῖσθαι μένειν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπο-
53 λαύειν. Οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὰς θεωρίας, ὧν ἕνεκ' ἄν τις ἦλθεν, ἀσελγῶς οὐδ' ὑπερηφάνως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως ἐποιοῦν. Οὐ γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἐδοκίμαζον ἀλλ' ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ τοῦ μὴδένα τῶν πολιτῶν ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων. Ἐξ ὧν περ χρῆ κρίνειν τοὺς ὡς ἔ-

51) Ἐκεῖνοι γὰρ] τὸν Ἐφιάλτην αἰνίττεται, δι' οὐ Περικλῆς ὁ Ξανθίππου τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐταπεινώσε. Ὀλ. 80, 2= 459 π. X. Παρ. Πλουτ. Περικ. 155. — Προτρέψαντες] δηλ. τοὺς νεωτέρους. — Τῆς βουλῆς] τ. ἔ. τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. — Πενίας] τ. ἔ. πενήτων. Ἐγμεν] εἰς 43. — Ἠσυχίαν εἶχον] = ἡσύχαζον.

52) Σεσωκότες ἦσαν] Ὑπερσ. ἐσεσώκεσαν. Κατὰ τοὺς Μηδικούς πολέμους. Παρ. Πανηγ. 94. — Εἰπάσχοιεν] ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀγαπᾶν. — Κατασκευὰς] Ὁ κόσμος τῶν οἰκιῶν, τὰ ἐπιπλα, σκευή. Περὶ τοῦ πράγματος παρβ. Πανηγ. 46. καὶ Δημοσθ. 4, 26 Θουκ. 2. 65. — Ἀστὺ] Συνήθως καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰς Ἀθήνας ἐκάλουν. — Ἀγαθοῖς] ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κτήμασι. Σουΐδας δὲ λέγει ἀγαθὰ ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξεν. τῇ λέξει. Καὶ παρ' ἡμῖν ἀγαθὰ, ἔτι δὲ καὶ τὸ συνώνυμον καλὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων λέγονται.

53) Θεωρίας] δηλ. πομπάς, θεωρίας, καὶ τοιαῦτα, μετὰ ἐστιάσεων. — Νοῦν ἐχόντως] = Νουνεχῶς, νουνεχόντως, ὅπερ οὐχ εὐρηται παρὰ τοῖς πολλοῖς οὕτω λέγεται καὶ οἱ νοῦν ἔχοντες = οἱ νουνεχεῖς — Τῶν τοιούτων] τ. ἔ. ἄλλων τοιούτων § 48. — Ἐκ τοῦ σ. οἰκεῖν] δηλ. τὴν πόλιν=ἐκ τῆς σφύρονος διαίτησεως τῆς πόλεως. — Ὡς ἀληθῶς] ἐκφρασις ἐλλειπτικῆ = τοὺς οὕτως εὖ πράττοντας, ὡς ἀληθῶς εὖ πράττει τις — Φορτικῶς] ἀλαζονικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν προηγουμένων ἀλαζονειῶν Κορ. ἀφορήτως, βαρέως, ἐπαχθῶς, ἐνοχλητικῶς.

ληθῶς εὖ πράττοντας καὶ μὴ φορτικῶς πολιτευομένους· ἐπεὶ νῦν γε 54
 τίς οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν, ὅταν
 ἴδῃ πολλοὺς τῶν πολιτῶν αὐτοὺς μὲν περὶ τῶν ἀναγκαίων, εἴθ' ἔ-
 ζουσιν εἴτε μὴ, πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρομένους, τῶν δ' Ἑλ-
 λήνων τοὺς ἐλαύνειν τὰς ναῦς βουλομένους τρέφειν ἀξιούντας, καὶ
 χορεύοντας μὲν ἐν χρυσοῖς ἱματίοις, χειμᾶζοντας δ' ἐν τοιούτοις, ἐν
 οἷς οὐ βούλομαι λέγειν, καὶ τοιαύτας ἄλλας ἐναντιώσεις περὶ τὴν
 διοίκησιν γιγνομένας, αἱ μεγάλην αἰσχύνην τῇ πόλει περιποιούσιν.

κα.) Ὡν οὐδὲν ἦν ἐπ' ἐκείνης τῆς βουλῆς· ἀπήλλαξε γὰρ τοὺς 55
 μὲν πένητας τῶν ἀποριῶν ταῖς ἐργασίαις καὶ ταῖς παρὰ τῶν ἐχόν-
 των ὠφελείαις, τοὺς δὲ νεωτέρους τῶν ἀκολασιῶν τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασι καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις, τοὺς δὲ πολιτευομένους τῶν πλεο-

54) Ἐπεὶ νῦν γε] τὸ ἐπεὶ ἐνταῦθα ἰσοῦται τῷ γάρ. — Περὶ
 τῶν ἀναγκαίων] παρ. Ἀριστ. ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστή-
 ριον ἄρχων καθίστη νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον· καὶ Ἴσο. π. Εἰρ. 130 οἱ
 ἀπὸ τῶν δικαστηρίων ζῶντες. — Πρὸ τῶν δικαστηρίων] Δέκα
 ἦσαν Ἀθήνησι δικαστήρια· ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἐν τι στοιχείῳ πρὸ
 τῶν θυρῶν γεγραμμένον πυρρῷ βάμματι, τὸ πρῶτον δὴλον ὅτι τοῦ ὀνόμα-
 τος, ὃ ἐκαλεῖτο τὸ δικαστήριον. Οἱ τοῖνον κληρούμενοι τῶν ἀπτῶν εἰς τὸ δι-
 κάζειν, ῥάβδον ἔχουσαν τὸ αὐτὸ στοιχεῖον τοῦ δικαστηρίου, ᾧ ἐκεκλήρωτο,
 λαμβάνοντες ἐβάδιζον ἐκεῖσε, σύμβολον αὐτὴν φέροντες, καὶ μετὰ τὸ κρίναι,
 τὸν δικαστικὸν ἐκομίζοντο μισθόν. Ἦν δ' οὗτος τριώβολον· ἐπὶ δ' Ἀριστοφ.
 εἴπω πιστὸς ὁ σχολιάσας αὐτόν, καὶ μέχρι δραχμῆς ἦν λαβεῖν, τοῦτ' ἔστιν
 ἐξ ὀβολῶν. Κορ. παρὰ τοῦ Κωλακρέτου ἐκομίζοντο τὸν μισθόν ἐξ οὐ ἐπορί-
 ζοντο πολλοὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Παρ. π. Εἰρ. 130 καὶ Παναθ. 152 καὶ Ἀρι-
 στοφ. Ἐκκλ. 303. Ἦτο δὲ ἐτησίως ἐπὶ Περικλέους ἡ ἐτησία δαπάνη κατὰ
 τὸν Ἀριστοφ. 150 τάλαντα. — Τῶν Ἑλλήνων] τ. ἔ. τῶν ἄλλων Ἑλ-
 λήνων ἐνόησον τοὺς Χίους, Μιτυληναίους, Κεῖους, Νισσηρίους, Τητίους, Ἐρυ-
 θραίους, Ἐφεσίους. Περὶ δὲ τοῦ πράγματος παρ. π. Εἰρ. 79. Ἡ δὲ ἔννοια
 τοῦ χωρίου αὕτη· αὐτοὶ μὲν οἱ πολῖται κληροῦνται πρὸ τῶν δικαστηρίων,
 ὥστε ἡ ἔχειν ἀπὸ τοῦ τριώβολου τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ ἀπολαχόντες λιμῶνται·
 αἰτιοῦσι δὲ μισθοδοτεῖν ἄλλους Ἑλληνας ὡς ἐρέτας ἰδίων νεῶν, ἐξόν, αὐτοὺς
 ἐμβάντας, καθὼς ἔλεγε καὶ ὁ Δημοσθένης, ἀποφέρεσθαι τὴν μισθοφορίαν
 αὐτήν. — Ἑλλαύνηται. v.] = κωμηλατεῖν. — Χειμᾶζοντα]
 διάγοντας τὸν χειμῶνα· ὅθεν. π. πολ. Ἀθ. 1, 10 ἐσθῆτα οὐδὲν βελτίω ἔχει
 ὁ δῆμος αὐτόθι ἢ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ μέτοιχοι καὶ τὰ εἶδη οὐδὲν βελτίους εἰσίν.
 παρ. σχολ. Ἀριστ. Πλουτ. 535. Ἐν τοιοῦτοις—ἐν οἷς] Δηλ. οἶα
 ἴστε ἐν οἷς χειμᾶζοντας οὐ βούλομαι λέγειν. Κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ εἰ-
 πεῖν ῥάχεσιν οὐχ ἱματίοις ἦσαν ἡμφιεσμένοι. — Ἐναντιώσεϊ] Ἀν-
 τιφάσεις.

(κ. 55) Ἐπεὶ ἐκείνη] Ἡ ἐπὶ χρόνον σημαίνει. — Ἐργασί-
 αϊ] παρ. 32 καὶ 44. — Ταῖς αὐτῶν ἐπιμ.] τῷ ἐπιμελεῖσθαι

νεξίων ταῖς τιμωρίαις καὶ τῷ μὴ λανθάνειν τοὺς ἀδικοῦντας, τοὺς δὲ πρῆστυτέρους τῶν ἀθυμιῶν ταῖς τιμαῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ ταῖς παρὰ τῶν νεωτέρων θεραπειαῖς. Καὶ τοι πῶς ἂν γένοιτο ταύτης πλείονος ἀξία πολιτεία, τῆς οὕτω καλῶς ἀπάντων τῶν πραγμάτων ἐπιμεληθείσης;

56 κβ'.) Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε καθεστῶτων τὰ μὲν πλεῖστα διελήλυθκαμεν ὅσα δὲ παραλειοίπαμεν ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι κάκεινα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τοῦτοις, βῆδιόν ἐστι καταμαθεῖν.

κγ'.) Ἦδη δὲ τινες ἀκούσαντές μου ταῦτα διεξιόντος ἐπήνεσαν μὲν ὡς οἶόν τε μάλιστα καὶ τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν 57 τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διώκουν, οὐ μὴν ὑμᾶς γ' ὄντο πεισθήσεσθαι χρῆσθαι τοῦτοις ἀλλ' αἰρήσεσθαι διὰ τὴν συνήθειαν ἐν τοῖς καθεστῶσι πράγμασι κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ πολιτείας ἀκριβεστέρας ἄμεινον τὸν βίον διαγεῖν. Εἶναι δ' ἔφασαν ἐμοὶ καὶ κίνδυνον, μὴ τὰ βέλτεστα συμβουλευῶν μισόδημος εἶναι δόξω καὶ τὴν πόλιν ζητεῖν εἰς ὀλιγαρχίαν ἐμβαλεῖν.

58 κδ'.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν περὶ πραγμάτων ἀγνοουμένων καὶ μὴ κοινῶν τοὺς λόγους ἐποιοῦμην καὶ περὶ τούτων ἐκέλευον ὑμᾶς ἐλέσθαι συνέδρους ἢ συγγραφεῖς, δι' ὧν ὁ δῆμος κατελύθη τὸ πρότερον, εἰκότως ἂν εἶχον ταύτην τὴν αἰτίαν· νῦν δ' οὐδὲν εἴρηκα τοιοῦτον ἀλλὰ διείλεγμαι περὶ διοικήσεως οὐκ ἀποκεκρυμμένης ἀλλὰ φα-

αὐτῶν ἐπιμελουμένη αὐτῶν. — Τ ὦ ν ἔ χ ὅ ν τ ω ν] παρ. 83. — Τ α ῖ ς τ ι μ α ῖ ς τ α ῖ ς π ο λ] Δηλ. στεφάνων, ἀτελείας, καὶ ἀπαλλαγῆς λειτουργιῶν, σιτήσεως ἐν τῷ Πρυτανείῳ κτλ.

(κβ'.) 56) Κ ἄ κ ε ῖ ν α τὸν α ὕ τ. τ.] Κάκεινα τοῦτον τὸν τρ. ἢ ἐκεῖνα τὸν αὐτὸν τρ. — Κ α τ α μ α θ ε ῖ ν] Ἡ σύνταξις. Ἐβδιόν δὲ ἐστι καταμαθεῖν ὅτι κάκεινα, ὅσα παραλελ. τὸν αὐτὸν τοῦτοις τρόπον εἶχε. Πρωτύστερον. — Δ ι ε ξ ι ὄ ν τ ο ς] ἐν ἰδιαιτέρῳ διαλέξει, ἵνα ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην ἄλλων — Ἐ π ἦ ν ε σ α ν] ἐνν. με, ἐκ τοῦ μου. Ἄλλ' εὔρηται καὶ ἀπολύτως οἱ ἐπαινοῦντες, Φιλ. 84, θ. Τὸ ἐπαινεῖν καὶ μακαρίζειν διαστέλλει ὁ Ἰσ. Οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι μὲν πρὸς τὴν τύχην, τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀνέφερον. Βένσελερ.

57) Α ἱ ρ ῆ σ ε σ θ α ι—μ ἄ λ λ ο ν] παρ. Πανηγ. 53.

(κδ'.) 58) Κ ο ι ν ὦ ν] γνωστῶν τοῖς πᾶσι, δηλ. ὅτι εἶναι κτῆμα ἐνός. — Σ υ γ γ ρ α φ ε ῖ ς] ἦσαν οἱ δέκα ἄνδρες, οἱ τινες ἐξελέγησαν (τῷ 411) πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ πολιτεύματος, προσβλήθέντες ὑπὸ Πεισάνδρου. Παρ. Θουκ. 8, 67. — Ὁ δ ῆ μ ο ς] τ. ἔ. ἡ δημοκρατία. Εἶ χ ο ν τ ῆ ν α ἰ τ.] ἐν παθ. σημασίᾳ.

νεράς, ἣν πάντες ἴστε καὶ πατρίαν ἡμῖν οὖσαν καὶ πλείστων ἀγα- 59
θῶν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν αἰτίαν γεγενημένην,
πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν νομοθετηθεῖσαν καὶ κατα-
σταθεῖσαν, οὓς οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε δημοτικωτάτους
γεγενῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὡστε πάντων ἂν μοι συμβαίῃ δεινότα-
τον, εἰ τοιαύτην πολιτείαν εἰσηγούμενος νεωτέρων δόξαιμι πραγ-
μάτων ἐπιθυμεῖν.

Ἐπειτα κάκειθεν ῥάδιον γινῶναι τὴν ἐμὴν διάνοιαν ἐν γὰρ τοῖς 60
πλείστοις τῶν λόγων τῶν εἰρημένων ὑπ' ἐμοῦ φανήσομαι ταῖς μὲν
ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς πλεονεξίαις ἐπιτιμῶν, τὰς δ' ἰσότητος καὶ
τὰς δημοκρατίας ἐπαινῶν, οὐ πάσας ἀλλὰ τὰς καλῶς καθεστη-
κυίας, οὐδ' ὡς ἔτυχον ἀλλὰ δικαίως καὶ λόγον ἔχοντως. Οἶδα γὰρ 61
τούς τε προγόνους τοὺς ἡμετέρους ἐν ταύτῃ τῇ καταστάσει πολὺ
τῶν ἄλλων δινεγκόντας καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα
πολιτευομένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. Ἐν γὰρ
τῇ τῶν ἀρχῶν αἰρέσει καὶ τῷ βίῳ τῷ καθ' ἡμέραν καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐπιτηδεύμασιν ἴδοιμεν ἂν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητος καὶ τὰς ὁμοιό-
τητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυρούσας· οἷς αἱ μὲν ὀλιγαρ-
χίαι πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατε-
λοῦσιν.

59) Τοιούτων] δηλ. οἱ ἦσαν Σόλων καὶ Κλεισθένης (§ 46) παρ. εἰς
48. — Εἰσηγούμενος] εἰσηγεῖσθαι=εἶναι αἰτίον τινος. Ἠσύχ. εἰση-
γοῦμαι. συμβουλευῶ, παραινῶ, διδάσκω, νουθετῶ.

60) Ὡς ἔτυχον] ἐνν. ἡ μετοχ. ἐπαινῶν. Παρ. § 29 Ἐγὼ δ' Ἴσ. τ. ἔ. εἰκῆ
καὶ ἀλογίστως καὶ ὅπως ἐπήρχετό μοι. Κορ. ἐν Παναθ. σλ. 218 λέγει εἰκῆ
καὶ φορτικῶς καὶ χυδῆν ὅτι ἂν ἐπέβη λέγειν. Ὁμοίως λέγεται ὡς ἔτυχε.
— Ἀόγον ἔχοντως] παρ. 53

61) Καὶ Λακεδαίμ.—δημοκρατούμενοι] Παρβ. Παναθ. σλ.
270, οἷς ἐναντία λέγει πρὸς Νικ. σλ. 31, 0. Ὁ Ἴσ. θεωρεῖ ὅτι ἡ πολιτεία
τῶν Λακεδαιμονίων μεμιγμένη ἐκ δημοκρατίας καὶ ἀριστοκρατίας· παρ.
Παναθ. σλ. 265, παρ. καὶ Ἀριστ. Πολ. δ'. 9. — Τῷ καθ' ἡμέραν] ὑ-
πονοσῶνται τὰ Φειδίτια. Παρ. Πλουτ. Λυκ. 45. — Τὰς ἰσότητας καὶ
τὰς ὁμοιοτήτας] ἀμφοτέραι· αἱ λέξεις ἄνευ οὐσιώδους διαφορᾶς ἐτέ-
θησαν πρὸς δεῖξιν τῆς ἐντελοῦς πολιτικῆς ἰσότητος. Ὡς ἐνίστε τὸ ἴσος καὶ
ὅμοιος, καὶ ἀποφατικῶς οὐκ ἴσον κακὸν οὐδ' ὅμοιον. — Οἷς] οὐδέτερον ἀντι-
θηλυκοῦ· διότι τὰ θηλ. ἰσότητος καὶ ὁμοιότητος ἐθεώρησεν ὡς πράγματα·
δι' ὧν (δηλ. πραγμάτων) κτλ. — Δημοκρ. χρώμ.] τὸ ὁμοίωφονον τῶν
τελευταίων συλλαβῶν τῶν ἐξῆς ἀλλήλων κειμένων λέξεων δὲν ἀποτελεῖ παρ'
Ἴσ. κακοφωνίαν. Παρ. π. Νικ. 45 π. Φιλ. 45 συμφέροντος πείθοντος (ἀλλὰ
φεύγοντες κατελθόντες § 65).

- 62 κε΄.) Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανεστάταις καὶ μεγίσταις, ἣν ἐξετάζειν βουλευθῶμεν, εὐρήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας συμφερούσας· ἐπεὶ καὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἣ πάντες ἐπιτιμῶσιν, ἦν παραβάλωμεν αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ῥηθεῖσαν ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τριάκοντα κατασταῶσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεοποιήτων εἶναι νομίσειεν.
- 63 κς΄.) Βούλομαι δ' εἰ καὶ τινές με φήσουσιν ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, δηλώσαι καὶ διελεθεῖν, ὅσον αὕτη τῆς τότε διήνεγκεν, ἵνα μηδεὶς οἴηται με τὰ μὲν ἀμαρτήματα τοῦ δήμου λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν, εἰ δέ τι καλὸν ἢ σεμνὸν διαπέπρακται, ταῦτα δὲ παραλείπειν. Ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς οὔτ' ἀνωφελῆς τῆς ἀκούουσι.
- 64 κζ΄.) Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ Ἑλλάσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις ἡ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς μὲν δημοτικούς καλουμένους ἐτόιμους ὄντας ὁ-

(κε΄.) 62) Τ ο ί ν ο υ ν] Τὸ τοίνυν σημαίνει ὅτι ἡ ἰδέα εἶναι ἀνάλογος εἰς τὰ πρότερον λεγόμενα ἢ ὑπονοητέα, συνηθέστερον εἶναι συλλογιστικὸν = κατὰ ταῦτα, ἐπομένως· ἐνίοτε ὅμως σημαίνει μίαν μόνον συνέπειαν καὶ εὐρίσκεται μεταβατικόν—δέ, πρὸς τούτοις, ἀλλὰ. Οὐδέποτε τίθεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐν ἀρχῇ. — Τ α ῖ ς ἐ π ι φ.] ἐκ τοῦ συμφερούσας. — Ἡ ν β ο υ λ η θ ῶ μ ε ν—εὐρήσομεν] Ἄσ. συν. Β'. Α'. 3 — Ἐ π ι τ ι μ ῶ σ ι ν] Ἀναφέρεται δηλ. εἰς τὰ ἐν § 15 λεγόμενα, ὡς οὐδέποτε ἐν δημοκρατία κρίνον ἐπολιτεύθημεν. — Θ ε ο π ο ἴ η τ ο ν] ὡς Πίνδ. Πυθ 1, 61 θεόδοματος ἐλευθερία. — Κ α τ α σ τ ᾶ σ α ν] τ. ἔ. κατασταθεῖσαν Λυσ. 12, 43 ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν ἐταίρων

63) Ἐ ξ ὼ τ ῆ ς ὑ π ο θ] = ἔξω τοῦ πράγματος. Ἄλλὰ πόρρω τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶσθαι ἢ γεγονέναι, λέγειν ἔξω τῆς γραφῆς. — Α ὕ τ η] ἡ νῦν πολιτεία. — Τ ῆ ς τ ὅ τ ε] τῆς ἐπὶ τῶν τριάκοντα. — Εἰ δέ τι] τ. ἔ. τὰ δὲ καλῶς καὶ σεμνῶς διαπεπραγμένα — Τ α ὕ τ α δ ἐ] ὁ πληθ. εἰς τὸ καλὸν τι ἢ σεμνόν, διὰ τὴν περιληπτικὴν σημασίαν τοῦ εἶ τι.

(κζ΄.) 64) Τ ᾶ ς ν α ῦ ς — ἀ π ω λ ἔ σ α μ ε ν] Ἀναφέρεται εἰς τὴν συμφορὰν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, καθ' ἣν ὁ Λύσανδρος τὸν στόλον τῶν Ἀθηναίων κατενίκησεν (405 π. Χ.), ἔθθα οἱ Ἀθηναῖοι 200 τριήρεις ἀπώλεσαν. Περὶ τῆς ναυμαχίας ταύτης παρβ. Ξεν. Ἑλλ 2, 1, 20 καὶ Διόδ. 13, 105 κατὰ μὲν τινὰς ὁ Κόνων ἀνεχώρησε μετὰ 9 τριήρων μετὰ τῆς Παράλου (Ξεν. Ἑλλ 2, 1, 28 Πλούτ. Λυσ. 11, Ἄλκ 37) ἢ 10 μόνον (κατὰ Διόδ. 13, 106, Παισ 3, 11, 5) ἢ 12 (Λυσ. λ. 21, 11 καὶ Ἰσοκ. Καλλιμ. 59) — Τ α ῖ ς σ υ μ φ ο ρ α ῖ ς ἐ κ.] ἐννοεῖ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου καὶ τὰς συνέπειας ταύτης. Ἐκφράζει δὲ ὁ ῥήτωρ τὸ τόσῳ διὰ τὰς Ἀθήνας ταπεινωτικὸν συμβεβηκὸς διὰ γενικῆς ἐκφράσεως ὡς ἡ συμφορὰ, ἡ

τιοῦν πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ δεινὸν ἡγουμένους, εἴ τις ὄψεται τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἄρξασαν, ταύτην ὑφ' ἑτέροις οὔσαν, τοὺς δὲ τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντας ἐτοίμως καὶ τὰ τεῖχη καθαίρουντας καὶ τὴν δουλείαν ὑπομένοντας; Καὶ τότε μὲν, ὅτε τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς τὰς 65 τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις φρουροῦντας, ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα παρελάβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους τὴν ἡμετέραν ἔχοντας; Καὶ κατὰ μὲν ἐκεῖνον τὸν χρόνον δεσπότης ἡμῶν ὄντας Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ δ' οἱ φεύγοντες κατελθόντες πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐτόλμησαν καὶ Κόνων ναυμαχῶν ἐνίκησε, πρέσβεις ἐλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ διδόντας τῇ πόλει τὴν ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάττης; Καὶ μὲν 66 δὴ καὶ τάδε τίς οὐ μνημονεῖ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμῶν, τὴν μὲν δημοκρατίαν οὕτω κοσμήσασαν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀφικνουμένους νομίζειν αὐτὴν ἀξίαν εἶναι μὴ μόνον τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τοὺς δὲ τριάκοντα τῶν μὲν ἀμελήσαντας, τὰ δὲ συλήσαντας, τοὺς

τύχη. — Τὸ προσταττόμενον] τοὺς ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου ὄρους τῆς εἰρήνης. Ξεν. Ἑλλ. 2, 2, 20. — Ὅτι οὖν] τ. ἔ. ὅτι οὖν ἦν — Ταύτην] τὴν τῶν Ἑλλ. ἄρξασαν. — Τὴν δουλείαν] τὴν ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου.

65. Καὶ τότε ε. . . ἔχοντας] περὶ τοῦ πράγματος τὸ αὐτό, ἀλλὰ βραχύτερον λέγει εἰς τὸν π. ἱερ. λόγ. 92. — Τὸ πλῆθος] ὁ δῆμος. — Ἡ μ. ἄς] ἐκ τοῦ οἶδε § 64. — Τοὺς πολεμίους] ὁ Καλλίβιος Ξεν. ἑλ. 2, 4, 10. — Ἡ μετέρα] δηλ. ἀκρόπολιν. Ἡ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀκροπόλεων κατοχὴ σημεῖον ὑποδουλώσεως ἐθεωρεῖτο παρ' Ἑλλησι. — Οἱ φεύγοντες] ἔννοεῖ τοὺς μετὰ Θρασυβούλου ὀλίγους δημοκρατικούς ἐξορίστους. — Ἐνίκησε] παρὰ τὴν Κνίδον τῆς Καρίας, 394 π. Χ.

66) Τῶν ἡλικιωτῶν] ὅτε ἔγραψε τὸν λόγον τοῦτον ὁ Ἰσ. ἦτο μεταξὺ τοῦ 60—70 ἔτους τῆς ἡλικίας. — Τὴν δ. οὕτω κοσμήσασαν] παρ. περὶ Ἀντιδ. 234 καὶ Πλουτ. Περικλ. 43. — Τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις] Διὰ τοῦ ἱεροῦ ἐκφράζεται πᾶν ὅ,τι διὰ τοῦ θεοῦ νόμου καὶ τοῖς θεοῖς ἱερὸν εἶναι, διὰ τοῦ ὅσια τὸ δι' ἀνθρωπίνων νόμων καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἱερὸν ἐντεῦθεν ἱερά καὶ ὅσια ὅτε μὲν εἶναι ναοὶ καὶ τῶν ἀλλὰ οἰκοδομήματα, ὅτε δὲ τὰ ἱερά καὶ τὰ δημόσια χρήματα, καὶ ἄλλοτε θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον. — Τοὺς ἀφικνουμένους] ἔννοεῖ ἀπλῶς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰς Ἀθήνας ξένους, ὡς Παν. 45 παρ. καὶ περὶ Ἀντιδ. 227 καὶ π. Νικοκλέα σλ. 19, 6. — Τῶν ὄσιων. — Ταῦτα δὲ] ἱερά. — Τοὺς δὲ] τοὺς ναοὺς, καίπερ οὐδετέρου προηγησαμένου, τοῖς ἱεροῖς. . . Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνόμενον, καθὰ καὶ παρὰ

δὲ νεωσοίκους ἐπὶ καθαιρέσει τριῶν ταλάντων ἀποδομένους, εἰς οὓς
 67 ἡ πόλις ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων ταλάντων; Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ
 τὴν πραότητα δικαίως ἄν τις ἐπαινέσειε τὴν ἐκείνων μᾶλλον ἢ τὴν
 τῆς δημοκρατίας. Οἱ μὲν γὰρ ψηφίσματι παραλαβόντες τὴν πόλιν
 πεντακοσίους μὲν καὶ χιλίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν,
 εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ φυγεῖν πλείους ἢ πεντακισχιλίους ἠνάγκασαν,
 οἱ δὲ κρατήσαντες καὶ μεθ' ὄπλων κατιόντες, αὐτοὺς τοὺς αἰτιω-
 τάτους τῶν κακῶν ἀνελόντες, οὕτω τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καλῶς

τῶ Θουκυδίδῃ β'. 47 νόσον . . . λεγόμενον — Νεωσοίκοις] Νεώσοι-
 κοί (ναῦς—οἶκος) λέγονται καὶ νεώρια Κατ' ἄλλους τὰ μὲν νεώρια εἶναι ἢ
 ὄλη περιβολή, ἕκαστος δὲ τῶν ἐν αὐτῇ νεωσοίκων μιᾶς νεῶς εἶναι οἶκος
 ('Ἀρποκρ. Ἡσύχ. ἐν λ. νεώσοικοι). Νεώσοικοι καταγωγή ἐπὶ τῆς θαλάσ-
 σης φιλοδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν τὰ νεώρια
 δὲ ἢ τῶν ὄλων περιβολή Γραμμ. Βεκκέρου 5, 1, 282. Ἀρχαιότατα δὲ τῶν
 Ἀθηναίων τὰ νεώρια πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Ξερόου ἦσαν ἐν τῷ λιμένι τοῦ
 Φαλήρου, κατὰ Ἡρόδ. 6, 116, ἔπειτα παρὰ τοῦ Θμιστοκλέους μετηνέχθη-
 σαν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ δὲ τόπος ὅπου τὰ νεώρια ἦσαν ἐλέγετο ἐπίνειον. Σχολ.
 Θουκ. 1, 30 2, 84 Παρ. π. Εἰρ. 98 — Ἐπίκαθαίρεισι] = τοῦ
 καθαιρεθῆναι ἕνεκα, πρὸς καθαιρέσιν, ἵνα καθέλωσιν (χαλάσωσιν) αὐτούς.
 Ἡ δὲ σύνταξις ἔχει οὕτω τοὺς τριάκοντα ἀποδομένους (ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦσθαι)
 τοὺς νεωσοίκους τριῶν ταλ. ἐπὶ καθαιρέσει κτλ. Ἔδοσαν τοὺς νεῶσ. ἀντὶ 3
 ταλ. νὰ κρημνίσωσιν, ἵνα δηλ. τοῖς ἀγορασταῖς ἐπιτραπῇ τὰ ξύλα, τοὺς
 λίθους καὶ τὸ ἄλλο ὕλικόν λάβωσι πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. — Ἀνήλωσεν]
 ἐδαπάνησεν, ἐξώδευσεν.

67) Πραότητα] εἰρωνικῶς καλεῖ τὴν θηριώδιαν τῶν τριάκοντα,
 πραότητα — Οἱ μὲν γὰρ] οἱ τριάκοντα τύραννοι. — Ψηφίσματα κτλ.
 κατ' Ἡρόδ. 2, 3, 2. Ἔδοξε τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι κτλ.
 παρ' Ἡροκ. 8, 79. Τῆν πόλιν] τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. — Πεντα-
 κισχιλίους] παρ. καὶ κ Λογίτου 11 καὶ Πανηγ. 113. Τσαυτούς λέγει
 καὶ Αἰσχ. π. Παραπρ. σλ 38, καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός π Πολ 2.
 Διογένης δὲ ὁ Λαέρτ. ἐν β. Ζήνωνος, 1400 — Ἀκρίτους] ἀδιακρί-
 τούς Ἀρποκρ. — Ἡνάγκασαν] ἀπὸ φόβου μὴ καὶ αὐτοὶ ἀδικῶς πά-
 θωσι δηλ. διὰ τῆς σκληρότητος αὐτῶν κατώρθωσαν, ἵνα εἰς Π. καταφύ-
 γωσιν κτλ. — Οἱ δὲ] δηλ. οἱ δημοτικοί, οἱ φυγόντες εἰς τὸν Π. καὶ Φυ-
 λὴν καταλαβόντες. Ὁ πληθ. οἱ δὲ διὰ τὴν περιληπτικὴν σημ. τοῦ δή-
 μου. — Κατιόντες] τὸ κατιέναι καὶ κατελθεῖν λέγεται περὶ ἐπανό-
 δου φυγάδων εἰς τὴν πατρίδα. Ὁμοίως καὶ τὸ κάθοδος φυγάδων, καταδέ-
 χεσθαι τοὺς φεύγοντας. — Αὐτοὺς τοὺς αἰτι.] τὸν Κριτίαν, Ἴππό-
 μαχον ἐκ τῶν τριάκοντα, τὸν Χαρμίδην ἐκ τῶν 10 ἀρχόντων ἐν Πειραιεῖ.
 (Ξενοφ.). — Τὸ δὲ αὐτοὺς τοὺς αἰτι.] = μόνους τοὺς αἰτι. Παρ. Παν.
 αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντες; αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα Δημ. Ἄσ. συν. Α'. Δ'.
 11 καὶ 13. — Οὕτω] εἰς τὸ καλῶς. — Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους] δηλ.
 τὰ πρὸς τοὺς μὴ αἰτιωτάτους ἢ τοὺς ἐν ἅσπερ μείναντας.

καὶ νομίμως διώκησαν ὥστε μὴδὲν ἔλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβαλόντας τῶν κατελθόντων.

κη.) Ὁ δὲ πάντων κάλλιστον καὶ μέγιστον τεκμήριον τῆς ἐ- 68
πικείας τοῦ δήμου δανεισαμένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐ-
κατὸν τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν τὸν
Πειραιᾶ κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περὶ ἀποδόσεως τῶν
Χρημάτων, καὶ λεγόντων πολλῶν, ὡς δίκαιόν ἐστι διαλύειν τὰ πρὸς
Λακεδαιμονίους μὴ τοὺς πολιορκουμένους ἀλλὰ τοὺς δανεισαμένους,
ἔδοξε τῷ δήμῳ κοινὴν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. Καὶ γὰρ τοὶ διὰ 69
ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἡμᾶς ὁμόνοιαν κατέστησαν καὶ
τοσοῦτον ἐπιδόουσι τὴν πόλιν ἐποίησαν ὥστε Λακεδαιμονίους, τοὺς
ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν προστά-
τοντας ἡμῖν, ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἰκετεύοντας καὶ δεησομέ-
νους μὴ περιδεῖν αὐτοὺς ἀναστατους γενομένους. Τὸ δ' οὖν κεφα-
λαίον τῆς ἐκατέρων διανοίας τοιοῦτον ἦν. Οἱ μὲν γὰρ ἠξίουσι τῶν
μὲν πολιτῶν ἄρχειν, τοῖς δὲ πολεμίοις δουλεύειν, οἱ δὲ τῶν μὲν ἄλ-
λων ἄρχειν, τοῖς δὲ πολίταις ἴσον ἔχειν.

κθ.) Ταῦτα δὲ διήλθον δυοῖν ἑνεκα, πρῶτον μὲν ἑμαυτὸν ἐπι- 70
δείξαι βουλόμενος οὐκ ὀλιγαρχίῳ οὐδὲ πλεονεξιῳ ἀλλὰ δικαίας
καὶ κοσμίας ἐπιθυμοῦντα πολιτείας, ἔπειτα τὰς δημοκρατίας τὰς τε

(κη.) 68) Ὁ... γὰρ] ὁ γὰρ διασαφητικός. — Δανεισαμένων] παρ. Ξεν. Ἑλλ. 2, 4, 28, Δημ. μ. Λεπτ. 41, Πλουτ. Λύσ. 24. Τῶν ἐν ἄστει μ.] οἱ αὐτοί, οἱ ἀνωτέρω ἐκβαλόντες καλοῦνται. Ὁ Κορ. λέγει τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἵνα πολιορκήσωσι τοὺς κατέχοντας τὸν Πειραιᾶ, ἦγουν τοὺς δημοτικούς. — Τῶν τ. Π. κατασχόντων] τούτων οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τυραννίδος ἐκεῖσε φυγόντες, οἱ δὲ ἄλλοθεν ἐπανελθόντες μετ' αὐτῶν ἠνώθησαν. — Ὡς δὲ δίκαιόν ἐστι] ἀντὶ ὡς δίκαιον εἶη π. Φιλ. 53 ἔλεγον, ὡς ἐλπίζουσιν. — Κοινὴν] κοινὴν μετ' ἐκείνην. Τοῦτο ἀναφέρει ὁ Δημ. π. Λεπτίνην 40.

69) Καὶ γὰρ τοὶ] παρ. 30. — Διὰ τ. τὴν γν.] διὰ τὴν περὶ τῆς ἀποδόσεως ταύτην κρίσιν. — Ὀλίγου δεῖν] Εὐαγ. 58. — Ἐλθεῖν] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην 374 π. Χ. Παρ. Ξεν. Ἑλλ. 6, 5, 33 καὶ ἐξ. καὶ Διοδ. 15, 63. — Ἀναστάτους γεν.] ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐκδιωχθέντας ἢ εἰς δουλείαν ἀγθέντας καὶ ἐπὶ ἐκουσίας καταλήψεως τῆς πατρίδος λέγεται ἀντὶ γενομένουσιν εἶδει εἰπεῖν γιγνομένους, ἀλλ' ἔθηκε τὸ πρῶτον, ἵνα καταστήσῃ κατεπίγουσαν τὴν ἰκεσίαν. — Τοιοῦτον] κανονικῶς· τὸ δὲ κεφαλαίον, τὸ δὲ σημεῖον, τὸ δὲ τεκμήριον, τὸ δὲ μέγιστον, τὸ δὲ ἐχόμενον (Παναθ. 81) μετὰ ἐπομένου (ἐνίοτε ἐλλείποντος εἰς § 83) ἐπεξηγηματικοῦ γὰρ ἢ (ἐνίοτε) ὅτι παρ. 17, 35, 68 π. Εἰρ. 95, 131. Εὐαγ. 54, 58, 72.

(κθ.) 70) Ἐπειτα] Ἄνευ τοῦ δὲ. — Τὰς τε τὰς τε] περὶ τοῦ τε

κακῶς καθεστηκυίας ἐλαττόνων συμφορῶν αἰτίας γιγνομένης, τὰς τε καλῶς πολιτευομένας προεχούσας τῷ δικαιοτέρας εἶναι καὶ κοινοτέρας καὶ τοῖς χρωμένοις ἡδίους.

- 71 λ'.) Τάχ' οὖν ἂν τις θαυμάσειεν, τί βουλόμενος ἀντὶ τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένης ἑτέραν ὑμᾶς πέπεισθω μεταλαβεῖν, καὶ τίνος ἕνεκα μὲν οὕτω καλῶς ἐγκεκωμιάκα τὴν δημοκρατίαν, ὅταν δὲ τύχω, πάλιν μεταβαλὼν ἐπιτιμῶ καὶ κατηγορῶ τῶν καθεστώτων.
- 72 λά.) Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ὀλίγα μὲν κατορθοῦντας πολλὰ δ' ἐξαμαρτάνοντας μέμφομαι καὶ νομιζῶ φαυλοτέρους εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ πρὸς γε τοῦτοισ τοὺς γεγονότας ἐκ καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ μικρῶ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους τῶν ὑπερβαλλόντων ταῖς πονηρίαις, πολὺ δὲ χείρους τῶν πατέρων, λοιδορῶ, καὶ
- 73 συμβουλεύσαιμ' ἂν αὐτοῖς παύσασθαι τοιούτοις οὔσιν. Τὴν αὐτὴν οὖν γνώμην ἔχω καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἡγοῦμαι γὰρ δεῖν ἡμᾶς οὐ μέγα φρονεῖν, οὐδ' ἀγαπᾶν, εἰ κακοδαίμονησάντων καὶ μανέντων νομιμώτεροι γεγονάμεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀγανακτεῖν καὶ βαρῆως φέρειν, εἰ χείρους τῶν προγόνων τυγχάνοιμεν ὄντες πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν ἀμιλλητέον ἡμῖν ἐστίν, ἄλλως τε καὶ προσῆκον ἡμῖν βελτίστοις ἀπάντων ἀνθρώπων εἶναι.

Ἄσ. συν. Β'. Β'. 7. — Καὶ—καὶ] Αὐτ. 3. Κοινοτέρας] τ. ἔ. κοινωπλεστέρας. — Τοῖς χρωμένοις] τοῖς ἐν αὐταῖς πολιτευομένοις.

(λ'.) 71] Τάχα] Βεκ. Ἀνέκδ, 1, σλ 309. Τάχα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ταχέως, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτοσι τὰ πολλὰ εὐρίσκειται ἀντὶ τοῦ ἴσως κείμενον, ἥκιστα δὲ παραλαμβάνεται ἐπὶ δισταγμοῦ. Παρ. καὶ Θ. Μήγιστρον. — Πολιτείας] τῆς δημοκρατίας. — Ἐτέραν] τὴν ἐπὶ Σόλωνος καὶ Κλεισθένου δημοκρατίαν. — Ὅταν δὲ τύχω] ἐνν. ἡ μετοχὴ ἐπιτιμῶν παρ. § 29.

(λά) 72] Τοὺς ὀλ. μὲν κατορ. πολ. δὲ ἐξαμ.] τ. ἔ. ὀλίγα μὲν καλῶς, πολλὰ δὲ κακῶς πράττοντας. — Τὸ κατορθοῦντας] ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ἐξαμαρτάνοντας. — Τοῦ δέοντος] παρ. 7. — Παύσασθαι τοιούτοις οὔσιν] ἀντὶ πκυσ. τοιούτους ὄντας, ἀλλὰ συνεφώνησε πρὸς τὸ ἀντικ. τοῦ ῥ. συμβουλεύσαιμι τὸ αὐτοῖς.

73] Ἐγοῦμαι δεῖν] Ἄσ. συν. Α'. ΙΖ'. 27, σημ. α. — Κακοδαίμονησάντων καὶ μανέντων] οἱ 30 τύραννοι ἐνοοῦνται ἐκ τοῦ κακοδαίμονῶν οὐχὶ ἐκ τοῦ κακοδαίμονεῖν. Ἀμφότερα σημαίνουσιν εἶμαι κακοδαίμων ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἰσχυρότερον τοῦ δευτέρου καὶ δεικνύει συνάμα τὴν νοσηρὰν τῆς ψυχῆς διάθεσιν, τὸ ἐκτὸς ἑαυτῆς εἶναι ἕνεκα τῆς δυστυ-

(λβ'.) Καὶ τοῦτον εἶρηκα τὸν λόγον οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολ- 74
 λάκις ἤδη καὶ πρὸς πολλούς. Ἐπίσταμαι γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις
 τόποις φύσεις ἐγγιγνομένης καρπῶν καὶ δένδρων καὶ ζῶων ἰδίας
 ἐν ἐκάστοις καὶ πολὺ τῶν ἄλλων διαφερούσας, τὴν δ' ἡμετέραν
 χώραν ἀνδρας φέρειν καὶ τρέφειν δυναμένην οὐ μόνον πρὸς τὰς
 τέχνας καὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους εὐφυστάτους ἀλλὰ καὶ
 πρὸς ἀνδρίαν καὶ πρὸς ἀρετὴν πολὺ διαφέροντας. Τεκμαίρεσθαι 75
 δὲ δίκαιόν ἐστι τοῖς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐποίησαντο πρὸς
 Ἀμαζόνας καὶ Θρᾶκας καὶ Πελοποννησίους, ἅπαντας καὶ τοῖς κιν-
 δύνοις τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἐν οἷς καὶ μόνοι καὶ μετὰ
 Πελοποννησίων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, νικήσαντες
 τοὺς βρβάρους ἀριστείων ἠξιώθησαν ὧν οὐδὲν ἂν ἔπραξαν, εἰ μὴ
 πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν.

(λγ'.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω ταύτην τὴν εὐλογίαν ἡμῖν προσήκειν 76
 τοῖς νῦν πολιτευομένοις, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον. Εἰσὶ γὰρ οἱ τοιοῦ-

χίας. Ἐν γένει οἱ Ἕλληνας ἐπὶ νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ σώματος καὶ ψυ-
 χῆς γρῶνται τοῖς εἰς ἰᾶν ἢ ἂν λήγουσι ῥήμασι (Λόβεκ εἰς Φρύν. σλ. 79 καὶ
 ἐξ). Κακοδαιμονησάντων συνώνυμόν ἐστι τοῦ ἐπαγουμένου μανέντων. Ἀρι-
 στοφ. γεμῆν καὶ ἐπὶ πλεῖθον τι σημαίνειν ἔοικε βούλεσθε τὸ κακοδαιμονᾶν
 τοῦ μαίνεσθαι, ἐν οἷς φησὶ (Πλούτ. 501).

Τίς ἂν οὐχ ἠγοῖτο εἶναι μανίαν,
 κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον.

Καθ' ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ πλέον ἐστὶν ὁ δαιμονισμένος τοῦ μανιακοῦ.
 Κορ. Πλούτ. Μαρ. 20 δαιμονᾶν καὶ παραφρονεῖν. — Ἄ λ λ ω ς τ ε κ α ἰ
 π ρ ο σ ῆ κ ο ν κ τ λ.] Καὶ μάλιστα, διότι προσήκει ἡμῖν διαφέρειν ἀπάντων τῇ
 ἀρετῇ.

(λδ'.) 74) Πολλάκις] παρ. π. Εἰρ. 49 καὶ εἰς Πανηγ. 1. — Φύσεις —
 κ α ρ π ῶ ν] = καρποὶ οἵτινες κατὰ τὴν οὐσίαν αὐτῶν εἶναι ἰδιάζοντες ὥστε
 φύσις σημαίνει ἐνταῦθα τὴν ἐσωτερικὴν οὐσίαν τοῦ ἀντικειμένου κατ' ἀντι-
 θεσιν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν. — Ἡ μ ε τ ῆ ρ α ν γ ὠ ρ α ν] οὕτω καὶ παρ'
 Ὀμ. Ὀδ. ι 27 τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. Ἐπειδὴ ἡ Ἀττικὴ εἶναι λε-
 πτόγειος. Ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος ὅρος τῆς Ἀττικῆς ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸν λόγον π.
 Εἰρ. 94, καὶ διὰ τῶν ἐπομένων εἰς Παν. 33 τοὺς Ἀθηναίους εὐφυστάτους πρὸς
 τὰς τέχνας ὄντας. — Πρὸς ἀνδρίαν καὶ πρὸς ἀρετὴν] πρβ. Λυκ.
 κ. Λεωκρ. κ'. — Δ ι α φ ἔ ρ ο ν τ α ς] εἰς τὸ ἀνδρας, οἵτινες διαφέρουσι . . .

75) Τεκμαίρεσθαι] ὑποκ. τῆς ἀπροσ. ἐκφράσεως δίκαιόν ἐστι. — Ἀ-
 μ α ζ ὄ ν α ς καὶ Θ ρ ᾶ κ α ς] πρβ. Πανηγ. 68 καὶ ἐξ. Ἀρχιδ. 42. Παθ. 193.

(λγ'.) 76) Εὐλογία] τὸν ἔπαινον. ἐτέρας τῆς ἐν τῇ συνηθείᾳ εὐλο-
 γίας, σημαίνουσης τὴν παρὰ ἱερέων, ἰδιωτῶν, γονέων εὐχὴν. — Πο λ ὺ τ ο ῦ -
 ν α ν τ ῖ ο ν] δηλ. ἕκαστος οἰέσθω ἡμῖν προσήκειν. Ὑποκ. εἰς τὸ ἀπαρ. εἶ-
 ναι. Ὁμοίως Παναθ. 15 ἔστι δ' οὐ περὶ αὐτῶν ἔργων ὁ λόγος, ἀλλὰ πᾶν

τοι τῶν λόγων ἔπαινος μὲν τῶν ἀξίους σφᾶς αὐτοὺς τῆς τῶν προ-
 γόνων ἀρετῆς παρεχόντων, κατηγορία δὲ τῶν τὰς εὐγενείας ταῖς
 αὐτῶν ῥαθυμίαις καὶ κακίαις καταισχυρόντων. Ὅπερ ἡμεῖς ποιῶ-
 μεν εἰρήσεται γὰρ τάληθές. Τοιαύτης γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως ὑ-
 παρχούσης οὐ διεφυλάξαμεν αὐτὴν ἀλλ' ἐμπεπτώκαμεν εἰς ἄνοιαν
 77 καὶ ταραχὴν καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμίαν. Ἀλλὰ γὰρ ἦν
 ἐπακολουθῶ τοῖς ἐνοῦσιν ἐπιτιμῆσαι καὶ κατηγορῆσαι τῶν ἐνεστῶ-
 των πραγμάτων, δέδοικα, μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀπο-
 πλανηθῶ.

(λδ'.) Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, καὶ πάλιν ἐροῦμεν, ἦν μὴ πείσωμεν ὑμᾶς παύσασθαι τοιαύτ' ἐξαμαρτάνοντας· περὶ δ' ὧν ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστησάμην, βραχέα διαλεχθεὶς παραχωρῶ τοῖς βουλομένοις ἔτι συμβουλευεῖν περὶ τούτων.

78 (λέ.) Ἡμεῖς γὰρ ἦν μὲν οὕτως οἰκῶμεν τὴν πόλιν ὥσπερ νῦν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ βουλευσόμεθα καὶ πολεμήσομεν καὶ βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἅπαντα καὶ πεισόμεθα καὶ πράξομεν, ἅπερ ἔν τε τῷ παρόντι καιρῷ καὶ τοῖς παρελθούσι χρόνοις ἦν δὲ μεταβάλλωμεν τὴν πολιτείαν, δῆλον, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, οἷά περ ἦν τοῖς προγόνοις τὰ πραγματά, τοιαύτ' ἔσται καὶ περὶ ἡμᾶς· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ὁμοίας αἰεὶ καὶ παραπλησίως ἀποβαίνειν.

τοῦναντίον καὶ 12, 162. — Ὑπαρχούσης] ἀντὶ ὑπάρχουσιν διὰ τὸ αὐτὴν, διότι ἡ πρότασις ἐξαίρεται ὡς αὐθόπαρκτος. Παρ. Εὐχγ. 29 καὶ Παναθ. 166. Πολλῶν δὲ γιγνομένων τῶν ταῦτα βουλομένων, στρατόπεδα συνιστάντες ἐξ αὐτῶν. . . τοὺς Ἕλληνας κατὰκρίνον — Ἀνοσίαν] ἀκροσίαν τοῦ τε πρέποντος καὶ τοῦ συμφέροντος.

77) Ἀλλὰ γὰρ] τ. ἔ. ἀλλὰ τοῦτο ἐῷ, ἦν γάρ. — Ἦν ἐν ν. παραγ.] = τῶν νῦν ὄντων. — Μὴ ἀποπλανηθῶ] ὑποτ. διότι τὸ δέδοικα παρκ. ἀντὶ ἐνεστῶτος.

(λδ'.) Βραχέα] τ. ἔ. ὀλίγα, ὡς διὰ βραχέων δηλῶσαι, διὰ βραχέων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. — Παραχωρῶ] ἐνν. τοῦ βήματος, Αἰσχίν. 3, 165 παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἔως ἀν εἴπης· καὶ Ἄνδοκ. Μυστ. 26 καὶ σιωπῶ καὶ παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται. Πλατ. Ἀπολ. 22 εἰ δὲ τότε ἐπελάθετο (Μέλητος), νῦν παρασχέσθω, ἐγὼ παραχωρῶ.

(λέ.) 78) Γὰρ] ἀφηγηματικός. — Οἰκῶμεν] = διοικῶμεν, πολιτευόμεθα. — Ὅμοιας καὶ παραπλησίως] ὁμοία σύνδεσις περὶ Ἀντιθ. 192 οὔτε γὰρ ὁμοίαν οὔτε παραπλησίαν ἔχει τούτοις τὴν δύναμιν. Θεουκ. ἀ. 141 ὁμοῖα καὶ παραπλησία. Δημ. 3, 27 ὁμοίως καὶ παραπλησίως. — Ἀποβαίνειν] τὸ ἀποβαίνειν ἐνταῦθα ἐπὶ μεταβολῆς καταστάσεως εἰς ἐ-

(λζ'.) Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν παρ' ἀλλήλας θέντας βου-79
 εὔσασθαι, ποτέρας ἡμῖν αἰρετέον ἐστίν. Καὶ πρῶτον μὲν σκεψώ-
 εθα τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, πῶς πρὸς ἐκείνην τὴν
 πολιτείαν διέκειντο καὶ πῶς νῦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς. Οὐ γὰρ ἐλά-
 ριστον μέρος τὰ γένη ταῦτα συμβάλλεται πρὸς εὐδαιμονίαν, ὅταν
 χῆ κατὰ τρόπον ἡμῖν.

(λζ.) Οἱ μὲν τοίνυν Ἕλληνες οὕτως ἐπίστευον τοῖς κατ' ἐκεῖνον 80
 ὄν χρόνον πολιτευομένοις ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐκόντας
 γχειρίσαι τῇ πόλει σφᾶς αὐτούς· οἱ δὲ βαρβαροὶ τοσοῦτον ἀπέι-
 ρον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστ'
 ὕτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ ταδε Φασήλιδος ἔπλεον οὔτε στρατοπέ-
 ραις ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ κατέβαινον ἀλλὰ πολλὴν ἡσυχίαν
 ἔγον. Νῦν δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιέστηκεν, ὥστ' οἱ μὲν μι- 81
 οῦσι τὴν πόλιν, οἱ δὲ καταφρονοῦσιν ἡμῶν. Καὶ περὶ μὲν τοῦ μί-
 οῦς τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἀκηκόατε τῶν στρατηγῶν ὡς δὲ βα-
 ρεὺς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔπεμψεν, ἐδήλωσεν.

(λζ.) Ἐτι δὲ πρὸς τοῦτοις ὑπὸ μὲν ἐκείνης τῆς εὐταξίας οὕτως 82
 παιδεύθησαν οἱ πολῖται πρὸς ἀρετὴν, ὥστε σφᾶς μὲν αὐτοὺς μὴ λυ-
 τεῖν, τοὺς δ' εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας ἅπαντας μαχόμενοι νικᾶν.
 Ημεῖς δὲ τούναντίον ἀλλήλοισι μὲν γὰρ κακὰ παρέχοντες οὐδεμίαν
 ἡμέραν διαλείπομεν, τῶν δὲ περὶ τὸν πόλεμον οὕτω κατημελήκα-
 μεν, ὥστ' οὐδ' εἰς ἐξετάσεις ἰέναι τολμῶμεν, ἦν μὴ λαμβάνωμεν

ἔραν. Παρ. 40 καὶ Πλουτ. ἡθ. σλ. 225 ἐν τῇ τοῦ βίου ἀγωγῇ παρὰ πολὺ
 ἀλλήλων διάφοροι ἀπέβησαν. Πλάτ. Συμπ. σλ. 181, Α', ὁ ποιοῦμεν ἐν τῇ
 τράξει ὡς ἂν πραγθῆ τοιοῦτον ἀπέβη.

(λζ.) 79 Βου λ ε ὤ σ θ α ι] ἐνν. ἡμᾶς — Σ κ ε ψ ὠ μ ε θ α] ὁ ἀττικὸς
 ἐνεστ. σκοπῶ, καὶ παρατ. ἐσκόπουν. — Τοὺς Ἑλληνας] τ. ἔ. τοὺς ἄλ-
 λους Ἑλ. Εὐαγ. 56. — Τὰ γένη ταῦτα] τὰ ἐλληνικὰ καὶ βαρβαρικά.
 — Συμβάλλεται] δηλ. ἡμῖν (τοῖς Ἀθηναίοις). — Ὅταν ... ἡμῖν]
 ὅταν φέρωνται πρὸς ἡμᾶς, καθὼς πρέπει.

(λζ.) 80] Μ α κ ρ ο ῖ ς π λ.] τ. ἔ. πολεμικοῖς καὶ τριήρεσι. Διότι τὰ
 στραγγύλα πλ. εἶναι φορητὰ καὶ ἡ ἐμπορικὰ. Φ α σ ῆ λ ι δ ο ς] Φάση-
 λις ἢ το μεταξὺ Λυδίας καὶ Παμφυλίας πόλις. Παν. 118 κ. Λεωκ. ζ'. —
 Ἄλυος δὲ ποταμὸς εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυδίας. — Ἐπιτάδε] ἐνδοτέρω
 πρὸς τὸ Αἰγαῖον. — Ἐν τὸς] ἐν τεύθεν.

81] Ἐδήλωσεν] μίαν ποιούτην ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν
 ἀναφέρει καὶ ὁ Αἰσχίν. κ. Κτησι. 632 καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον,
 καθὼς ὁ ρήτωρ ἐκεῖ αὐτὴν χαρακτηρίζει.

(λζ.) 82] Σ φ ᾶ ς α ὐ τ ο ῦ ς] ἀλλήλους. — Τ ο ῦ ν ἄ ν τ ῖ ο ν] ἐνν. ποιοῦμεν.
 — Εἰς ἐξετάσεις] αὐταὶ ἐγένοντο πρὸ τῆς ἐκστρατείας καὶ τῆς ἐνάρ-

83 ἀργύριον. Τὸ δὲ μέγιστον· τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδὲ τῶν ἀναγκαίων, οὐδὲ προσαιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν πόκα κτήσχυνε, νῦν δὲ πλείους εἰσὶν οἱ σπανίζοντες τῶν ἐχόντων· ἀξιόν ἐστὶ πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴδὲν τῶν κοινῶν φροτίζουσιν ἀλλὰ τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν τὴν αἰεὶ παροῦσαν ἡμέραν διάξουσιν.

84 (λθ'). Ἐγὼ μὲν οὖν ἠγούμενος, ἦν μιμησώμεθα τοὺς προγόνους καὶ τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαλλαγῆσεσθαι καὶ σωτήρας μόνον τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων γενήσεσθαι τὴν τε πρόσοδον ἐποιησάμενην καὶ τοὺς λόγους εἶρηκα τούτους· μεῖς δὲ πάντα λογισάμενοι ταῦτα χειροτονεῖθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ μάλιστα συμφέρειν τῇ πόλει.

ξεως πολέμου. — Α α μ β ἄ ν ω μ ε ν ἄ ρ γ.] ὡς συμβαίνει ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις.

83) Τὸ δὲ μέγιστον] παρ. π. Εἰρ. 24. — Ἐνδεῆς τ. ἂν.] = στερεῖτο τῶν ἐπιτηδείων εἰς τὸν βίον. — Ἐχόντων] ἐνν. χρήματα τῶν πλουσίων· οὕτω καὶ 35. — Πολλήν συγ.] παρ. Εὐαγ. 8. — Διάξουσιν] θὰ περάσωσι τὴν ἡμέραν.

(λθ'. 84) Ἀπαλλαγῆσεσθαι] ὡς ἀπαλαχτικὸν καὶ χωρισμοῦ σταντικὸν συντάσσεται αἰτ. καὶ γεν = ὅτι θέλετε ἀπαλλάξει (ἐλευθερώσει) τῆμᾶς τῶν κακῶν. — Χειροτονεῖτε] διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἀνατάσεως ψηφισασθε. Ἄνδοκ. 3, σλ. 28, 41. Ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῖν αἶρειν, οὗτος πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιῶν· παρβ. καὶ Λουκ. κ. Λεωκ. λά.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

(α΄.) Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων ¹
καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. Οὗτος ἐστὶν ὁ περιβόητος πανηγυρικός λόγος ὡς μὲν τι-
ρες δέκα, ὡς δὲ ἕτεροι περτεκαίδεκα γραφεῖς ἔτεσιν Ἰσοκράτει. Καὶ ἡ
μὲν ἐπιγραφή τοῦ γένους τῶν ἐπιδεικτικῶν αὐτοῦ εἶναι δηλοῦ. Ἀθη-
ναίους γὰρ ἐγκωμιάζει καὶ πολὺς ἐστὶν ἐν τοῖς τούτων ἐπαίνοις, πολὺ
προέχειν Λακεδαιμονίῳ προθυμούμενος ἐπιδειῖναι τοὺς αὐτοῦ πολίτα
φιλόπατρις φήτωρ. Ἐγκατέμιξε δὲ τῷ λόγῳ οὐκ ὀλίγον καὶ τὸ συμ-
βουλευτικόν· παραιτεῖ γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν διαλυ-
σάμενοις τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον, καὶ πανσαμένους τῆς ἀκαίρου
φιλορειακίας, κοινῇ στρατεῦσαι ἐπὶ τὸν βάρβαρον. Διὸ καὶ ὁ Κικέρων
παραιτητικὸν αὐτὸν ὀνομάζει. Καὶ φησὶν Αἰλιανός, ὅτι τούτου τοῦ λό-
γου εἰς Μακεδορίαν ἐλθοῦσά ἡ φήμη πρῶτον μὲν Φίλιππον ἐπὶ τῇ
Ἀσίᾳ ἀρέστησεν· ἐκεῖνον δὲ τελευτήσαντος, πρὶν ἢ πέρας ἐπιθεῖσαι
τοῖς βουλευμένοις τὸν υἱὸν Ἀλέξανδρον. (Κορ.).

(α΄.) 1 Πολλάκις ἐθαύμασα] πρὸς Φίλιπ. Μὴ θαυμάσης, ὦ Φί-
λιππε, Ἀρχιδ. Ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν· οὕτω καὶ Ξενοφ. (ἐν Ἀπομν.)
ῤηγεται. — Θαυμάζω] τὸ θαυμάζω συντάσσεται συνήθως (τινός τι) ἢ
ἐν εἰναι μετοχῆς, σημαίνουσης πρόσωπον πρὸς Ἰσοκράτει, ἐνίοτε καὶ γεν.
ἄλλης λέξεως ἐθαύμαζον αὐτῶν (10. 2). Πολλάκις δ' ἡ ἔννοια τοῦ πραγματι-
κοῦ ἀντικειμένου ἐκφράζεται διὰ προτάσεως μετὰ τοῦ ὅτι, ὡς ἐνταῦθα, Ἀρχιδ.
1) ἢ μετὰ τοῦ ὅπου (Παναθ. 16) ἢ μετὰ τοῦ ὅπως (Νικ. 3) θαυμάζω τῶν
ἔχόντων, ὅπως ἢ μετὰ τοῦ εἰ (ἀπορηματικοῦ=ὡς, ὅτι Ἀσωπ. Συντ. σλ.
88, 34 καὶ 787, 31 (4, 179, 5, 42) ἢ διὰ πλαγίας ἐρωτηματικῆς προτά-
σεως ὡς αἴν τινα ποτε . . .». Λέγουσι δὲ ὅτι μετ' αὐτ. τίθεται ἐπὶ καλοῦ ἤτοι
τῶν ἐκφράζῃ ἔπαινον περὶ τινος=ἐπαινῶ, σέβομαι· μετὰ γεν.=ἐπὶ κακοῦ
ἢ ὅταν ἐκφράζῃ μομφήν=καταγιγνώσκω, ἀπορῶ, παραξενεύομαι. Ἀσωπ.
συντ. σλ. 270, 37. — Συναγαγόντων] οὐχὶ συνώνυμον τοῦ συλλέγειν §
16, ἀλλὰ τοῦ καθιστάναι § 43=τῶν συστησάντων τὰς πανηγύρεις. Ἦσαν δ'
ἢ Ἕλλάδι ἐπισημότεραι πανηγύρεις τέσσαρες, εἰς ἃς συνέρρον πανταχόθεν·
ἢ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Ἰσθμια καὶ τὰ Νέμεα. Ἐν ταύταις οὐ μόνον θυ-
σίας τοῖς θεοῖς προσέφερον, ἀλλὰ καὶ συμπόσια καὶ χοροὺς καὶ παντοίους ἀγῶ-
νας καὶ πανηγύρεις ἐτέλουν. Μερικαὶ δ' ἄλλαι πανηγύρεις μεγάλαί καὶ μι-
κροὶ ἐτελοῦντο κατὰ τόπους καὶ χώρας. — Εὐτυχίας] τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυ-
χῆς· ῥώμης, ωραιότητος, εὐεξίας κτλ. πρὸς § 44 καὶ περὶ Ἀντιδ. 292.

- σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπέ-
 τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς οὕτω παρα-
 σκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐ
 2 δειμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι
 πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην βῶμην λαβόντων
 οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δ' ἀνδρὸς εὐφρονήσαν-
 τος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου
 3 διανοίας· οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην βραθυμεῖν, ἀλλ' ἰκα-
 νὸν νομίσας ἄθλον ἔσσεσθαι μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λό-
 γου γενησομένην ἤκω συμβουλευσῶν περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ
 πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμοιοῖα τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ
 ἀγνοῶν, ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τοῦ

Ἡξίωσαν . . .] ἐνταῦθα ὁ Ἰσοκρ. εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸν Γοργίαν εἰς Ὀλυμ-
 πιακόν, ὁ Ἀριστοτέλ. ῥητορ. 3, 14 λέγει· «Ἵπὸ πολλῶν ἄξιοι θαυμάζεσθαι, οἱ
 ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπαινεῖ γὰρ τοὺς τὰς πανηγύρεις συναγαγόντας· Ἰσοκράτη
 δὲ ψέγει, ὅτι τὰς μὲν σωμάτων ἀρετὰς δωρεαῖς ἐτίμησαν, τοῖς δ' εὐφρονού-
 σιν οὐδὲν ἄθλον ἐποίησαν. — Ἰδίᾳ] κατ' ἰδίαν, ἰδιαιτέρως.

2) Οὐδὲν . . . γένοιτο] ὁ νοῦς οὐδὲν ἂν ὄφελος ἢ κέρδος γένοιτο τοῖς
 ἄλλοις· τῆς δὲ λέξεως τὸ πλήρες ἐστὶν οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ὡς
 πρότερον εἶχον. Κορ. πρῶ. 15, 58 ὧν οὐδὲν μοι πλέον γέγονεν. Τὸ πρῶγμα
 κατὰ δοτ. μετοχ. ἢ δι' ὀλοκλήρου προτάσεως 21, 7 τῶ μὲν οὐδὲν πλέον ἦν ἐγκα-
 λοῦντι, καὶ 17. 21 οὐδὲν αὐτῶ πλέον ἔσται εἰ τὰ χρήματα ἀποδώσει. —
 Ἐνὸς—εὐφρον.] οὐχὶ γεν. ἀπόλυτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀπολαύσειαν. Τὸ δὲ ἐνὸς
 ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἐπόμενον ἅπαντες. = Εἰ εἰς ἀνὴρ εὐφρονήσει (ὀρθοφρο-
 νήσει) ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν (=ἤθελον ὠφελῆθῃ . . .).

3) Εἰλόμην] προέκριναν νὰ ἤμαί ἐν ἀργίᾳ — ἄθλον ἐσ. μ. τὴν δ.]
 ὅτι ἡ δόξα ἢ φήμη θὰ ἦναι εἰς ἐμὲ ἰκανὸν ἔπαθλον (βραβεῖον) — ἢ κω] =
 ἐλήλυθα, ἤτοι ἐνεστώτως ἔχων σημ. παρκ. — Συμβουλεύσων] τελικ. μετοχ.
 ἐκ τοῦ κινήσεως σημ. ῥήμ. ἤκω. — Βαρβάρους] ἐνταῦθα λέγει τοὺς ἐκ τῆς
 Ἀσίας βαρβάρους· συνήθως δ' ἐκαλεῖτο «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος». —
 Προσποιοῦμαι] ψευδῶς ἐπαγγέλλομαι. — Ἡμᾶς αὐτοῦς] εἰς ἄλ-
 ληλοπαθῆ σημασίαν=ἀλλήλους. — Τῶν πρ. σοφιστῶν] Τοῦ Γοργίου
 καθάπτεται, τὸν Ὀλυμπιακόν αὐτοῦ λόγον αἰνιττόμενος, ἢ δῆλον ἐξ ὧν ἐφθην
 παραθέμενος ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους· Σοφιστὰς δὲ ἐκάλεον, παρὰ τὸ σοφίζειν
 τοὺς διδάσκοντας τὴν τῶν λόγων ἐπιστήμην. Κορ. Ὁ Ἰσ σοφιστὰς λέγει
 τοὺς διδασκάλους τῆς ῥητορικῆς, οὕτω κ Σοφ. οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦντες
 σοφισταὶ=οἱ ῥήτορες (σοφισταὶ λόγων), οἱ φιλόσοφοι=οἱ δημαγωγοί. —
 Ἐπὶ . . . ὠρμησαν] Ἐπὶ τούτῳ τὸ θέμα μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἐτρέ-
 πησαν, τούτῳ . . . ἐπεχείρησαν· Οὕτω λέγει ὁ Ἰσ. καὶ ὄρμᾶν ἐπὶ τὰ μαθήματα
 ὄρμᾶν ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς, ὄρμᾶν ἐπὶ τὰς ἡδονάς, καὶ ἀπολύτως 9, 60.

τον τὸν λόγον ὄρησαν, ἀλλ' ἅμα μὲν ἐλπίζων τοσοῦτον διοίσειν 4
 ὥστε ταῖς ἄλλοις μηδὲν πρόποτε δοκεῖν εἰρησθαι περὶ αὐτῶν, ἅμα
 δὲ προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ
 μεγίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τοὺς τέ λέγοντας μάλιστα ἐπι-
 δεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλείστ' ὠφελούσιν, ὧν εἰς οὗτός 5
 ἐστίν· ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πω παρεληλύθασιν ὥστ' ἤδη μάτην 5
 εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ τούτων. Τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγον-
 τας, ὅταν ἢ τὰ πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δέη βουλευέ-
 σθαι περὶ αὐτῶν, ἢ τὸν λόγον ἴδη τις ἔχοντα πέρασ ὥστε μηδε-
 μίαν λελεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν. Ἔως δ' ἂν τὰ μὲν ὁμοίως 6
 ὥσπερ πρότερον φέρηται, τὰ δ' εἰρημένα φαύλως ἔχοντα τυγχάνη,
 πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὃς ἦν κα-

4) Τοῖς ἄλλοις] κατὰ τινὰς μὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ δοκεῖν, ὡς ἄντι, κατ' ἄλλους δὲ συνάπτεται τῷ εἰρησθαι, ὡς ποιητ. αἰτ.—ὑπὸ τῶν ἄλλων. — Προκρίνας] ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ κρίνας, κατ' ἅ καὶ παρ' ἄλλοις τῶν δοκίμων οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλὰ ἐπὶ συγκρίσεως καὶ υπερβέσεως· ὅθεν καὶ οὐ πλεονάζει ἢ πρόθεσις:—τούτους τῶν λόγων κρίνας εἶναι καλλίστους πρὸ τῶν ἄλλων. Κορ. Πρβ. Παναθ. 113 ὅς οἱ πρόγονοί σου φαίνονται καλλίστας προκρίναντες. Πλάτ. Ν. 10, σλ. 894. θ τῶν δέκα κινήσεων τίν' ἂν προκρίνειμεν ἐρωτ. μενεστάτων εἶναι; Ξεν. ΚΠ. 2, 3, 8 καὶ τοῦτο προκέρχεται κάλλιστον εἶναι. Ἄπ. Σωκ. 21 προκρίνομαι εἶναι βέλτιστος. Καὶ μετὰ συγκρ. Ἴσ 15,250 προκρίνειαν ἂν τὴν ψυχὴν σπουδαιότεραν εἶναι τοῦ σώματος, καὶ 12, 114.

5) Οἱ καιροί] αἱ περιστάσεις. — μάτην εἶναι] Ἐπιροήματά τινα, ὡς ὀνόματα, τίθενται ἀντικατηγοροῦν. οὕτω κατωτ. ἐγγύς ὄντες, τοὺς ἐμποδῶν ὄντας, πόρρω ἐστίν Ἀρχιδ. ἀρχαῖα καὶ πόρρω—ὥστε ἤδη μάταιον εἶναι νὰ κάμω μνεῖαν περὶ τούτων. — Λέγοντας] κατηγ. μετγ. εἰς τὸ παύεσθαι. — Λάβῃ τέλος] =τελειώσσει· ὡς Ἐπ. 6, 8 ταῦτα λείψεται τέλος, οὕτω τέλος ἔχειν (7,25)· ἀλλὰ μετ' ἄρθρου 6, 36 τοὺς πολέμους τὸ τέλος ἅπαντας εἰληφότας· ἀλλὰ τὴν ὑψίστην τελειότητα τοῦ λόγου 5,141 ἡγοῦμαι ταῦτα πέρασ ἔχειν, οὐδένα γὰρ ἄλλον ποτὲ δυνήσεσθαι μείζω πράξει τούτων καὶ Λυκ. κ. Λεώκρ. 60. — Ὑπερβολή] ὑπεροχῇ, ὑπερτέρησις.

6) Ἔως φέρηται] ἐν ὅσῳ τὰ πράγματα (τῆς Ἑλλάδος) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς πρότερον (τ. ἔ. ἀτάκτως καὶ ἀρρυθμῶς) τρέχουσι. Ξεν. Ἑλλ. 3, 4, 25 τὰ πράγματα φέρεται κακῶς Ἴσ. 12, 312 ὄρω τὴν συκοφαντίαν ἀμεινον τῆς φιλοσοφίας φερομένην, καὶ μετὰ προσωπικοῦ ὑποκειμένου 6,22 ἄμεινον τῶν ἄλλων ἐφέρεσθε, Θουκ. 6'. 60 ἀνὴρ καλῶς φερόμενος=εὐτυχῶν. — Τὰ εἰρημένα] οἱ δὲ λόγοι (οἱ ὑπὸ τῶν ἄλλων ῥηθέντες) εἶναι κακοὶ κτλ. τ. ἔ. δὲν εἶναι κατάλληλοι νὰ μᾶς πείσωσι. Φαῦλον δὲ εἶναι οὐ μόνον τὸ μικρᾶς ἀξίας πράγμα, ἀλλὰ καὶ ὅτιδῆποτε δὲν εἶναι ὅποῖον ὄφειλε νὰ εἶναι. — Φιλοσοφεῖν] =τὸ μελετᾶν καὶ σπουδάζειν, τὸ μεθοδικῶς ἐξετάζειν, ἐνταῦθα καὶ ἀλλαγῶ πολλᾶκις· οὕτω καὶ 15,121 ὁ Τιμόθεος τοῦτ' ἐφιλοσόφει

τορθωθῆ, καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς
 7 τῆς παρούσης καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει; πρὸς
 δὲ τούτοις εἰ μὲν μηδαμῶς ἄλλως οἶόν τ' ἦν δηλοῦν τὰς αὐτὰς
 πράξεις ἄλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, εἶχεν ἄν τις ὑπολαβεῖν, ὡς περιερ-
 8 γόν ἐστι τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις λέγοντα πάλιν ἐνοχλεῖν τοῖς
 ἀκούουσιν ἐπειδὴ δ' οἱ λόγοι τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν ὡσθ' οἶόν
 τ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι, καὶ τὰ τε με-
 γάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθος περιθεῖναι, καὶ
 τὰ τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγεννημένων
 ἀρχαίως εἰπεῖν, οὐκέτι φευκτέον ταῦτ' ἐστί, περὶ ὧν ἕτεροι πρό-
 9 τερον εἰρήκασιν, ἀλλ' ἄμεινον ἐκείνων εἰπεῖν πειρατέον. Αἱ μὲν
 γὰρ πράξεις αἱ προγεγεννημέναί κοινὰ ἰπᾶσιν ἡμῖν κατελείφθησαν

καὶ ἔπραττεν, ὅπως μηδεμία τῶν πόλεων αὐτὸν φοβήσεται. Συνάπτονται δὲ
 παρ' Ἰσ. φιλοσοφεῖν καὶ σκέπτεσθαι, ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν περὶ τοὺς ποιητάς.

7) Διὰ μιᾶς ἰδέας] δι' ἐνὸς μόνου τρόπου. Συνώνυμοι εἶναι τὸ τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἀδιακρίτως λέγονται (15, 45)· τρόποι τῶν λόγων καὶ ἰδέαι τῶν λό-
 γων. — Ἀλλ' ἢ] = εἰ μὴ ἀλλὰ μόνον, τὸ ἄλλ' ἢ τίθεται ὅταν προηγουμένη
 ἀποφατικὴ πρότασις διὰ τίνος ἐξαιρέσεως περιορίζεται, οἷον τὴν οὐχ οἶόν τ'
 ἄλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι π. Νικ. 32, = οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν. ἄλλ'
 ἢ τὸ βέλτιστον καὶ τὸ ἄριστον Πλάτ. Φειδ. 97 καὶ μὴ χρῆσθαι ἐλαίῳ ἄλλ'
 ἔτι σμικροτάτω, Πλάτ. Πρωταγ. 334 ἢ μετ' ἐρώτησιν ἀποφατικὴν ἔχουσαν
 ἔννοιαν, οἶον τίνος ἕνεκα κἄν τις ζῆσθαι, ἄλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἕνεκα
 Πλάτ. Φειδ. 258. — Ἐκείνοις] εἰς τὸ τὸν αὐτόν. — Π ε ρ ῖ ε ρ γ ο ν]
 περιττόν.

8) Ἀρχαίως] ὁ Ἀρποκρατῶν ἐξηγεῖ οὕτω ἀρχαίως;—ἐνιοὶ μὲν φασὶ
 σημαίνειν ἀρχαιοτρόπως, τούτεστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Ἐφορος
 δ' ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο. Φησὶ περὶ τῶν ἀρ-
 χαιῶν πραγμάτων τοὺς νεωτέρους διεξέρχεσθαι «περὶ μὲν γὰρ τῶν καθ'
 ἡμᾶς γεγεννημένων» φησὶ, τοὺς ἀκριβέστατα λέγοντας πιστοτάτους ἡγοῦμεθα,
 περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς οὕτω διεξιόντας ἀπιθανοτάτους εἶναι νομιζομεν
 ὑπολαμβάνοντες οὐτε τὰς πράξεις ἀπάσας οὐτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰ-
 κὸς εἶναι μνημονεύεσθαι διὰ τοσούτων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ
 ὁ Ἰσ., περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ῥητορικῆς ἔκρινε καὶ Γοργίας, κατὰ τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλ. παρὰ Κικ. x. Βρούτου § 12 quod iudicaret hoc o-
 ratoris maxime esse proprium, rem angere posse laudando, vituperan-
 doque rursus deprimer. Καὶ Δημήτριος π. Ἐρμηνείας § 120 τινὲς φασὶ
 δεῖν τὰ μικρὰ μεγάλα λέγειν καὶ σημεῖον τοῦτο ἡγοῦνται ὑπερβαλλούσης
 δυνάμεως». Περὶ τοῦ πράγματος παρβ. καὶ Πλάτ. Φαιδρ. σλ. 267, Α. Τίσιαν
 δὲ Γοργίαν τε ἔασομεν οἱ τὰ σμικρὰ μεγάλα καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνε-
 σθαι· ποιῶσι διὰ ῥώμην λόγου, καινὰ τ' ἀρχαίως τὰ τ' ἐναντία καινῶς.
 Περβ. καὶ Κοιντ. inst. orator X. 5.11.

9) Κοιναί] ἐναντ. τοῦ ἰδία· αἱ συνώνυμοι τῶν δημόσιαι. — Ἐν και

τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρησασθαι καὶ τὰ προσήκοντα περὶ
ἐκάστης ἐνθυμηθῆναι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθέσθαι τῶν εὖ φρο-
νούντων ἰδίον ἐστίν. Ἠγοῦμαι δ' οὕτως ἂν μεγίστην ἐπίδοσιν 10
λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ τὴν περὶ τοὺς λόγους φιλο-
σοφίαν, εἴ τις θαυμάζοι καὶ τιμῶη μὴ τοὺς πρῶτους τῶν ἔργων
ἀρχομένους ἀλλὰ τοὺς ἄρισθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐξεργαζομένους, μηδὲ
τοὺς περὶ τούτων ζητοῦντας λέγειν, περὶ ὧν μηδεὶς πρότερον εἴ-
ρηκεν, ἀλλὰ τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν, ὡς οὐδεὶς ἂν ἄλλος
δύναίτο.

(β'.) Καὶ τοὶ τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας 11
ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκριβωμένοις, καὶ τοσοῦτον διημαρτήκασιν,

[φ κ λ.] πρβ. 13, 16 τῶν καιρῶν μὴ διαμαρτεῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνθυμήματ
πρεπόντως ἔλον τὸν λόγον καταποιεῖται, καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὐρύθμως καὶ μου-
σικῶς εἰπεῖν, ταῦτα δὲ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖται καὶ ψυχῆς ἀνδρικήσ καὶ
ῥηστικῆς ἔργον ἐστίν — Καταχρησασθαι] = ἀκούοντως χρῆσασθαι.
Κορ. — Τὰ πρ. εὖ διαθέσθαι] Διὰ τούτων ὁ ἴσ. περιλαμβάνει πᾶ-
σαν τοῦ λόγου ἐργασίαν· δηλ. «tria (ὡς λέγει ὁ Κικ. in orat. § 14) videnda
sunt oratori, quid dicat (inventio), et quo quidque loco (dispositio)
et quomodo (elocutio). — Τοῖς ὀν. εὖ διαθ.] = ταῖς λέξεσι καλῶς δια-
τάξαι. πρβ. 15, 310 πολλῶν ἐφεστώτων μαι λόγων ἀπορῶ, πῶς αὐτοὺς δια-
τάξωμαι, 13, 16 ὀνόμασιν εὐρύθμως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν. Ἄριστ. ἐν Ῥητ. 3, 4
λέγει ἀπὸ μὲν πρῶτον ἐζητήθη κατὰ φύσιν, ὅπερ πέφυκε πρῶτον, αὐτὰ τὰ
πράγματα ἐκ τίνων ἔχει τὸ πιθανόν (τ. ἔ. τὰ ἐνθυμήματα), δεύτερον δὲ, τὸ
ταῦτα τῇ λέξει διαθέσθαι. Τὰ ἐνθυμηθέντα = τὰ ἐνθυμήματα ἀντιτί-
θετα τῶν τῶν ὀνόματα, αἱ λέξεις.

10) Ἄν — λαμβάνειν] ὁ δυνητικὸς ἂν ἀναφέρεται εἰς τὸ λαμβάνειν, ὁ
ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἡγοῦμαι = Νομίζω ὅτι δύνανται γὰρ λαμβάνουσι μεγίστην
ἐπίδοσιν. — Φιλοσοφία] Κατὰ τὸν Κικ. Or. 3, 16 Ante Socratem
in omnis rerum optimorum cognitio, atque in iis exercitatio, philosophia
dominata est. Ἡ περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφία = ἡ περὶ τὸ λέγειν δεινότης,
ῥητορικὴ τέχνη. Εὐαγ. 8 οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες = οἱ ῥήτορες, πρὸς
ἰλ. 84 οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντες. — Ἐξεργαζομένουσ] =
ὡς καλῶς τελειώνοντας· τοὺς τελειοῦντας, ὥστε μηδὲν εὐδὲς λείπεσθαι τῶν ὅσα
ῥητὸν τὸν λόγον ἔχειν. Κορ.

11) Καί τ οἱ] Καὶ μὲλλον ὅτι, καὶ ὅμως. — Τῶν λόγων] γεν. τοῦ
λοῦ εἰς τὸ τοῖς... ἔχουσιν. — Τοῖς ὑπὲρ τοὺς ἰδ. ἔχ.] = τοῖς οὗσιν
ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας, τοῖς μὴ ἰδιωτικῶς ἔχουσι. Κορ. Οὕτω λέγεται καὶ κατὰ
ῥόπον (=καλῶς) ἔχειν, τὸν αὐτὸν τρόπον (=οὕτως) ἔχειν, καλῶς ἢ κακῶς
ἔχειν. Περὶ τῆς σημασίας τῆς ὑπὲρ, Πρβ. 15, 138 τοῖς ὑπὲρ αὐτοὺς περὶ-
ῥῶσιν ἀχθόμενοι καὶ ἐπ. 1, 8 ἀπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζων τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν
ῥῶσιν. Πρβ. Οὐκ. β'. 35 εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούσι. Ὁ ἰδιώτης ἀν-
τιτίθετα ἐναυθᾶ τῶν ῥητορῶν ὡς 12, 16, 23, 15, 4 — Ἀπηκριβωμέ-
οἱ] οἱ ἐπιμελέστατα (οἱ μετὰ ῥητορικῆς ἀκριβείας) γεγραμμένοι λόγοι.

ὥστε τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεποιημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ
περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως δέον ἀμφω
τέρους ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς, τοὺς δ' ἐπίδεικτικῶς,
σφᾶς μὲν διορῶντας τὰς μετριότητας, τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμε-
12 νον λέγειν ἀπλῶς οὐκ ἂν δυνάμενον εἰπεῖν. Οὗτοι μὲν οὖν οὐ λέ-
λήθασιν, ὅτι τούτους ἐπαινοῦσιν ὧν ἐγγύς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄν-
τες. Ἐμοὶ δ' οὐδὲν πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους ἐστὶ

Οὗτω ἐξηκριβωμένα λόρα—ἢ ἐπιμελῶς κατασκευασθεῖσα· ἀκριβῆς θώραξ—
κατάλληλος τῷ σώματι, διότι ἐπιμελῶς κατασκευάσθη. Περὶ Ἀντιδ. 190
ἀπηκριβωμένη παιδεία ἀντιτίθεται τῇ ἐπιπολαίῳ καὶ πάσῃ κοινῇ. — Τοῦ
πρὸς... σκοποῦσι] ὁ νοῦς Παραβάλλουσι τοὺς ἐπίδεικτικούς λόγους πρὸς
τοὺς δικηκικούς, τοὺς γραφομένους περὶ τῶν ἰδίων (ἰδιωτικῶν συμβολαίων)
ἦγουν περὶ ὧν πολίτης πρὸς πολίτην ἰδίᾳ διαφέρειται, ὥσπερ ἂν εἴδει ὁ
μοίους εἰς ἀμφοτέρους καὶ μὴ τοὺς μὲν περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων οὐτε
προσῆκε γεγράφθαι ὥστε μὴ σφάλεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, τοὺς δὲ ἐπίδει-
κτικούς, κομψότερον καὶ ῥητορικώτερον πεπραγματεῦθαι· τίνας δὲ τούτου
λέγει τοὺς ἐπίδεικτικούς λόγους, αὐτὸς ἐξηγεῖται σαφέστερον ἔν τε τῇ ἀρχῇ
τοῦ Παναθηναϊκοῦ. — Σκοποῦσιν] τὸ σκοπεῖν τι πρὸς τι σημαίνει ἐξε-
τάζειν τι πρὸς τὸν λόγον ἄλλου πράγματος, ἦτοι παραβάλλειν τι πρὸς τι. Πρὸς
19, 48 εἴ τις με σκοποῖτο μὴ πρὸς ταύτην, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀμφισβητήσαν-
τας (12, 41 ἦν τις ἡμᾶς τὸν τρόπον τοῦτον σκοπῆται καὶ παραβάλλῃ μὴ
πρὸς τὴν τυχοῦσαν πόλιν, ὡς κρίνειν τι πρὸς τι § 76. — "Ὡσπερ...]"—ὡ-
ς ἂν, δηλοῖ ψευδῆ αἰτίαν, ἀπόδος καὶ εἰς τὸ διορῶντας· τὸ δέον καὶ τὸ διορῶντα
αἰτ. ἀπόλυτοι.—ὡς εἴδει ὁμοίως ἀμφ. ἔχειν (ὁμοιάζειν) ἢ ὡς εἰ διεώρω-
τάς μετριότητας—τὸ ὀρθὸν μέτρον ἢ τὸ μέσον μεταξύ τοῦ ἤττον· ἕκαστου ἡμέ-
νου λόγου καὶ τοῦ ἐπίδεικτικοῦ ὡς ἢ τῆς φωνῆς μετριότης Ὁ πλῆθ. (καὶ 2, 33
'Ἐπ. 3, 4) ὡς ἀλήθειαι 9, 5. — Τοῦς μὲν... ἐπίδεικτικῶς] ὁμοί-
ως ἀποφάνεται καὶ ὁ Δημ. Ἐρωτ. τοῖς μὲν λεκτικοῖς τῶν λόγων ἀπλῶς καὶ
ὁμοίως οἷς ἂν ἐκ τοῦ παραχρημά τις εἴποι πρέπει γεγράφθαι, τοῖς δ' εἰς τὸ
πλείω χρόνον τεθησομένοις ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἀρμόττει συγχεῖσθαι
τοὺς μὲν γὰρ πιθανούς, τοὺς δ' ἐπίδεικτικούς εἶναι προσῆκει. — "Ἡσφᾶς
μὲν διορῶντας]" ἢ ὥσπερ ἂν εἰ οἱ μὲν τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων
γράφοντες λόγους διορᾶν εἶχον τί τὸ μέτριον ἐν τοῖς λόγοις, ὁ δὲ ἀκριβέστε-
ρον καὶ ἐπίδεικτικώτερον λέγειν εἰδώς, μὴ καὶ ἀπλούστερον λέγειν οἷός τ' ἦν
— Ἀπλῶς συνώνυμον τοῦ εἰκῆ (4.12). — Ἀκριβῶς] μεθ' ὅλης τῆς
ῥητορικῆς ἀκριβείας.

12) Οὐ λέληθασι] δηλ. τοὺς ἄλλους· ἔθεν φανεροὶ (δηλοὶ) εἰσιν τοῖς
ἄλλοις. — Ἐγγύς] Κατηγορ.—ὁμοιοί. ὁμοίως καὶ ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκ-
λέγει β'. 35 μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ εἰσι περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, εἰς ὅσα
ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος ἰκανὸς εἶναι δοῦσαι τι ὧν ἤκουσε. — Ἐμοὶ οὐδὲ
πρὸς τοῦς τ.] τ. εἰ. οὐδὲν κοινὸν ἔμοι κτλ.—δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε μ-
τοὺς τοιοῦτους, οὐδαμῶς φροντίζω τῶν τοιούτων. ὡς Δημοσθ. 21, 44 οὐδὲ
αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶν 18, 283 οὐδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα,

τοὺς οὐδὲν ἀποδεξομένους τῶν εἰκῆ λεγομένων ἀλλὰ δυσχερα-
νοῦντας καὶ ζητήσοντας ἰδεῖν τι τοιοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς, οἷον παρὰ
τοῖς ἄλλοις οὐκ εὐρήσουσιν. Πρὸς οὗς ἔτι μικρὸν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ
θρασύναμενος ἤδη περὶ τοῦ πραγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους.
Τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐν τοῖς προομιαῖς ὄρω καταπραΰνοντας τοὺς 13
ἀκρατάς καὶ προφασίζομένους ὑπὲρ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι,
καὶ λέγοντας τοὺς μὲν ὡς ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρα-
σκευή, τοὺς δ' ὡς χαλεπὸν ἔστιν ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει
τῶν ἔργων ἐξευρεῖν. Ἐγὼ δ' ἦν μὴ καὶ τοῦ πραγματος ἀξίως εἶπω 14
καὶ τῆς δόξης τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου, μὴ μόνον τοῦ περὶ
τὸν λόγον ἡμῖν διατριφέντος ἀλλὰ καὶ συμπαντος οὐ βεβίωκα,
παρακελεύομαι μηδεμίαν συγγνώμην ἔχειν ἀλλὰ καταγελαῖν καὶ

βραχυλογικώτερον οὐδὲν ἐμοὶ καὶ τοῖς... — Εἰκῆ] ὡς ἐκ τοῦ παραγεῖν
λέγειν ἢ αυτοσχεδιάζειν — Θρασύναμενος] μετὰ θάρρους, μετὰ πε-
ποιθήσεως εἰς ἑμαυτὸν εἰπῶν. Περβ. π. Ἀντιδ. 51 βοδύομαι περὶ ἑμαυτοῦ λόγον
εἰπεῖν θρασύτερον ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· ἀξίω γὰρ μηδεμιᾶς συγγνώμης
τυγχάνειν, παρ' ὁμῶν ἀλλὰ τὴν μεγίστην ὑποσχέιν τιμωρίαν — θρασύνε-
σθαι περὶ λόγου παρβ. καὶ 5, 23 ἠτχύνοντο μὲν ἐπ' οἷς ἐθρασύναντο, μετέ-
μελε δ' αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων.

13] Ἐξ ὑπογυίου = ἐκ τοῦ προαίρου, αυτοσχεδίως. Οὕτω καὶ τὰ
ἐξ ἴσου, ἐξ ἐτοίμου, ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἐξ ἀπροσδοκίτου, ἐξ ἀέλλπτου ἀντὶ ἐπιρ-
ρήματος κείνται. — Ὡς παρασκευῆ] Αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσχημα τῆς
διαλεκτικῆς ἐπαινῆ ὁ Ἑρμογ. σλ. 184» ἐν τῇ δικανικῇ κἄν ἐσκεμμένος ἰ-
κῆς, προσποιῶ αὐτόθεν λέγειν, ὅπερ ποιοῦσι πάντες οἱ παλαιοί. Γράφοντες
γὰρ πάντες ὑποκρίνονται σχεδιάζειν κτλ. — Ἴσους... τῶν ἔργων]
Περβ. ἐκτὸς § 83 καὶ Ἀρχ. 100 τοὺς ἐπαίνους ἐξιῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς
Παναθ. 36 τὰ μὲν μικρὰ τῶν πραγμάτων ῥάδιον τοῖς λόγοις αἰξῆσαι, τοῖς δ'
ὑπερβάλλουσι τῶν ἔργων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει χαλεπὸν ἐξιῶσαι
τοὺς ἐπαίνους... καὶ Λυσ. 2, 1 ὁ πᾶς χρόνος οὐκ ἱκανὸς λόγον, ἴσον παρα-
σκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις» Ὅμοιας ἐνοίας εἶναι καὶ τὸ ἐρικνεῖσθαι λόγῳ
τοῦ μεγέθους τῶν ἔργων καὶ 9, 49.) Τὸ ἀντίθετον «ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων
εἰρηκέναι § 89, καὶ Ἀρχ. 71 παρβ. μείζω λέγειν τῶν ἐκείνων προσόντων Εὐαγ.
48.

14] Τοῦ πράγματος] γεν. εἰς τὸ ἐπιρ. ἀξίως, συντασσόμενον κατὰ
τὸ ἐπίθετον ἀξίος. — Δόξης] = τῆς ὑπολήψεως. — Ἡμῖν] ἀντὶ ἐμοῖ, Ὁ
πληθ. παρὰ τῷ ἐνικ. ἐγώ, ἑμαυτοῦ, βεβίωκα, παρακελεύομαι ἀπαντὰ παρ'
Ἴσ., διότι ποιεῖται χρῆσιν τοῦ πληθ. μετριοπροσύνης χάριν καὶ οὐχὶ ὡς νῦν,
ὄγκου χάριν, οὕτω 3, 60 παρόντος μου... ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις. 5, 27 κεκο-
σμήκαμεν αὐτόν... ἐχρώμεν, 11, 32 ἡμῶν ἀπέχεις... ἐγώ. Ἐπιστ. 4, 13
γέγραφα... εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ. — Διατριφέντος] ὅσον χρόνον ἐγὼ
διέτριψα (ἔδαπάνησα) πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου τούτου. — Οὐ βεβίω-
κα] κατὰ ἔλξιν ἀντὶ ὅν βεβίωκα = ἔγω ζήση.

καταφροναῖν· οὐδὲν γὰρ ὅ τι τῶν τοιοῦτων οὐκ ἄξιός ἐμι πάσχειν, εἴπερ μηδὲν τῶν ἄλλων διαφέρων οὕτω μεγάλας ποιῶμαι τὰς ὑποσχέσεις.

- 15 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω. Περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθὺς ἐπελθόντες διδάσκουσιν, ὡς χρῆ διαλυσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρχονται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τῆς στρατείας τῆς ἐπ' ἐκείνους ἐσομένας, ἀληθῆ μὲν λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιῶνται τὴν ἀρχήν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα 16 δυνηθεῖεν. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἰσὶν· αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις, οὕτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διειλήφασιν. Ὅστις οὖν οἶεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαθόν, πρὶν ἂν τοὺς προεστῶτας αὐτῶν διαλ- 17 λάξῃ, λίαν ἀπλῶς ἔχει καὶ πόρρω τῶν πραγμάτων ἐστίν. Ἀλλὰ δεῖ τὸν μὴ μόνον ἐπίδειξιν ποιούμενον ἀλλὰ καὶ διαπράξασθαι

Ὁὐκ ἄξιός ἐστι... πάσχειν] καθ' ἑλξιν ἀντὶ οὐκ ἄξιόν ἐστιν ἐμὲ πάσχειν=διότι πάντα τὰ τοιαῦτα εἶμαι ἄξιός να πάσχω. — Μ. ποιοῦμαι τὰς ὑπ.] =μεγάλα ὑπισχνούμαι. Ἐνταῦθα λήγει ὁ πρόλογος.

15) Ἰδίων] τῶν εἰς ἐμὲ ἰδιαιτέρως ἀποβλεπόντων. — Περὶ δὲ τῶν κοινῶν] ἀντιτίθεται εἰς τὸ περὶ τῶν ἰδίων=τῶν δημοσίων ζητημάτων, τοῦ ἐν § 3 προβληθέντος θέματος. — Τὰς πρὸς ἡμᾶς] τὰς πρὸς ἡμᾶς. — Ἐχθρας] τοὺς πρὸς ἀλλήλους πολέμους καὶ τὰς διαφορὰς. Ἐνοεῖ τὰς ἐκ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. — Εὐθὺς] εἰς τὴν μετοχὴν ἐπελθόντας=εὐθὺς ἐμφανισθέντες συμβουλεύουσιν. — Τὸν βάρβαρον] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. (Ἄρταξέρξην τὸν Β', τὸν Μνήμονα ἐπικαλούμενον. — Διεξέρχονται] διηγεῖται, λέγει. — Συστῆσαι ταῦτα] εἰς ἐν συναγαγεῖν καὶ ὁμοιοῦσαι ποιῆσαι τοὺς Ἑλλήνας. Πρὸς ἐκείνους γὰρ ἀναφέρεται τὸ ταῦτα, καὶ περ ὅν οὐδέτερον. Κορ. Συχνῇ ἢ ὑπαλλαγῇ αὕτη. Περὶ τοῦ πράγματος καὶ ἐν 5, 67 λέγει· πῶς οὐ σέ γε χρῆ προσδοκῶν βραδίως τὰ προειρημένα συστῆσαι;

16) Ὑφ' ἡμῖν] ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν. — Αἱ πολιτεῖαι] τὰ πολιτεύματα, τὸ ἀριστοκρατικὸν ἐν Σπάρτῃ καὶ τὸ δημοκρατικὸν ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀριστοκρατικοὶ ἐφρόνουν τὰ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ δὲ δημοκρατικοὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων. — Διεξέρχονται] διεκρίνουσι καὶ διαιροῦσι τοὺς Ἑλλήνας. Κορ. — Τοὺς ἄλλους] τὰ ἄλλα ἐλληνικὰ πολιτεύματα, ἀντιθετικῶς πρὸς τοὺς προεστῶτας αὐτῶν Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν. — Ἀπλῶς] ἀνοήτως. — Πόρρω τῶν πραγμάτων] μακρὰν δηλ. τῶν πολιτικῶν, δὲν ἔγει ἰδέαν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Πρὸ 113 τίς οὕτω πόρρω τῶν πολιτικῶν ἢν πραγμάτων ὁμοίως πόρρω τῶν κινδύνων εἶναι, πόρρω γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως.

17) Ἐπίδειξιν ποιούμενον] ἐπίδεικνύμενον. — Διαπράξασθαι] —κατορθῶσαι.

τι βουλόμενον ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἵτινες τῷ πόλει τούτῳ πείσουσιν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰς θ' ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλεονεξίας, ἃς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γίνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.

(γ'.) Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥᾶδιον ἐπὶ ταῦτα προαγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἐτι δυσπείστως ἔχουσι· παρειλήφασι γὰρ ψευδῆ λόγον, ὡς ἔστιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον· ἦν δ' ἐπιδείξη τις αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμὴν ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ κείνων, τάχ' ἂν ἐάσαντες τὸ διακριβοῦσθαι περὶ τούτων ἐπὶ τὸ συμφέρον ἔλθοιεν.

Ἐχρῆν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἄρχεσθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμβουλευεῖν, πρὶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἡμᾶς ἐδίδαξαν· ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει περὶ ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην διατριβὴν, μάλιστα μὲν ἵνα προὔργου τι γένηται καὶ παυσάμενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐ-

Ἰσομοιρῆσαι] = ἐν ἴσῃ μοίρᾳ εἶναι, ἴσης μοίρας μετέχειν καὶ μὴ τῷ πλεονεκτεῖν, ὡς π. Εἰρ. 39 τοὺς εἰθισμένους ἅπαντα τὸν χρόνον πλεονεκτεῖν οὐδέποτε ἂν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλους. Ὁμοίως ἴσον ἔχειν ὃ ἀντίκειται τὸ πλεονεκτεῖν. — Τὸ πόλει] οἱ ἄπτικοι εἰς θηλ. ὄνομα δὴκ. ἀριθμὸς θέτουσιν ἄρσ. ἄρθρον. — Πλεονεξίας.] τὰ κέρδη, ἃ παρ' ἀλλήλων οἱ Ἑλληγνες ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν, μετὰ παρὰ τῶν βαρβάρων λαμβάνειν. Σημείωσαι δὲ τὸ, ταύτας, πλεονάζον μετὰ τὸ τὰς, πρὸς τε σαφήνειαν καὶ ἔμφασιν πλείονα ἄλλοτε δὲ προηγῆται ἢ ἀντωνυμία τοῦ ἄρθρου· εἰ δεῖ τούτους ἐφ' ἐκαστῷ τιμᾶσθαι τῶν ἔργων, τοὺς ἐμπειροτάτους ὄντας. — Διελέσθαι] οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νὰ λάθωσι τὴν κατὰ θάλασσαν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ Σπαρτιᾶται τὴν κατὰ ξηράν.

γ'.) 1) Παρειλήφασιν] κατὰ παράδοσιν ἔχουσι παρὰ τῶν προγόνων λάθει· οὕτω καὶ π. Εἰρ. 102 τοὺς νόμους, οὓς παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον. — Ἠγεῖσθαι.] τ. ἔ. τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν. — Ταύτην τὴν τιμὴν] τ. ἔ ἡ ἡγεμονία. — Τὸ διακριβοῦσθαι] = ἀκριβολογεῖσθαι, δι' ἀκριβείας ἐξετάζειν, ἐρευνᾶν· 15, 173 διακριβοῦσθαι περὶ ἐκάστου καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, καὶ 13, 6 διακριβοῦσθαι περὶ τῶν διαφερόντων.

19) Περὶ τῶν ὁμολ.] ὁμολογεῖται ὅτι ἀναγκαῖα ἡ ἔνωσις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν βαρβάρων. — Περὶ τῶν ἀμφισβ.] ἀμφισβητεῖται ἡ ἀπόκρουσις εἰς τὴν ἐρώτησιν ποτέρους μᾶλλον ἀνήκει ἡ ἡγεμονία τοῖς Ἀθηναίοις ἢ τοῖς Λακεδαιμονίοις. — Ἐμοὶ—ἀμφοτέρων] διὰ δύο πρόπει ἐγὼ νὰ διατριβῶ πλείστον· τὰ δύο δὲ ταῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς δύο μέλη, μάλιστα μὲν . . . πολεμήσωμεν, εἰ δὲ τοῦτο . . . ἵνα δηλώσω κτλ. — Προὔργου] κατὰ Σουῖδαν=πλέον, συμφέρον. Ὁ δὲ Κορ. προὔργου ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πρὸ ἔργου τινὸς ὀφειλομένων τελεῖσθαι, ὧν ἄνευ οὐκ ἔστιν ἐπιχειρῆσαι αὐτῷ τῷ ἔργῳ· καθὰ τὸ πάρεργον τὸ παρὰ τὸ ἔργον καὶ ὡς ἐν πα-

- 20 τούς φιλονικίας κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ, καὶ πᾶσι γένηται φανερόν, ὅτι καὶ πρότερον ἢ πόλις ἡμῶν δικαίως τῆς θαλαττης ἦρεε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμ-
 21 φισθητεῖ τῆς ἡγεμονίας. Τοῦτο μὲν γὰρ εἰ δεῖ τοὺτους ἐφ' ἐκάστω τιμᾶσθαι τῶν ἔργων τοὺς ἐμπειροστατοὺς ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἢ περὶ πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐτέραν πόλιν ἐπιδειξείη τοσοῦτον ἐν τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ γῆν ὑπερέχουσαν, ὅσον τὴν ἡμετέραν ἐν τοῖς κινδύνοις τῆς κατὰ θά-
 22 λατταν διαφέρουσαν. Τοῦτο δ' εἴ τινες ταύτην μὲν μὴ νομίσουσιν δικαίαν εἶναι τὴν κρίσιν ἀλλὰ πολλὰς τὰς μεταβολὰς γιγνε-

ρόδῳ γινόμενον σημαίνει καὶ τὸ περίεργον τὸ περὶ τὸ ἔργον οὐκ ἀναγκαίως τελούμενον κτλ.» Ὡς π. Ἀντιδ. 83 τοῖς μὲν τοὺς νόμους τιθέναι προαιρουμένοις προὔργου γέγονε τὸ πλῆθος τῶν κειμένων καὶ ἀλλαγῶν προὔργου (προὔργιαίτερον) τι ποιεῖν, προὔργου ἢ προὔργιαίτερον ἐστίν· — Φιλονικία] ἐκ τοῦ φιλόνομος=ὁ φίλος τῆς νίκης, ὁ κατὰ πάντα τρόπον ἐπιθυμῶν νὰ νικᾷ, ἐκ τούτου πολλάκις=φιλότιμος· τίθεται ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ· ὁμοίως καὶ τὸ φιλονικεῖν φιλονικία ἢ ἰδιότης τοῦ φιλονίκου ἦτοι ἡ ἐπιθυμία, ἢ ἡ κλίσις τοῦ νικᾶν ὑπερτερήσῃ. Κρείσσων δὲ ἢ διὰ ἡ γραφή, βεβαιουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτ. ἐν Ῥητ. 1, 6 οἱ φιλόνομος ἐν νίκῃ ἔσται· αὐτ. 10 ὁ φιλόνομος (ἀδικεῖ) διὰ τὴν νίκην· 11 τὸ νικᾶν ἢ δὲ οὐ μόνον τοῖς φιλόνομος ἀλλὰ πᾶσι. αὐτ. 2, 12 φιλόνομος μὲν εἶσι, μᾶλλον δὲ φιλόνομος ὑπεροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἢ νεότης, ἢ δὲ νίκη ὑπεροχῆ τις.

20) Τοὺς ἐμποδῶν ὄντας] Λακεδαιμονίους. — Ἀμφισβητεῖ] ἀντιποιεῖται. Τὸ ἀμφισβητεῖ συντάσσεται γενικῇ μετὰ προθέσεως καὶ οὐχὶ σπανίως καὶ ἄνευ πρὸς § 188. Ὁ Πλάτ. ἐν Πρωτ. 337 ὁρίζει ὡς ἐξῆς τὴν διαφορὰν τοῦ ἀμφισβητοῦσι μὲν καὶ δι' εὐνοίαν οἱ φίλοι τοῖς φίλοις, ἐρίζουσι δ' οἱ διάφοροι τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις. Μετ' αὐξήσεως εἶναι· ἡμφισβητοῦν, ὡς ἀμφιγνώσκω, ἡμφιγνώσκου, ἀντιβόλῳ ἡνπεθόλησα, ἀντιδικῶ ἡνπεδικου.

21. Τοῦτο μὲν] ἀπόδος εἰς τὸ τοῦτο δέ. — Τοὺς τοὺς ἐμπειρο-
 ὄντας] ἀντὶ ἀναφορικῆς προτάσεως· τοὺτους οἱ ἐμπειροτάτοί εἰσιν. — Ὅσον τὴν... διαφέρουσαν] ἀντὶ ὅσον ἢ ἡμετέρα... διέφερον. Ἀρμονίαν καὶ συμμετρίαν ὁ Ἰσ. Θηρέων ἐξήνεγκε τὸ μέλος τοῦτο κατὰ μετοχὴν ὡς τὸ ὑπερέχουσαν, ὑπαγαγὼν αὐτὸ εἰς τὸ ἐπιδειξείη. Πρὸς. Ξεν. Ἀπ. 1, 2, 19 ὁρῶ γὰρ ὡς περὶ τὰ τοῦ σώματος ἔργα τοὺς μὴ τὰ σώματα ἀσχοῦντας οὐ δυναμένους ποιεῖν, οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τοὺς μὴ τὴν ψυχὴν ἀσχοῦντας δυναμένους.

22) Μεταβολὰς] τὸ ἄρθρον δεικνύει ὅτι αἱ μεταβολαὶ εἶναι γνωσταὶ ἐκ τῶν διδασμάτων τῆς ἱστορίας· πρὸς § 138 διεξίοντες ὡς πολλὰς τὰς μεταβολὰς τοῖς Ἑλλήσι πεποιήκεν. — Πολλὰς] κατηγορούμενον εἰς τὸ μεταβολὰς. — ἄλλοτε αἱ μεταβολαὶ εἶναι πολλαί, τ. ἔ. ὅτι ἀνθρώπινα πολλὰς μεταβολὰς

θαι, τὰς γὰρ δυναστείας οὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν, ἀ-
 ρουσι δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ὡσπερ ἄλλο τι γέρας ἢ τοὺς πρῶ-
 οὺς τυχόντας ταύτης τῆς τιμῆς ἢ τοὺς πλείστων ἀγαθῶν αἰ-
 οῖους τοῖς Ἕλλησιν ὄντας, ἡγοῦμαι καὶ τούτους εἶναι μεθ' ἡμῶν
 σφ γὰρ ἂν τις πορρωτέρωθεν σκοπῆ περι τούτων ἀμφοτέρων, 23
 οσοῦτω πλέον ἀπολείψομεν τοὺς ἀμφισθητοῦντας περι αὐτῶν.

(δ') Ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι
 καὶ μεγίστην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην οὕτω δὲ
 ἀλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης ἐπὶ τοῖς ἐχομένοις τούτων ἔτι μάλ-
 ὸν ἡμᾶς προσήκει τιμᾶσθαι. Ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους 24
 βαλόντες οὐδ' ἐρήμην καταλαθόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μι-
 ἀδες συλλεγέντες, ἀλλ' οὕτω καλῶς καὶ γνησίως γεγόναμεν,
 ἄστ' ἐξ ἧσπερ ἐφυμεν, ταύτην ἔχοντες ἅπαντα τὸν χρόνον δι-
 ελοῦμεν, αὐτόχθονες ὄντες καὶ τῶν ὀνομάτων τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ

μυθάνουσι. — Τιμῆς] τῆς ἡγεμονίας. — Τυχόντας] =κατὰ τύχην
 μυθάνοντας. Σημείωσαι τὰ ἐπιστελευτοῦντα τυχόντας—ὄντας.

23] Πορρωτέρωθεν] τούτεστιν, ἀν τις τὸ ἀρχαιότερον τῶν περι τῆς
 ἁλωεως ἱστορουμένων σκοπῆ Κορ. Ὁμοίως § 32 ἀπο τῆς ἀρχῆς σκοποῦμεν.
 πορρωτέρωθεν ἅπαντα παρ' Ἰσ. καὶ Ἀργ. 16, Παναθ. 120, π. Ζεύγ. 4.—
 εἰ ἀμφοτέρω] τῆς τε ἀρχαιότητος καὶ τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργε-
 τῶν δηλονότι.— Ἀπολείψομεν] βραχυλογία ἀντὶ φήσει ἡμᾶς ἀπολείπειν.
 ρβ. καὶ Ἀρχ. 89 εἰ δεῖ μὴ δὲν ὑποστειλάμενον εἰπεῖν, αἰρετώτερον ὑμῖν ἔστιν
 ἔ. φημί αἰρετώτερον εἶναι). — Ἀρχαιοτάτην] ἀρχαιοτάτην μὲν ὡς
 ποτέραν τῶν ἄλλων οἰκισθεῖσαν ὑπ' αὐτοχθόνων τῶν Ἀθηναίων. Πρβ. π. Εἰρ.
 θ καὶ Παναθ. 145 (τοὺς Ἀθηναίους) πρώτους καὶ πόλιν οἰκήσαντας καὶ νόμους
 ρησομένους καὶ Ἡρόδ. 7, 461 καὶ Λυκούρ. κ. Λεωκράτους 83. — Μεγί-
 τη] παρβ. 10, 35. Θεσεὺς τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκοῦ-
 εν εἰς ταυτὸν συναγαγὼν τηλικαύτην ἐποίησεν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν ἀπ' ἐκείνου
 ὁ χρόνος μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων εἶναι, καὶ 15, 299 φασὶν μόνην εἶναι
 ἡμῶν τὴν πόλιν. τὰς δ' ἄλλας κώμας ὠνόμασε δὲ μεγίστην, ἐπειδὴ δια-
 στίων σταδίων ἦν ἡ πᾶσα περίμετρος τῶν Ἀθηναίων (Δίων. Χρυσ. λ. στ'),
 τερ ἔστιν ὀκτώ που λευγῶν Γαλατικῶν Κορ. — Ὑποθέσεως] =τοῦ
 μελίου, τοῦ κυρίου ὄρου, τῆς κρητίδος· ὁμοίως τοῦ τιμᾶσθαι. — Τοῖς ἐ-
 ρομένοις] =τοῖς συνδεομένοις, παρεπομένοις.

24] Ἐκβαλόντες] ὡς οἱ εἰς Πελοπόννησον μετοικῆσαντες Δωριεῖς. —
 ἡμᾶς] τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων. Ἠτύχ. λέγονται δὲ καὶ σύγ-
 γ. ὕδ. ε. Θουκ. 7, 5. ὡς οἱ Ἴωνες οἱ ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ταῖς ἀποικίαις
 ἡμῶν. Πρβ. Παναθ. 124 (Ἀθηναίους) ὄντας μῆτε μιγάδας μῆτε ἐπή-
 ρδας ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλήνων. Τὸ μιγάδες εἶναι κατηγ. εἰς τὸ
 τὰκ. τοῦ συλλεγέντες ἡμεῖς. — Οὕτω—γεγόναμεν] ἡμεῖς, οἵτινες νῦν
 ὄντες] Μεγάλην ἐν τούτῳ δόξαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐζήτησαν πρβ. Σύμμ.

25 τοὺς οἰκειοτάτους τὴν πόλιν ἔχοντες προσειπεῖν· μόνοις γὰρ ἡμῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα κλέσαι προσήκει. Καὶ τοὶ χρῆ τοὺς εὐλόγως μέγα φρονούντας καὶ περὶ τῆς ἡγεμονίας δικαίως ἀμφισβητοῦντας καὶ τῶν πατρίων πολλάκις μεμνημένους τοιαύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους ἔχοντες φαίνεσθαι.

26 (έ.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρξαντα καὶ παρὰ τῆς τύχης δρηθέντα τηλικαῦθ' ἡμῖν τὸ μέγεθος ἐστίν· ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγροῦσιν αἴτιοι γεγόναμεν, οὕτως ἂν κάλλιστ' ἐξετάσαιμεν, εἰ τὸν χρόνον ἀπ' ἀρχῆς καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφεξῆς διέθετομεν εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς, ἐν ἧ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἧς πολιτευόμεθα καὶ δι' ἣν ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσ

49, Παναθ. 124 ἔνθα ἀναγινώσκονται «ὄντας δὲ μήτε μιγάδας μήτ' ἐπήλυδας, ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλήνων, καὶ τούτων ἔχοντας τὴν γῶραν τροφόν, ἐξ ἧς περ ἔφυσαν· καὶ στέργοντας αὐτὴν ὁμοίως, ὥσπερ οἱ βέλτεροὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας τὰς αὐτῶν· διὸ καὶ ἡ ἐνταῦθα μνημονευομένη αὐτονομία ἦτο ἀγαπητὸν θέμα τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ῥητόρων οἵτινες ἐνεκωμίαζον τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν Πρβ. καὶ Δημ. π. Παραπρ. 261 καὶ ποιηταὶ Ἀριστοφ. Σφήκ. 1076. Ὑπερίδ. Ἐπιτάφ. 7 (Ἀθηναίσις) ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθοσιν οὖσιν ἀνυπέβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει.

25) Τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα] Σχηματίζεται καὶ μαζὸς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν λεγομένων, μητέρα δὲ μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι ἠδύνατο νὰ καλῶσι τὴν γῶραν αὐτῶν ἅτ' ἐξ αὐτῆς γεννηθέντες (αὐτόχθονες). Πρβ. Πλατ. Μεν. σλ. 237 Δ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ πᾶσα γῆ ἔφυε ζῶα πανταδαπά, θηρία τε καὶ βοτάνη, ἐν τούτῳ ἡ ἡμετέρα (δηλ. ἡ Ἀττικὴ) θηρίων καὶ ἀγρίων ἀγονος καὶ καθαρὰ ἐφάνη—καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον Πρβ. Παναθ. 124 Λυσ. Ἐπιτάφ. 17 αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα. — Τῶν πατ. πολ. μεμν.] ὡς πράττουσι τοῦτο οἱ Σπαρτιαῖοι αἰετοῖτε μεγαλαυχοῦντες § 18. Λακεδαιμόνιοι δὲ... παρειλήφασι ψευδῆ λόγον ὡς ἐστὶν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον.

έ.) 26) Τῶν πρὸς τὸν π. κινδύνων] δηλ. τῶν μετὰ κινδύνων καὶ τὸλμης κατορθωμάτων, δι' ὧν ἡ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων ἐξησφαλίσθη. πρὸς τὸν πόλεμον κίνδυνοι ἐνταῦθα ὡς ἐν 142 ἦν (ὁ Κόνων) ἐμπειρότατος πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων καὶ Παναθ. 97 κινδυνεῦσαι πρὸς τοὺς βαρβάρους — Καὶ τῆς ἄλλ. κατασκευῆς] = καὶ τῆς λοιπῆς κατασκευῆς καὶ κατασκευῆς = νομοθεσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς, ὧν αἱ τέχναι κατασκευάζουσι· τεχνικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς πολιτείας σύνταγμα, ἐκ μερῶν συγκείμενον ἀλλήλων συνηρμοσμένων. Κορ.

27) Πολιτεὺς ὀνομαζόμεθα] = ζῶμεν πολιτικῶς. Πρβ. π. Εἰρ. 64 μετὰ τῆς δημοκρατίας οἱ πρόγονοι ζῶντες εὐδαιμονέστατοι ἦσαν. — Ζῆν δυνάμεθα οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς βιοῦν ἐνταῦθα τὸ ζῆν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ὥσπερ ἀνθρώπου

αίτιαν οὖσαν. Ἀνάγκη δὲ προαιρεῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρότητα διαλαθοῦσας καὶ κατασιωπηθείσας ἀλλὰ τὰς διὰ τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλαι καὶ νῦν καὶ πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευόμενας.

(ς'.) Πρῶτον μὲν τοίνυν, οὐ πρῶτον ἢ φύσις ἡμῶν ἐδεήθη, διὰ 28 τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορίσθη· καὶ γὰρ εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, ὅμως αὐτῷ καὶ νῦν ῥηθῆναι προσήκει. Δήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς τὴν χώραν, ὅτ' ἐπλανήθη τῆς Κόρης ἀρπασθείσης, καὶ πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐμενῶς διατεθείσης ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ οἶόν τ' ἄλλοις ἢ τοῖς μεμνημένοις ἀκούειν, καὶ δούσης δωρεὰς διττάς, ἀπὲρ μέγιστα τυγχάνουσιν οὔσαι, τοὺς τε καρπούς, οἱ τοῦ μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἴτιοι γεγόνασιν, καὶ τὴν τελετήν, ἧς οἱ μετασχόντες περὶ τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν, οὕτως ἢ 29 πόλις ἡμῶν οὐ μόνον θεοφιλῶς ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπως ἔσχεν,

κός. ζῆν, τοῦτέστι μὴ θηριωδῶς καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, φαιμέν ἀνθρώπον δηλώσαι βουλόμενοι αὐθάδη τε καὶ ἰδιότροπον, δὲν ἡμπορεῖ κανεῖς νὰ ζήσῃ μ' αὐτόν. Κορ.—Καὶ πάλαι καὶ νῦν καὶ παν. καὶ λ. καὶ μν] Σημειώσαι τὸ τοῦ λόγου διάγραμμα, ὡς ποιμπικόν, καὶ πανηγύρει μάλιστα πρέπον· κατεσκευάσε δὲ τοῦτο ὁ φιλόπατρις ῥήτωρ διὰ τοῦ πολυσυνδέτου, Λυσίαν ἐνταῦθα προφανῶς μιμησάμενος· οὕτω γὰρ κάκεινος ἐξήνεγκε (ἐπιταφ.) τὴν Ἀθηναίων ἀρετὴν ἐξαίρων τῷ λόγῳ καὶ μόνον καὶ μεθ' ἐτέρων καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας κτλ. — Αἰτία]—ἡ πρώτη ἀφορμὴ.

ς'.) 28] Πρῶτον μὲν] ἀπόδος εἰς § 34 περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. Τὸ πρῶτον τίθεται συνήθως ἐν ἀρχῇ μακρᾶς διηγήσεως καὶ δὲν σημαίνει αἰετοπε ἀκριβῶς χρόνον.—Εἰ μὴ ὡδῆς] Ὁμοίως Λυκ κ. Λεωκρ. 23. Εἰ γὰρ καὶ μυθώδες ἐστὶν ἀλλ' ἀρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς νεωτέροις ἀκούσαι. Κορ.—Χώραν] τὴν Ἀττικὴν.—Ὅτε ἐπλανήθη] Καλλιμ. εἰς Δημ. 8 ἐξ., Ὁβιδ μεταμ. 5, 438, 385. Περὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Περσεφόνης πρβ. Κικ. Ν. Δ. 2, 24 Werr 4, 49, Τακ. Annal 11, 49.—Τῆς Κόρης] Τῆς κοινῶς μὲν Περσεφόνης, ἀπτικῶς δὲ Περσεφάσης, καλουμένης. Συνήθως ἦν παρ' ἀπτικοῦ ὁ ὄρκος νῆ (ἀπορτ. οὐ) τῷ θεῷ = τὴν Δήμητρα καὶ Κόρη. πρβ. τὸ λακωνικόν ναὶ (ἀπορ. οὐ) τῷ Σιῷ = τῷ Διοσκουρῷ.—Μεμνημένοις] τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια.—Μέγιστα] κατηγ. εἰς τὸ ἀπερ.—Θηριωδῶς] δίκην θηρίων, κατὰ τὸν τρόπον τῶν θηρίων, ὡς θηρία.—Τὴν τελετήν] τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων.—Τοῦ σὺ μ. αἰῶνος]—τοῦ μετὰ θάνατον βίου, τῆς αἰδιότητος. πρβ. π. Εἰρ. 34. Ὁρῶ τοὺς μετ' εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης ζῶντας ἐν τε τοῖς παροῦσι χρόνοις ἀσφαλῶς διάγοντας καὶ περὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχοντας (πρβ. καὶ Διδδ. 1, 92 τὸν αἰῶνα διατρίθειν καθ' Ἄδου μετὰ τῶν εὐσεβῶν).

29) Θεοφ. καὶ φιλ.] οὐ μόνον προσφιλῆς τοῖς θεοῖς ὑπῆρξε, διότι ἔκο-

ὥστε κυρία γενομένη τοσούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὧν ἔλαβεν ἅπασι μετέδωκεν. Καὶ τὰ μὲν ἔτι καὶ νῦν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν δείκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδην τὰς τε χρείας καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἀπ' αὐτῶν γιγνομέ-
30 νας ἐδίδαξεν. Καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μικρῶν ἔτι προστεθέντων οὐ-
δεὶς ἂν ἀξιῴσειεν.

(ζ'.) Πρῶτον μὲν γὰρ ἐξ ὧν ἂν τις καταφρονήσειε τῶν λεγομέ-
νων ὡς ἀρχαίων ὄντων, ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν καὶ τὰς
πράξεις γεγενῆσθαι νομίσειεν· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ
πάντας ἀκηχοένοι προσήκει μὴ καινὰ μὲν, πιστὰ δὲ δοκεῖν εἶναι τὰ
λεγόμενα περὶ αὐτῶν. Ἐπει' οὐ μόνον ἐνταῦθα καταφυγεῖν ἔχομεν,
ὅτι τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ παρειλήφμεν, ἀλλὰ καὶ
σημείοις μείζοσιν ἢ τούτοις ἔστιν ἡμῖν χρῆσασθαι περὶ αὐτῶν.
31 Αἱ μὲν γὰρ πλείσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐερ-
γείας ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὡς ἡμᾶς
ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλειπούσαις πολλάκις ἢ Πυθία προσέταξεν
ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν

σμήθη θεοῖς ἀγαθοῖς ἀλλὰ καὶ ἄλλους τῶν ἰδίων ἀγαθῶν μετόχους ἐποίησε
Πρόβ. Παναθ. 48 ἔνθα τοὺς Ἀθηναίους λέγει «ἅπαντα τὸν χρόνον ἡσκηκότας
εὐσέβειαν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς δικαιοσύνην δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους». αὐτ. 85.
— Τὰ μὲν ν] τῶν ἀγαθῶν ἦτοι τὰ μυστήρια. — Καθ' ἕκ. τὸν ἐνιαυτὸν]
Κάθε χρόνον τὸν Βοηδρομιῶνα μῆνα ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια καὶ διήρκουν 12
ἡμέρας. — Δείκνυμεν] Πρόβ. Ξενοφ. Ἑλλ. 6, 3, 6, λέγεται Τριπτόλεμος
τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἄρρητα ἱερὰ δεῖξαι Ἑρακλεῖ.

ζ'.) 30) Ἐξ ὧν ἂν τις κατ.] = δι' οὓς λόγους δύναται τις νὰ κατα-
φρονήσῃ τὰ λεγόμενα. — Ὡς ἀρχ. ὄντα] ὅτι τάχα εἶναι ἀρχαῖα κτλ. δηλ.
ὅτι εἰς παλαιούς καὶ ἀβεβαίους χρόνους ἔγειναν. — Προσῆκει . . . περὶ
αὐτῶν] πρέπει νὰ νομίζωνται ὄχι νέα ὅτι εἶναι, ἀλλὰ πιστευτὰ τὰ λεγό-
μενα περὶ αὐτῶν.

31) Ὡς ἡμᾶς] τὸ ὡς πρόβ. = πρὸς περὶ τοῦ πράγματος τὰ αὐτὰ ἔχει
καὶ ὁ Ἀριστείδ. Παναθ. λ. 14 Θεὸς διὰ τῶν μαντειῶν μητρόπολιν τῶν καρπῶν
ὀνομάζει. — Ἀπαρχὰς] ἐνταῦθα λέγει τοὺς στάχους τοῦ σίτου, οὓς τῇ
Δήμητρι προσφέρουσι. — Προσέταξεν — καρπῶν] τὴν Προηροσίαν
οὕτω καλουμένην θυσίαν, ἣν ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ἔθουον Ἀθηναῖοι, ἔοικε
λέγειν. Λιμοῦ γάρ, φασί, κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν χρωμένων,
τίνα ἂν τρόπον παύσαιεν τὸ δεινόν, ἀνείλεν ὁ Πύθιος εἰς προηροσία ὑπὲρ ἀ-
πάντων Ἑλλήνων θύσαιεν Ἀθηναῖοι. Θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων, τὸ δει-
νὸν ἐπαύτατο καὶ οὕτως ὥσπερ χρηστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις
ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἀπάντων ἀπαρχὰς. (Σχολ. Ἀριστοφ. Ἰππ. 725, Σουῖδ.
ἐν λ. Ἀθαρῖς, Εἰρεσιώνη καὶ Προηροσία). Ἐκαλεῖτο δὲ προηροσία οὐδετέρως,
καὶ προηροσία θηλυκῶς ἢ θυσία, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ἀρότου τελεῖσθαι». Κορ. —

ἡμετέραν τὰ πάτρια. Καί τοι περὶ τίνων χρὴ μᾶλλον πιστεύειν ἢ περὶ ὧν ὁ τε θεὸς ἀναιρεῖ καὶ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, καὶ τὰ τε πάλαι ῥηθέντα τοῖς παροῦσιν ἔργοις συμμαρτυρεῖ καὶ τὰ νῦν γιγνόμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένους ὁμολογεῖ;

(ἦ.) Χωρὶς δὲ τούτων, ἣν ἅπαντα ταῦτ' ἔασαντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σκοπῶμεν, εὐρήσομεν, ὅτι τὸν βίον οἱ πρῶτοι φανέντες ἐπὶ 32 γῆς οὐκ εὐθὺς οὕτως ὥσπερ νῦν ἔχοντα κατέλαβον, ἰλλὰ κατὰ μικρὸν αὐτοὶ συνεπορίσαντο. Τίνας οὖν χρὴ μᾶλλον νομίζειν ἢ δωρεάν παρὰ τῶν θεῶν λαβεῖν ἢ ζητοῦντας αὐτοὺς ἐντυχεῖν; οὐ 33 τοὺς ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένους καὶ πρῶτους γενομένους καὶ πρὸς τε τὰς τέχνας εὐσεβέστατους ὄντας καὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους; καὶ μὴν ὅσης προσήκει τιμῆς τυγχάνειν τοὺς τηλικούτων ἀγαθῶν αἰτίους, περιεργον διδάσκειν. Οὐδεὶς γὰρ ἂν δύναίτο δωρεάν τσαύτην τὸ μέγεθος εὐρεῖν, ἥτις ἴση τοῖς πεπραγμένοις ἐστίν.

(θ.) Περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετημάτων καὶ πρῶ- 34 του γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' εἶπειν ἔχομεν. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὄρωσα τοὺς μὲν βαρβάρους τὴν πλείστην τῆς

Ἀναιρεῖ] ἀόρ. ἀνεῖλεν = χρησιμοδοτεῖ. — Θεός] δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων. — Ὑπ' ἐκείνων] ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πολλῶν Ἑλλήνων.

ἦ. 32) Χωρὶς δὲ τούτων] ὡς καὶ ἄνευ τούτων = πρὸς δὲ τούτοις Περβ. 49 περὶ Εἰρ. 11 καὶ ἄλλ. — Τὸν βίον] τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. — Συνεπορίσαντο] ὁμοῦ (δηλ. τῇ βοήθειᾳ ἀλλήλων) ἐπορίσαντο, ἐπρομηθεύθησαν δι' ἑαυτοῦς. — Τίνας] ὑποκ. εἰς τὸ λαβεῖν, τοῦ δὲ νομίζειν τὸ ὑποκ. εἶναι ἀρίστον. — Δωρεάν] τ. ἔ. τὸν βίον ὡς δωρεάν. — Ἐντυχεῖν] τῶ βίῳ.

33) Ὁμολογουμένους] ἐκ τούτου ἐξαρτῶνται αἱ μετοχαὶ γενομένους, ὄντας, διακειμένους. Τὸ ὁμολογεῖσθαι μετὰ μετχ. ἅπαντ' καὶ Λυσ. 4, 7 ὁμολογούμεθα πρὸς παιῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ μετ' οἴνου ἔλθόντες. Δημ. 59, 407 πρὸς τοὺς ὁμολογουμένους ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν πόλιν γεγεννημένους. — Εὐσεβέστατα] μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον βωμὸν ἐλέου, δι' ὃ καὶ τούτοις μόνοις ὁ ἔπαινος ἀνήκει. Καὶ ἐν Παναθ. 124 λέγει· ἡσυχρότας εὐσεβείαν περὶ τοὺς θεοὺς, δικαιοσύνην δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ Σοφ. Ο. Κ. 256 εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φησὶ θεοσεβέστατας εἶναι. — Καὶ μὴν] = καὶ τοι. — Περιεργον] περιττόν, οὐκ ἀναγκαῖον. — Τσαύτην τὸ μέγ.] ὁ κανονικὸς καὶ συνήθης τύπος εἶναι· τηλικούτος τὸ μέγεθος, ὡς Νικ. 23. Πανηγ. 26, 136, Φίλ. 151, Εὐαγ. 49, 29 καὶ ἄλ. ἢ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος Πανηγ. 136, π. Εἰρ. 47, 113 καὶ ἄλ. ὁμοίως π. Ἀντιδ. 257 τοσοῦτων τὸ πλῆθος καὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος ἀγαθῶν (ἀλλὰ καὶ Φίλ. 98 τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος) καὶ Ἀρχ. 7 περὶ τοσοῦτων τὸ μέγεθος.

θ. 34) Ὁρῶσα] ἡ πόλις ἢ ἡμετέρα. — Τὴν πλείστην] μετὰ γεν.

χώρας κατέχοντας, τοὺς δ' Ἕλληνας εἰς μικρὸν τόπον κατακε-
 κλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἐπιβουλεύοντάς τε σφίσι
 αὐτοῖς καὶ στρατείας ἐπ' ἀλλήλους ποιοιμένους, καὶ τοὺς μὲν δι'
 35 ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν, τοὺς δὲ διὰ τὸν πόλεμον ἀπολλυμένους,
 οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν ἀλλ' ἡγεμόνας εἰς τὰς πόλεις
 ἐξέπεμφεν, οἱ παραλαθόντες τοὺς μάλιστα βίου δεομένους, στρα-
 τηγοὶ καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμῳ κρατήσαντες τοὺς βαρβά-
 ρους, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἀπά-
 σασ δὲ τὰς νήσους κατόκισαν, ἀμφοτέρους δὲ καὶ τοὺς ἀκολου-
 36 θήσαντας καὶ τοὺς ὑπομείναντας ἔσωσαν· τοῖς μὲν γὰρ ἰκανὴν
 τὴν οἶκοι χώραν κατέλιπον, τοῖς δὲ πλείω τῆς ὑπαρχούσης ἐπό-
 ρισαν· ἅπαντα γὰρ περιεβάλλοντο τὸν τόπον, ὃν νῦν τυγχάνομεν
 κατέχοντες. Ὡστε καὶ τοῖς ὕστερον βουλευθεῖσιν ἀποικίσαι τινὰς
 καὶ μιμήσασθαι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν πολλὴν ὄραστῶν ἐποίη-
 σαν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔδει κτωμένους χώραν διακινδυνεύειν, ἀλλ'
 37 εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν, εἰς ταύτην οἰκεῖν ἰόντας. Καὶ τοι-
 τίς ἂν ταύτης ἡγεμονίαν ἐπιδείξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς πρότερον
 γενομένης πρὶν τὰς πλείστας οἰκισθῆναι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων

τῆς χώρας· ὡς § 132 καὶ 148 τὴν οἰκήτορον τῆς χώρας· Θουκ. 1, 2 τῆς γῆς ἢ ἀρίστη.— Σ π α ν. τ ῆ ς γ ῆ ς] = δι' ἔλλειψιν ἀγρῶν πρὸς § 132. — Ἐπιβουλεύω] ἐνεργ. λέγεται ἐπιβουλεύω τι (ἢ τί'τινι), παθ. ἐπιβουλεύομαι ὑπό τινος. Πλατ. Πολ. 3, 417 β. ἐπιβουλεύομενοι καὶ ἐπιβουλεύοντες.— Σ φ ῖ σ ι ν αὐ τ ο ῖ ς] = ἀλλήλοις. — Τ ὶ ῶ ν κ α θ' ἡ μ.] = τῆς καθ' ἡμέραν (καθημερινῆς) τροφῆς.

35) Π ε ρ ι ε ἴ δ ε ν] περιέβλεψεν, περιεφρόνησε. — Ἡ γ ε μ ὄ ν α ς] πρὸς καὶ Παναθ. 43 καὶ ἐξ., 166 ἐξ., 190 ἐξ. Ἰπαινίττεται τὴν 60 ἔτη μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀποστολὴν ἐξ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κοδρίδας εἰς τε τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν διὰ τῶν Ἰωνῶν. Αἱ Αἰολικαὶ ἀποικίαι εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὴν Λέσθον, Τένεδον κτλ. ἦσαν αἱ παλαιότεραι, ἐπέδωσαν δὲ καὶ αὐταὶ ὄσον αἱ Ἰωνικαί, δι' ὅκαί πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὅλης Ἑλλάδος θεωρεῖ ὅτι ἐστάλησαν. — Δ ε ο μ ἔ ν ο υ ς] τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.— Ἐ φ' ἑ κ α τ. τ ῆ ς Ἡ π ε ἰ ρ ο υ] ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, διότι οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαίων δύο μόνον μέρη γῆς διακρίνουσιν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, τῆς δὲ Ἀφρικῆς τὰ μὲν τῇ Ἀσίᾳ, τὰ δὲ τῇ Εὐρώπῃ ἀπονέμουσιν. ὡς Φίλ. 412, Παναθ. 44 καὶ 166. — Ν ῆ ς ο υ ς τὰ ς καλουμένας κυκλάδας.

36) Ἰ κ α ν ῆ ν] κατηγορ. — Π ε ρ ι ε β ἄ λ ο ν τ ο] περίε ἐκτήσαντο § 185 — Ἀ π ο ι κ ῖ σ α ι] = νὰ πέμψωσί τινας εἰς ἀποικίαν. — Ρ α σ τ ῶ ν η ν] = εὐχολίαν.

37) Π α τ ρ ι ω τ ἔ ρ α ν] μετὰ πλείονος δικαιώματος πάτριον ὡς 18 καὶ 25.

ἢ μᾶλλον συμφέρουσαν τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους ποιη-
σάσης, τοὺς δ' Ἑλληνας εἰς τοσαύτην εὐπορίαν προαγαγούσης;

(i.) Οὐ τοίνυν, ἐπεὶ δὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ὠ- 38
λιγώρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποίησατο τῶν εὐεργεσιῶν,
τροφὴν τοῖς δεομένοις εὐρεῖν, ἦν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ
τῶν ἄλλων καλῶν καλῶς διοικήσειν, ἡγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν
ἐπὶ τούτοις μόνον οὐπω τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν ἀξίως ἔχειν οὕτως ἐπε-
μελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
γαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ τῶν θεῶν ἔχομεν, ἀλλὰ δι' ἀλλήλους ἡμῖν
γέγονε, μὴδὲν μὲν ἄνευ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ
πλεῖστα διὰ ταύτην γεγενῆσθαι. Παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ἑλ- 39
ληνας ἀνόμως ζῶντας καὶ σποράδην οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ
δυναστειῶν ὑβρίζομένους, τοὺς δὲ δι' ἀναρχίαν ἀπολλυμένους, καὶ
τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε, τῶν μὲν κυρία γενομένη,
τοῖς δ' αὐτὴν παράδειγμα ποιήσασα· πρώτη γὰρ καὶ νόμους ἔ-
θετο καὶ πολιτείαν κατεστήσατο. Δῆλον δ' ἐκείθεν· οἱ γὰρ ἐν 40

i.) 38) Εὐρεῖν] προσδιορισμὸς κατ' ἐπεξηγήσιν εἰς τὸ ταύτην, ὡς Εὐαγ.
28 λαβὼν ταύτην ἀφορμὴν ἀμύνεσθαι καὶ μὴ προτέρους ὑπάρχειν παρβ.
Ἑλεν. 20 τὸ ἀπαρέμφατον ἐνίοτε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνει καὶ τὸ
ἄρθρον, οἷον Δεῖν. 1 7⁴ μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ
προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. — Ἦν περ
χρὴ. . .] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀρχὴν ποιεῖσθαι τ. ἔ. ἦν περ ὀφείλουσιν ἀρχὴν ποι-
εῖσθαι οἱ μέλλοντες περὶ τῶν λοιπῶν καλῶς διοικήσειν. Κορ. ἄλλοι ἐννοοῦσι
εὐρεῖν. — Καλῶν καλῶς] παρονομασία λίαν προσφιλῆς τοῖς τε ποιη-
ταῖς καὶ τοῖς πεζογράφοις. Ἀριστοφ. Ἀχαρ. 353 τὸ κανοῦν καλῆ καλῶς οἴ-
σεις. Πλουτ. Ἡθ. σλ. 754 f οἱ δὲ φίλοι καλὸν καλῶς ἐν τῇ γλαυμίδι συναρ-
πάσαντες. Οὕτω κακῶς κακῶς, δεινὸς δεινῶς, στυγερός στυγερῶς καὶ ἄλ. π.
— Τὸν ἐπὶ τοῦ τοῖς μόνον τὸν μὴδὲν ἔχοντα πλέον τῆς ἀναγκαίας οἰ-
κήσεως καὶ τροφῆς βίον. Κορ.

39) Παραλαβοῦσα]—εὐροῦσα, ὡς ὁ διαδεχόμενος ἀρχὴν τινα εὐσί-
σκει τὴν κατάστασιν τῆς διοικήσεως καὶ ἀναλαμβάνει αὐτήν. Πρβ. Εὐαγ.
47 παραλαβὼν (ὁ Εὐαγόρας) τὴν πόλιν ἐκβεβαρβαρωμένην καὶ Ξεν. Πολ.
Λακ. 2 Λυκοῦργος τοίνυν παραλαβὼν τοὺς Σπαρτιάτας. — Τὸ ὤς Ἑλλη-
νας]—τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. — Δυναστειῶν] τὸ ἄφηρ. ἀντὶ τοῦ συγ-
κεκριμένου—δυναστῶν, τυράννων οὕτω § 105 ταῖς δυναστείας—τοῖς δυνά-
στασις. — Παράδειγμα] ὡς λέγει ὁ Περικλῆς (Θουκ. β'. 27)· χρώμεθα
πολιτεία οὐ ζηλοῦσθαι τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ
ὄντες τινὲς ἢ μιμούμενοι ἑτέρους.

40. Ἐκεῖθεν] ἐκ τῶν ἐπομένων, ἐκ τῶν ἐπομένων. — Γὰρ] διασαφη-
τικὸς—δηλαδὴ ἔχει δὲ ταύτην τὴν σημ. μετὰ τὸ δῆλον δε, τεκμήριον δὲ,
σημεῖον δὲ, μαρτύριον δὲ, κεφάλαιον δὲ· τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας καὶ τὰ

ἀρχῇ περὶ τῶν φονικῶν ἐγκαλέσαντες καὶ βουλευθέντες μετὰ λόγου καὶ μὴ μετὰ βίαις διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς νόμοις τοῖς ἡμετέροις τὰς κρίσεις ἐποίησαντο περὶ αὐτῶν. Καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς τε πρὸς τ' ἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας καὶ τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας, τὰς μὲν εὐρούσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν.

- 41 (ια.) Τὴν τοίνυν ἄλλην διοίκησιν οὕτω φιλοξένως κατεσκευάσατο καὶ πρὸς ἅπαντας οἰκείως ὥστε καὶ τοῖς χρημάτων δεομένοις καὶ τοῖς ἀπολαῦσαι τῶν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν ἀμφοτέροις ἀρμόττειν καὶ μὴτε τοῖς εὐδαιμονοῦσι μὴτε τοῖς δυστυχοῦσιν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀχρήστως ἔχειν ἄλλ' ἑκατέροις αὐτῶν εἶναι παρ' ἡμῖν, τοῖς μὲν ἡδίστας διατριβάς, τοῖς δ' ἀσφαλεστάτην καταφυγὴν. Ἔτι δὲ τὴν χώραν οὐκ αὐτάρκη κεκτημένων ἐκάστων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐλλείπουσαν, τὰ δὲ πλείω τῶν ἱκανῶν φέρουσαν καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης τὰ μὲν ὅπου χρῆ διαθέσθαι, τὰ δ' ὀπόθεν εἰσαγαγέσθαι, καὶ ταύταις ταῖς συμφοραῖς ἐπήμυεν· ἐμπόριον γὰρ ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν Πειραιᾶ κατεσκευάσατο, τοσαύτην ἔχονθ' ὑπερβολὴν, ὥσθ' ἂ παρὰ τῶν ἄλλων ἐν παρ' ἐκάστων χαλεπὸν ἐστὶ λαθεῖν, ταῦθ' ἅπαντα παρ' αὐτῆς βῆθιον εἶναι πορίσασθαι.
- 43 (ιβ.) Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων, ὅτι τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν παρέδωσαν ὥστε σπεισαμένους

ὑπερθετικά· λυπηρότερον, δεινότερον κτλ. — Ἐν τοῖς νόμοις = κατὰ τοὺς νόμους· Πρβ. Θουκ. 1, 77 ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις καὶ ἐ 49 τὴν δίκην ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἥλειοι καταδικάσαντο· οὕτω ἐν νόμῳ = ἐν νόμοις

ια. 41) Φιλοξένως] Πρβ. Στρβ. 10, 3 18 Ἀθηναῖοι φιλοξενούντες διατελοῦσιν καὶ Θουκ. 2, 39 τὴν πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίας ἀπειργομέντινα. — Οἰκείως] ἐν ταῦθα ὡς καὶ ἐν ταῖς φράσεσιν οἰκείως ἔχειν (διακεῖσθαι) τι (πρὸς τινα) § 135, Παναθ. 48. — Ἐν ταῖς αὐτῶν] ἐν πόλεσιν, πατρίσιν.

42) Αὐτάρκης] αὐτὴν ἑαυτὴν ἀρκοῦσαν. — Ἐλλείπουσαν] κατ' ἀντίθεσιν τοῦ τὰ πλείω φερομένης (= πλεονάζειν πρὸς Νικ. 33) — Διαθέσθαι] = νὰ πωλήσῃ σημαίνει τό, διατίθεσθαι καὶ τὸ πιπράσκειν, καθὰ καὶ ἡ διάθεσις (ἢ λέξει ἐχρήσατο ἀλλαγῶ Βάσ. 14) τὴν πράσιν. Κορ. — Ὑπερβολὴν] περὶ τοῦ πράγματος Θουκ. 2, 38 ἐπεισέρχεται ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα καὶ συμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

ιβ. 43) Σπεισαμένους πρὸς ἄλλ.] διὰ σπονδῶν καὶ θυσιῶν φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους. Κορ. Οἱ κήρυκες τῶν Ἥλειων ἐκήρυττον τὴν

καὶ τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας διαλυσαμένους συνελθεῖν εἰς ταῦτόν, καὶ μετὰ ταῦτ' εὐχὰς καὶ θυσίας κοινὰς ποιησαμένους ἀναμνησθῆναι μὲν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους ὑπαρχούσης, εὐμενεστέρως δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ τὰς τε παλαιὰς ξενίας ἀνανεώσασθαι καὶ και- 44 νὰς ἐτέρας ποιήσασθαι, καὶ μῆτε τοῖς ἰδιώταις μῆτε τοῖς διενεγκοῦσι τὴν φύσιν ἀργὸν εἶναι τὴν διατριβήν, ἀλλ' ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδείξασθαι τὰς αὐτῶν εὐτυχίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους, καὶ μηδετέρους ἀθύμως διάγειν, ἀλλ' ἑκατέρους ἔχειν, ἐφ' οἷς φιλοτιμηθῶσιν, οἱ μὲν ὅταν ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἕνεκα πονοῦντας, οἱ δ' ὅταν ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν ἤκουσι, — τοσοῦτων τοίνυν ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους ἡμῖν γιγνομένων οὐδ' ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπελείφθη. Καὶ γὰρ 45 θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκτῃται, τὰ μὲν ταῖς δαπά-

ἡμερομηνίαν τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ πανηγύρεως καὶ σπονδᾶς, δηλοῦντες ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς εορτῆς ἔπρεπε νὰ ἡσυχάζῃ ἡ Πελοπόννησος, γενομένης ἐκ χειρίας. Ὡσαύτως δὲ ἀνήγγελλον καὶ οἱ Ἐλευσίνιοι διὰ σπονδοφόρων. Παρόμοια ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας πανηγύρεις. — [Θυσίας κοινὰς] Θυσίαι κοινὰι ἐτελοῦντο τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς πανηγύρεως ὑπὸ τῶν παρὰ τῶν διαφόρων πόλεων πεμπομένων θεωριῶν. — [Πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς] = τῷ ἀνωτέρῳ πρὸς ἀλλήλους. — [Ξενίας] τὰς διὰ ξενίας γενομένας φιλίας εἶτα καθόλου = φιλίας.

44) [Ἰδιώταις] (τοῖς κοινοῖς ἀνθρώποις) Ἐνταῦθα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ διενεγκοῦσι τὴν φύσιν (καὶ τῶν ἀγῶνων μετέχουσι καὶ ἐν τούτοις διαπρέπουσιν). Ἐν § 11 οἱ ἰδιῶται ἀντιτίθενται πρὸς τοὺς ῥήτορας. Καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς ἀντιτίθεται τὸ ἰδιώτης. — [Τὰς ἐαυτῶν εὐτυχίας] τὸν πλοῦτον δηλονότι, τὴν ῥώμην, καὶ τὴν παιδείουσιν, καθ' ἃ προϊῶν αἰνίττεται, καὶ ἀλλοχοῦ (περὶ ζεύγους) διαρρήδην εἰρηκεῖ τούτων γὰρ ἦσαν αἱ ἐπιδείξεις. — Ἀθύμως διάγειν] ὡς ἐν § 116 = νὰ μὴ περνῶσι τὸν χρόνον των ἐν ἀθυμίᾳ: τὸ διάγειν ἔχει ὑπονοούμενον ἀντικ. τὸν βίον, τὸν χρόνον. Πρὸς Ξεν. ΚΠ. 1, 4 11 σιωπῇ διῆγεν καὶ Θουκ. 1, 91 διῆγε καὶ προῦφασίζετο (καὶ προφάσεις λέγων παρήγε τὸν χρόνον Πλούτ. Ἐγ. 13). — [Ἐφ' οἷς φιλ.] ἐκεῖνα, ἐν οἷς θὰ ἀναπαύσῃ τὴν φιλοτιμίαν των. Εἶναι δὲ ἀναφ. προτ. καθ' ὑποτ. ἀνευ τοῦ ἄν. ὅστις συνήθως τίθεται, σπανίως παραλείπεται. Εἶναι ἀντὶ τελικῆς προτάσ. = ἵνα ἐπ' αὐτοῖς φιλ. — [Οἱ μὲν — οἱ δέ] ὡς ὑποκ. τοῦ ἴδωσι καὶ ἐνθυμηθῶσι, ἀντὶ τοὺς μὲν — τοὺς δέ, καθ' ἃ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἑκατέρους. — [Ἀυτῶν] ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ ἴδωσι. — [Ἐπὶ τῆν σφ. θ. ἡκουσ.] = θεωρήσοντες ἢ θεασόμενοι αὐτούς. — [Ἡμῖν] = τοῖς Ἑλλήσι. — [Ἡμῶν] τῶν Ἀθηναίων. — [Ἐν τοῦτοις] δηλ. τοῖς ἀγαθοῖς.

45) [Θεάματα] πανηγύρεις κέκτῃται ἢ πόλις τῶν Ἀθηνῶν πλείστας καὶ

ναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις διαφέροντα· καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφικνουμένων ὡς ἡμᾶς τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦθ' ὑπ' αὐτῆς περιελήφθαι. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτάτας καὶ συνουσίαις ἐντυχεῖν παντοδαπώταταις μάλιστα παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἔτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν μὴ μόνον τάχους καὶ βίωμης ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν
 46 ἄλλων ἔργων ἀπάντων, καὶ τούτων ἄθλα μέγιστα. Πρὸς γὰρ οἷς αὐτὴ τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι συναναπείθει· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. Χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσαι ταχέως διελύθησαν, ἢ δ' ἡμετέρα πόλεις ἅπαντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἀφικνουμένοις πανηγυρίζουσι.

47 (ιγ') Φιλοσοφίαν τοίνυν, ἢ πάντα ταῦτα συνεξεῦρε καὶ συγκατεσκεύασε, καὶ πρὸς τε τὰς πράξεις ἡμᾶς ἐπαίδευσε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράϋνε, καὶ τῶν συμφορῶν τὰς τε δι' ἀμαθίαν καὶ

καλλίστας. Ὁ Δημοσθ. 18, 68 λέγει θεωρήματα. Λέγει ταῦτα· διότι ἐν Ἀθήναις δὲν ἦσαν μόνον λαμπρὰ καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ Παναθήναια τελούμενα κατὰ τὸν μῆνα Ἑκατομβαιῶνα, ὡς καὶ τὰ ἐν ἄστει καὶ τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια, τελούμενα τὰ μὲν κατὰ τὸν μῆνα Ἐλαφροβλεῶνα, τὰ δὲ τὸν Ποσειδεῶνα, ἀλλὰ καὶ ἅπασαι αἱ ἄλλαι ἑορταὶ ἐν Ἀττικῇ, ἐν αἷς οὐ μόνον γυμνικοὶ καὶ μουσικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο, ἀλλὰ καὶ δράματα ἐδιδάσκοντο καὶ θυσίαι καὶ μεγαλοπρεπεῖς τελεταί, χοροὶ καὶ ἀπαγγελίαι ποιημάτων κτλ. ἐγίνοντο. — Ἀ μ φ ο τ ἔ ρ ο ι ς τ ο ὔ τ ο ι ς] τ. ἔ. καὶ ταῖς δαπάναις καὶ ταῖς τέχναις. — Π ρ ὸ ς δ ἔ τ ο ὔ τ ο ι ς] Ἐκτὸς δηλ. τῶν θεαμάτων καὶ φιλίας εἶναι δυνατόν νὰ εὔρη τις πιστοτάτας κτλ. Καὶ κατὰ τὸν Δικαίαρχ. σελ. 99 Ἀθηναῖοι — φιλίας γνήσιοι φύλακες. — Σ υ ν ο υ σ ί α ς] συναναστροφάς. — Π α ν τ ο δ α π ω τ ἄ τ α ς] τὸ σπάνιον τοῦτο ὑπερβ. ἅπαντ' αὐτῶν καὶ ἐν Βουστ. 12 γυμνάσια πλεῖστα καὶ παντοδαπώτατα καὶ περὶ Ἀντιδ. 295 πλεῖστα καὶ παντοδαπώτατα. — Ρ ὶ μ η ς — γ ν ὠ μ η ς] παρονομασία, ἢ γονυ παράθεσις λέξεων ἰσοσυλλάβων καὶ ὁμοιοκαταλήκτων.

46) Δ ι ε λ ὺ θ η σ α ν] ὡς τὰ Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια. Ὁ δὲ ἀρίστος τὸ συνήθως γιγνόμενον δηλοῖ. — Ἀ π α ν τ α τ ὸ ν α ἰ ῶ ν α] Ἐν. πολ. Ἀθ. 3, 8 οἱ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν ἑορτὰς διπλασίους ἢ οἱ ἄλλοι.

ιγ' 47) Φ ι λ ο σ ο φ ί α ν] ἀντικ. τοῦ κατέδειξεν, ἀφ' οὗ διὰ τῆς παρεμπιπτούσης πολυσυνηθέτου ἀναφορικῆς προτάσεως χωρίζεται. — Ἐ π ρ ᾶ ὕ ν ε ν] ἐξεμέρωσε, ἐμόρφωσε τὰ ἔθνη. — Σ υ μ φ ο ρ ῶ ν] Συμφοραὶ ἐξ ἀνάγκης εἰσι γῆς σεισμοί, ὑδάτων ἐπικλύσεις ἄθροαι, τοῦ περιέχοντος ἀνωμαλίαν ἀνθρώπους ζῶα καὶ φυτὰ λιμαινόμεναι καὶ τὰ τοιαῦτα· συμφοραὶ δι' ἀμαθίαν, πυρπολήσεις πόλεων σπάνει τῶν σθετηρίων ὀργάνων, λοιμὸς ἐκ τοῦ μὴ φυλάττεσθαι τὴν μετὰ τῶν νοσοῦντων ἀνάχρωσιν, ἢ λιμὸς διὰ τὸ μὴ ἐν δέοντι γενέ-

τὰς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένας διεΐλε, καὶ τὰς μὲν φυλάσασθαι, τὰς δὲ καλῶς ἐνεγκεῖν ἐδίδασκεν, ἢ πόλις ἡμῶν κατέδειξε, καὶ λόγους ἐτίμησεν, ὧν πάντες μὲν ἐπιθυμοῦσι, τοῖς δ' ἐπισταμένοις φθονοῦσι 48 συνειδυῖα μὲν, ὅτι τοῦτο μόνον ἐξ ἀπάντων τῶν ζώων ἴδιον ἔφωμεν ἔχοντες, καὶ διότι τούτῳ πλεονεκτήσαντες καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αὐτῶν διηνέγκαμεν, ἠρώσα δὲ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις οὕτω παραχῶδεις οὔσας τὰς τύχας ὥστε πολλάκις ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν καὶ τοὺς ἀνόητους κατορθοῦν, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις, ἀλλὰ ψυχῆς εὖ φρονούσης ἔργον ὄντας, καὶ τοὺς τε σοφοὺς καὶ 49 τοὺς ἀμαθεῖς δοκοῦντας εἶναι ταύτῃ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέροντας, ἔτι δὲ τοὺς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐλευθέρως τετραμμένους ἐκ μὲν ἀνδρίας καὶ πλούτου καὶ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν οὐ γινωσκομένους, ἐκ δὲ τῶν λεγομένων μάλιστα καταφανεῖς γιγνομένους, καὶ τοῦτο σύμβολον τῆς παιδείσεως ἡμῶν ἐκάστου πιστότατον ἀποδειγμένον, καὶ τοὺς λόγῳ καλῶς χρωμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμένους ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐντίμους ὄντας.

σθαι τὴν συγκομιδὴν τε καὶ φυλακὴν τῶν καρπῶν καὶ ὅλων ἅπανθ' ὅσα ἡ τῶν διοικούντων τὰς πόλεις κακία καὶ ἀγνοία πρόσσεισκει καὶ προστίθησι τοῖς ἀναγκαίοις μὴ ἀναγκαῖα κακά. Κορ. — Δι εἶ λ ε] διέκρινε, διέστειλε, διεχώρησε. — Ἐτίμησεν] ἡ πόλις ἡμῶν. — Ὡ] ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ φθονοῦσι (λέγεται φθονῶ τινί τινος). Ὅμοια σύνταξις τοῦ φθονεῖν καὶ Καλλιμ. 51 ἴν' αὐτῷ μὴ τῶν ἀπολωλότων συνήχθεσθε ἀλλὰ τῶν ὑπολοίπων ἐφθονεῖτε. — Καλῶς ἐνεγκεῖν] Πινδ. Πυθ. 3, 81 ἐν παρ' ἐσλὸν πῆματα σὺν δύο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι τὰ μὲν ὧν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν, ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

48) Διότι] = τῷ ἀνωτέρῳ ὅτι ὡς καὶ Φιλ. 1, Ἀργιδ. 16, 24, Πλατ. 23 καὶ ἄλ. — Ὅτι τοῦ το] δηλ. τὸν λόγον. — Παραχῶδεις] ἀνωμάλους καὶ ἀσταθεῖς. — Οὔσα] ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἠρώσα ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ οὐ μετὸν, ὄντας, διαφέροντας, οὐ γινωσκομένους, γιγνομένους, ἀποδειγμένον, δυναμένους καὶ ὄντας. — Οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις] = οὐκ οὔσαν μετουσίαν τοῖς φαύλοις, οὐ μετέχοντας τοὺς φαύλους, οὐκ ἔχοντας μέρος, ἀμείρους. Περὶ τῆς συντάξεως παρβ. Φιλ. 14, ἑώρων τοὺς ἐνόξους τῶν ἀνδρῶν ὑπὸ νόμοις οἰκοῦντας καὶ οὐδὲν ἐξὸν αὐτοῖς ἄλλο πράττειν πλὴν τὸ προσταττόμενον. Καλλ. 21 ἑώρα μετὰμελον τῇ πόλει τῶν πεπραγμένων καὶ Θεουκ. 6, 23. Εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δεόν βουλευτάσθαι καὶ Ξενοφ. Ἀπ. 2, 6, 29. Ὅρῳ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον. — Ἐργον ὄντας] δηλ. τοὺς λόγους.

49) Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς] ἐξ ἀπαλῶν ὀνύγων, ἐκ παιδῶν, ἐκ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. — Ἐλευθέρως] κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα τοῖς ἐλευθέροις, οὐχὶ δουλικῶς. — Τῶν τοιούτων] τ. ἑ ἄλλων τοιούτων. — Τοῦτο] τ. ἑ τὰ λεγόμενα.

- 50 Τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπεν ἢ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥσθ' οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασι, καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πεποίηκε μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν εἶναι, καὶ μᾶλλον Ἑλληνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς παιδείσεως τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μετέχοντας.
- 51 ἰδ'.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων ὑποθέμενος εἶρεῖν, μηδ' ἐκ τούτων ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἀπορῶν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτὴν ἐπαινεῖν, ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις φιλοτιμουμένους, ἡγοῦμαι δὲ τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἦττον ἐκ τῶν κινδύνων τιμᾶσθαι προσήκειν
- 52 ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. Οὐ γὰρ μικροὺς οὐδ' ὀλίγους οὐδ' ἀφανεῖς ἀγῶνας ὑπέμειναν, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς καὶ μεγάλους, τοὺς μὲν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐ-

50) Ἄπολέλοιπεν] Ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ δρόμου=ἔχει ἀφήσει ὀπίσω, ἔχει νικήσῃ, ἔχει ὑπερτερήσει. — Διδάσκαλοι] παρβ. Διδό. 13, 27 (αἱ Ἀθῆναι) κοινὸν παιδευτήριον πᾶσιν ἀνθρώποις. Θουκ. 2, 41 ξυνηλὼν λέγω πᾶσαν τὴν πόλιν τὴν Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι. Αἱ Ἀθῆναι λέγονται πρωτανεῖον τῆς σοφίας, ἄστου τῆς Ἑλλάδος, Ἑλλάδος Ἑλλάς, κοινὸν παιδευτήριον πᾶσιν ἀνθρώποις, Ἑλλάδος μουσεῖον. — Πεποίηκεν] Ἐχει γείνει αἰτία νά.—Τῆς διανοίας] = τοῦ φρονεῖν καὶ λέγειν. — Μᾶλλον Ἑλληνας] περιφραστ. συγκριτ., ὁμοίως καὶ τὸ ὑπερβ. μάλιστα Ἑλληνας. Οὕτω καὶ τὰ παραθετικά τοῦ μισέλληνα, φιλέλληνα καὶ τῶν τοιοῦτων σχηματίζονται. — Φύσεως μετ.] τοὺς φύσει Ἑλληνας ὄντας.

ἰδ'. 51) Τὰ μέρη] ἀντιτίθεται πρὸς ὅλα τὰ πράγματα. Παρβ 7, 28 ἀνάγκη τοῖς περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποθέσεις πεποιημένοις καὶ τὰ μέρη τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.—Υποθέμενος] = ὑποθέσειν ποιησάμενος.—Ἐγκωμιάζειν] ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ ῥ. δοκῶ. — Ἀπορῶν] = ἐπειδὴ ἀπορῶ.—Ἐπαινεῖν] ῥ. δίπτωτον, μετὰ διπλῆς αἰτ. ἐνταῦθα ὡς Σοφ. Αἴ. 1381 πάντ' ἔγω σ' ἐπαινέσαι λόγοισι· ὑπαγόμενον εἰς τὰ ῥ. τὰ σημαίνοντα ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιῶ ἢ λέγω. — Μοι] = ὑπ' ἐμοῦ. — Κινδύνων] τ. ἔ. πολέμων. — Ἡ τῶν ἄλλων] παραλείπεται ἢ πρόθεσις = ἢ ἐκ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. Εἰς τὸ β'. μέρος τῶν συμπλεκτικῶς ἢ διαζευκτικῶς συνδεομένων μερῶν παραλείπεται ἢ πρόθεσις· παρβ. καὶ 8, 106 τοὺς βουλευομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἢ σφῶν αὐτῶν. — Τὰ πρὸς τὸν πόλ. ἐπαινεῖν] καὶ ἄλλαχού ὁ Ἴσοκρ. ἐπαινεῖ τὰς πολεμικὰς πράξεις τῶν Ἀθηναίων, ἰδίᾳ τὰς ἐν Μαραθῶνι καὶ ὁ Κικ. de off. 1, 13 καὶ ὁ Ἀριστοτέλ. ῥητ. 2, 22 λέγει σπῶς ἀνδραγαθία ἐπαινεῖν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ μὴ ἔχοιμεν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἢ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἢ τὰ ὑπὲρ Ἡρακλειδῶν πραχθέντα ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιοῦτων.

52) Μεγάλους] τὸ μεγάλους ἀντιτίθεται εἰς τὸ μικροὺς, τὸ δεινοὺς εἰς

λευθερίας· ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις αἰεὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. Διὸ δὴ καὶ κατηγοροῦσί τινες ἡμῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, 53 ὅτι τοὺς ἀσθενεστέρους εἰθίσμεθα θεραπεύειν, ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινειν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιοῦτους. Οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αἱ μείζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως ἐβουλεύομεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πολὺ τῶν ἄλλων ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμβαίνοντ' ἐκ τῶν τοιούτων ὅμως ἤροῦμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις καὶ παρὰ τὸ συμφέρον βοθηεῖν μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσιτελοῦντος ἕνεκα συναδικεῖν.

ιε'.) Γνοίη δ' ἂν τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ῥώμην τὴν τῆς 54 πόλεως ἐκ τῶν ἱκετειῶν, ἃς ἤδη τινὲς ἡμῖν ἐποίησαντο. Τὰς μὲν οὖν ἢ νεωστὶ γεγενημένας ἢ περὶ μικρῶν ἐλθούσας παραλείψω· πολὺ δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν (ἐκείθεν γὰρ δίκαιον τὰς πίστει λαμβάνειν

τὸ ἀφανεῖς καὶ τὸ πολλοὺς εἰς τὸ ὀλίγους. — Κοινην] κατηγ. εἰς τὸ πόλιν — 'Αει] — ἐκάστοτε.

53) Κατηγοροῦσι] πρβ. Ἀνδοκ. 3, 28 δέδοικα μάλιστα, ὧ Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον χάρον, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες αἰεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα. — [Ὡσπερ ὄντας] αἰτ. ἀπόλυτος· πρβ. Ξενοφ. Ἀπομ. 3, 2, 3 πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους. Ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ῥ. γίνεται αὕτη μετὰ τοῦ ὡς, ἢ ὥσπερ, καὶ τίθεται ἐπὶ ψευδοῦς αἰτιολογίας. — [Ὡσπερ.. τοὺς τοιοῦτοῦς] ὡσπερ ἂν εἰ οἱ τοιοῦτοι λόγοι ἤγουν αἰ τοιαῦται κατηγορίαι, οὐ συνηγόρου μᾶλλον, ἢ ἀντέλεγον, τοῖς ἐπαινειν ἡμᾶς βουλομένοις. — Παρὰ τὸ συμφ.] ἐναντίον τοῦ συμφέροντος ἡμῶν, μὲ ζημίαν μας. — Τοῦ λυσιτελοῦντος] τοῦ συμφέροντος. — Ἡρούμεθα — μᾶλλον] Μετὰ τοῦ προαιρεῖσθαι ἠνωμένον εἶναι· συνήθης πλεονασμὸς, διότι τὰ προτίμησιν σημαίνοντα ῥ. καθ' ἑαυτὰ σημαίνουσι σύγκρισιν Ἀυσ. ἐπιτάφ. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας. "Ὅτε δὲ τίθεται τὸ μᾶλλον, ἐπὶ τὸ σαφέστερον ἀναπτύσσει τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν σύγκρισιν, ὡς προστίθεται καὶ εἰς τὰ συγκριτικὰ τὸ μᾶλλον, τίθεται δὲ ὡς ῥ. ὅρος τῆς συγκρίσεως τὸ συγκριτικὸν ἦ. Πρβ. καὶ Ἀρεοπ. 52.

ιε'. 54) Ἄς (ἰκετείας) ἡμῖν ποι.] Λέγεται ἱκετεύειν τινα, ἔτι ἱκετης τινὸς καὶ ἱκετία τινός. Ἀλλὰ ἱκετείας ποιεῖσθαι μετὰ δοτικ. κατ' ἀναλογίαν τῶν ῥ. εὐχῆσθαι, ἀρᾶσθαι τιτι πρβ. καὶ Ἰσοκ. 2, 8 οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινα ἱκετεύει αὐτῷ. Περὶ τῆς ἱκετείας καὶ περὶ Εἰρ. 138 ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες καταφεύχονται, πολλὰς ἱκετείας καὶ δεήσεις ποιούμενοι, καὶ δίδοντες οὐ μόνον τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτούς. Πρβ. Ξεν. Ἑλλ. 6, 5. 45 ἐξ. Συντάσσεται καὶ Θουκ. 3, 67 ὑμῶν ἱκετείας ποιοῦνται· ἢ Πλατ. Νόμ. σελ. 796, ἱκετείας ποιούμενους πρὸς θεούς. — Ἰκ. ἐλθοῦσας] ἀντὶ ἱκέτας ἐλθόντας. — Τὰς πίστεις] τὰς ἀποδείξεις τῆς πίστεως.

τοὺς ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀμφισβητοῦντας) ἦλθον οἱ θ' Ἡρακλέους
 παῖδες καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ, βασιλεὺς ὦν
 55 Ἀργούς, οὗτος μὲν ἐκ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ Θήβας δεδυστυχη-
 κῶς, καὶ τοὺς ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας αὐτὸς μὲν οὐ δυ-
 νάμενος ἀνελεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἀξιῶν βοηθεῖν ταῖς κοιναῖς τύχαις
 καὶ μὴ περιορᾶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γι-
 56 γνομένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον, οἱ
 δ' Ἡρακλέους παῖδες φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν, καὶ τὰς
 μὲν ἄλλας πόλεις ὑπερορῶντες ὡς οὐκ ἂν δυναμένους βοηθῆσαι ταῖς
 αὐτῶν συμφοραῖς, τὴν δ' ἡμετέραν ἰκανὴν νομίζοντες εἶναι μόνην
 ἀποδοῦναι χάριν ὑπὲρ ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν ἅπαντας ἀνθρώπους εὐ-
 57 εργέτησεν. Ἐκ δὴ τούτων ῥᾶδιον κατιδεῖν, ὅτι καὶ κατ' ἐκείνον
 τὸν χρόνον ἡ πόλις ἡμῶν ἡγεμονικῶς εἶχε· τίς γὰρ ἂν ἰκετεύειν τολ-

Οἱ Ἡρ. παῖδες] = οἱ Ἡρακλειῖδαι.

55) Ἐκ τῆς στρατείας] ἦν ὁ Πολυνεϊκῆς ὠδήγησε κατὰ τῶν Θη-
 βῶν. Ἀπολλόδ. 3, 6, 4 — Δεδυστυχηκῶς] κατ' εὐφημισμὸν ἡττημένος
 πρὸ 64 Ἀργείων δυστυχησάντων καὶ 141 κατὰ θάλατταν προδεδυστύχηκεν.
 — Ἐπὶ Θήβας] ἦτοι τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας. — Ὑπὸ τῇ Καδμ.] Ὑπὸ
 τοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως Καδμείας. — Ἀνελεῖσθαι] κυρίως ἐνταῦθα
 τὸ χαμόθεν ἀναλαβεῖν. Κορ. = νὰ σηκώσῃ (νὰ θάψῃ) αὐτοὺς τὰ λείψανα τῶν
 ἀποθανόντων. — Ἀποθνήσκοντας] φονευομένους, πίκτοντας. Τὸ ἀπο-
 θνήσκω ὑπὸ τίνος = φονεύομαι εἶναι παθητ. τοῦ ἀποκτείνω τινά. — Γιγνο-
 μένους] κατηγ. μετ. ἐκ τοῦ περιορᾶν. — Πάτριον νόμον] Ἡ ἀναίρε-
 σις τῶν νεκρῶν μετὰ τὴν μάχην ἦτο εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς λέγει αὐτὸς ὁ Ἴσ.
 ἐν Παναθ. 169 οὐχ ὑπ' ἀνθρωπίνης κείμενος φύσεως, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίας προ-
 στεταγμένον δυνάμειος (ἰδ. Πλουτ. Θησ. 29 καὶ Αἰλ. Π. I, 12, 27). Οὐ-
 κῶν ἀρνούμενος νὰ ἀποδώσῃ ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἐπραττε μέγα ἔγ-
 κλημα.

56) Φεύγοντες] Ἡ ἔξωσις τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ
 ἡ χάθοδος εἶναι λαμπρότατον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Διδό. Σικ. 4,
 57. πρὸ. Λυσ. κ. Ἐρωτ. 11. — Ἰκανὴν νομίζοντες] ὅρα ὅπως κομφῶς
 καὶ τῇ λέξει καὶ τῇ διανοίᾳ ἐπαίρει τὸ τῆς πατρίδος ἀξίωμα· συμπάσης γὰρ
 τῆς Ἑλλάδος ἀνταξίαν εἶναι τὴν Ἀθηναίων πόλιν εἶκος, εἶγε μόνη ἔξαρκεί
 ὑπὲρ τῶν εἰς σύμπασαν εὐεργετημάτων χάριν ἀποδοῦναι. — Ὡν — εὐεργ-
 γέτησεν] ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς ὁ πατὴρ αὐτῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀν-
 θρώπους ἐποίησεν, ἀπαλλάξας αὐτοὺς τῶν πολυειδῶν κακῶν, τεράτων κτλ.
 Ἐντεῦθεν ὁ Ἡρακλ. εἰς Λουκ. Διάλ. Θεῶν 13 τοσαῦτα, λέγει, ἐκκαθαίρων τὸν
 βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὕβριστὰς τιμωρούμενος. Παρθ.
 Φιλ. 76 Ἡρακλῆς ἀπάσης κατέστη τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης. Ἐκ τούτου Σω-
 τήρ καὶ Ἀλεξίκακος λέγεται.

57) Ἡγεμονικῶς εἶχε] ἦτο ἴσος ἡγεμόνι, εἶχε τὰς ιδιότητες καὶ τὸ

μήπειεν ἢ τοὺς ἤττους αὐτῶν ἢ τοὺς ὑφ' ἐτέροις ὄντας, παραλιπῶν τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων οὐκ ἰδίων ἀλλὰ κοινῶν καὶ περὶ ὧν οὐδένας ἄλλους εἰκὸς ἦν ἐπιμεληθῆναι πλὴν τοὺς προεστάναι τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦντας. Ἐπειτ' οὐδὲ φευσθέντες φαίνονται τῶν ἐλπίδων, δι' ἃς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς προ- 58 γόνους ἡμῶν. Ἀνελόμενοι γὰρ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτησάντων πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παιδῶν τῶν Ἡρακλέους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, τοὺς μὲν ἐπιστρατεύσαντες ἠνάγκασαν ἀποδοῦναι θάψαι τοὺς νεκροὺς τοῖς προσήκουσι, Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι κἀκείνῳ τῆς ὕβρεως ἔπαυσαν. Θαυμαζόμενοι δὲ καὶ 59 διὰ τὰς ἄλλας πράξεις ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἔτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. Οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, ἀλλὰ τοσοῦτον τὰς τύχας ἐκατέρων μετήλλαξαν, ὥστ' ὁ μὲν ἰκετεύειν ἡμᾶς ἀξιώσας βίᾳ τῶν ἐχθρῶν ἅπανθ' ὅσων ἐδεήθη διαπραξάμενος ἀπῆλθεν, Εὐρυσθεὺς δὲ βιάσασθαι προσδοκῆσας αὐτὸς αἰχμάλωτος γενόμενος ἰκέτης ἠναγκάσθη καταστῆναι, καὶ τῷ μὲν ὑπερενεγκόντι τὴν ἀνθρωπίνην φύ- 60

κῆρος ἡγεμόνος, καίτοι ὄντως δὲν ἦτο τοιαύτη τὰ εἰς ἰκος ἐπίθ. σημαίνουσι πολλάκις τὸν ἔχοντα τὰς ιδιότητας τοῦ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλουμένου ὀνόματος· παρβ. βασιλεὺς καὶ ἀνὴρ βασιλικὸς Ξεν. Ἄν. 1, 9, 1, ἀρχικὸν γένος Ἰσ. = ἐπιτήδειον εἰς τὸ ἄρχειν καὶ Θουκ. 2, 80 καὶ ἄλ. — Περὶ ὧν] = περὶ τούτων, ὧν οὐδένας ἄλλοι...

58) Ἀνελόμενοι π.] = ἀναλαθόντες πόλεμον. — Τελευτησάντων] τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων Ἀργείων. — Τοὺς μὲν] τοὺς Θηβαίους. — Τοῖς προσήκουσι] = τοῖς συγγενέσι. — Μαχόμενοι] τροπικῆ μετοχῇ = μάχη. — Κἀκεῖνον] (τὸν Εὐρυσθέα).

59) Παρὰ μικρὸν ἐπ.] τὸ παρὰ μικρὸν τί ποιεῖν, μικροῦ δεῖν ποιεῖν τί ἐστὶ, τουτέστιν οὐ τελείως καὶ ἀπηρτισμένως τι ποιεῖν, ἀλλὰ καταλείπειν μικρὸν αὐτοῦ μέρος ἀποίητον. Πρβ. Συμμ. λβ'. τὴν γὰρ πολιτείαν.. λυθῆναι παρὰ μικρὸν ἐποίησεν.... = ἐπὶ τοσοῦτον ἐχάλασε τοὺς δεσμούς αὐτῆς, ὡς ἐγγὺς τοῦ λυθῆναι παντάπασι γενέσθαι· ὅθεν καὶ τὸ προκειμένον χωρίον. Οὕτως ἐνταῦθα—οὐ παρὰ μικρὸν ἦλθον ποιῆσαι ὁ ἐποίησαν... ὡς ἂν εἰ ἀπλοῦστερον ἔλεγεν, οὐ παρὰ μικρὸν, ἀλλὰ παρὰ τοσοῦτον, τ. ἔ. οὕτω τελείως, μετήλλαξαν ἐκατέρων τὰς τύχας, ὥστε... Κορ. οὕτω λέγεται καὶ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι (ὁμοίως παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαι, τίθεσθαι, ἡγεῖσθαι τι)—καὶ παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. — Βία τῶν ἐχθρῶν.] = ἀκόντων (παρὰ τὴν θέλησιν) τῶν ἐχθρῶν ὡς βία Θηβαίων, βία τῶν πολιτῶν.— Διπραξάμενος] κατορθώσας, ἐπιτυχῶν. — Προσδοκῆσας] = ἐλπίσας ὅτι θὰ βιάσῃ (θὰ ἀναγκάσῃ) τοὺς Ἀθηναίους. — Αἰχμ. γενόμε.] = αἰχμάλωτος λαμβάνομαι, αἰχμαλωτισθεὶς. Κατ' ἄλλους ὁ Εὐρυσθεὺς ἔπεσε μαχόμενος.

60) Τῷ μὲν] τ. ἔ. τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης υἱῷ.— Ὑπερ-

σιν, ὅς ἐκ Διὸς μὲν γεγονώς, ἔτι δὲ θνητός ὢν θεοῦ ῥώμην ἔσχε, τούτῳ μὲν ἐπιτάττων καὶ λυμαινόμενος ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν, ἐπειδὴ δ' εἰς ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, εἰς τσσαύτην κατέστη μεταβολήν, ὥστ' ἐπὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐκείνου γενόμενος ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

- 61 ις.) Πολλῶν δ' ὑπαρχουσῶν ἡμῖν εὐεργεσιῶν εἰς τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίαν, περὶ ταύτης μόνῃς μοι συμβέβηκεν εἰπεῖν ἀφορμὴν γὰρ λαθόντες τὴν δι' ἡμῶν αὐτοῖς γενομένην σωτηρίαν οἱ πρόγονοι μὲν τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, ἔκγονοι δ' Ἡρακλέους, κατῆλθον μὲν εἰς Πελοπόννησον, κατέσχον δ' Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ Μεσσήνην, οἰκισταὶ δὲ Σπάρτης ἐγένοντο, καὶ
62 τῶν παρόντων ἀγαθῶν αὐτοῖς ἀπάντων ἀρχηγοὶ κατέστησαν. Ὡν ἐγρῆν ἐκείνους μεμνημένους μηδέποτε εἰς τὴν χώραν ταύτην εἰσβάλλειν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντες τσσαύτην εὐδαιμονίαν κατεκτήσαντο, μηδ' εἰς κινδύνους καθιστάναι τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους προκινδυνεύσασαν, μηδὲ τοῖς μὲν ἀπ' ἐκείνου γεγονόσι διδόναι τὴν βασιλείαν, τὴν δὲ τῷ γένει τῆς σωτηρίας αἰτίαν οὖσαν δουλεύειν αὐτοῖς ἀξιοῦν. Εἰ δὲ δεῖ τὰς χάριτας καὶ
63

ε ν.] ἐνεστ. ὑπερφέρειν=ὑπερβάλλειν.—Θεοῦ ῥώμην] Οὕτω καὶ ἐν Φιλιππέω δ' οὐχ ὡς δυνησόμενον ἀπάσας σε μιμήσασθαι τὰς Ἡρακλέους πράξεις. Οὐδὲ γὰρ ἂν τῶν θεῶν ἔνοιαι δυνηθεῖεν.—Ἐπὶ τοῖς παισὶ γεν.] ἐπὶ τινὶ εἰμι (γίγνομαι)=εἰμαι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινός.—Ἐπονειδίστως] καθότι ἡ μήτηρ τοῦ Ἡρακλέους Ἀλκμήνη ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Ἀπολλοδ. 2, 8 4.

ις. 61) Πολλῶν] διότι πλὴν τῆς μνημονευομένης ἐνταῦθα εὐεργεσίας, ἦτοι τῆς Σωτηρίας τῶν Ἡρακλειδῶν οἰκιστῶν τῆς Σπάρτης γενομένων, οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν Β' μεσσηνιακὸν πόλεμον τὸν ποιητὴν Τυρταῖον, καὶ κατὰ τὸν γ'. τὸν Κίμωνα μετὰ στρατοῦ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν Σπαρτιατῶν ἐπεμφσαν. Θουκ. 4, 102.—Ἡ μῆν.] ἡμῶν.—Βασιλευόντων] Πλουτ. Ἅγιος 3 καὶ 20 τῶν Εὐρυσθειδῶν καὶ Προκλειδῶν περὶ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ὑλλου (Ἡροδ. 6, 52) τοῦ Ἀριστοδήμου, ὁ Προκλῆς καὶ Εὐρυσθεὺς οἰκισταὶ τῆς Λακωνικῆς ἐγένοντο.—Κατῆλθον] =ἐπανῆλθον. Τὸ κατέρχεσθαι περὶ φυγάδων (ἐξορίστων)=ἐπανέρχεσθαι, (ἐπιστρέφειν) εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (ἔθεν κάθοδος, ἡ κάθοδος τῶν Ἡρακλειδῶν). Τὸ ἐνεργ. εἶναι κατάγω τινά, ἡ δὲ πάλις καταδέχεσθαι τοὺς φυγάδας. Ἐγένετο δ' ἡ κάθοδος τῶν Ἡρακλειδῶν 1104 π. Χ.—Αὐτοῖς] εἰς τὸ παρόντων καὶ οὐχὶ εἰς τὸ κατέστησαν.

62) Ἀπ' ἐκείνου] ὁ Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἀριστοδήμου.—Αὐτοῖς] τοῖς Σπαρτιάταις.

63) Τὰς χάριτας καὶ τὰς ἐπιεικείας] Διὰ τοῦ τὰς χάριτας καὶ

τὰς ἐπεικειάς ἀνελόντας ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐπανελθεῖν καὶ τὸν ἀκριβέστατον τῶν λόγων εἰπεῖν, οὐ δὴ που πάτριόν ἐστιν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ἡλύδας τῶν αὐτοχθόνων, οὐδὲ τοὺς εὐπαθόντας τῶν εὐποιησάντων, οὐδὲ τοὺς ἰκέτας γενομένους τῶν ὑποδεξαμένων.

(ιζ΄.) Ἐτι δὲ συντομώτερον ἔχω δηλώσει περὶ αὐτῶν. Τῶν μὲν 64 γὰρ Ἑλληνίδων πόλεων χωρὶς τῆς ἡμετέρας Ἄργος καὶ Θῆβαι καὶ Λακεδαιμῶν καὶ τότε ἦσαν μέγιστα καὶ νῦν ἐτι διατελοῦσιν. Φαίνονται δ' ἡμῶν οἱ πρόγονοι τοσοῦτον ἀπάντων διενεγκόντες, ὥσθ' ὑπὲρ μὲν Ἀργείων δυστυχησάντων Θηβαίοις, ὅτε μέγιστον ἐφρόνησαν, ἐπιτάττοντες, ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους 65 Ἀργείους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίων μάχῃ κρατήσαντες, ἐκ δὲ τῶν πρὸς Εὐρυσθέα κινδύνων τοὺς οἰκιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαιμονίων διασώσαντες, ὥστε περὶ μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστείας οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις σαφέστερον ἐπιδειξῆαι δυναθήη.

(ιη.) Δοκεῖ δέ μοι καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους τῇ πό- 66 λει πεπραγμένων προσήκειν εἰπεῖν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον

τὰς καλωσύνας, τοῦτο ἂν ἐκφράσειαν ἢ συνήθεια. Κορ.— Ἄνελόντας] = ἀφέντας, καταλιπόντας, (παραιτήσαντας) ὁ πληθὸν ἀντιένικ. ἀνελόντα (ἐμέ), διὰ μετριοφροσύνην.— Πάλιν ἐπανελθεῖν] πλεονασμός.— Εὐπαθόντες τῶν εὐποιήσ.] τοὺς εὐεργετηθέντας τῶν εὐεργετησάντων. Οὕτω λέγεται εὐποιῶ τινα = εὐεργετῶ, εὐπάσχω = εὐεργετοῦμαι· εὐλέγω τινα = ἐπαινῶ, εὐἀκούω ὑπό τινας = ἐπαινοῦμαι ὑπό τινας· ἀποκτείνω τινα, παθ. ἀποθνήσκω ὑπό τινας, διώκω (= ἐγκυλιῶ) τινα, παθ. φεύγω ὑπό τινας (= ἐγκαλοῦμαι)· δίκην λαμβάνω παρά τινας παθ. δίκην δίδωμι ὑπό τινας.

ιζ'. 64) Διατελοῦσιν] ἐνν. μέγιστα οὔσαι, ὡς 2, 4 ἀνουθέτητοι διατελοῦσιν. — Ὡς θ'... διασ.] τὸ ὥστε συνετάχθη μετοχαῖς (ἐπιτάττοντες, κρατήσαντες, διασώσαντες) ἀντι ὀριστικῆς καθ' ἑλξιν, πρὸς τὸ διενεγκόντες καὶ ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ λόγου πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ῥ. φαίνονται μετὰ τοῦ ὥστε, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτῶνται αἱ μετοχαὶ Πρὸς Ἄνδικ. 4, § 20 καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονεικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τῶν χρωῶν τὸν μὲν ἐπαινούντων, τοῦ δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐβελόντων, Δημοσ. 3, § 1 τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον ὀρῶ γιγνομένους, τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προσήκοντα, ὥστε ὅπως μὴ πεισόμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς σκέψασθαι δέον, οὕτω τὸ δέον οὐχί = δέον ἐστίν, ἀλλὰ γιγνομένους καὶ προσήκοντα ἐκ τοῦ ὀρῶ. Ἰσαῖ. 9, 16 ἀποδείξω ὑμῖν— Ἀστυφίλον οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε πολὺ ἂν ἔθιτον διαθέμενον μηδένα ποτε τῶν αὐτοῦ διαλεχθῆναι· Κλέωνι μᾶλλον ἢ τούτου υἱὸν ποιησάμενον, οὕτω ἐνν. ἀποδείξαιμ' ἂν.

ιη'. 66) Ἄλλως τ' ἐπειδή. = καὶ μάλιστα διότι. — Ἐξαριθμῶν] εἰ ἐξαριθμοῖην — μακρολογοῖην ἂν.

κατεστησάμην περί τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐπ' ἐκείνους. Ἄπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους λίαν ἄν μικρολογοίην· ἐπὶ δὲ τῶν μεγίστων στάς τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ ὀλίγω πρότερον πειράσομαι καὶ περί τούτων διελθεῖν. Ἔστι γὰρ ἀρχικώτατα μὲν τῶν γενῶν
67 καὶ μεγίστας δυναστείας ἔχοντα Σκύθαι καὶ Θρᾶκες καὶ Πέρσαι, τυγχάνουσι δ' οὗτοι μὲν ἅπαντες ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες, ἡ δὲ πόλις πρὸς ἅπαντας τούτους διακινδυνεύασα. Καίτοι τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ἢ ἐπιδειχθῶσι τῶν μὲν Ἑλλήνων οἱ μὴ δυνάμενοι τυγχάνειν τῶν δικαίων ἡμᾶς ἰκετεύειν ἀξιούντες, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ βουλόμενοι καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' ἡμᾶς πρώτους ἰόντες;

68 (ιβ') Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ Περσικὸς γέγονεν, οὐ μὴν ἐλάττω τεκμήρια τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἀμφισβητοῦσιν. Ἐπι γὰρ ταπεινῆς οὔσης τῆς Ἑλλάδος ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν Θρᾶκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν Ἀρεως θυγατέ-

Στὰς] = ἐμμεῖνας, ἐνδιατρίψας. — Τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ] = κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὄν.

67) Ἀρχικώτατα] ἀρχῇ καὶ ἡγεμονίᾳ μεγίστη διαπρέψαντα. Κορ.— Τί λοιπὸν ἔσται] = τί ὑπολειφθήσεται = τί θὰ μείνη ὑπόλοιπον. — Ἐπιδειχθῶσι] ὡς δεῖξεως σημαντικὸν συνετάχθη κατηγ. μετοχῇ, ὡς τὸ φαίνεσθαι. § 96

ιβ'. 68) Πατρίων] περὶ τῆς ἡγεμονίας, εἰς ἣν νομίζουσιν ὅτι ἔχουσι κληρονομικὰ δικαιώματα πρὸς. § 18.— Ταπεινῆς. Ἑλλ.] ἀδυνάτου, ἀσημάντου. Ἐκείνην τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἴσ. περιέγραψεν ἐν § 9. — Θρᾶκες] οὐχὶ οἱ βάρβαροι, οἵτινες κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους κατόικουν τὴν ἀπὸ Μακεδονίας μέχρι Αἴμου καὶ Ἰστρου ἐκτεινομένην χώραν, ἀλλ' ἑλληνικὸν φύλον, εἰς ὃ ἀνήκον οἱ μυθικοὶ ποιηταὶ Ὀρφεύς, Μουσαῖος καὶ Θάμυρις. Οὗτοι ὑπὸ τὸν βασιλέα Εὐμόλπον ἐστράτευσαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Ἐρεχθέως (Θουκ. 2, 15 Λυκ. κ Λεωκρ. 24, Ξεν. Ἀπομ. 3, 5, 10) πρὸς Ἀρχιδ. 42, Ἀρεσιπ. 75. Παναθ. 193· λέγεται Ἐλευσίνιος πόλεμος, διότι ὁ Εὐμόλπος ἦτο στρατηγὸς τῶν Ἐλευσινίων μεθ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι περὶ συνόρων ἐπιλονίκουν.— Ἀμαζόνων] Μετὰ τῶν Σκυθῶν ἐπολέμησαν αἱ Ἀμαζόνες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Θησείως, διότι οὗτος ἤρπασε τὴν βασιλίσσαν αὐτῶν Ἰπολύτην ἢ Ἀντιόπην. Ἐπιθι τὰ ἀνωτέρω χωρία τοῦ Ἴσ. καὶ Λυσ. Ἐπιτ. 4, Πλάτ. Μενέξ. 239, Β, Πλουτ. Θησ. 27 κτλ.— Ἐπιτήρχον] ἐπεχείρουν νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν κυριαρχίαν των. Τὸ ἐπάρχειν παρὰ τοῖς δοκίμοις δηλοῖ ἐπέκτασιν ἀρχῆς· ἀρχει μὲν τις, ἥς ἂν ἦδη τυγχάνη κεκτημένος χώρας, ἐπάρχει δ' ἥς ἂν πρόταυτῃ καταστρέφεται. Ξεν. ΚΠ. ἤρξε δ' ὁ Κύρος Βακτριῶν καὶ Ἰνδῶν... ἐπιτήρξε δὲ καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κυπρίων καὶ Αἰγυπτίων. Ἐπι τοῦ ἐπάρχειν ἐγένετο τὸ ἐπαρχος (= β. ἀρχων χώρας δοριαλώτου) καὶ

ρων, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἐκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, μισοῦντες μὲν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματα ποιησάμενοι, νομίζοντες ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πρὸς μίαν μὲν πόλιν κινδυνεύειν, ἀπασῶν δ' ἅμα κρατήσκειν. Οὐ μὴν κατώρθωσαν, ἀλλὰ πρὸς μόνους τοὺς προγόνους τοὺς 69 ἡμετέρους συμβαλόντες ὁμοίως διεφθάρησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπολέμησαν. Δῆλον δὲ τὸ μέγεθος τῶν κακῶν τῶν γενομένων ἐκείνοις· οὐ γὰρ ἂν ποθ' οἱ λόγοι περὶ αὐτῶν τοσοῦτον χρόνον διέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πραχθέντα πολὺ τῶν ἄλλων διήνεγκεν. Λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλ- 70 θουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν, αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεβλήθησαν, περὶ δὲ Θρακῶν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ὄμοροι προσοικοῦντες ἡμῖν τοσοῦτον διὰ τὴν τότε στρατείαν διέλιπον ὥστ' ἐν τῷ μεταξύ τῆς χώρας ἔθνη πολλὰ καὶ γένη παντοδαπὰ καὶ πόλεις μεγάλας κατοικισθῆναι.

(κ'.) Καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ πρέποντα τοῖς περὶ τῆς ἡγε- 71 μονίας ἀμφισθητοῦσιν, ἀδελφὰ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ τοιαῦθ' οἷα περ εἰκὸς τοὺς ἐκ τοιούτων γεγονότας, οἱ πρὸς Δαρεῖον καὶ Ξέρξην

ἐπαρχία (χώρα δοριάλωτος)—ἐγκλήματα, αἰτίας, ἀφορμάς, κατηγορίας, προφάσεις· περὶ τοῦ πράγμ. ἰδ. Παναθ. 193. Εὐμόλπος ἠμφισβήτησεν Ἐρεχθεῖ τῆς πόλεως φάσκων Ποσειδῶ πρότερον Ἀθηναῖς καταλαβεῖν αὐτήν, — Ἀμαζόνες τὴν στρατείαν ἐφ' Ἴππολύτην ἐποίησατο τὴν τοὺς τε νόμους παραβάσαν τοὺς παρ' αὐταῖς κειμένους, ἐρασηθεῖσαν τε Θησεῖος καὶ συνακολουθήσασαν ἐκεῖθεν καὶ συνοικήσασαν αὐτῶ.

69) [Ως περ ἂν] δηλ. διεφθάρησαν. — Οὐ γὰρ] ὁ γὰρ διασαφητικός, ἔνεκα τοῦ προηγουμένου δῆλον.

70) Αἱ ὑπολειφθεῖσαι] = δηλ. οἴκοι, μὴ μετασχοῦσαι τῆς ἐκστρατείας, μὴ λαβοῦσαι μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν. — Ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξ] ἄρχουσαι πολλῶν ἔθνων. — [Οτι] ἐκ τοῦ λέγεται. Σημειῶσαι δὲ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν συνδέσμων ὡς, καὶ ὅτι, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥήμ. ἐξαρτωμένων. — [Διέλιπον] τοσοῦτον ἡμῶν ἐχωρίσθησαν καὶ μακρὰν τῆς Ἀττικῆς ἀφωρίσθησαν. Κορ. — [Ἐν τῷ μεταξύ τῆς χώρας] Ἐν τῇ μεταξύ χώρᾳ. Ὅμοιον ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν παράδειγμα παρατιθέμεθα τὸ τοῦ Ἀριστ. Ὀρν. 187 ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἄρ' ἔστι γῆς τούτεστι, μεταξύ τῆς γῆς καὶ τῆς Νεφελοκοχυγίας. — [Τῆς Θρακίας] δηλ. τῆς Θρακίας.

κ'. 71) Πρέποντα] ἀρμόζοντα, κατάλληλα. Τὰ ἀπρόσωπα ῥ. οὐχηματίζουσι τὴν μετοχὴν εἰς τὸ οὐδ. γένος· τὸ προσήκει ἔχει καὶ ὁ προσήκων, οἱ προσήκοντες (τῷ γένει)—οἱ συγγενεῖς.—[Ἀδελφὰ] ὅμοια, παραπλήσια, ὡς 10, 23 ἐξ ἀδελφῶν γεγονότες ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον. Πλουτ. Ἄγ. 2 ἀδελφοὶ μὲν οὐκ ἦσαν, συγγενοῦς δὲ καὶ ἀδελφῆς ἤψαντο πολιτείας.—[Οἷα περ εἰκὸς] δηλ. πράγτειν.

- πολεμήσαντες ἔπραξαν. Μεγίστου γὰρ πολέμου συστάντος ἐκείνου καὶ πλείστων κινδύνων εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμπεσόντων, καὶ τῶν μὲν πολεμίων ἀνυποστάτων οἰομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, 72 τῶν δὲ συμμάχων ἀνυπέβλητον ἡγουμένων ἔχειν τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρων κρατήσαντες ὡς ἑκατέρων προσῆκεν, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς κινδύνους διενεγκόντες εὐθύς μὲν τῶν ἀριστείων ἤξιώθησαν, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἔλαβον, δόντων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ ἀμφισβητούντων δὲ τῶν νῦν ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι ζητούντων.
- 73 (κα΄.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω μ' ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς καιροὺς τούτους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἑλλήσι κατέστησαν ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἔχω τὴν πόλιν, ὅτι τοιούτων ἀνταγωνιστῶν τυχούσα τοσοῦτον αὐτῶν διήνεγκεν. Βούλομαι δ' ὀλίγῳ μακρότερα περὶ τοῖν πολέοιν εἰπεῖν καὶ μὴ ταχύλιαν παραδραμεῖν, ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῖν ὑπομνήματα γένηται, τῆς τε τῶν προγόνων ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους ἔχθρας

Πολ. συστάντος] = πολέμου καταστάντος, πολ. γενομένου. — Ἀνυποστάτων] ἀκαταγωνίστων, ἀνικῆτων, ἀκαταμαχήτων. — Τῶν συμμάχων] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν κτλ.

72) Ὡς ἑκατ. προσῆκεν] δηλ. κρατῆσαι. Ὡς ἐχρῆν κρατῆσαι ἑκατέρων, τῶν μὲν πολεμίων δηλονότι τοῖς ὅπλοις, τῶν συμμάχων δὲ τῶ ὑπερβαλέσθαι τὴν ἐκείνων ἀρετὴν, καὶ τῶν ἀριστείων ἀξιωθῆναι. Κορ. Ὁμοίως Λυκ. κ. Λεωκρ. 70 μόνοι δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασι καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες, καὶ Δημοσ. 61, 28. Πρβ. καὶ Ἀριστ. Παναθ. σελ. 217 ἔκδ. Δινδόρφ. τοὺς ἐχθροὺς τοῖς ὅπλοις, τῇ δ' ἐπιεικείᾳ τοὺς φίλους ἐνίκησαν. — Ἀρ. ἡξιώθησαν] ἐκρίθησαν ἄξιοι ἀριστείων. Ὁ Ἡρόδ. ἐν 8, 17 λέγει τῶν Ἑλλήνων (ἐν τῇ πρὸς Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ) ἠρίστευσαν Ἀθηναῖοι καὶ ἐν Ἀρεοπ. 93 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ (τῇ Σαλαμῖνι) ἤκουσαν Ἑλλήνων ἀριστα Αἰγινῆται, ἐπὶ δὲ Ἀθηναῖοι. Ὁ Ἰσ. περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ποιεῖται λόγον καὶ ἐν § 99, 7, 75, π. Εἰρ. 76. — Ἀρ. στείων] ἄνευ ἄρθρου· ἐν ᾧ π. Εἰρ. 50 θανάτου τῆς ζημίας ἐπιχειμένης ἦν τις ἀλῶ δεκάζων. Πρβ. Ἡρόδ. 8, 11 τὸ ἀριστήιον ἔλαβεν. — Οὐ πολλῶ δ' ὕστ.] τῷ 477 π. Χ. ἐνεκα τῆς ἀλαζονείας τοῦ Πausανίου οἱ σύμμαχοι μετέστησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἰδ. Θουκ. α'. 130.

κα΄. 73) Τυχούσα] μετ. ἐναντ. = καίτοι, ἐν ᾧ ἔτυχε. — Περὶ τοῖν πολ.] Τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Σπάρτην ἔννοεῖ, ὡς καὶ ἐν § 17. — Ταχύλιαν] λίαν ταχύ λέγεται συχνότερον. — Παραδραμεῖν] μεταφορὰ ἐκ τῶν ἀγωνιζομένων ὁμοίως καὶ Ἐπ. 9, 6 γινώσκων ὅτι βῆθ' ἔστι περὶ τῶν γεγεννημένων εὐκόρως ἐπιδραμεῖν ἢ περὶ τῶν μελλόντων νοῦν ἐχόντως εἰπεῖν. Πρβ. Πολύβ. 10, 43 ἀρχ. χρήσιμοι εἶναι μοι δοκεῖ τὸ μὴ παραδραμεῖν ἀλλὰ ποιήσασθαι περὶ αὐτοῦ τὴν ἀρμόζουσαν μνήμην.

Καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν ἔστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέ- 74
γειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων καὶ περὶ ὧν οἱ
μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἶπεν ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτο-
μένοις πολλάκις εἰρήκασιν· ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν
ἤδη κατακεχρῆσθαι, μικρὰ δὲ τινα παραλελειφθαι. "Ὅμως δ' ἐκ
τῶν ὑπολοίπων, ἐπειδὴ συμφέρει τοῖς πράγμασιν, οὐκ ὀκνητέον
μνησθῆναι περὶ αὐτῶν.

(κβ'.) Πλείστων μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων ἐπαίνων 75
ἀξίους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
προκινδυνεύσαντας· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου
γενομένων καὶ δυναστευσάντων ἐν ἑκατέρᾳ τοῖν πόλεσιν δίκαιον
ἀμνημονεῖν· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προασκήσαντες τοὺς ἐπιγιγνομέ-
νους καὶ τὰ πλήθη προτρέψαντες ἐπ' ἀρετὴν καὶ χαλεποὺς ἀντα-
γωνιστὰς τοῖς βαρβάροις ποιήσαντες. Οὐ γὰρ ὀλιγώρου τῶν κοι- 76
νῶν, οὐδ' ἀπέλαυον μὲν ὡς ἰδίων, ἡμέλου δ' ὡς ἀλλοτρίων, ἀλλ'
ἐκῆδοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀπέχοντο δ' ὥσπερ χρῆ τῶν μηδὲν προ-
σηκόντων· οὐδὲ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν ἔκρινον, ἀλλ' οὐ-

74) "Ὅτι ἐπελθόντα] "Ὅτι παρουσιαζόμενος νὰ λέγω τελευταῖος.—
"Ἦστατον] οὐχὶ εἰς τὸ ἐπελθόντα ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ λέγειν.— Π ο λ . εἰ ρ ῆ -
κ α σ ι ν] "Ἔθος ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις ἐν πολέμῳ νὰ διακοσμηταὶ δημοσία
ταφή τὸν χειμῶνα τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεσόντων, ὧν τὰ ὀστέα ἐξετί-
θεντο ἐν κάλπαις. Ἐξεφωνεῖτο δὲ καὶ ἐπιτάφιος λόγος ὑπ' ἀνδρὸς ἡρημένου
ὑπὲρ τῆς πόλεως. "Ἰδ. Διοδ. 13, 33, Θουκ. 6'. 34. — Κ α τ α κ ε χ ρ ῆ σ θ α ι]
ἐπιτείνει ἢ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἄγαν κεχρῆσθαι καὶ ἐπειδὴ οὐδαμοῦ ἀπαιτεῖ-
ται τὸ ἄγαν μετηνέχθη καὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ κακῶς χρῆσαι, τὸ κατα-
χρῆσθαι. Σημειῶσαι δὲ ὅτι καὶ παθητικῶς ὡδε τὸ κατακεχρῆσθαι, κατὰ σπά-
νιόν τινα χρῆσιν, μέσον δὲν φύσει τῶν καλουμένων ἀποθετικῶν. Κορ. — "Ἐ κ
τ ῶ ν ὑ π ο λ ο ἰ ῶ ν] = ἐκ τῶν παραλελειμμένων.— Π ε ρ ῖ α ὑ τ ῶ ν] τῶν περ-
σικῶν πολέμων.

κβ'. 75) Πλείστων... ἀξίους] καθάπτεται τῆς υπεράγαν γλαφυρό-
τητος Ἰσοκράτους ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Διονύσιος τοῦτο παρατιθέμενος τὸ χω-
ρίον, ἐν ᾧ ὡς φησιν «οὐ μόνον τῶ κῶλῳ τὸ κῶλον ἴσον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα
τοῖς ὀνόμασιν, τῶ μὲν πλείστων τὸ μέγιστων, τῶ δ' ἀγαθῶν τὸ ἐπαίνων,
τῶ δ' αἰτίους τὸ ἀξίους». Κορ. — "Ἦ σ α ν ο ἰ π ρ ο α σ κ ῆ σ α ν τ ε ς] = προ-
ῆσκησαν πρὸς. Ἀρεοπ. 51 ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ προτρέψαντες· Δημ. 18, 88 τίς ἦν ὁ
βοηθῆσας τοῖς Βυζαντίοις.— Ἰ ἀ π λ ῆ θ ῆ] τὸν λαόν, ἐννοεῖ δὲ τῶν δύο πόλεων
Ἀθηνῶν καὶ Σπάρτης. Ὡς Πλατ. Γοργ. σελ. 452, Ἐ δυναμένῳ λέγειν καὶ
πεῖθειν τὰ πλήθη.

76) Ὀλιγώρου] παρημέλου, δὲν ἐφρόντιζον. — Χ ρ ῆ] δηλ. ἀπέχε-
σθαι.— Π ρ ὸ ἶ ἄ ρ γ . — Ἐ κ ρ ι ν ο ν] ὡς Παναθ. 4 ἵνα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν κρίνωσι.

τος ἐδόκει πλοῦτον ἀσφαλέστατον κεκτηῆσθαι καὶ κάλλιστον, ὅστις
 τοιαῦτα τυγχάνοι πράττων, ἐξ ὧν αὐτός τε μέλλοι μάλιστ' εὐδο-
 77 κημήσειν καὶ τοῖς παισὶ μεγίστην δόξαν καταλείψειν. Οὐδὲ τὰς
 θρασυτήτας τὰς ἀλλήλων ἐζήλουν, οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς αὐτῶν
 ἤσκουν, ἀλλὰ δεινότερον μὲν ἐνόμιζον εἶναι κακῶς ὑπὸ τῶν πο-
 λιτῶν ἀκούειν ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθνήσκειν, μᾶλλον δ'
 ἡσχύνοντ' ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀμαρτήμασιν ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίαις τοῖς
 78 σφετέροις αὐτῶν. Τούτων δ' ἦν αἴτιον, ὅτι τοὺς μὲν νόμους ἐσκο-
 πουν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἐξέουσιν, οὐχ οὕτω τοὺς περὶ τῶν
 ἰδίων συμβολαίων ὡς τοὺς περὶ τῶν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἐ-
 πιτηδευμάτων· ἠπίσταντο γάρ, ὅτι τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν
 ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀπ' ὀλίγων
 συνθημάτων ῥαδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁμο-
 79 νοήσουσιν. Οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον, ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποι-
 οῦντο πρὸς ἀλλήλους, οὐχ' ὀπότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπολέσαντες τῶν
 λοιπῶν ἄρξουσιν, ἀλλ' ὀπότεροι φθήσονται τὴν πόλιν ἀγαθόν τι
 ποιήσαντες καὶ τὰς ἑταιρείας συνῆγον οὐχ ὑπὲρ τῶν ἰδία συμφε-
 80 ρόντων ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ πλήθους ὠφελείᾳ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
 καὶ τὰ τῶν ἄλλων διώκουν, θεραπεύοντες ἀλλ' οὐχ ὑβρίζοντες
 τοὺς Ἕλληνας, καὶ στρατηγεῖν οἰόμενοι δεῖν ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν
 αὐτῶν, καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπότες προσαγο-

77) Κ α κ ὤ ς — ἀ κ ο ὑ εἰ ν] παθητ. ἔννοια=κατηγορεῖσθαι, δι' ὃ ἀπαιτεῖ
 τὸ ἐνεργεῖν πρόσωπον ἢ ποιητικὸν αἴτιον ὑπὸ τῶν πολιτῶν. — "Η ν ὕ ν] ἐνν.
 αἰσθύνεται τις, ὡς § 81.

78) Ἰ δ ἰ ὠ ν] =ιδιωτικῶν ὡς § 41. — Τοὺς περὶ... ἐπιτηδευμά-
 τ ω ν] τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτηδεύματα εἶναι αἱ σχέσεις τοῦ καθημερινοῦ βίου,
 ἢ δημοσία ἀγωγή. Πρβ. Παναθ. 144 ἐῶρων μᾶλλον ἐσπουδασμένους τοὺς
 περὶ τῶν κοινῶν ἐπιτηδευμάτων ἢ τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων νόμους—
 Γ ρ α μ μ ᾶ τ ω ν] =γραπτῶν νόμων· ἐναντίον ἀγραφοὶ νόμοι. — Ἄ π' ὀ λ ἰ -
 γ ω ν — σ υ ν θ η μ ᾶ τ ω ν] =δι' ὀλίγων ἀμοιβαίως συμπεφωνημένων ὄρων· ἀπὸ
 ὡς π. Ἄντιδ. 144 Σάμον Περικληῆς ἀπὸ διακοσίων νεῶν καὶ χιλίων ταλάντων
 κατεπολέμησε.

79) Π ο λ. εἶ χ ο ν] Οὕτω δ' ἐφρόντιζον τῆς πόλεως, οὕτω φιλοπάτριδες ἦ-
 σαν· πρβ. π. Ἄντιδ. 77 τίς ἂν (λόγος) πολιτικώτερος καὶ μᾶλλον πρέπων τῇ
 πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνοντος ἡμετέραν οὐσαν καὶ κατ. 151 — Σ τ ᾶ -
 σ ε ἰ ς ἐ π ο ἰ ο ῦ ν τ ο] =ἐστασίαζον. — Ἐ τ α ἰ ρ ε ἰ α ς] τὰς πολιτικὰς φατρίας,
 τὰ κόμματα. Ἴδε π. Ζεύγ. 6 λέγοντες, ὡς ὁ πατὴρ μὲν (Ἀλκιβιάδου) συνάγει
 τὴν ἑταιρείαν ἐπὶ νεωτέροις πράγμασιν.

80) Τ ᾶ τ ῶ ν ἄ λ. δι ὠ κ ο υ ν] ὡς § 101 καὶ διοικεῖν τὰ πρὸς σφᾶς αὐ-
 τοὺς. — Θ ε ρ α π ε ὑ ο ν τ ε ς] περιθάλποντες, προστατεύοντες, περιποιούμενοι.

ρεύεσθαι καὶ σωτῆρες ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι, τῷ ποιεῖν εὖ προσαγόμενοι τὰς πόλεις ἀλλ' οὐ βίᾳ καταστρεφόμενοι, πιστο- 81
τέροις μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὄρκοις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθή-
καις ὡσπερ ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιούντες, οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις μέγα φρονούντες ὡς ἐπὶ τῷ σωφρόνως ζῆν φιλοτιμούμε-
νοι, τὴν αὐτὴν ἀξιούντες γνώμην ἔχειν πρὸς τοὺς ἥττους ἢ περ
τοὺς κρείττους πρὸς σφᾶς αὐτούς, ἴδια μὲν ἄστη τὰς αὐτῶν πό-
λεις ἠγούμενοι, κοινὴν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι.

(κγ'.) Τοιαύταις διανοαῖς χρώμενοι καὶ τοὺς νεωτέρους ἐν τοῖς 82
τοιούτοις ἤθεσι παιδεύοντες οὕτως ἄνδρας ἀγαθοὺς ἀπέδειξαν τοὺς
πολεμήσαντας πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας ὥστε μηδένα πώποτε δυ-
νηθῆναι περὶ αὐτῶν μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως
τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν. Καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω συγγνώ-
μην ὁμοίως γὰρ ἐστὶ χαλεπὸν ἐπαινεῖν τοὺς ὑπερβεληκότας τὰς
τῶν ἄλλων ἀρετὰς ὡσπερ τοὺς μηδὲν ἀγαθὸν πεποιηκότας τοῖς
μὲν γὰρ οὐχ ὕπεισι πράξεις, πρὸς δὲ τοὺς οὐκ εἰσὶν ἀρμόττοντες
λόγοι. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο σύμμετροι τοιούτοις ἀνδράσιν, οἱ το- 83
σοῦτον μὲν τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων διήνεγκαν, ὅσον οἱ

—Λυμεῶνες] πρβ. 8, 141 καλὸν ἐστ. σωτῆρας ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες κληθῆ-
ναι.—Ἀποκαλεῖσθαι] λαμβάνεται παρὰ τοῖς δοκίμοις ἐπὶ ὕβρει καὶ ὀ-
νειδισμῷ ὡς Ἑλέν. 57 λοιδορούμεν καὶ κόλακας ἀποκαλοῦμεν (πρβ. ἀποκαλῶ
τινα, προδότην, δειλὸν κτλ.), ἂν καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ
καλῆς σημασίας. Πλουτ. 6'. Σὺλ. 34 σωτῆρα καὶ πατέρα τὸν Σὺλλαν ἀποκα-
λοῦντες. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ συνδεθῇ μόνον τῷ λυμεῶνες, εἰς δὲ τὸ σωτῆρες
ἐξυπακουστέον κατὰ τι ζεῦγμα τὸ προσαγορεύεσθαι ἢ τι τοιοῦτον. —Κατα-
στρεφόμενοι] = ὑποτάσσοντες, κυριεύοντες.

81) Ἡ νῦν] δηλ. χρῶνται, ὡς § 77.—Πιστοτέροις] κατηγ. εἰς τὸ
λόγους.—Ἀνάγκαις] τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ παλλαγῇ ἐκούσιως.—
Πρὸς σφᾶς αὐτοὺς] δηλ. ἠξίουσιν ἔχειν.—Ἄστη] κατηγ. εἰς τὸ πόλεις.
κγ'. 82) Τοιαύτ. διαν. χρ.] = οὕτω σκεπτόμενοι. —Ἀπέδειξαν]
ἀντὶ ἐποίησαν, κατέστησαν ὡς π. Ἀντιδ. 205 οἵτινες ἂν τοὺς μαθητὰς ὁμοιοτά-
τους ἐργάτας ἀλλήλοισι ἀποδείξουσιν. Ξεν. Ἀπομ. 1, 6, 3 οἱ διδάσκαλοι τοὺς
μαθητὰς μιμητὰς ἐαυτῶν ἀποδεικνύουσιν, καὶ Ξεν. ΚΠ. 1, 2, 5 ἐπὶ τοῖς παι-
σιν ἐκ τῶν γεραιτέρων ἠρημένοι εἰσὶν οἱ ἂν δοκῶσι τοὺς παιδᾶς βελτίστους ἀ-
ποδεικνύειν.—Ἀγαθοὺς] = ἀνδρείους, κακοὺς = δειλοὺς, ἀτελεῖς.—Τοὺς
ἐκ τῆς Ἀσίας] ἦτοι τοὺς Πέρσας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας
κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεύσαντας βαρβάρους. —Τῶν σοφιστῶν] τῶν
ῤητόρων, τῶν κατὰ λογάδην γραψάντων.—Οὐχ ὕπεισι] = δὲν ὑπάρχουσι.
—Πρὸς δὲ τοὺς] ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀρμόττοντες.

83) Τοσοῦτον—ὅσον] Ὅμοίως πλὴν τοῦ Δημ. 60, 10 καὶ Ὑπερ. Ἐ-
πιτάφ. 28 (τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων) οὗτος τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε οἱ

- μὲν περὶ μίαν πόλιν ἔτη δέκα διέτριψαν, οἱ δὲ τὴν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας δύναμιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεπολέμησαν, οὐ μόνον δὲ τὰς αὐτῶν πατρίδας διέσωσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν ἠλευθέρωσαν; ποίων δ' ἂν ἔργων ἢ πόνων ἢ κινδύνων ἀπέστησαν ὥστε ζῶντες εὐδοκιμεῖν, οἵτινες ὑπὲρ τῆς δόξης ἢς ἤμελλον
- 84 τελευτήσαντες ἐξείν οὕτως ἐτοίμως ἤθελον ἀποθνήσκειν; οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν τινὰ συναγαγεῖν ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενόμενοι τὴν φύσιν διαλάβοιεν μηδ' ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτήσειαν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν γεγονόσι καὶ καλουμένοις ἡμιθέοις ἀξιωθεῖεν· καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδωσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην ἐποίησαν.
- 85 (κδ'.) Ἀεὶ μὲν οὖν οἱ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονίκησαν, οὐκ ἐχθροὺς ἀλλ' ἀνταγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ δουλείᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κοινῆς σωτηρίας ὁμονοοῦντες, ὅποτεροι δὲ ταύτης αἴτιοι γενήσονται, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἀμιλλαν. Ἐπεδείξαντο δὲ τὰς αὐτῶν ἀρε-
- 86 τὰς πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπὸ Δαρείου πεμφθεῖσιν. Ἀποβάντων γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους,

μὲν μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος μίαν πόλιν εἶχον, ὁ δὲ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος πᾶσαν τὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἄρχουσαν δύναμιν ἔταπείνωσεν. — Ὡς τ ε ε ὑ δ ο κ ι μ ε ῖ ν] = ὥστε τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι, ἔχειν ὑπόληψιν. — Ἡς] = ἦν. — Ἐτοίμως] = προθύμως.

84) Καὶ τὸν] οὐχὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλ' εἰς τὰ ἐπόμενα. — Καὶ γὰρ] = καὶ γὰρ καὶ. — Ἐκείνων] δηλ. τῶν ἡμιθέων. — Ἀπέδωσαν] Οἱ θεοὶ ἐκ τοῦ θεῶν τινά. — Ἀνάγκαις] φυσικὴν ἀνάγκην ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐννοεῖ τὸν θάνατον.

κδ'. 85) Φιλοτίμως εἶχον] = διέκειντο φιλοτίμως, ἦσαν φιλότιμοι πρὸς ἀλλήλους, ἀντεφιλοτιμοῦντο. — Οὐ μὴν ἀλλὰ] τὸ οὐ μὴν ἀλλὰ μετὰ τὸ μὲν ἔχει ἔννοϊαν καταφατικὴν (= οὐ μὴν φιλοτίμως εἶχον, ἀλλὰ ..). — Τὸν βαρ. θεραπεύοντες] Ἐνν. ὡς οἱ νῦν πολιτευόμενοι. Ὅπως μετὰ ταῦτα καὶ μάλιστα κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἔπραττον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Σπαρτιαῖται. — Ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Δ. πεμφθεῖσιν] Δαρείου ὁ Ὑστάσπους ἔπεμφε τὸν Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην μετὰ πολλοῦ στρατοῦ πρόφασιν μὲν ἵνα τιμωρήσῃ τοὺς Ἐρετριᾶς καὶ τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι μετασχόντες τῆς ἀποστάσεως τῶν Ἴωνων Σάρδεϊς ἐνέπρησαν, ἔργον δ' ἐν ὑποτάξει τὴν Ἑλλάδα.

86) Εἰς τὴν Ἀττικὴν] εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Μαραθῶνος. — Οἱ μὲν]

ἀλλὰ τὸν κοινὸν πόλεμον ἴδιον ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπῆντων τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, οἱ δ' οὐκ ἔφθασαν πυθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦγον ἡμῖν ἀμυνοῦντες, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν, ὅσῃν περ ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης. Σημεῖον δὲ τοῦ τάχους καὶ τῆς ἀμίλλης τοὺς μὲν γὰρ ἡμετέρους προγόνους φασι τῆς αὐτῆς ἡμέρας πυθῆσθαι τε τὴν ἀπόβασιν τῶν βαρβάρων καὶ βοηθήσαντας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς χώρας μάχῃ νικήσαντας τρόπαιον στῆσαι τῶν πολεμίων, τοὺς δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν στρατοπέδῳ πορευομένους. Οὕτω σφόδρ' ἠπείχθησαν οἱ μὲν μετασχεῖν τῶν κινδύνων, οἱ δὲ φθῆναι συμβαλόντες πρὶν ἔλθειν τοὺς βοηθήσαντας.

(κέ.) Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας, ἣν αὐτὸς Ἐέρξης ἤγαγεν, ἐκλιπὼν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς δὲ κα-

Ἀθηναῖοι. — Οὐ περιέμ. τ. συμ.] τὰ αὐτὰ που λέγει καὶ ὁ Λυσίας 2. 23 αἰσχυρόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους. — [Ἴδιον ποιησάμενοι] πρὸς Ἑλ. 36 τοὺς μὲν κινδύνους ἰδίους ἐποιεῖτο, τὰς δ' ὠφελείας ἀπάσας εἰς τὸ κοινὸν ἀπεδίδου. — [Ὀλίγοι πρὸς π. μ.] οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἦσαν μετὰ τῶν βοηθησάντων αὐτοῖς 1000 Πλαταιῶν 11000, οἱ δὲ Πέρσαι κατὰ μὲν τὸν Κορινθίλιον (Μιλτ. 5) 110000. — [Οἱ δὲ] [Οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Κινδυνεύσειν] συντάσσεται ἐν τινὶ § 76 καὶ π. Εἰρ. 12 ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει κινδυνεύοντες ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς αὐτῆς 18, 9, Πλουτ. Πρωταγ. σελ. 313 καὶ τινί. — [Οὐκ ἔφθασαν πυθ. . . καὶ] = δὲν ἐπρόφθασαν νὰ μάθωσιν, εὐθὺς καθὼς ἔμαθον. — [Ὅσῃν περ ἂν πορ.] = ὅσῃν περ ἂν ἐποιήσαντο. . . εἰ ἡ αὐτῶν χώρα ἐπορθεῖτο. Ἀλλ' ὅμως γνωστὸν εἶναι ἐκ τοῦ Ἡροδότου 6, 106 ὅτι οἱ Σπαρτιάται ἐβράδυναν νὰ ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων, καλυόμενοι κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς νόμον νὰ ἐκστρατεύσωσι πρὸ τῆς πανσελήνου.

87) Τῆς αὐτῆς ἡμ.] πρὸς Ἡρόδ. 6, 110. — [Βοηθήσαντας] — [κῆσαντας] δὲν συνδέονται αἱ μετοχαί, διότι εἶναι διαφόρου ἐννοίας, ἡ μὲν χρονικὴ, ἡ δὲ τροπικὴ. — [Ἐν τρισὶν ἡμ.] πρὸς καὶ Ἡρόδ. 6, 120 τριταῖοι ἐκ Σπάρτης οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ. — [Φθῆναι συμβαλόντες] τὸ θάνατον καὶ λανθάνω μετὰ μετοχ. ἀορίστου χρόνου. — [Ἡπείχθησαν] = ἐβιάσθησαν, ὡς κοινῶς λέγομεν.

κε. 88) Στρατείας, ἣν — ἡ γ] ὡς ὁ Πλουτ. Κλεομ. 6 ἐξαγαγὼν δὲ τὴν στρατείαν καταλαμβάνει χωρίον καὶ Θουκ. 1, 9 δοκεῖ δέ μοι Ἀγαμέμνων τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. — [Βασίλειαν] προσυπακουστῆτον τό, οἰκήματα ἢ δωρήματα. . . καὶ τὸ ἐνικὸν δέ, βασιλείον, Ἰσοκράτης ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τέταχεν. Τοῦτο δὲ παρ' ἡμῖν οὐ-

ταστῆναι τολμήσας, ἅπαντας δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας συναγείρας
 89 περὶ οὗ τις οὐχ ὑπερβολὰς προθυμηθεὶς εἰπεῖν ἐλάττω τῶν ὑπαρ-
 χόντων εἶρηκεν; ὃς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ὑπερηφανίας, ὥστε μικρὸν
 μὲν ἠγησάμενος ἔργον εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, βουλευθεὶς
 δὲ τοιοῦτον μνημεῖον καταλιπεῖν, ὃ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεώς
 ἐστίν, οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ
 πάντες θρυλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἡ-
 90 πείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύ-
 ζας τὸν δ' Ἄθω διορύζας. Πρὸς δὲ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα
 καὶ τηλικαῦτα διαπραξάμενον καὶ τοσοῦτων δεσπότην γενόμενον
 ἀπῆντων διελόμενοι τὸν κίνδυνον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἰς Θερμοπύ-
 λας πρὸς τὸ πεζόν, χιλίους αὐτῶν ἐπιλέξαντες καὶ τῶν συμμά-
 χων ὀλίγους παραλαβόντες, ὡς ἐν τοῖς στενοῖς κωλύσοντες αὐτοὺς

κέτι τὸν βασιλείον οἶκον, ἀλλ' αὐτὴν τὴν βασιλείαν σημαίνει καθ' ἃ καὶ παρὰ
 τοῖς ἐβδομήκοντα (Γ'. Βασιλ. ιδ'. 8). Κορ. — Τολμήσας] δηλ. παρὰ τὸν
 τρόπον τῶν μαλθακῶν βασιλείων τῶν Περσῶν.— Ἄπαντας] ὑπερβολή, ὡς
 § 146. Περὶ τοῦ πράγματος Ἡρόδ. 7, 21. — Συναγείρας] = ἀγείρας,
 ἀθροίσας. — Τίς οὐχ. . . εἶρηκεν] τίς προθυμηθεὶς εἰπεῖν ὑπερβολὰς (=
 λόγους ὑπερβολικοὺς) οὐκ εἶρηκεν ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων (= τῶν ὄντων, τῶν
 πραγματικῶν).

89) Ὑπερηφανίας] γεν. τοῦ βαθμοῦ εἰς τὸ εἰς τοσοῦτον = εἰς τοσαύ-
 την ὑπερηφανίαν ἔφθασεν.— Τοιοῦτον—ὃ μὴ] πρὸβ. Νικ. 16 τοιαύτης πο-
 λιτείας μετέχειν, ἐν ἧ μὴ διαλήσει χρηστὸς ὢν. Πανηγ. 19 λέγειν περὶ ὢν μη-
 δεῖς πρότερον εἶρηκεν.— Ὁ μὴ. . . ἐστίν] ὃ μὴ κατὰ τὴν ἀνθρ. φ. ἢ ὃ ὑπὲρ (§
 11) τὴν ἀνθρ. φ. ἐστίν.— Ὁ. . . θρυλοῦσιν] τῷ ὄντι τὰ τεράστια ταῦτα ἔργα
 τοῦ Ξέρξου κατέστησαν πολυθρύλητα. παρβ. Λυσ. 2, 29 ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θα-
 λάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύζας μὲν τὸν
 Ἑλλήσποντον, διορύζας δὲ τὸν Ἄθω· καὶ Κικ. de Finib 2, 34 καὶ Λιβ. 4.
 σελ. 242 ἢ πάντα κινήσασα τοῦ βαρβάρου στρατιᾶ καὶ πλεῦσασα μὲν διὰ
 γῆς, πεζεῦσασα δὲ διὰ θαλάσσης. — Ὡστε—πλεῦσαι] ἐπεξήγησις τοῦ ὃ
 θρυλοῦσιν πρὸβ. Ἀριστοφ. Νεφ. 379 ὃ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τις αὐτάς—ὥστε φέ-
 ρεσθαι; οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ ἅπαντᾶ συμπερασματικῆ πρότασις ἀντὶ ἀντικει-
 μένου π. Νικοχ. 4 πεποιήχασιν, ὥστε πολλοὺς ἀμφισβητεῖν καὶ περὶ Εἰρ. 4,
 40.—Πεζεῦσαι] = πεζῆ πορευθῆναι.— Ἄθω—διορύζας] Ἡ ἱστορία
 τῆς τε τοῦ Ἑλλήσποντου ζεύξεως καὶ τῆς διορυγῆς τοῦ Ἄθω κεῖται παρ' Ἡρόδ.
 7, 22 καὶ ἐξ.—Πλεῦσαι—πεζεῦσαι] παρονομασία, ὡς ζεύζας διορύζας·
 οὕτως 91 ζηλοῦντες, ζητοῦντες, 45 τάχος καὶ ῥώμης—λόγων καὶ γνώμης.

90) Ἀπῆντων εἰς Θ.] ὡς περὶ Εἰρ. 99 εἰς Θερμοπύλας ἀπαντησάν-
 των καὶ Τραπεζ. 15 ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἡφαιστειῶν Σπαρτιάτας 300.—Χι-
 λίους] περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπομεινάντων τοὺς Πέρσας ἐν Θερμοπύλαις ἴδε
 Ἡρόδ. 7, 202, 205 πρὸβ. καὶ Διόδ. 14, 4 Λακεδαιμόνιοι ἦσαν χιλιοὶ καὶ σὺν
 αὐτοῖς Σπαρτιάται τριακόσιοι. — Ὀλίγους] 400 Θηβαῖοι καὶ 700 Θεσπι-

περαιτέρω προελθεῖν, οἱ δ' ἡμέτεροι πατέρες ἐπ' Ἀρτεμίσιον, ἐξή-
κοντα τριήρεις πληρώσαντες πρὸς ἅπαν τὸ τῶν πολεμίων ναυτι-
κόν. Ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐτόλμων οὐχ οὕτω τῶν πολεμίων καταφρο- 91
νούντες ὡς πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιῶντες, Λακεδαιμόνιοι μὲν ζη-
λοῦντες τὴν πόλιν τῆς Μαραθῶνι μάχης καὶ ζητοῦντες αὐτοὺς
ἐξισῶσαι καὶ δεδιότες, μὴ δις ἐφεξῆς ἡ πόλις ἡμῶν αἰτία γένη-
ται τοῖς Ἑλλήσι τῆς σωτηρίας, οἱ δ' ἡμέτεροι μάλιστα μὲν βου-
λόμενοι διαφυλάξαι τὴν παροῦσαν δόξαν καὶ πᾶσι ποιῆσαι φανε-
ρόν, ὅτι καὶ τὸ πρότερον δι' ἀρετὴν ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν,
ἐπειτα καὶ προαγαγέσθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ τὸ διαναυμαχεῖν ἐ-
πιδείξαντες αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις ὡσπερ ἐν
τοῖς πεζοῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην.

(κς'). Ἰσας δὲ τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίαις ἐχρήσαντο 92
ταῖς τύχαις, ἀλλ' οἱ μὲν διεφθάρησαν καὶ ταῖς ψυχαῖς νικῶντες
τοῖς σώμασιν ἀπείπον, οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἠτ-
τήθησαν· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἤξιωσεν· οἱ δ' ἡμέτεροι τὰς
μὲν πρόπλους ἐνίκησαν, ἐπειδὴ δ' ἤκουσαν τῆς παρόδου τοὺς πο-

εῖς Ἡρόδ. 7, 222· κατὰ Διόδωρον (αὐτ.) Τῶν δ' ἄλλων Ἑλλήνων τῶν ἄμ' αὐτοῖς συνεκπεμφθέντων ἐπὶ τὰς Θερμοπύλας τρισχίλιοι. — [Ἐξήκοντα] ἐπιτήδες ὁ Ἴσ. δὲν μνημονεύει τὰς ναῦς τῶν ἄλλων συμμάχων ἐνταῦθα, ἵνα παραστήσῃ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν τὸ πᾶν ἐν τῇ ἐπ' Ἀρτεμίσιον ναυμαχίᾳ. Πρὸς Ἡρόδ. 8, 1—14.— Πρὸς ἅπαν ἄναφέρεται οὐχὶ εἰς τὸ πληρώσαντες ἀλλ' εἰς τὸ ἀπήτησαν, κατ' ἀντίθεσιν εἰς Θερμοπύλας πρὸς τὸ πεζόν.

91) Ἀγωνιῶντες ἢ θυμαστικόν, ἐκ παραξυτόνου, ὡς ἐκ τοῦ αἰτία αἰτιῶ-
μαι, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐγὼν ἀγωνιῶμαι (Ἴσ. Ἀρεοπ. 4. π. Ἀντιδ. 302) = ἀ-
γωνιζόμενοι, ἀμιλλώμενοι πρὸς Ἀρποκρ. ἀγωνιᾶν, τὸ ἀγωνίζεσθαι. — Ἐξι-
σῶσαι] ἐνν. αὐτῇ.— Τῆς Μαρ. μάχης] ἔνεκα τῆς μάχης τῆς ἐν Μαρ.
ἄνευ προθ. τὸ Μαραθῶνι, διότι ἐπὶ τῶν δῆμων τῆς Ἀττικῆς παραλείπεται ἡ
πρόθ. ἐν.— Προαγαγέσθαι] νὰ προτρέψωσι, παροτρύνωσι, παραθαρρύνω-
σιν. — Ἐπειτα] ἄνευ τοῦ δὲ μετὰ τὸ μάλιστα μὲν.

κς') 92) Οἱ μὲν] οἱ Σπαρτιάται ἐν Θερμοπύλαις. — Τοῖς σωμ. ἀ-
πεῖπον] ὁ Ἰουστίν 2, 11. 18 λέγει περὶ αὐτῶν non victi, sed vincendo
fatigati. — Ἀπέκαμον, κατεπονήθησαν, κατεβλήθησαν. —
ἠττήθησαν] Λυκ. κ. Λεωκ. 48 οὐχ ἠττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες, οὐπερ
ἐτάχθησαν καὶ Διοδ. 11, 11 τοῖς μὲν σώμασι κατεπονήθησαν, ταῖς δὲ ψυ-
χαῖς οὐχ ἠττήθησαν. Ὡσαύτως καὶ Ὑπερίδ. Ἐπιτ. 23 τεύζονται κλιῖδες ἐφό-
διον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐδοξίαν τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλῶτων ἀρετῆν· οὐ
γὰρ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτω περὶ καλῶν τὸν βίον ἐκλι-
πόντας. — Πρόπλους] πρόπλοι καὶ πρόπλοι νῆες Θουκ. σ'. 46) ἐλέγοντο
αἱ πρὸ τῶν ἄλλων πλέουσαι ὅπως κατασκοπεύουσαι τὸν στόλον τῶν πολεμίων,
ἦσαν δ' αἱ ἐνταῦθα μνημονευόμεναι πρόπλοι διακόσιαι· πρὸς Ἡρόδ. 8. 7 ἐξ.

λεμίους κρατοῦντας, οἴκαδε καταπλεύσαντες [καὶ κατασκευάσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν] οὕτως ἐβουλευσαντο περὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε πολλῶν καὶ καλῶν αὐτοῖς προειργασμένων ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν
 93 κινδύνων ἔτι πλέον διήνεγκαν. Ἀθύμως γὰρ ἀπάντων τῶν συμμάχων διακειμένων, καὶ Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἴσθμὸν καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν, τῶν ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γεγενημένων καὶ συστρατευομένων ἐκείνοις, πλὴν εἴ τις διὰ μικρότητα παρημελήθη, προσπλευσῶν δὲ τριήρων διακοσίων καὶ χιλίων καὶ πεζῆς στρατιᾶς ἀναριθμήτου μελλούσης εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβάλλειν, οὐδεμιᾶς σωτηρίας αὐτοῖς ὑποφαινομένης, ἀλλ' ἔρημοι συμμάχων γεγενημένοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπασῶν διημαρτηκότες, ἐξόν αὐτοῖς μὴ μόνον τοὺς παρόντας κινδύνους διαφυγεῖν ἀλλὰ καὶ τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἀλλ' αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς ἡγούμενος, εἰ τὸ τῆς πόλεως προσλάβει ναυτικόν, παραχρῆμα καὶ Πελοποννήσου κρατήσῃν, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου ὄωρεάς, οὐδ' ὀργισθέντες τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι

— Παρόδου] τῶν Θερμοπυλῶν. — Καταπλεύσαντες] Ἡρόδ. 8, 41 κήρυγμα ἐποιήσαντο, Ἀθηναίων τῇ τις δύναται σώζειν τὰ τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας· ἐνταῦθα οἱ μὲν πλεῖστοι εἰς Τροίξην ἀπέστειλαν, οἱ δὲ εἰς Αἴγινα, οἱ δὲ εἰς Σαλαμίνα, — ὡς δὲ σφι πάντα ὑπέξεκίτο, ἔπλωον εἰς τὸ στρατόπεδον. — Περί τῶν λοιπῶν] περὶ τῶν περαιτέρω ἀναγκαίων ἢ ἀπαραχρῆμα. — Διήνεγκαν] διεκρίθησαν, ὑπερέβαλον τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.

93) Διατειχιζόντων] Οἱ Πελοποννησιοὶ διειχιζον τὸν Ἴσθμὸν ἀπὸ Κεγχυρίων μέχρι Λεγαίου, ἵνα κωλύσωσι τοὺς βαρβάρους νὰ μὴ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡρόδ. 8, 40 — Τῶν δ' ἄλλων] μόνον αἱ Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ καὶ πέντε νῆσοι. Ἡρόδ. 8, 66. — Παρημελήθη] δηλ. ὑπὸ τῶν Περσῶν. — Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. — Ὑποφαινομένης] μεταφορικῶς ὡς εἰ ἡ σωτηρία εἶναι φῶς· Ξεν. Ἄν. 4, 2, 7 ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπέφαιεν ἐπορεύοντο σιγῇ. — Ἐλπ. διημαρτηκότες] ψευσθέντες ἀπασῶν (τῶν ἐλπίδων), ἀποβαλόντες ἀπάσας τὰς ἐλπίδας.

94) Ἐξόν] αἰτιατικὴ ἀπόλυτος· ἐν ᾧ ἦτο δυνατόν. — Ἐδίδου] ἐδίδο Μνήμητις ἀμαρτίαν συνέχεν ὀρθῶς τοὺς χρόνους· καὶ γὰρ ἂν Ἐσέρξης ὑπέσχετο ταῦτα μετὰ τὴν μάχην Μαρδόνηος δι' Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀμύντου τοῦ Μακεδόνης ἀπήγγειλεν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Ἡρόδ. 8, 136 τῶν Ἀθηναίων προσγενομένων κατῆλιπεν εὐπατέως τῆς θαλάσσης κρατήσῃν, πεζῇ τε ἐδόκεε πολλῶν εἶναι κρείστων, καὶ οἷς Δημοσθένης φησὶν ἐν τῇ κατὰ Φίλιππον δευτέρῃ (σελ. 49). Κορ. καὶ 140 καὶ Πλουτ. Ἀριστ. 10 ἔπεμψε γράμματα παρὰ βασιλείως τὴν τε πόλιν αὐτοῖς ἀναστήσῃν ἐπαγγελιομένου καὶ χρήματα πολλὰ δώσειν καὶ τῶν Ἑλλήνων κυρίου καταστήσῃν. — Οὐχ ὑπέμειναν] Καλὸν καὶ μεγαλοφροσύνης ἐλληνικῆς ἄξιον τὸ ὑπέμειναν, ἀπὸ τῶν ὕβρεων ἐπὶ τὰς τιμὰς καὶ δωρεάς μετενεχθέν. Κορ.

προϋδόθησαν, ἀσμένως ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρβάρους ὤρμησαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολεμεῖν πα- 95
ρσκευάζοντο, τοῖς δ' ἄλλοις τὴν δουλείαν αἰρουμένοις συγγνώμην εἶχον. Ἦγοῦντο γὰρ ταῖς μὲν ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προεστάναι τῆς Ἑλλάδος ἀξιούσαις οὐχ οἶόν τ' εἶναι διαφεύγειν τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ὡσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς καλοῖς κάγαθοῖς αἰρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν αἰσχροῦς, οὕτω καὶ τῶν πόλεων ταῖς ὑπερεχούσαις λυσιτελεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι μᾶλλον ἢ δούλαις ὀφθῆναι γενομέναις. Δῆλον δ' ὅτι ταῦτα διενόηθησαν· ἐπειδὴ 96
γὰρ οὐχ οἰοί τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα περατάξασθαι τὰς δυνάμεις, παραλαβόντες ἅπαντα τὸν ὄχλον τὸν ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐχομένην νῆσον ἐξέπλευσαν, ἔν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν κινδυνεύσωσιν.

(κζ'.) Καίτοι πῶς ἂν ἐκείνων ἄνδρες ἀμείνους ἢ μᾶλλον φιλέληνες ὄντες ἐπίδειχθεῖεν, οἵτινες ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν ὥστε μὴ τοῖς λοιποῖς αἴτιοι γενέσθαι τῆς δουλείας, ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γενομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλῶμενα καὶ νεῶς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ τὸν πόλεμον περὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν γιγνόμενον; καὶ μηδὲ ταῦτ' ἀπέχρησεν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς χιλιάς 97
καὶ διακοσίας τριήρεις μόνοι διαναυμαχεῖν ἐμελέτησαν. Οὐ μὲν εἰσέθησαν καταισχυθέντες γὰρ Πελοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν,

95) Ἄξιούσαις] οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τὴν ἡγεμονίαν κατὰ θάλασσαν. Ἡροδ. 8, 3. — Λυσιτελεῖν] = συμφέρειν· τὸ μᾶλλον εἰς τὸ λυσιτελεῖν, ὡς ἄλλ. εἰς τὸ αἰρεῖσθαι Ἀρεοπ. 57 αἰρήσεσθαι διὰ τὴν συνήθειαν — κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ κτλ.

96) Γὰρ] διασαφητικός. — Πρὸς ἀμ. φ. . . παρατάξασθαι] πρὸς. Πολύβ. 2. 1 πρὸς τοὺς μεγίστην δυνάμιν ἔχοντας παρατατόμενος· συχνότερον τὸ παρατάττεσθαι συντάσ. δοτ. Παναθ. 92 παραταξάμενοι τοῖς πολεμίοις. — Ἐχομένην] δηλ. τῆς πόλεως = πλησίον κειμένην, παρακειμένην νῆσον ἐννοεῖ δὲ τὴν Σαλαμίνα, καθ' Ἡροδ 8, 41 οἱ πλεῖστοι εἰς Τροιζίνα ἐξέπλευσαν καὶ εἰς Αἴγινα ἄλλοι. — Ἐν μέρει] = χωριστά, χωρὶς, οὐχὶ μαζί. Τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Λυσ. 2, 33 ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἔν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν. — Κινδυνεύωσι] περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτ. ἐν τῇ ἀποδόσει παρωχημένον χρόνον ἡγουμένου.

κζ'.) Τοῖς λοιποῖς] δηλ. Ἑλλησι. — Ὡσπερ] = ὡς. § 83.

97) Εἰσέθησαν] δηλ. μόνοι διαναυμαχεῖν· οὐχὶ σπανία ἔλλειψις. Πρὸς Θουκ. ἀ. 70 εἴτις αὐτοὺς ξυνηλῶν φαίη πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μῆτι αὐτοὺς ἔχειν

καὶ νομίσαντες προδιαφθαρέντων μὲν τῶν ἡμετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν, ἠναγκάσθησαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. Καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους καὶ τὰς κραυγὰς καὶ τὰ παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων ἐστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέγοντα διατρέβειν· ἃ δ' ἐστὶν ἴδια καὶ τῆς ἡγεμονίας ἄξια καὶ τοῖς προειρημένοις ὁμολογούμενα, ταῦτα δ' ἐμὸν ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν. Τοσοῦτον γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν διέφερεν, ὅτ' ἦν ἀκέραιος ὥστ' ἀνάστατος γενομένη πλείους μὲν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ σύμπαντες οἱ συνναυμαχῆσαντες· οὐδεὶς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε διὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ἡμᾶς τῷ πολέμῳ κρατῆσαι, ταύτης δὲ τὴν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.

99 (κγ'.) Καίτοι μελλούσης στρατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἔσεσθαι τίνας χρῆ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ μάλιστ' εὐδοκίμησαντας, καὶ πολλάκις μὲν ἰδίᾳ προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀγώνων ἀριστείων ἀξιωθέντας; οὐ τοὺς τὴν αὐτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ τότε παλαιὸν οἰκιστὰς τῶν πλείστων πόλεων γενομένους, καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; πῶς δ' οὐκ ἂν δεῖ πάθοιμεν, εἰ τῶν κακῶν πλεῖστον μέρος μετασχόντες ἐν ταῖς τῶν

ἡσυχίαν μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εἶν ὀρθῶς ἂν εἶποι. Σπανιωτέρως εἶναι ἢ παθητ. σύντ. καὶ Δημ. 2, 16 οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὐτ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἰδίῳις ἐώμενοι διατρέβειν.— Τῶν ἡμετέρων] δηλ. τῶν πολιτῶν. — Ἐν τῷ πράγματι] = ἐν τῷ ἔργῳ, κατὰ τὴν ναυμαχίαν.

98) Ταῦτα δὲ] τὰ ταῦτα τίθεται πρὸς ἔμφασιν.— Πλείους—τριήρεις] περὶ τοῦ πράγματος παρβ. Παναθ. 50. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνάστατοι γενομένη καὶ τὴν πόλιν ἐκλειοιπότες διὰ τὸ μὴ τετειχίσθαι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πλείους ναῦς παρέσχοντο καὶ μείζω δύναμιν ἐχούσας ἢ σύμπαντες οἱ συνκινδυνεύσαντες. Οὕτω καὶ Λυσ. 2, 42· παρβ. Θουκ. 1, 74 καὶ Δημ. 8, 48. Τούναντιον ὁ Ἡρόδ. Ἱστορεῖ 8, 44 Ἀθηναῖοι μὲν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν μοῦνοι, καὶ προῖαν (8, 48). ἀριθμὸς δὲ ἐγένετο ὁ πᾶς τῶν νεῶν... ὀκτῶ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ὥστε κατ' αὐτὸν οὐχὶ πλείους, ἀλλ' ἐλάττους συνεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον ἢ σύμπαντες οἱ συνναυμαχῆσαντες. — Πρὸς ἡμᾶς] τοῖς Ἀθηναίοις.— Ἡμᾶς] τοὺς Ἀθηναίους καθόλου.

κγ'. 99) Τῆν αὐτῶν] ἐνν. πόλιν ἢ χώραν, παρβ. § 41 τοῖς δυστυχοῦσι ἐν ταῖς αὐτῶν. § 49 τοὺς ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμένους, § 146 καὶ 168 ἐν ταῖς αὐτῶν καὶ πλεῖστα ἄλλα. — Πλεῖστον—μετασχ.] "Ὅμοιος πλεονασμὸς Ἀρχ. 3 καὶ Ἐπιστ. 9, 8 ὧν πλεῖστον μέρος μετελήφασιν, 2, 30 ἧς οὐ

μαῖς ἔλαττον ἔχειν ἀξιοθεῖμεν καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ πάντων νῦν ἐτέροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθεῖμεν;

(κθ'.) Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἶδ' ὅτι πάντες ἂν ὁμολογήσειαν 100 πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν αἰτίαν γεγενῆσθαι καὶ δικαίως ἂν αὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτ' ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν, ὡς ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάβομεν, πολλῶν κακῶν αἴτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστημεν, καὶ τὸν τε Μηλίων ἀνδραποδισμόν καὶ τὸν Σκιωναίων ὄλεθρον ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρουσιν. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι πρῶτον 101 μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο σημεῖον, ὡς κακῶς ἤρχομεν, εἴ τινες τῶν πολεμησάντων ἡμῖν σφόδρα φαίνονται κολασθέντες, ἀλλὰ πολὺ τὸδε μείζον τεκμήριον, ὡς καλῶς διωκοῦμεν τὰ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ὑφ' ἡμῖν οὐσῶν οὐδεμία ταύταις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσεν. Ἐπειτ' εἰ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρῶτον ἐπεμελήθησαν, εἰκότως ἂν ἡμῖν ἐπιτιμῶμεν· εἰ 102 δὲ μήτε τοῦτο γέγονε μήτ' οἷόν τ' ἐστὶ τοσοῦτων πόλεων τὸ πλῆθος κρατεῖν, ἢν μὴ τις κολάζῃ τοὺς ἐξαμαρτάνοντα, πῶς οὐκ

μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν. 6, 92 τῶν ἐκεῖ γιγνομένων τὸ πλείστον μέρος τῆς τύχης μέτεστι. — Ἀκολουθεῖν] ἀντιτίθεται τῷ προταχθέντες. (κθ'.) 110) Μετὰ δὲ ταῦτα] ἀπόδοσις τοῦ μέχρι μὲν οὖν. — Ἐπει-] χρονικόν=ἄφ' οὐ. — Μηλίων—Σκιωναίων] Περί τοῦ πράγματος καὶ Πανκθ. 63 καὶ Θεοκ. δ'. 120 καὶ ἐξ., ε. 32 καὶ ε. 84 — 116. Οἱ Μηλῖοι ὄντες ἀποικοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀρνούμενοι νὰ ὑπακούωσι τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἕμενον οὐδέτεροι· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι γενόμενοι κύριοι τῆς νήσου ἀπέκτειναν ὄσους ἠβῶντας ἔλαβον, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξηνδραπόδισαν.—Οἱ Σκιωναῖοι κάτοικοι τῆς ἐν τῇ χερσονήσῳ Παλλήνῃ Σκιώνης (νῦν νέας Κασσάνδρας) ἀποστάντες ἀπ' Ἀθηνῶν πρὸς Βρασίδαν ἔπαθον ταῦτά, ἅπερ οἱ Μηλῖοι κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον. — Προφέρουσιν] =ὀνειδίζουσι, κατὰ τὸ Ὀμ. Ἰλ. Γ 64 μὴ μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε.

101) Κολασθέντες] κατηγ. μετχ. ἐκ τοῦ φαίνονται. — Πολὺ] συναπτόσεν τῷ μείζον, οὐ τὴν ἔννοιαν ἐπιτείνει· καὶ Δημ. 18, 276 πολὺ τούτῳ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ νομίζετε ταῦτα προσεῖναι καὶ 19, 276 πολὺ ταύτης ἐλάττω κατὰ τὴν πόλιν εἰργασται. — Περιέπεσεν] Σημαίνει μεταβολὴν καταστάσεως ἐκ κρίσεως εἰς χειρόνα· πρβ. Ἀρχ. 78, Ἀρεοπ. 18, π. Εἰρ. 12, 91 καὶ ἄλ. Τὸ ἐνεργητικὸν εἶναι περιβάλλειν, μεταβάλλειν ἔχουσι παθ. ἐκπίπτειν, ἐμπίπτειν μεταπίπτειν· οὕτω ἐκβαλῶ, ἐξέβαλλον, ἐκβέβληκα ἐνεργ. ἐκπεσοῦμαι, ἐξέπεσον, ἐκπέπτωκα παθητ.

102) Τοὺς ἐξαμαρτάνοντα] = τοὺς ἀπειθοῦντας, τοὺς ἀποστατούντας.—Τὸ πλῆθος] μετὰ τοῦ τοσοῦτων, ὡς τὸ τηλικούτος μετὰ τοῦ τὸ μέγεθος. Εὐάγ. 29 ἐπὶ τηλικαύτην πρᾶξιν τὸ μέγεθος. Πρβ. καὶ Παν. 68 καὶ

ἤδη δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἵτινες ἐλαχίστοις χαλεπήναντες πλεῖστον χρόνον τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν ἠδυνήθημεν;

- 103 (λ'.) Οἶμαι δὲ πᾶσι δοκεῖν τούτους κρατίστους προστάτας γένησθαι τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' ὧν οἱ πειθαρχήσαντες ἄριστα τυγχάνουσι πράξαντες. Ἐπὶ τοίνυν τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας εὐρήσομεν καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν πλεῖστον ἐπιδόντας
- 104 καὶ τὰς πόλεις μεγίστας γενομένας. Οὐ γὰρ ἐφθονοῦμεν ταῖς ἀντιζανομέναις αὐτῶν, οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιοῦμεν πολιτείας ἐναντίας παρακαθιστάντες, ἐν' ἀλλήλοις μὲν στασιαζοιεν, ἡμᾶς δ' ἀμφοτέρωθεν θεραπεύοιεν, ἀλλὰ τὴν τῶν συμμάχων ὁμόνοιαν κοινὴν ὠφέλειαν νομίζοντες τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀπάσας τὰς πόλεις διωκοῦμεν, συμμαχικῶς ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν ὄλων μὲν τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδίᾳ δ' ἐκάστους ἐλευθέρους ἑῶντες εἶναι, καὶ τῷ μὲν πλήθει βοηθοῦντες, ταῖς δὲ δυναστείαις πολεμοῦντες, δεινὸν οἴομενοι τοὺς πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις

Λυσ. 12, 1. — Ἐ λ. χ α λ ε π ῆ ν α ν τ ε ς] = ὀλιγίστους χαλεπῶς (σκληρῶς) κολάσαντες. — Π λ. χ ρ ό ν ο ν] ἦτοι πέντε καὶ ἐξήκοντα ἔτη, ὡς αὐτὸς ὁ Ἰσοκράτης λέγει ἀλλαχού (Παναθ. 56). Ὑπολογίζεται δὲ συνήθως ὁ χρόνος τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν Μηδικῶν πολέμων (477 περὶ π. X.) μέχρι τῆς ἐν Σικελίᾳ καταστροφῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στρατοῦ καὶ στόλου (412 π. X.). "Ἄλλοι δ' ἄλλα ὄρια τῆς διαρκείας τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀρχῆς λαμβάνουσιν. Ἴδε καὶ Δημ. 3, 23 καὶ Λυκούρ. κ. Λεωκρ. 17.

λ' 103) Ἐ φ' ὧ ν] ἀναφέρεται εἰς τὸ τούτους σημαίνει χρόνον = ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν ὁποίων, ὡς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας. — Ἀ ρ ι σ τ α — π ρ.] τὸ προστάντες ἐνταῦθα εἶναι οὐδ. καὶ ἔχει ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐννοίας πέπραχαι ὡς λέγεται εὐ (ἢ καλῶς) πράττω (=εὐτυχῶ), οὕτω καὶ ἄμεινον (ἢ βέλτιον) πράττω (=μᾶλλον εὐτυχῶ, εὐτυχέστερος γίνομαι), καὶ ἄριστα πράττω (=μάλιστα εὐτυχῶ, εὐτυχέστατος γίνομαι). — Ο ἴ κ ο υ ς] = οἰκογενείας. — Ἰ δ ἰ ο υ ς] = ἰδιωτικούς, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ὅλην πόλιν. — Ἐ π ι δ ό ν τ α ς] ἐπιδώσαντας, προσδύσαντας, προκόψαντας. Ἰδ. Εὐαγ. 68.

104) Π ο λ ι τ ε ἰ α ς — π α ρ α κ.] = πολιτεύματα ἐναντία πλησίον ἀλλήλων καθιστάντες. — Ἀ λ λ. σ τ α σ ι ά ζ ο ι ε ν] ὑποκ. εἶναι οἱ πολῖται, ἐκ τῶν πόλεις. Πρωτ. Ἀρεοπ. 51 οὐ πολέμων ἢ πόλεις ἔγεμεν, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους ἡσυχίαν εἶχον. Ἡρόδ. 2, 90 καθ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενειχθῆ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ αὐτὸν θάψαι. Θουκ. γ'. 79 ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπέπλεον καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας. — Σ υ μ α χ ι κ ῶ ς] = ὡς σύμμαχοι. — Δ ε σ π ο τ ι κ ῶ ς] Ἀυτογνομῶνως, ὡς δεσπότηται βουλευόμενοι περὶ δούλων. Σημειοῦ δὲ τὸ δεσποτικῶς ἐνταῦθα, ταῦτὸν δυνάμενον τῷ τυραννικῶς. Κορ.

105) Τ ῶ π λ ῆ θ ε ι] = τοῖς πολλοῖς, τῷ δήμῳ, τοῖς δημοκρατικοῖς κτλ. κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ὀλίγους τοὺς βελτίονας (τοὺς βελτίστους), τοὺς δυνατωτάτους, τοὺς ὀλιγαρχικούς. — Τ α ἴ ς δ υ ν α σ τ ε ἰ α ς] = ταῖς ὀλιγαρχίαις.

εἶναι, καὶ τοὺς ταῖς οὐσίαις ἐνδεεστέρους, τὰ δ' ἄλλα μὴδὲν χεί-
ρους ὄντας, ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἔτι δὲ κοινῆς τῆς πατρί-
δος οὐσης τοὺς μὲν τυραννεῖν, τοὺς δὲ μετοικεῖν, καὶ φύσει πολί-
τας ὄντας νόμῳ τῆς πολιτείας ἀποστερεῖσθαι. Τοιαῦτ' ἔχοντες 106
ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐπιτιμᾶν καὶ πλείω τούτων, τὴν αὐτὴν πολι-
τείαν, ἤνπερ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κατεστήσα-
μεν, ἣν οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ διὰ μακροτέρων ἐπαινεῖν, ἄλλως τε καὶ
συντόμως ἔχοντα δηλώσαι περὶ αὐτῆς. Μετὰ γὰρ ταύτης οἰκοῦν-
τες ἐβδομήκοντ' ἔτη διετελέσαν ἀπειροὶ μὲν τυραννίδων, ἐλεύθε-
ροι δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀστασίαστοι δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοῦς,
εἰρήνην δ' ἄγοντες πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

(λά.) Ὑπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν 107
ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς
τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἕνεκα τῶν χωρίων ἀλλ' οὐ
διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν. Σημεῖον δὲ τούτων ἔχοντες γὰρ χῶ-

§ 39. Ὅμοιος καὶ § 106 ὀλιγαρχίαι. — Ἀπελαύνεσθαι] = ἀποδιώκε-
σθαι, λέξις σφοδρότερα τῆς πρὸς δῆλωσιν τοῦ πράγματος, ἀρμοδιωτέρας εἰρ-
γεσθαι, ἀποστερεῖσθαι. — Μετοικεῖν] ὡς μετοίκους ζῶν ἐν ταῖς ἑαυτῶν
πατρίδι, τούτεστι, μὴ μετέχειν τῆς πολιτείας. Κορ.

106) Συντόμως ἔχοντα] ἀναφέρεται εἰς τὸ δηλῶσαι, τὸ δὲ ἔχοντα
εἰς τὸ ἐξυπακούμενον ὑποκ. τοῦ δεῖ ἐμὲ, ἢ δὲ ἔννοια = ἐν ᾧ δύναμαι συν-
τόμως νὰ δηλώσω, νὰ καταστήσω φανερόν. — Ἐβδομήκοντα ἔτη] οὐ
περὶ τῆς Ἀθηναίων ἀρχῆς ἠπειλήφεν ὁ Μόρος εἶναι τὸν λόγον ἐνταῦθα τῷ
ῥήτορι, περὶ ἧς (ὡς ὑπέλαβον ἕτεροι) ἀνωτέρω μὲν ἀδιορίστως εἴρηκε «πλεί-
στον χρόνον τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν ἠδυνήθημεν». ἐνταῦθα δὲ, ὁμολογῶν τῷ
Λυσία (ἐπιτ. σλ. 113), ἐβδομήκοντα φησὶ ταύτην ἔτη διαμείναι, ἐν τῷ Πα-
υσία. (σλ. 243) πέντε καὶ ἐξήκοντα φήσας. Διαπεφώνηται γὰρ μάλιστα τὰ
περὶ τοῦ χρόνου τῆς Ἀθηναίων ἀρχῆς. Καὶ γὰρ καὶ Δημοσθένης ὅτε μὲν
'Ὀλ. Γ' (σελ. 25) πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ὅτε δὲ (κατὰ Φιλ. Γ' σελ. 68),
ἐβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη προστῆναι τοὺς Ἀθηναίους τῶν Ἑλλήνων λέγει·
Λυκοῦργος δὲ (κ. Λεωκρ. § 17) ἐεννήκοντα (πλὴν εἰ μὴ γραφικῶς ἤμαρται
ὁ ἀριθμὸς, ὡς τινες ὑπελήφασιν). Ἀνδοκίδ. δὲ, περὶ τῆς πρὸς Λακ. Εἰρ. σλ.
107), πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ('Ρωμ. Ἀρχ. Α'
γ.) δυοῖν δέοντα ἐβδομήκοντα. Κορ.

λά. 107) Κληρουχία] ἀφηρημένῳ χρῆται τῷ κληρουχίας, ἀντὶ τοῦ
συγκεκριμένου, κληρούχους, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ Μοναρχίας εἴρηκεν ἀντὶ Μονάρ-
χους. Ἐκαλοῦντο δὲ κληρούχοι, ἧ φησιν Ἀρποκρατίων, τούτεστι τὸ χωρίον
Ἰσοκράτους ἐξηγούμενος, οὗς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμ-
βανον, κλήρους ἐκάστοις διανέμοντες.» Κορ. — Ἐχοντες] ἐνταῦθα παρα-
τηρεῖται ἀνακολουθία τις τῆς συντάξεως. Ὁ Ἰσ. ἀρξάμενος τοῦ λόγου ἀπ' ὁ-
νομ. τῆς μετοχῆς, εἶτα ἐπιλαθόμενος ἕνεκα τῶν παρεμπεσόντων τῆς ἀρχῆς,

108 ραν μὲν ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν ἐλαχίστην, ἀρχὴν δὲ με-
 γίστην, κεκτημένοι τριήρεις διπλάσιας μὲν ἢ σύμπαντες, δυνα-
 μένας δὲ πρὸς δις τοσαύτας κινδυνεύειν, ὑποκειμένης τῆς Εὐ-
 βοίας ὑπὸ τὴν Ἀττικὴν, ἣ καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάτ-
 τῃς εὐφυῶς εἶχε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀπασῶν τῶν νήσων διέ-
 φερε, κρατοῦντες αὐτῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, καὶ πρὸς
 09 τούτοις εἰδότες καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τούτους
 μάλιστα εὐδοκιμοῦντας, ὅσοι τοὺς ὁμόρους ἀναστάτους ποιήσαντες
 ἄφθονον καὶ ῥάθυμον αὐτοῖς κατεστήσαντο τὸν βίον, ὅμως οὐδὲν
 τούτων ἡμᾶς ἐπῆρε περὶ τοὺς ἔχοντας τὴν νῆσον ἐξαμαρτεῖν, ἀλλὰ
 μόνοι δὴ τῶν μεγαλὴν δύναμιν λαβόντων περιειδομεν ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς ἀπορωτέρας ζῶντας τῶν δουλεύειν αἰτίαν ἔχόντων. Καίτοι

ἔθηκε κατ' αἰτ. τὸ ὄνομα, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ μετοχὴ (Οὐδὲν τούτων ἡμᾶς
 ἐπῆρε, ἀντί ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐπήρημεν). Οὕτω δ' ἡ ὀνομαστικὴ φαίνεται
 ὅτι κεῖται ἀπολύτως. Ὅμοια σύνταξις ἀπαντᾷ καὶ ἐν Παναθ. 118 αἱ μὲν οὖν
 αἰτίαι, δι' ἃς μετέβαλον τὴν πολιτείαν τὴν ὑπὸ τινῶν φεγομένων ἀντὶ τῶν
 ὑπὸ πάντων ἐπινοούμενους, διὰ μακροτέρων μὲν αὐτὰς διήλθον.» — Ὡς πρὸς
 τὸ πλῆθος] ἀναλόγως τοῦ πλῆθους. Πρὸς. Θεουκ. 3, 113 ἄπιστον τὸ πλῆθος
 λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀττικῆς
 ἦτο περὶ τὰς 500,000 ψυχάς, ὧν περὶ τὰς 130,000 ἐλεύθεροι (95,000 Ἀ-
 θηναῖοι καὶ 40,000 μέτοικοι), οἱ δ' ἄλλοι δούλοι. Ἐπειδὴ δ' ἡ τῆς Ἀττι-
 κῆς ἔκτασις μετὰ τῆς Σλαμῖνος εἶναι περὶ τὰ 40 τετρ. μίλια, εἰς ἕκαστον
 τετρ. μίλιον ἀναλογουσι 1250 κάτοικοι ἦτοι ὅσοι νῦν εἰς ἴσην ἔκτασιν τῆς
 κεντρῴας Βρετανίας. — Σύμπαντες] δηλ. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες.

108] Κινδυνεύειν] = μάχεσθαι· λέγει δὲ τοῦτο ἕνεκα τῆς περὶ τὰ
 ναυτικὰ ἐμπειρίας τῶν Ἀθηναίων. — Ὑποκειμένης] παρακειμένης·
 γεινιώσης οὐχ ὡς παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, ἀντὶ τοῦ ὑπῆκόου οὔσης. Κορ.—
 Εὐφυῶς εἶχε] = εὐ (καλῶς· ἐπιτηδῆως, προσφόρως) ὑπὸ τῆς φύσεως ἔ-
 κειτο. Τὸ δὲ εἶχε καὶ διέφερε, διότι ἀναφέρεται εἰς τοὺς παρελθόντας ἐκεί-
 νους χρόνους, καθ' οὓς ἠδύνατο νὰ σκέπτηται τις περὶ καταλήψεως τῆς Εὐ-
 βοίας. Ὅμοίως ἀπαντᾷ ὁ παρτ. ἐνίστε περὶ τοπικοῦ ὄρισμοῦ, ὡς Ξεν. Ἑλλ.
 2, 1, 21 ἐκεῖθεν ἔπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμούς ἀντίον τῆς Λαμφάκου· διεῖχε
 δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ταύτη σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα. — Καὶ τ. ἄλλ. ἀρε-
 τὴν] = καὶ κατὰ τὴν ἄλλ. ἀρετὴν ἀρεταὶ δὲ χώρας τινὸς εἶναι ἡ εὐφορία
 τοῦ ἐδάφους αὐτῆς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορείαν ἐπιτηδῆα θέσις. Ἡρόδ. 7, 5, Εὐ-
 ρώπη ἀρετὴν ἄκρη, Θεουκ. 1, 2, 2. — Τῆς ἡμετέρας] ἰδ. εἰς § 99. —
 Τούτους] ὅσοι] ὡς Νικ. 4 ἐκείνους ψέγειν, ὅσοι τῆς ἀγαθοῦ κακῶς χρωῶν-
 ται καὶ Νικ. 37 κἀκεῖνοι παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμοῦσι, ὅσοι περὶ τὰ τῶν πο-
 λιτῶν δίκαιοι τυγχάνουσιν ὄντες. — Ἀφθονον] πάθητ. = μὴ φθονούμενον. —
 Ῥάθυμον] = ἡσυχον, ἀναπαυτικόν, ἀτάραχον.

109] Ἀπορωτέρας] ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ ἀπορωτέρων, εὐμενεστέρας

βουλόμενοι πλεονεκτεῖν οὐκ ἂν δήπου τῆς μὲν Σκιωναίων γῆς ἐπεθυμήσαμεν, ἣν Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι φαινόμεθα παραδόντες, τσαύτην δὲ χώραν παρελίπομεν, ἣ πάντας ἂν ἡμᾶς εὐπορωτέρους ἐποίησεν.

(λβ'.) Τοιοῦτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ τσαύτην πίστιν 110 δεδωκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν τολμῶσι κατηγορεῖν οἱ τῶν δεκαρχιῶν κοινωνήσαντες καὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας λυμηνάμενοι, καὶ μικρὰς μὲν ποιήσαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδεμίαν δὲ λιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὐθις βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς, ἀλλὰ φάσκοντες μὲν λακωνίζειν, τάναντία δ' ἐκείνοις ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλίων ὀδυρόμενοι συμφορὰς, περὶ δὲ τοῦ αὐτῶν πολίτας ἀνήκεστα τολμήσαντες ἐξαμαρτεῖν. Ποῖον γὰρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυγεν; ἢ τί 111 τῶν αἰσχυρῶν ἢ θεινῶν οὐ διεξῆλθον; οἱ τοὺς μὲν ἀνομωτάτους πιστοτάτους ἐνόμιζον, τοὺς δὲ προδότας ὥσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον, ἡροῦντο δὲ τῶν Εἰλώτων ἐνὶ δουλεύειν ὥστ' εἰς τὰς αὐτῶν

ἀθυμοτέρως ἐρρωμενεστέρας πρὸς τούτοις μειζρόνως, ἀμεινόνως, ἐχθιόνως, βελτιόνως, καὶ καλλιόνως. — Σκιωναίων | ἰδ. § 100.

λβ'. 110) Οἱ τῶν δεκακοινωνήσαντες] τοὺς δέκα ἄνδρας λέγει, οὓς ἐν ἐκάστη τῶν ὑπ' αὐτοῖς πόλεων καθιστάναι εἰώθεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς δημοκρατίας καταλύσαντες. Κορ. — Μικρὰς κτλ.] πρβ. π. Ζεύγ. 34 τὰς τῶν προτέρων εὐτυχίας μικρὰς πρὸς τὰς αὐτοῦ δόξας ποιήσας. — Λακωνίζειν] οὐχὶ κατὰ τὴν πολιτικὴν σημασίαν μιμεῖσθαι τοὺς Λάκ. ὡς π. Εἰρ. 108, Παναθ. 154, Πλατ. 30, περ. Ἀντιδ. 318, οὐχὶ τὴν σωφροσύνην καὶ πειθαρχίαν (Παναθ. 111), ἀλλὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν κόμην, τὸν πώγωνα κτλ. πρβ. Ἀριστοφ. ἐν Ὀρν. 1281 ἐλακωνομάνου ἀπαντες ἄνθρωποι τότε, ἐκόμων, ἐπέων, ἐρρώπων, ἐσωκράτου, σωτήλι' ἐφόρων. — Ἐκείνοις] τ. ἔ. τοῖς Λάκωσι. Πρβ. Εὐθων. 12 δεινότερον ἦν πλουτεῖν ἢ ἀδικεῖν· οἱ δὲ τὰ σφέτερο' αὐτῶν ἀπώλυον. — Μηλίων] ἰδ. εἰς § 100. — Ἀνήκεστα—ἐξαμαρτεῖν] = ἀνήκεστα (ἄστερ. καὶ ἀκέομαι = ἀθεράπευτα, ἀνεπανόρθωτα) ἀμαρτήματα ἐξαμαρτεῖν.

111) Διέφυγεν] ἄφησε νὰ τοὺς διαφύγη, ὡς εἰ περὶ τινος ἀξιοπαθήτου πράγματος. — Διεξῆλθον] δὲν διέπραξαν πρβ. Πλάτ. Πολ. σελ. 409, Α' πάντα ἀδικήματα διεξήληθεναι. — Οἱ...] ἀναφορ. πρότασις, ἰσοδυναμοῦσα αἰτιολ. = οὗτοι γάρ. — Εἰλώτων ἐνὶ] Τὸν Λύσανδρον ὑπονοεῖ, τὸν τὰς δεκαρχίας συστήσαντα. «Ἦτο δ' οὗτος πατὴρ μὲν Ἀριστοκλείτου, πρὸς μητρὸς δ' οὐχὶ γνήσιος Σπαρτιάτης, δι' ὃ καὶ ἐκαλεῖτο μόθαξ ἢ μόθων σοὶ δὲ μόθακες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι» Ἀθην. 6, 271. Ἠσύχ. λέγει «μόθωνας τοὺς παρατρεφόμενους παῖδας». Ἐπειδὴ δ' ὁ Λύσανδρος ἀνετράφη μετὰ τῶν ἐλευθέρων παίδων καὶ ἦν ἀνδρεῖος ἐκτίησάτο τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. «Ὅτι δὲ καὶ Εἰλώτας καθίστασαν οἱ Σπαρ-

- πατριδας ὑβρίζειν, μάλλον δ' ἐτίμων τοὺς αὐτόχειρας καὶ φονέας
 112 τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς γονέας τοὺς αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ὠμότητος
 ἅπαντας ἡμᾶς κατέστησαν, ὥστε πρὸ τοῦ μὲν διὰ τὴν παροῦσαν
 εὐδαιμονίαν καὶ ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἕκαστον ἡμῶν ἔ-
 χειν τοὺς συμπενήθησοντας, ἐπὶ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλη-
 θος τῶν οἰκείων κακῶν ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦντες. Οὐδενί
 113 γὰρ τοσαύτην σχολὴν παρέλιπον, ὥσθ' ἐτέρῳ συναχθεσθῆναι. Τί-
 νος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο, ἢ τίς οὕτω πόρρω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγ-
 μάτων, ὅστις οὐκ ἐγγὺς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς
 ἃς αἱ τοιαῦται φύσεις ἡμᾶς κατέστησαν; εἴτ' οὐκ αἰσχύνονται τὰς
 αὐτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαθέντες καὶ τῆς ἡμετέρας ἀδίκως
 κατηγοροῦντες, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῶν δικῶν καὶ
 τῶν γραφῶν τῶν πατε παρ' ἡμῖν γενομένων λέγειν τολμῶσιν, αὐ-
 τοὶ πλείους ἐν τρισὶ μῆσιν ἀκρίτους ἀποκτείναντες ὧν ἡ πόλις ἐπὶ
 114 τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἔκρινεν. Φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ νόμων συγ-
 χύσεις καὶ πολιτειῶν μεταβολὰς, ἐτι δὲ παίδων ὕβρεις καὶ γυ-
 ναικῶν αἰσχύναις καὶ χρημάτων ἀρπαγὰς τίς ἂν δύναίτο διεξελ-

τιᾶται ἀρμοστάς. Ἰδ. Ξεν. Ἑλλ. 3, 5, 12. — Αὐτόχειρας] αὐτόχειρ=ὁ
 ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύων, φονεύς. — Φονέας — γονέας] παρομοίωσις τὸ
 σχῆμα.

112) Ὡστε πρὸ μὲν... Σημειωτέα ἡ ἐναλλαγὴ τῆς συντάξεως τῶν
 ἐκ τοῦ ὥστε ἐξηρητημένων ἔχειν (κατ' ἀπαρ.) καὶ ἐπαυσάμεθα (καθ' ὅριστ.)·
 παραπλησίαι σύνδεσις π. Εἰρ. 85 τοσοῦτον διήνεγκον ἀνοία πάντων ἀνθρώ-
 πων, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αἱ συμφοραὶ συστέλλουσι καὶ ποιοῦσιν ἐμφρονε-
 στέρους, ἐκεῖνοι δ' οὐδ' ὑπὸ τούτων ἐπαιδεύθησαν. Ὁμοίως Λυσ. 2, 36 καὶ Ἰσ.
 Αἴγιν. 27. Τοιαῦτα δ' ἔπασχεν ὥσθ' ἡμᾶς μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρύτους δια-
 γαγεῖν, ἀλλὰ θρηνοῦντες διστελοῦμεν τοὺς πόνους.

113) Τίνος οὐκ ἐφίκοντο] = τίνοι οὐκ ἐπέβαλον χεῖρας, τίνα οὐκ ἔ-
 βλαψαν, τί ἀνόμημα δὲν ἐπραξαν. — Τίνος] εἶναι ἀρσ. ὡς ἐκ τοῦ τίς
 οὕτω κτλ. δῆλον πρὸς Παναθ. 227 Τριβαλλοὺς ἅπαντές φασιν ἀπολλύναι
 οὐ μόνον τοὺς ὁμόρους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσων ἐπικέσθαι δυνηθῶσιν. —
 Οὕτω—ὅστις] = οὕτω—ὥστε μετ' ἀπαρεμφ. — Αἱ τοιαῦται φύσεις]
 τὰ τοιαῦτα (μοχθηρὰ) πλάσματα πρὸς κ. Λογίτ. 11 αὐταὶ γὰρ αἱ φύσεις εἰσὶν
 αἱ παραδούσαι τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν τοῖς πολεμίοις κ. ἐξ. — Ἄν. δι. α-
 θέντες] τὸ διαθέντες εἶναι προσδιορισμὸς τοῦ ὕποκ. τοῦ αἰσχύνονται, τὸ δὲ
 κατηγοροῦντες μετχ. τελικὴ αὐτοῦ] = οἱ εἰς παράνομον θέσιν καταστάντες τὰς
 ἑαυτῶν πόλεις· ὡς οἱ κοινωνήσαντες τῶν δεκαρχιῶν. — Ἐν τρισὶ μῆσι]
 ὁ Ξενοφ. Ἑλλ. 2, 4, 21 διηγεῖται ὅτι ἐπὶ 8 μῆνας ἐφόρευσαν οἱ τριάκοντα
 πλείονας πολίτας, ἢ οἱ ἐχθροὶ ἐπὶ 10 ἔτη.

114) Συγχύσεις] ὡς ὁ Ἄντιφ. 1. α, 2 συγγεῖ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώ-
 πων. — Πολιτειῶν] = πολιτευμάτων.

ἔιν; πλὴν τοσοῦτον εἶπεῖν ἔχω καθ' ἀπάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡ-
 ῶν δεινὰ βραδύως ἂν τις ἐνὶ ψηφίσματι διέλυσε, τὰς δὲ σφαγὰς
 καὶ τὰς ἀνομίας τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας οὐδεὶς ἂν ἰάσασθαι
 δύναται.

(λγ'). Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παρούσαν εἰρήνην, οὐδὲ τὴν αὐτονο- 115
 μίαν τὴν ἐν ταῖς πολιτείαις μὲν οὐκ ἐνούσαν, ἐν δὲ ταῖς συνθή-
 καις ἀναγεγραμμένην, ἄξιον ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμε-
 ραν. Τίς γὰρ ἂν τοιαύτης καταστάσεως ἐπιθυμήσειεν, ἐν ἣ κατα-
 κτισταὶ μὲν τὴν θάλατταν κατέχουσι, πελτασταὶ δὲ τὰς πόλεις
 καταλαμβάνουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἑτέρους περὶ τῆς χώρας πολε- 116
 εῖν ἐντὸς τείχους οἱ πολῖται πρὸς ἀλλήλους μάχονται, πλείους δὲ
 πόλεις αἰχμαλῶτοι γεγονάσιν ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς ποιήσασθαι,
 ἢ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν ἀθυμοτέρως διάγουσιν οἱ
 πόλεις οἰκοῦντες τῶν ταῖς φυγαῖς ἐζημιωμένων· οἱ μὲν γὰρ τὸ
 ἄλλο δεδίασιν, οἱ δ' αἰεὶ κατιέναι προσδοκῶσιν. Τοσοῦτον δ' ἄ- 117
 χουσι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας, ὥσθ' αἱ μὲν ὑπὸ τυ-

Π λ ἦ ν] ὡς ἀντὶ πλὴν ὅτι. — Κ α θ' ἀ π ά ν τ ω ν] = περὶ ἀπάντων ἐν κε-
 λαίῳ, καθόλου, ὡς Παναθ. 55 ὀλίγα καθ' ἀπάντων εἶπεῖν ὡς κατ' ἀντίθε-
 σιν καθ' ἕκαστον διεξιέναι.

(λγ') 115) Τ ἦ ν — εἰ ρ ἦ ν η ν] τὴν Ἀνταλκίδειον ἐννοεῖ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἀ-
 ναγεγραμμένον «τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μεγάλας καὶ μικρὰς αὐτονόμου
 εἶναι». Ἐγένετο δ' ἡ εἰρήνη αὕτη ἐπὶ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος (387 π.
 πρὸς Ἐβ. Ἑλλ. 5, 4, 31. — Π ο λ ι τ εῖ α ν] πρὸς Εὐαγ. 46 καὶ πρὸς Νικ.
 116) — Κ α τ α π ο ν τ ι σ τ α ῖ] ἐλέγοντο οἱ κατὰ θάλασσαν λ η σ τ α ῖ, οἵτινες
 ἐπειραταὶ ὑπὸ τῶν μεταγ. καλοῦνται· ἀπαντᾶ δὲ καὶ μετὰ τοῦ λησταί
 ἀποδεμένον· Παναθ. 226 καὶ Δημ. 23, 160. — Π ε λ τ α σ τ α ῖ] στρατιῶ-
 ν οὕτω καλούμενοι ἀφ' ἧς ἔφερον πέ λ τ η ς· ἦν δ' αὕτη μικρὸν ἀσπίδι-
 ὦν τετράγωνον. Κορ. Ἦσαν δ' οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξένοι μισθοφόροι, οἱ-
 οὖν ἀπολούμενοι κατελάμβανον τὰς ἀφυλάκτους μικρὰς πόλεις. Πρὸς Ἐπιστ.
 117) τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας, εἰς ἣν ἂν εἰσέλθωσιν, ἀναστάτους ποιῶσι
 οὐ μὲν ἀποκτείνοντες, τοὺς δὲ φυγαδεύοντες, τῶν δὲ τὰς οὐσίας διαρπάζοντες.
 116) Ἐν τὸς τ εῖ χ ο υ ς] ὡς ἐν Μαντινείᾳ, Θήβαις (Ἐβ. Ἑλλ. 5, 2),
 οὐκ οὐκ καὶ ἀλλὰ, ὅπου καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην δὲν διηλλάγησαν τὰ κόμ-
 ματα, ἀλλ' ἡ ὑπερισχύουσα ἐκάστοτε μερὶς ἐξεδίωκε τὴν ἑτέραν. — Αἰ χ-
 μ α λ ῶ τ ο ι] = αἰχμαλωτίζω, δὲ μεταγ. Αἰ χ μ α λ ῶ τ ο ι οὐ μόνον
 ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ περὶ πόλεων ἐνταῦθα (πρὸς π. Ἀντιδ. 125 τὰς δο-
 κῆς τῶν πόλεων), οὕτω Ἀρχιδ. 19 δοριάλωτος περὶ χώρας. — Τ ἦ ν
 εἰ ρ ἦ ν η ν] τὴν γνωστὴν τὴν μέλλουσαν νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς Ἑλληνίδας πό-
 λεις. — Τ ῶ ν — ἐ ζ η μ ι ω μ ἔ ν ω ν] = τῶν καταδικασμένων εἰς φυγὴν (ἐξο-
 μῶν), τῶν φυγάδων (ἐξορίστων). — Κ α τ ι ἔ ν α ῖ] ἐνεστ. τοῦ ἀπαρεμ. τοῦ
 ἀπὸ τῶν ἀπαιτημάτων.

117) Ἀ π έ χ ο υ σ ι] δηλ. αἱ πόλεις, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπομένων· αἱ μὲν —

- ράννοις εἰσί, τὰς δ' ἄρμισταὶ κατέχουσιν, ἔναι δ' ἀνάστατοι γέγονασιν, τῶν δ' οἱ βάρβαροι δεσπότηται καθεστήκασιν οὐς ἡμεῖς διαβῆναι τολμήσαντας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μείζον ἢ προσῆκεν αὐτοῖς τοῖς φρονήσαντας οὕτω διέθεμεν ὥστε μὴ μόνον παύσασθαι στρατείας ἐφ' ἡμᾶς ποιουμένους, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην, καὶ διακοσίαις καὶ χιλίαις ναυσὶ περιπλέοντα εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὸν πλοῖον ἐπὶ τὰδε Φασήλιδος μὴ καθέλκειν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ τοῦτο
- 119 καιροὺς περιμένειν, ἀλλὰ μὴ τῇ παρούσῃ δυνάμει πιστεύειν. Καταῦθ' ὅτι διὰ τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὴν οὕτω εἶχεν, αἱ τῆς πόλεως συμφοραὶ σαφῶς ἐπέδειξαν ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγίγνετο. Μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν ἐτέρων ἡγεμόνων καταστάτων ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχῶντες, ἤρξαν δὲ τῆς θαλάττης, κατέσχον δὲ τὰς πλείστας τῶν νήσων, ἀπέβησαν δ' εἰς τὴν Λακωνικὴν, Κύθηρα δὲ κατὰ κράτος εἶλον, ἅπασαν δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν.

τὰς δὲ κτλ. — Ὑπὸ τυράννοις] ἴδε § 125. — Ἀρμισταὶ] οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι, ὡς φησὶν Ἄρποκρατίων. Κορ. — Ἀνάστατοι γε γ.] ὡς οἱ Μαντινεῖς ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν Ξεν. Ἑλλ. 5, 2, 7. — Δεσπότηται] πρὸς § 122 ἢ πρ. — Αὐτοῖς] δηλ. φρονεῖν. — Οὕτω διέθεμεν] εἰς τοιαύτην θέσιν, κατέστασιν τοὺς ἐφέραμεν.

118) Ἀνέχεσθαι πορ.] ἀνέχεσθαι πορθουμένην ὁρῶντας. Κορ. — Διακοσίαις] ἴδ. § 93. — Μακρὸν πλοῖον] πολεμικὸν κατ' ἀνάγκην τίθεσιν πρὸς τὸ στρογγύλον πλοῖον (φορτηγόν), ὅπερ καὶ ὀλκὰς ἐλέγετο. — Ἐπὶ τὰδε Φ.] ἐντός, ἐκείθεν (ἀπ' ἐδῶ) Φασήλιδος («ἦν δὲ ἡ Φασήλιδος τῆς Λυκίας, τανῦν Φιόνδα καλουμένη») Κορ. — Τοὺς καίρους] ἐν ἀφ' ὁρωσ σημ. τοὺς πρὸς τοῦτο ἄρμοδιους, τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις.

119) Ἀμα—καί] τὸ ἐπίρρ. ἅμα τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐρμηνεύον κακῶς παραλαμβάνεται ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ ὡς σύνδεσμος συνάπτων τὰ σύγχρονα πράγματα δηλοῦσας προτάσεις. Ἀνάγκη νὰ παραλαμβάνεται πάντοτε ὁ ἀναγκαῖος σύνδεσμος ὅπως ἐν τῷ παραδείγματι τῶνδε τοῦ Ἰσ., πρὸς ὃ παραβλητέα τὰ «ἅμα γὰρ πλωτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσιν» καὶ ἅμα ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις. — Ἐτέραν] τῶν Λακεδαιμονίων — Ἐνίκησαν] παρὰ τὴν Κνίδον τῷ 394 π. X. (πρὸς § 142) διοικουμένου τοῦ περσικοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ Κόνωνος. πρ. § 142 τὸ δὲ ἐπὶ τὸν περιέπλευσαν ὁ Φαρνάβαζος καὶ ὁ Κόνων τὴν Πελοπόννησον καὶ ἔπραξαν ὅσα ὁ Ἰσ. διηγεῖται καὶ πρὸς τούτοις ἄλλα πολλὰ ἴδ. Ξεν. Ἑλλ. 4, 8, 7 καὶ ἐπ.

(λδ'). Μάλιστα δ' ἂν τις συνίδοι τὸ μέγεθος τῆς μεταβολῆς, εἰ 120
 παραγνωίη τὰς συνθήκας τὰς τ' ἐφ' ἡμῶν γενομένης καὶ τὰς νῦν
 γεγραμμένας. Τότε μὲν γὰρ ἡμεῖς φανησόμεθα τὴν ἀρχὴν τὴν
 βασιλέως ὀρίζοντες καὶ τῶν φόρων ἐπίουσι τάττοντες καὶ κωλύον-
 τες αὐτὸν τῇ θαλάττῃ χρῆσθαι· νῦν δ' ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ
 τῶν Ἑλλήνων, καὶ προστάτων ἅ χρῆ ποιεῖν ἐκάστους, καὶ μό-
 νον οὐκ ἐπιστάθμους ἐν ταῖς πόλεσι καθιστάς. Πλὴν γὰρ τούτου 121
 τῶν ἄλλων ὑπόλοιπόν ἐστιν; οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος ἐγένε-
 το καὶ τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε καὶ τῶν παρόντων πραγμάτων
 ἐπιστάτης καθέστηκεν; οὐχ ὡς ἐκεῖνον πλέομεν ὥσπερ πρὸς δε-
 πότην ἀλλήλων κατηγορήσοντες; οὐ βασιλέα τὸν μέγαν αὐτὸν
 προσαγορεύομεν ὥσπερ αἰχμάλωτοι γεγονότες; οὐκ ἐν τοῖς πολέ-
 μοις τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐν ἐκείνῳ τὰς ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτη-
 ρίας, ὅς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἠδέως ἂν ἀπολέσειεν;

λδ'. 120) Παραγνωίη] ἐὰν ἀντιπαραβάλλων (κατ' ἀντιπαραβολὴν) ἡ-
 μῶν ἀναγνώσῃ. — Τὰς ἐφ' ἡμῶν] τὰς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, τὰς ἐπὶ
 τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν (τὴν Κιμωνεῖον εἰρήνην), κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς
 ἐφ' ἡμῶν ἀναγεγραμμένας (τὴν Ἀνταλκίδειον). Ὁ Ἰσ. παραδέχεται ἐν-
 ταῦθα (πρὸς Παναθ. 60) παλαιὰν καὶ γνησίαν στήλην, ἐφ' ἧς ἦσαν γεγραμ-
 μένοι οἱ ὅροι τῆς Κιμωνεῖου εἰρήνης, ἣν ὁ Θεόπομπος θεωρεῖ ὑποβολιμαίαν,
 ἐπειδὴ ἦτο γεγραμμένη κατὰ τὸν Ἰωνικὸν Ἀλφάβητον, εἰσαχθέντα τὸ πρῶτον
 ἐκ τοῦ Εὐκλείδου ἄρχοντος (403 π. X). — Ὀρίζοντες] =τιθέντες ὄρια· ὁ-
 ρίζοντες περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ Λυκ. κ. Λεωκ. 73 ὅρους τοῖς βαρβάρους
 ἐπιτίθεντες καὶ τοσοῦτους κωλύσαντες ὑπερβαίνειν. Ὡς ὄριον ἀναφέρεται (καὶ
 Παναθ. 18, καὶ Ἀρεοπ. 80 καὶ Παναθ. 59) χωρὶς τῆς Φασήλιδος καὶ ὁ Ἄλυς πο-
 τὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης] τῇ Μεσογείῳ καὶ δὴ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. — Ἐ-
 πὶ τῶν] ὁ Ἀνταλκίδας. — Μόνον οὐκ] =μόνον οὐκ, σχεδόν. π. Ἀντιδ.
 τὸς ἀπὸ τῶν συμβολαίων ζῶντας ἴδοιτ' ἂν μόνον οὐκ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 κωλύοντας. — Ἐπιστάθμοι] πρὸς 162 Ἐκατόμνωος ὁ Καρίας ἐπίσταθμος·
 ἀπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ἀρμολογῶν. Βεκκ. Ἀνέκδ. I, σελ. 253 ἀπίσταθ-
 μοι οἱ ἄρχοντες καὶ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βασιλεῖ τὰς ὑπηκόους πόλεις,
 ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς σταθμοῖς εἶναι· σταθμοὶ δὲ αἱ καταγωγαί· οἱ δὲ Λακεδαιμό-
 νιοι τοιοῦτους ἀρμολογῶν ἐκάλουσαν.

121. Πλὴν γὰρ τούτου] δηλ. τοῦ καθιστάναι ἐπιστάθμους. — Ὑ-
 πόλοιπόν ἐστι] =ὑπολείπεται μὴ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ βασιλέως). —
 ἐπρυτάνευσε] τὸ πρυτανεῦω σημ. 1) εἰμι πρύτανις καὶ 2) διοικῶ, κυ-
 ρεύω καθόλου, ὡς ἐνταῦθα. Καὶ τοῦτο καὶ τὸ κατωτέρω ἐπιστάτης κα-
 τὰ τὴν ἐπιστάτησιν (ἐπιστάτησιν) ἐρρήθησαν τροπικῶς μετενεχθέντα ἐκ τοῦ πολι-
 τικοῦ λόγου τῶν Ἀθηναίων. Ἡ βουλή ἐξέλεγε πενήτηκοντα πρυτάνεις, τούτων
 οἱ πέντε ὁ λαχὼν ἐκαλεῖτο ἐπιστάτης. — Ἡμᾶς] δηλ. τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς
 Ἰωνιοὺς καὶ Ἰωνιοπονησίους.

- 122 Ὡν ἄξιον ἐνθυμηθέντας ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι
ποθέσαι δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέραν, μέμψασθαι δὲ Λακ-
δαιμονίοις, ὅτι τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν ὡς
λευθερώσοντες τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ δὲ τελευτῆς οὕτω πολλοὺς αὐ-
τῶν ἐκδότους ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἰ-
ωνας ἀπέστησαν, ἐξ ἧς ἀπέκησαν καὶ δι' ἣν πολλάκις ἐσώθησαν
τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέδωσαν, ὧν ἀκόντων τὴν χώραν ἔχου-
123 καὶ πρὸς οὓς οὐδὲ πώποτ' ἐπαύσαντο πολεμοῦντες. Καὶ τότε μὲν
ἡγανάκτου, ὅθ' ἡμεῖς νομίμως ἐπάρχειν τινῶν ἡξιούμεν νῦν
εἰς τοιαύτην δουλείαν καθεστῶτων οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν,
οὐκ ἐξαρκεῖ δασμολογεῖσθαι καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὄραϊν ὑπὸ τῶν ἐ-
θρῶν κατεχομένας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς καὶ τῶν
σώμασι δεινότερα πάσχουσι τῶν παρ' ἡμῖν ἀργυρωνήτων· οὐδέ
γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ἐλευθέρους

122) Μέμψασθαι] μετὰ δοτ. καὶ Νικ. 12, μετ' αἰτίας. δὲ Ἀρεοπ. Παναθ. 8, π. Ἀντιδ. 251 — Τὴν ἀρχὴν] ἐπίρ. = κατ' ἀρχὰς τὸ πρῶτον καὶ ἐν ἀρχῇ ὡς Ἀρχ. 103 καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀρχ. 17, Εὐαγ. 19. — Εἰς τὸν π. — κατέστησαν] Εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον εἰσῆλθόντες (ἐμβήσαν), τῷ πολέμῳ ἐπεχείρησαν. Πρβ. Εὐαγ. 30. — Ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς] = ἐπὶ τέλους δέ, τελευτῶντες δέ, τελευταῖον δέ. — Ἐκδότους ἐποίησαν] = ἐξεδόθησαν, παρέδωκαν εἰς τοὺς βαρβάρους διὰ τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης, ἐν ἣ ὑπῆρχε γεγραμμένον «τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις τοῦ βασιλείως εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομένας καὶ Κύπρον». — Ὡν ἀκόντων] δηλ. τῶν βαρβάρων, οὐχὶ δ' ὡς ἀναπληροῦ ἄλλος τις Ἰώνων. — Ἐπαύσαντο] δηλ. οἱ Ἴωνες. — Ἐξεδόθησαν] τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης ἀνέφερε «τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις τοῦ βασιλείως εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομένας καὶ Κύπρον». Ἰδ. Ξενοφ. Ἑλλ. 5, 1, 31.

123) Ἐπάρχειν] ἰδ. § 68. — Οἷς οὐκ ἐξαρκεῖ δασμολογεῖσθαι, ἀλλὰ] = τῷ τῆς συνηθείας, = δὲν φθάνει μόνον (ἀλλὰ). Ὁμοίως Αἰγ. 47 ἡ μήτηρ πασῶν ἂν εἴη δυστυχιστάτη γυναικῶν, εἰ μὴ μόνον ἐξεδόθη, κέσειεν αὐτῇ στέρεσθαι τῶν παιδῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῇ προσγένειτο. Ἄλλ. π. Εἰρ. 99 οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς ταῦτ' ἐξαμαρτεῖν, ἀλλὰ — ἐπόρθουν τὴν ἡπειρον. — δασμολογεῖσθαι] = φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν. Δεινότερα] δηλ. μαστιγώσεις καὶ στρεβλώσεις καὶ ἄλλας βασάνους σώματος πράγματα συνήθη τοῖς Πέρσαις. — Ἀργυρωνήτων] δούλων ποροαστῶν. Τούτους μετεχειρίζοντο τραχύτερον ἢ τοὺς οἰκότριβας (vernae) τοῖς τοῦς ἐν τῇ οἰκίᾳ γεννωμένους. — Ἡμῶν] Ἐν Ἀθήναις ὁ δεσπότης εἶχε δικαίωμα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τοῦ δούλου, ὅστις, ἂν ἐπέζετο λιπὴν ἠδύνατο νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θησέως ἢ εἰς ἄλλο τι ἄσυλον καὶ ἐκεῖ τεῦθεν νὰ ζητήσῃ νὰ πωληθῇ εἰς ἄλλον δεσπότην.

κολάζουσιν. Μέγιστον δὲ τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δου- 124
λειας ἀναγκάζωνται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμεῖν τοῖς ἐλευθέροις
ἀξιοῦσιν εἶναι, καὶ τοιοῦτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν οἷς ἡττηθέντες
μὲν παραχρῆμα διαφθαρήσονται, κατορθώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς
τὸν λοιπὸν χρόνον δουλεύουσιν.

(λέ.) Ὡν τίνας ἄλλους αἰτίους χρῆ νομίζειν ἢ Λακεδαιμονίους, 125
οἱ τοσαύτην ἰσχύοντες περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους
γενομένους οὕτω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον τῆ τῶν Ἑλ-
λήνων βώμη τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον; καὶ πρότε-
ρον μὲν τοὺς τυράννους ἐξέβαλλον, τῷ δὲ πλήθει τὰς βοηθείας ἐ-
ποιοῦντο, νῦν δὲ τοσοῦτον μεταβέβηκασιν, ὥστε ταῖς μὲν πολι-

124) Μέγιστον—δ τ α ν] πρβ. Ἀρεοπ. 69. Ἡ φράσις αὕτη (παρβ. ὁ δὲ
πάντων δεινότατον, ἀλγεινότατον κλπ.) εἶναι ἐλλειπτική, φίλη τοῖς Ἀττικοῖς,
ἢν ἄλλοτε ἄλλως δυνάμεθα νὰ πληρῶμεν. Καὶ ἂν μὲν ἔχῃ ἐπαγόμενον τὸ
δ τ α ν, προσυπακουστέον τὸ τότε συμβαίνει, ὡς ἐν τῷδε τῷ παρα-
δείγματι, ἂν δὲ τὸ εἶ, προσυπακουστέον τὸ τοῦ τ' ἂν εἴη ἢ ἄλλοτε ἰσοδύ-
ναμον κατ' ἔγκλισιν εὐκτικήν, ἂν δὲ τὸ ὅτι ἢ τὸ γὰρ (διασαφητικὸν ἢ ἀ-
φηγηματικὸν οὐχὶ αἰτιολογικόν) προσυπακουστέον τὸ τοῦ τ' ἐστὶν. — Συ-
στρατεύεσθαι] μετὰ τῶν Περσῶν παράδειγμα τούτου ἴδε § 184. —
Τοῦτους — ἐν οἷς] ἴδ. ἐν § 76. — Διαφθαρήσοντα] Ὅμοίως
Φιλ. 48 κίνδυνον, ὃν μὴ κατορθώσαντες μὲν εὐθὺς ἀπώλλυντο, νικήσαντες δ'
οὐδὲν μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν εἰσιν. — Κατορθώσαντες]=
νικήσαντες.

λέ.) 125) Ὡν] ἀναφορική προσθετ. πρότασις=τούτων δέ. — Κατα-
σκευαζόμενον]=κατασκευάζοντα ἑαυτῶν. Ἐνοεῖ δ' ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ
τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων δύναμιν, ἢν προσεποιήσατο ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς
Ἀνταλκιδείου ἐιρήνης — Ἀρχῆ] ἢ ἐξουσία, ὡς περὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν
Σπαρτιατῶν λέγει Εὐαγ. 59 τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήθησαν. — Τοὺς τυράν-
νοὺς ἐξ.] οἷον τοὺς Πεισιστρατίδας (Ἡρόδ. 5, 62, 65, Θουκ. 5. 59) καὶ
ἄλλους. Περὶ τοῦ πράγματος πρβ. Πλούτ. π. κακοηθ. Ἡρόδ. σλ. 859, c πόλιν
ἐν τοῖς τότε χρόνοις οὔτε φιλότιμον οὕτως, οὔτε μιστοτύραννον ἴσμεν ὡς τὴν
Λακεδαιμονίων γενομένην, — Κυψελίδας μὲν ἐξέβαλον ἐκ Κορίνθου καὶ Ἀμ-
πρακίας, ἐκ δὲ Νάξου Λύγδαμιν, ἐξ Ἀθηναίων δὲ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας,
ἐκ δὲ Σικυῶνος Αἰσχίνην, ἐκ Θάσου δὲ Σύμμαχον κτλ. — Ταῖς πολιτεῖ-
αις] δηλ. ταῖς ἐλευθέραις, κατ' ἀντίθεσιν μοναρχίας πρβ. Ἐπ. 6, 11 τὰς
τιμὰς ἡδIOUS ἡγοῦμαι τὰς ἐν ταῖς πολιτεῖαις ἢ τὰς ἐν ταῖς μοναρχίαις, καὶ
ἐν ὁμοίᾳ ἀντιθέσει Εὐαγ. 51 καὶ Ἐπ. 4, 6. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς τοιαύτης ἀν-
τιθέσεως εἶναι πολιτεία ἐνίοτε περὶ Δημοκρατίας ὡς Φιλ. 127. Περὶ τοῦ
πράγματος πρβ. Διδό 14, 10 ταῖς δημοκρατίαις προσκόποντες οἱ Λακεδαι-
μόνιοι δι' ὀλιγαρχίας ἐβούλοντο τὰς πόλεις διοικεῖσθαι. — Συγκαθίστα-
σι ν] δηλ. τοῖς μοναρχικοῖς.

- 126 τείαις πολεμοῦσι, τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσιν. Τὴν μὲν γε Μαντινέων πόλιν εἰρήνης ἤδη γεγενημένης ἀνάστατον ἐποίησαν, καὶ τὴν Θηβαίων Καδμείαν κατέλαβον, καὶ νῦν Ὀλυνθίους καὶ Φλιασίους πολιορκοῦσιν, Ἀμύντα δὲ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράνῳ καὶ τῷ βαρβάρῳ τῷ τῆς Ἀσίας
- 127 κρατοῦντι συμπράττουσιν, ὅπως ὡς μεγίστην ἀρχὴν ἔξουσιν. Καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον τοὺς προεστῶτας τῶν Ἑλλήνων ἓνα μὲν ἄνδρα τοσοῦτων ἀνθρώπων καθιστάναι δεσπότην, ὃν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξευρεῖν ῥαδίον ἐστὶ, τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μὴδ' αὐτὰς αὐτῶν ἔαν εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεῖν ἢ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιβάλλειν; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὅταν τις ἴδῃ τοὺς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιούοντας ἐπὶ μὲν τοὺς Ἑλληνας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν στρατευομένους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον συμμαχίαν πεποιημένους.
- 129 (λς'.) Καὶ μὴδεὶς ὑπολάβῃ με δυσκόλως ἔχειν, ὅτι τραχύτερον τούτων ἐμνήσθην, προειπὼν, ὡς περὶ διαλλαγῶν ποιήσομαι τοὺς

126) Τὴν μὲν—ἐποίησαν] τοῦτο ἐγένετο τῷ 385 π. Χ. ἡγουμένου τοῦ Ἀγησιμόλιδος Πρβ. π. Εἰρ. 100 καὶ Πολύβ. δ'. 27 Μαντινεῖς φίλους ὄντας καὶ συμμάχους ἀναστάτους ποιήσαντες ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους (4 ἢ 5 κώμας) αὐτοὺς διοικήσαντες καὶ Διόδ. εἰ'. 5 καὶ Ξεν. Ἑλλ. 5, 2, 4. — Καδμείαν τῇ προτροπῇ τοῦ ἐν Θήβαις ἀριστοκρατικοῦ κόμματος κατέλαβεν εἰρήνης οὐσῆς τῷ 382 π. Χ. πρβ. Ξεν. Ἑλλ. 5, 2, 25 κ. ἐξ. — Ὀλυνθίους] κατὰ τὸν Διόδ. εἰ', 19 Ἀμύντας ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν τοὺς Λακεδαιμονίους κατὰ τῶν Ὀλυνθίων (Ξεν. Ἑλλ. 5, 2, 12 κ. ἐξ.). πρβ. καὶ Ἰσ. Ἀρχ. 46 καὶ Φιλ. 20. — Φλιασίους] τοὺς κατοίκους τοῦ Φλιουῦτος (ἀπὸ 381—379) ἴδε Ξεν. Ἑλλ. 5, 3, 10 κ. ἐξ. — Διονυσίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. Διόδ. εἰδ'. 10 λέγει «Ἀπέστειλαν (οἱ Λακεδαιμόνιοι) ἄριστον εἰς Συρακοῦσας τῷ μὲν λόγῳ προσποιούμενοι καταλύειν τὴν δυναστείαν, τῇ δὲ ἀληθεῖα σπεύδοντες αὐξῆσαι τὴν τυραννίδα. — Τῷ βαρ.— τῷ κρ.] δηλ. τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ ἴδε § 134.

127) Ὡς]—ὡστε αὐτῶν. — Περιβάλλειν] πρβ. Φιλ. 50 δεδιότες μὴ Θηβαῖοι μείζουσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιβάλλωσι. Ἀρχ. 10 αἰσχύναις τὴν πόλιν περιβαλεῖν. Ἐνίοτε ἅπαντὰ τὸ ἀμετάβ. συμφοραῖς περιπίπτειν § 101, Ἀρχ. 78 καὶ ἄλλ.

λς'. 129) Δυσκόλως ἔχειν]—δυσκόλως (δυσμενῶς) διακεῖσθαι. Πρβ. Νικ. 1 δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους καὶ Ἀρεοπ. 50 δυσκόλως διακεῖσθαι. — Τραχύτερον] ὁ ἕρως τῆς συγκρίσεως παραλείπεται, διότι εἶναι τὸ σύνθηρος μέτρον (τοῦ δέοντος. τοῦ πρέποντος ἢ τοιοῦτόν τι). — Τούτων τῶν Λακεδαιμονίων. — Ἐμνήσθην]—ἐμνημόνευσα, μνεῖαν ἐπιηγάμην, δηλ. ἐπὶ ἐνεργ. σημ. ὡς πάντοτε. — Περι διαλλαγῶν] τῶν

λόγους· οὐ γὰρ ἴνα πρὸς τοὺς ἄλλους διαβάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίων οὕτως εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἴν' αὐτοὺς ἐκείνους παύσω, καθ' ὅσον ὁ λόγος δύναται, τοιαύτην ἔχοντας τὴν γνώμην.

Ἔστι δ' οὐχ οἶόν τ' ἀποτρέπειν τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἐτέρων 130 πράξεων πείθειν ἐπιθυμεῖν, ἢν μὴ τις ἐρρωμένως ἐπιτιμήσῃ τοῖς παροῦσιν· χρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας, νοθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τοιαῦτα πράττοντας. Τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ, μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς 131 διανοίας λεγόμενον. Ἐπεὶ καὶ τοῦτ' ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμαῖν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πόλει τοὺς ἁμόρους εἰλωτεύειν ἀναγκάζουσι, τῷ δὲ κοινῷ τῷ τῶν συμμάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν, ἐξὸν αὐταῖς τὰ πρὸς ἡμᾶς διαλυσάμενοις ἅπαντας τοὺς βαρβάρους περιόικους ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταστῆται. Καίτοι χρὴ τοὺς φύσει 132 καὶ μὴ διὰ τύχην μέγα φρονούντας τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς νησιώτας δασμολογεῖν, οὓς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν,

Ἰσθμίων καὶ τῆς Σπάρτης. — Δύναται] δηλ. τοῦτο ποιεῖν. — Ἐχοντα] κατήγ. μετχ. ἐκ τοῦ παύσω.

130) Κατηγορεῖν] ἐκ τοῦ ἡγεῖσθαι· πρβ. π. Εἰρ. 71 Νῦν δὲ πρὸς ὑμᾶς ποιούμεναι τοὺς λόγους οὐ διαβάλλειν ἐτέρους ἐπιθυμῶν, ἀλλ' αὐτοὺς βουλόμενος παῦσαι τῶν τοιούτων ἔργων . . . ἀνάγκη δὲ τοὺς νοθετοῦντας καὶ τοὺς κατηγοροῦντας τοῖς μὲν λόγοις χρῆσθαι παραπλησίσι, τὰς δὲ διανοίας ἔχειν ἀλλήλαις ὡς οἶόν τ' ἐναντιωτάτας. — Τοιαῦτα πράττοντας] συνώνυμον τοῦ λοιδοροῦντας. Ἄλλὰ π. Εἰρ. 72 προσήκει τοὺς μὲν ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας μισεῖν ὡς κακόνους ὄντας τῇ πόλει, τοὺς δ' ἐπ' ὠφελείᾳ νοθετοῦντας ἐπαίνεῖν· ὡς ἐν ἀντιθέσει λοιδορεῖν καὶ νοθετεῖν. — Μῆ—λε γόμ εν ο ν]—ἐὰν μὴ λέγεται.

131) Ὁμόρους] δηλ. τοὺς Μεσσηνίους, περὶ ὧν ὁ Πausanias λέγει αὐτῶν δὲ Μεσσηνίων ὁπόσοι ἐγκατελείφθησαν, τούτους μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσένειμαν εἰς τὸ εἰλωτόν. — Εἰλωτεύειν]—δουλεύειν· πρβ. Ἐπ. 3. 5 ἡγοῦτόθ' ἔξιν ἀνυπέροβλητον δόξαν, ὅταν τοὺς βαρβάρους ἀναγκάσῃς εἰλωτεύειν τοῖς Ἕλλησι. — Ἐξὸν] αἰτ. ἀπόλ.—ἐν ᾧ εἶναι δυνατόν αὐτοῖς. — Τὰ πρὸς ἡμᾶς] τὰς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας, ὡς § 15· ὁμοίως Φίλ. 6 διαλυτάμεναις τὰ πρὸς σφᾶς αὐτάς καὶ 50. — Περιόικους]—ἐν περιόικων μοίρᾳ, δούλους. Ἐπι ταύτης τῆς σημασίας ἐξελάμβανον τὴν λέξιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὕτω κλωθῦντες τοὺς περὶ τὴν Λακεδαίμονα κατοίκους, τοὺς μὴ συμμετέγοντας αὐτοῖς τῆς πολιτείας (ἦσαν δ' οὗτοι οἱ παλαιοὶ τῆς χώρας κάτοικοι οἱ ὑπὸ τῶν Δωριῶν κατακτηθέντες). Εἶεν δ' ἂν περίοικοι καὶ οἱ Ἐβλιώτες ἀνάλογον εἶχον πρὸς τοὺς παρὰ Κρησὶ περιόικους. Κορ.

132) Δασμολογεῖν]—φορολογεῖν· ἔπραττον δ' οἱ Σπαρτιᾶται· τὸ αὐτό, ὅπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρότερον ὡς σύμμαχοι ἐπὶ τὸ εὐφρημότερον τὸ ἀργυρολογεῖν.

ὀρῶντας τούτους μὲν διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ὄρη γεωργεῖν ἀναγκαζομένους, τοὺς δ' ἡπειρώτας δι' ἀφθονίαν τῆς χώρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας, ἐξ ἧς δὲ καρποῦνται τοσοῦτον πλοῦτον κεκτημένους.

- 133 (λζ') Ἡγοῦμαι δ' εἴ τινας ἄλλοθεν ἐπελθόντες θεαταὶ γένοιτο τῶν παρόντων πραγμάτων, πολλὴν ἂν αὐτοὺς καταγνῶναι μανίαν ἀμφοτέρων ἡμῶν, οἵτινες οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύουмен, ἐξὸν ἀδεῶς πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθειρομεν, ἀμελήσαντες τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι. Καὶ τῷ μὲν οὐδὲν προὔργιαίτερόν ἐστιν ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν μηδέποτε παυσόμεθα πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦντες· ἡμεῖς δὲ τοσοῦτου δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἢ ποιεῖν στασιάζειν, ὥστε καὶ τὰς διὰ τύχην αὐτῷ γεγενημένας ταραχὰς συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν, οἵτινες καὶ τοῖν στρατοπέδοις τοῖν περὶ Κύπρον ἔωμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν, ἀμφοτέροις αὐτοῖς τῆς Ἑλλάδος ὄντοιν. Οἷ τε γὰρ ἀφεστῶτες πρὸς ἡμᾶς τ' οἰκείως ἔχουσι καὶ Λα-

Ὀρῶντας] προσδιορίζει τὸ ὑποκ. τοῦ ἐλεεῖν· ἐκ τοῦ ὀρῶντας ἐξαρτᾶται τὸ ἀναγκαζομένους, ὡς καὶ τοὺς ἡπειρώτας περιορῶντας. — Ὀρη γεωργεῖν] Πρβ. περὶ Εἰρ. 117 Μεγαρεῖς γῆν μὲν οὐκ ἔχοντες, πέτρας δὲ γεωργοῦντες. — Ἡπειρώτας] τοὺς Πέρσας τοὺς ὑπὸ κήρους τοῦ βασιλέως ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ. — Ἐξ ἧς] = ἐκ ταύτης δὲ ἦν Πρβ. τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι § 133 καὶ 166 καὶ Ἀρχ. 42· τὴν σφετέραν καρποῦσθαι αὐτ. 13.

λζ') 133) Καταγνῶναι] Συνήθως λέγεται καταγιγνώσκειν τιὸς ἀνοίαν καὶ μανίαν (μανίαν καὶ ἀμαθίαν, μωρίαν), ἀλλὰ καὶ δυστυχίαν, κακίαν, ἀνανδρίαν, ἀτυχίαν, πονηρίαν· πάντοτε «ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ» Σουΐδας. — Ἀμφοτέρων] τοὺς Λακεδαίμονίους καὶ Ἀθηναίους. — Οἵτινες] = ἡμεῖς γάρ.

134) Τῷ μὲν] δηλ. τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν. — Προὔργιαίτερον] = πλείονος φροντίδος καὶ ἐπιμελείας ἀξίον. — Ἐξ ὧν] ἔλλειψις, τὸ δὲ πλῆρες· σκοπεῖν ταῦτα, ἢ, τὰ τοιαῦτα, ἐξ ὧν. Κορ. — Τοσοῦτον δέομεν] πρβ. Ἀρεοπ. 31 = τοσοῦτον ἀπέχομεν, τόσον μακρὰν εἴμεθα. — Συγκρούειν] = συγκυκᾶν, συνταράσσειν. Κορ. — Στασιάζειν] ἀντικ. ἀπόδος τό τί τῶν ἐκείνου πραγμάτων πρβ. Δημ. 12, 18 ἡμεῖς τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. — Συνδιαλύειν] = σὺν αὐτῷ διαλύειν. — Τοῖν περὶ Κύπρον] Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐν Κύπρῳ Σάλαμίνος Εὐαγόρας ἀποστατήσας τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ λαθῶν βοήθειαν παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ τοῦ σατραπόου Τειριβάζου πλεύσαντος εἰς Κύπρον μετὰ ἰωνικοῦ στόλου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων μισθοφόρων.

135) Οἷ τε ἀφεστῶτες] ἢ σύνδεσις εἶναι οἷ τε ἀφεστῶτες .. τῶν τε μετὰ· δηλ. ὁ Εὐαγόρας καὶ οἱ περὶ αὐτόν.

κεδαιμονίοις σφᾶς αὐτοὺς ἐνδιδοῦσιν, τῶν τε μετὰ Τειριθαζοῦ στρατευομένων καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε τῶν τόπων ἤθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλεῖστον ἀπ' Ἰωνίας συμπέπλευκεν, οἱ πολὺ ἂν ἤδιον κοινῇ τὴν Ἀσίαν ἐπόρθουν ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐνεκα μικρῶν ἐκινδύνευον. Ὡν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιού- 136
μεθα πρόνοιαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων νήσων ἀμφισβητοῦμεν, τσσαύτας δὲ τὸ πλῆθος πόλεις καὶ τηλικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῆ τῷ βαρβάρῳ παραδεδώκαμεν. Τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει, τοῖς δ' ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπεφρονηκώς. Διαπέπρακται γάρ, ὃ τῶν ἐκείνου προ- 137
γόνων οὐδεὶς πώποτε· τὴν τε γὰρ Ἀσίαν διωμολόγηται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τὰς τε πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφεν, ὥστε τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις ἐντειγίζειν. Καὶ ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν ἄνοιαν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν.

(λη'.) Καίτοι τινὲς θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν βασιλέως πραγ- 138
μάτων καὶ φασὶν αὐτὸν εἶναι δυσπολέμητον, διεξιόντες, ὡς πολλὰς τὰς μεταβολὰς τοῖς Ἑλλήσι πεποίηκεν. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν τοὺς ταῦτα λέγοντας οὐκ ἀποτρέπειν ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρατείαν· εἰ γὰρ ἡμῶν ὁμονοησάντων αὐτὸς ἐν ταραχαῖς ὧν χαλεπὸς ἔσται προσπολεμεῖν, ἢ που σφόδρα χρῆ δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκείνον, ὅταν

Ἐκ δὲ τῶν . .] τ. ε. ἐξ ἑλληνικῶν τόπων· διότι ἐνεκα ἐνδείας, ἰδίως ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ἠναγκάζοντο καθ' ἑκάστην νᾶ γίνωνται πεισθατοὶ στρατιῶται τῶν βαρβάρων. Διδ. 15, 2 Ὀρόντης καὶ Τειριθαζος παραλαβόντες τὰς δυνάμεις ἐν Φωκαίᾳ καὶ Κύμῃ κατήντησαν εἰς Κιλικίαν. — Οἱ] τὰ ἐν Κύπρῳ δύο ἀντίθετα στρατόπεδα τὰ ἐξ Ἑλλήνων συγκείμενα. — Μι κ ρ ὦ ν] δηλ. κερδῶν.

136) Ὡ ν] = τούτων δέ. — Μέλλει] δηλ. ἔχειν. — Ἡ τοιαύτη ἔλλειψις συνηθεστάτη· πρβ. Ἑλίν. 26 τὰς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δ' ἡμελλον, ταῖς δ' ἠπέλουν τῶν πόλεων. Παναθ. 113 οὔτε ἀσχοντες κακὸν οὐδὲν οὔτε μέλλοντες οὔτε δεδιότες.

λη'.) 138) Πρα γ μ ᾶ τ ω ν] τὰ πολιτικά, ἢ κατάστασις τῆς πολιτείας· πρβ. Ἡρόδ. 3, 137 καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πράγματα. Ξεν. Ἑλλ. 3, 5, 1 καταφρονούντα τῶν βασιλέως πραγμάτων. — Δι ε ξ ι ὄ ν τ ε ς, ὡς] λέγοντες ὅτι τάχα ὡς π. Ξέρ. 67 διεξιόντες ὡς δικαίον ἔστιν αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἑλληνας. — Χα λ ε π ὄ ς — π ρ ο σ π ο λ ε μ ε ῖ ν] = χαλεπὸς ὥστε προσπολεμεῖν αὐτῷ. Ὅταν τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἐπιθέτου εἶναι ἀντικείμενον (οὐχὶ ὑποκ.) τοῦ ἀπαρεμωάτου, τότε τὸ ἀπαρ. συνηθέστερον τίθεται εἰς ἐνερογητικόν· πρβ. Θουκ. ζ'. 51 χαλεπωτέρους εἶναι προσπολεμεῖν· αὐτ. ζ'. 14 χαλεπαὶ αἱ ἡμέτεραι

τὰ μὲν τῶν βαρβάρων καταστῆ καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμη, ἡ-
 139 μεις δὲ πρὸς ἀλλήλους ὡσπερ νῦν πολεμικῶς ἔχωμεν. Οὐ μὴν οὐδ'
 εἰ συναγορεύουσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὐδ' ὡς ὀρθῶς περὶ τῆς
 ἐκείνου δυνάμεως γινώσκουσιν. Εἰ μὲν γὰρ ἀπέφαινον αὐτὸν ἅμα
 τοῖν πολέοιν ἀμφοτέρωθεν πρότερόν ποτε περιγεγενημένον, εικότως ἂν
 ἡμᾶς καὶ νῦν ἐκφοβεῖν ἐπεχειρουν· εἰ δὲ τοῦτο μὲν μὴ γέγονεν, ἀν-
 τιπάλων δ' ὄντων ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων προσθέμενος τοῖς ἐτέ-
 ροις ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα θάτερ' ἐποίησεν, οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο
 σημεῖον τῆς ἐκείνου ῥώμης. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις καιροῖς πολλὰ-
 κισ μικραὶ δυνάμεις μεγάλας ῥοπὰς ἐποίησαν, ἐπεὶ καὶ περὶ Χίων
 ἔχοιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον εἰπεῖν, ὡς ὀποτέροις ἐκείνοι προσθέσθαι
 βουλευθεῖεν, οὔτοι κατὰ θάλατταν κρείττους ἦσαν.

140 (λθ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων δίκαιόν ἐστι σκοπεῖν τὴν βα-
 σιλίως δύναιμι, ἐξ ὧν μεθ' ἑκατέρων γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς

φύσεις ἄρξαι. Πλάτ. πολ. 3, σλ. 412 χαλεπὰ εὐρεῖν. Ἐνίοτε καὶ μετὰ παθητ.
 συνδεομένου μετὰ ἐνεργητικοῦ Παναθ. 156 ποιήσομεν δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λε-
 χθησομένων ἀκοῦσαι μὲν ἴσως τισὶν ἀηδῆ, ῥηθῆναι δ' οὐκ ἀσύμφορον. —
 Κ α τ α σ τ ῆ] = κατασταθῶσι, τακτοποιηθῶσι, εἰρηγεύσωσι κατ' ἀντίθεσιν
 πρὸς τὸ ἐν ταραχαῖς ὄν. Πρβ. Λυσ. 13, 25 ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως τὰ
 πράγματα κατασταίη. — Διὰ μιᾶς γ. γνώμης] καὶ ἔλθωσι μὲ μίαν
 γνώμην, ἧτοι=ὁμολογήσωσιν, ὁμολογήσωσιν, οὕτω τὸ γίγνεσθαι (εἶναι, ἰέναι,
 ἔρχεσθαι) μετὰ τῆς διὰ καὶ γεν. ἀφηρημένου οὐσιαστ. ἀποτελεῖ πολλάκις πε-
 ρίφρασιν μιᾶς μόνον ἐννοίας οἶον, δι' ὄχλου γίγνεσθαι τι=ἐνοχλεῖν τι κτλ.

139) Συναγορεύουσι] δηλ. οἱ θαυμάζοντες. — Οὐδ' ὡς] = οὐδ' οὐ-
 τως πρβ καὶ ὡς=καὶ οὕτως, μηδ' ὡς=μηδὲ οὕτως. — Τοῖν πολέοιν]
 γεν. ἐκ τοῦ περιγεγενημένου. Τὸ ἅμα δὲν εἶναι ἐνταῦθα πρόθεσις. — Τοῖν]
 ἀρσ. ἄρθρον εἰς θηλ. ὄνομα· πρβ. § 17. — Ἀμφοτέροιν] τὴν Σπάρτην
 καὶ τὰς Ἀθήνας. — Γινώσκουσι] = κρίνουσιν. — Ἐπικυδέστερα]
 ἐνδοξότερα, ἐπικρατέστερα. — Θάτερα] = τὰ ἕτερα· δηλ. τὰ πράγματα
 τῆς ἐτέρας τῶν ἀντιπάλων πόλεων. — Ἐν τοῖς τ. καιροῖς] = εἰς τὰς
 τοιαύτας περιστάσεις. — Μεγ. τὰς ῥοπὰς ἐπ.] τὰς κλίσεις ἀπὸ με-
 ταφορᾶς, οὐ θατέρω τῶν μερῶν καὶ μικρόν τι προστεθὲν τὴν ἰσορροπίαν δια-
 τρέφει. Κορ. — Περί Χίων] Οἱ Χῖοι μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ καταστροφὴν
 τῶν Ἀθηναίων ἀποστάντες αὐτῶν προσετέθησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις (Θουκ.
 η'. 106, Ξεν. Ἑλλ. 1. 6, 3), μετὰ δὲ τὴν νίκην τοῦ Κόνωνος παρὰ τὴν Κνί-
 δον μετέστησαν πάλιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους (Διόδ. 14, 84).

λθ'.) 140) Ἀλλὰ γὰρ] = ἀλλ' ὁμως. — Ἐκ τούτων δ. σκοπεῖν]
 ὡς Τραπεζ. 25 πρῶτον ἐκ τούτου σκοπεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ σκοπεῖν τι πρὸς τι,
 πρβ. § 11. — Ἐξ ὧν γέγονεν] εἶναι ἐπεξηγήσεις εἰς τὸ ἐκ τούτων = ἐκ
 τῆς συμμαχίας αὐτοῦ μεθ' ἑκατέρας δυνάμεως Ἐξ ὧν = ἐκ τούτων ὅτι ὡς
 Ἐλέν. 47 χρῆ δοκιμάζειν αὐτὸν οὐκ ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς τῶν ἀποτυχουσῶν, ἀλλ'
 ἐξ ὧν ἄπασαι βουλευσάμεναι προείλοντο τὴν ἐκείνου διάνοιαν. — Ἐξ ὧν

ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολέμηκεν. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰγύπτου τί διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτήν; οὐκ ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπεμψε τοὺς εὐδοκιμωτάτους Περσῶν, Ἀβροκόμαν καὶ Τιθραύστην καὶ Φαρνάβαζον, οὗτοι δὲ τρὶ ἔτη μείναντες καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευταῖοντες οὕτως αἰσχρῶς ἀπηλλάγησαν ὥστε τοὺς ἀφεστῶτας μηκέτι τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ἡμῶρων ζητεῖν ἐπάρχειν; μετὰ δὲ 141 ταῦτ' ἐπ' Εὐαγόραν στρατεύσας, ὃς ἄρχει μὲν μιᾶς πόλεως, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἔκδοτός ἐστιν, οἰκῶν δὲ νῆσον κατὰ μὲν θάλακταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας τρισχιλίους ἔχει μόνον πελταστάς, ἀλλ' ὅμως οὕτω ταπεινῆς δυνάμεως οὐ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πολεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἐξ ἔτη διατέτριφεν, εἰ δὲ δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλείων ἐλπίς ἐστὶν ἕτερον ἀποστῆναι πρὶν ἐκεῖνον ἐκπολιορκηθῆναι. τοιαῦται

α ὑ τ ὃ ς . . .] ἐκ τῶν πολεμίων, οὓς πεπολέμηκεν πρὸς Ἐλεν. 55 γνοίη ἄν τις, ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ἐ; ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον αὐτῶν (τ ἐ. ἐκ τῶν διαθέσεων, ἄς διατ.). Ἀρχιδ. 104 τὰς πόλεις εὐροίμεν ἄν οὐκ ἐκ τῆς εἰρήνης μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐν τῷ πολέμῳ προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαθον (τ. ἐ. ἐκ τῶν ἀναλήψεων, ἄς ἀνέλαθον αὐτάς). — Τ ε λ ε υ τ ὶ ῶ ν τ ε ς] = τελευταῖον ὡς ἀρχόμενοι = ἐν ἀρχῇ. — Ἀ φ ε σ τ ὶ ῶ τ α ς] = ἀποστατήσαντας. — Τ ῆ ν ἐ λ. ἀ γ α π ᾶ ν] τὸ ἀγαπᾶν αἰτ. συντεταγμένον κεῖται ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀρκεῖσθαι, ἐφ' ἧς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δοτ. συντάσσεται ἐνταῦθα καὶ Ἐπ. 2, 40 μὴ ἀγαπᾶν λίαν τὰς τοιαύτας ἀρετάς· ἀλλὰ καὶ μετὰ μετοχ. Παναθ. 8 ἢ μετ' ἀπαρ Καλλιμ. 50, ἢ μετὰ προτάσεως Φιλ. 22, Ἀρεοπ. 52, 73 καὶ ἄλλ.

141) Μι ἄ ς π ὄ λ ε ω ς] Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν Εὐαγ. 47 λέγει ὁ Ἴσ. περὶ Εὐαγόρου «πολλὴν χώραν προσεκτήσατο». — Σ υ ν θ ῆ κ α ι ς] ἐνοεῖ τὴν Ἀνταλκίδειον συνθήκην, ἐν ἣ ἦτο γεγραμμένον βασιλεὺς νομίζει δικαίον τὰς μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομενάς καὶ Κύπρον. Ξεν. Ἑλλ. 5, 4, 31. — Ἐ κ ὀ τ ὃ ς ἐ σ τ ι ν] = ἐκδεδομένος, παραδεδομένος. — Ο ἰ κ ὶ ῶ ν ν ῆ σ ο ν] Καίπερ οἰκῶν νῆσον, ἐν ἣ εὐπετῶς ἄν κατεκλείσθη ὑπὸ τοῦ Περσῶν νικητοῦ. Κορ. — Ὑ π ἔ ρ τ ῆ ς χ ῶ ρ α ς] = πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χώρας. — Ἀ λ λ' ὅ μ ω ς] ἔνεκα τῶν παρεμπεισόντων ὑπάρχει ἀνακολουθία τις ὡς ἄν μὴ προηγεῖτο στρατεύσας ἀλλ' ἐστράτευσε· Πρὸς Ξεν. Κ. Α. 1, 8, 13 ὁρῶν δ' ὁ Κλέαρχος . . . ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν. — Ἐ ξ ἔ τ η δ ι α τ ἔ τ ρ ι φ ε ν] ὁ πόλεμος οὗτος διήρκεσε 10 ἔτη (Διόδ. 15, 9 καὶ Ἴσ. Εὐαγ. 64) ἦτοι ἀπὸ 386—3 π. Χ. — Εἰ δὲ δεῖ — τ ε κ μ α ἰ ρ ε σ θ α ι] πρὸς Ἀρχ. 59 εἴπερ χρὴ περὶ τῶν μελλόντων τεκμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγενημένοις καὶ Ἀνδοκ. 3, 2 χρὴ τεκμηρίους χρῆσθαι τοῖς πρότερον γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. — Ἐ τ ε ρ ο ν ἀ π ο σ τ.] ἐνοεῖ τὸν δυνάστην τῆς Κιλικίας, ὅστις ἀπέστη τῷ ὄντι τοῦ βασιλέως τῆ προτροπῆ τοῦ Εὐαγόρου (δε Διόδ. 15, 8, 9. — Ἐ κ ε ἴ ν ο ν] τὸν Εὐαγόραν.

- 142 βραδυτῆτες ἐν ταῖς πράξεσι ταῖς βασιλείως ἔνεισιν. Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Ῥόδον ἔχων μὲν τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους εὖνους διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν πολιτειῶν, χρώμενος δὲ ταῖς ὑπηρεσίαις ταῖς παρ' ἡμῶν, στρατηγούντος δ' αὐτῷ Κόνωνος, ὃς ἦν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν, πιστότατος δὲ τοῖς Ἑλλήσιν, ἐμπειρότατος δὲ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων, τοιοῦτον λαβὼν συναγωνιστὴν τρία μὲν ἔτη περιεῖδε τὸ ναυτικὸν τὸ προκινδυνεῦον ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τριήρων ἑκατὸν μόνων πολιορκούμενον, πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν, ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ πολλάκις ἂν διελύθησαν, διὰ δὲ τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον συστάσαν
- 143 μόλις ναυμαχῶντες ἐνίκησαν. Καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ βασιλικώτατα καὶ σεμνότατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, καὶ περὶ ὧν οὐδέποτε παύονται λέγοντες οἱ βουλόμενοι τὰ τῶν βαρβάρων μέγала ποιεῖν.
- (μ'.) "Ὄστ' οὐδεὶς ἂν ἔχοι τοῦτ' εἰπεῖν, ὡς οὐ δικαίως χρωμαί τοῖς παραδείγμασιν, οὐδ' ὡς ἐπὶ μικροῖς διατρίβω τὰς μεγίστας τῶν
- 144 πράξεων παραλείπων φεύγων γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων διήλθον, οὐκ ἀμνημονῶν οὐδ' ἐκείνων, ὅτι Δερκυλίδας μὲν χιλίους ἔχων ὀπλίτας τῆς Αἰολίδος ἐπήρξε, Δράκων δ' Ἄταρ-

142) Τῷ περὶ Ῥόδου] = ἐν δὲ τῇ περὶ Ῥόδου (πλησίον τῆς Ῥόδου) ναυμαχίᾳ. Ἡ ναυμαχία αὕτη γενομένη τῷ 394 π. Χ. (Διόδ. 14, 79 καὶ 83) λέγεται καὶ περὶ Κνίδου ναυμαχία, διότι τὸ μεταξὺ Ῥόδου καὶ Κνίδου διάστημα δὲν ἦτο πολὺ. — Τῶν πολιτειῶν] τῶν δεκαρχιῶν πρὸς § 110. — Ὑπηρεσίαις] ὑπηρεταῖς ὃ σημαίνει κυρίως κωπηλάταις, ἀφηρημένον ἀντὶ συγκεκριμένου. Κορ. Ἀθηναῖοι φυγάδες καὶ ἐβελονταὶ ὑπηρετοῦν εἰς τὸν Περσικὸν στόλον. Πλάτ. Μενέξ. κ. 16. — Πιστ. τοῖς Ἑλλήσιν] παθ. ἐπιστεύετο δὲ πλείστον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς Διόδ. 14, 79. — Κόνωνος] ἴδε Εὐαχ. 52 ἐξ. — Περιετθεῖν] = εἶδεν ἀτάραχος, χωρὶς νὰ δύναται νὰ βοηθήσῃ. — Πολιορκούμενον] Οἱ Πέρσαι φοβούμενοι τὸν στόλον τῶν Λακεδαιμονίων δὲν ἐτόλμων νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς ἀναπεπταμένον πέλαγος. — Τὸ ἐπ' ἐκείνῳ] ὅσον ἐξηρτᾶτο ἀπ' ἐκείνου, δι' ἐκείνον πρὸς Ξεν. Κ. Π. 5, 4, 11 τὸ ἐπ' ἐμοί· ὡσαύτως λέγεται τὸ ἐπ' ἐμοί εἶναι καὶ ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί. — Τὴν συμμαχίαν] τῆς συμμαχίας ταύτης, ἣτις ἐγένετο κατὰ τῆς Σπάρτης, μετέσχον οἱ Βοιωτοί, οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Ἀργεῖοι (Διόδ. 4, 82). "Ενεκα δὲ ταύτης ἀνεκλήθη ὁ Ἀγησίλαος ἐκ τῆς Ἀσίας, ὅπερ παρεθάρρυνε τοὺς Πέρσας νὰ ναυμαχήσωσιν.

μ'. 144) Δερκυλίδας] οὗτος διαδεξάμενος τῷ 399 π. Χ. ἐν τῇ στρατηγίᾳ τὸν Θίμβρωνα (Ξεν. Ἑλλ. 3, 1, 8 κέξ.) ἐκυρίευσεν ἐν 8 ἡμέραις 9 πόλεις. — Δράκων] τοῦτον ὁ Δερκυλίδας διώρισεν ἀρμοστήν εἰς Ἄταρνεά, πόλιν τῆς Μυσίας ὑπ' αὐτοῦ κυριευθεῖσαν (Ξεν. Ἑλλ. 8, 2. 11).

νέα καταλαβῶν καὶ τρισχιλίους πελταστὰς συλλέξας τὸ Μύσιον πεδῖον ἀνάστατον ἐποίησε, Θίβρων δ' ὀλίγω πλείους τούτων διαβιβάσας τὴν Λυδίαν ἅπασαν ἐπόρθησεν, Ἀγησίλαος δὲ τῷ Κυρῆϊ στρατεύματι χρώμενος μικροῦ δεῖν τῆς ἐντὸς Ἄλυος χώρας ἐκράτησεν. Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν στρατιὰν τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως 145 περιπολοῦσαν, οὐδὲ τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἄξιον φοβηθῆναι· καὶ γὰρ ἐκείνοι φανερώς ἐπέδειχθησαν ὑπὸ τῶν Κύρῳ συναναβάντων οὐδὲν βελτίους ὄντες τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας ὅσας ἠττήθησαν ἐῷ, καὶ τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς· καὶ μὴ βούλεσθαι προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν τοῦ βασιλέως διακινδυνεύειν. Ἄλλ' 146 ἐπειδὴ Κύρου τελευτήσαντος συνῆλθον ἅπαντες οἱ τὴν Ἀσίαν κατακοῦντες, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς οὕτως αἰσχρῶς ἐπολέμησαν ὥστε μηδένα λόγον ὑπολιπεῖν τοῖς εἰθισμένοις τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. Λαβόντες γὰρ ἑξακισχιλίους τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀριστίνδην ἐπειλεγμένους, ἀλλ' οἱ διὰ φαυλότητας ἐν ταῖς αὐτῶν οὐχ οἰοί τ' ἦσαν ζῆν, ἀπείρους μὲν τῆς χώρας ὄντας, ἐρήμους δὲ συμμαχῶν γε-

Θίβρω ν] οὗτος ἐπέμφθη στρατηγὸς τῷ 400 π. Χ. ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἵνα βοηθήσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ Τισσαφέρνου πολέμου· κέννας ἰωνικὰς πόλεις διὰ τὴν βοήθειαν, ἣν παρέσχον Κύρῳ τῷ νεωτέρῳ ἐκστρατεύσαντι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν (Ἐν. Ἑλλ. 3, 1, 3 κέξ. — Τῷ Κυρῆϊ στρ.] ἦτοι τοὺς εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἀνασωθέντας ἐκ τῶν συναναβάντων τῷ Κύρῳ μυρίων Ἑλλήνων (Ἐν. Ἑλλ. 3, 1, 21). — Τῆς ἐντὸς Ἄλυος χ.] ἦτοι τῆς ἀπὸ τοῦ Ἄλυος ποταμοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης χώρας.

145) Περιπολοῦσαν] = περιερχομένην, συνοδεύουσαν τὸν βασιλέα (δηλ. τοὺς σωματοφύλακας τοῦ βασιλέως). — Τῶν Περσῶν] τῶν κυρίως Περσῶν πρὸς διαστολὴν τῶν ἐκ τῶν ὑπηκόων (Φρυγῶν, Λυδῶν κτλ. τῶν ἐπὶ θαλάσῃ οἰκούντων) συλλεγομένων στρατευμάτων. — Τὰς μὲν γὰρ] ἢ ἀπόδοσις εἰς τὸ ἄλλ' ἐπειδὴ § 146. — Ἐῷ] = παραλείπω, οὐ μνημονεύω. ἀφῆνω (δὲν ἀναφέρω). — Τίθημι] = ὑποθέτω· πρβ. Ἀντίδ. 94 πρὸς οὗς δ' αὖτως βούλεσθε θέτε με διακεῖσθαι. — Στασιάζειν] δηλ. πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην.

146) Τελευτήσαντος] ἐν τῇ παρὰ τὰ Κούναξ μάχῃ, 401 π. Χ. πρβ. Ἐν. Ἀν. 1, 8, 24 κέξ. — Τοῖς καιροῖς] τοῖς εὐνοικοῖς τοῖς Πέρσαις. — Ὅστε—ὑπολιπεῖν] ὥστε μηδένα λόγον (λογικὴν αἰτίαν, ἐπιχείρημα) ἀφῆκαν (δηλ. ὥστε ἐπαινεῖν). — Ἑξακισχιλίουσ] Καὶ μὴν ὁ Ἐν. Κ. Ἀ, 5, 3, 4 ὁμοῦ τι μυρίους μὲν λέγει τοὺς Κύρῳ συναναβάντας τῶν Ἑλλήνων 8600 δὲ τοὺς ἀνασωθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα (βέλτιον Κερασσοῦντα). — Ἀριστίνδην] = ἐκ τῶν ἀρίστων. — Οἱ διὰ φαυλότητα κέξ. — Ὁ Κλέαρχος, ὁ Ξενοφῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν συναναβάντων τῷ Κύρῳ δὲν ἦσαν τοιοῦτοι. — Ἐν ταῖς αὐτῶν] δηλ. πατρίσιν.

- γεννημένους, προδεδομένους δ' ὑπὸ τῶν συναναθάντων, ἀπεστερη-
- 147 μένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συνηκολούθησαν, τοσοῦτον αὐτῶν
 ἤττους ἦσαν, ὥσθ' ὁ βασιλεὺς ἀπορήσας τοῖς παροῦσι πράγμασι
 καὶ καταφρονήσας τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως τοὺς ἄρχοντας τοὺς
 τῶν ἐπικούρων ὑποσπόνδους συλλαβεῖν ἐτόλμησεν, ὡς εἰ τοῦτο πα-
 ρανομήσειε συνταράζων τὸ στρατόπεδον, καὶ μᾶλλον εἴλετο περὶ
 τοὺς θεοὺς ἐξαμαρτεῖν ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φανεροῦ διαγωνίσα-
- 148 σθαι. Διαμαρτῶν δὲ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῶν στρατιωτῶν συμμεινάν-
 των καὶ καλῶς ἐνεγκόντων τὴν συμφορὰν, ἀπιούσιν αὐτοῖς Τισσα-
 φέρην καὶ τοὺς ἰππέας συνέπεμψεν, ὑφ' ὧν ἐκείνοι παρὰ πᾶσαν
 ἐπιβουλευόμενοι τὴν ὁδὸν ὁμοίως διεπορεύθησαν ὡσπερανεὶ προπεμ-
 πόμενοι, μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν ἀοίκητον τῆς χώρας, μέγι-
 στον δὲ τῶν ἀγαθῶν νομίζοντες, εἰ τῶν πολεμίων ὡς πλείστοις ἐν-
- 149 τύχοιεν. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων ἐκείνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ λείαν
 ἐλθόντες, οὐδὲ κώμην καταλαβόντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα
 στρατεύσαντες, ἀσφαλέστερον κατέβησαν τῶν περὶ φιλίας ὡς αὐ-
 τὸν πρεσβευόντων. Ὡστε μοι δοκοῦσιν ἐν ἅπασι τοῖς τόποις σαφῶς

Τῶν συναναθάντων] ὑπὸ τοῦ Ἀριαίου (Ξεν. Κ. Α. 2, 4, 2). —
 Στρατηγοῦ] τοῦ Κύρου.

147) Ἀπορήσας—πράγμασι] τὸ ἀπορῶ μετὰ δοτ. σημαίνουσθαι
 τὴν αἰτίαν ὁ Ἰσοκρ. λέγει ἄλλως ἀπορῶν ὅτι χρῆσαιτο τοῖς πράγμασιν
 πρὸς Εὐαγ. 55, Παναθ. 234, Ζεύγ. 9. Πρὸς. καὶ Ξεν. Κ. Α. 1, 5, 13 Ἀπο-
 ρούντες τῶν πράγματι. Λυσ. 2, 32 ἀπορῶντες τοῖς περιστηκόσι πράγμασι.
 Πλουτ. ἡθ. σλ. 7 2 Α., σλ. 773 δ. — Ἐπικούρων] δηλ. τῶν Ἑλλήνων
 — Συλλαβεῖν] περὶ τοῦ πράγματος Φιλ. 91.

148) Διαμαρτῶν τῆς ἐπιβ.] ἀποτυγῶν τῆς ἐπιχειρήσεως (τοῦ σχε-
 δίου).—Καὶ] συνδέει τοὺς ἀπολ. γενικὰς μετὰ τοῦ διαμαρτῶν.—Ἀπιού-
 σιν] ὅτι ἀπήρχοντο. — Παρὰ πᾶσαν—ὁδὸν]—καθ' ὅλην τὴν πορείαν
 — Ὡσπερανεὶ] ἐναυθα πρέπει νάναπληρωθῆ ὁ μόνον ἢ ὑπόθεσις ἀλλὰ
 καὶ ἡ ἀπόδοσις ἐκ τῆς κυρίας προτάξεως. Οὕτω δὲ τὸ πλήρες θά ἦτο ὡσπερ
 ἂν διεπορεύθησαν προπεμπόμενοι. ὡς καὶ § 69 ὡσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἐπολέμησαν (τ. ἐ. ὡσπερ ἂν διεφθάρησαν εἰ—ἐπολέμησαν) καὶ
 Δημ. 27.—Τὴν ἀοίκητον τὴν χώρας] ἡ σύνταξις αὕτη καθ' ἣν οὐσιαστ.
 καὶ ἄ. γεν. πτώσιν ἐξαρτᾶται ἐξ ἐπιθέτου τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι σπανία παρὰ
 τῶ Ἰσοκράτει (Πρὸς § 34 τὴν πλείστην τῆς χώρας καὶ Εὐαγ. 56 τῆς δυνά-
 μεως τὴν πλείστην. Ἠρόδ. 1, 24 τὰ πολλὰ τοῦ χρόνου Θουκ. α, 2 τῆς γῆς
 ἢ ἀρίστη. καὶ ζ'. 3 τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς Ξεν. ΚΠ. 1, 5, 4 τοῦ σίτου
 τὸν ἡμισυ, κτλ. Συχνότερον τὸ ἐπίθ. ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ κατὰ γενικὴν οὐ-
 σιαστ. εἶναι οὐδέτ. γένους.

149) Κατέβησαν] εἰς τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας.—Ὡς]—πρὸς.—
 δοκοῦσιν] οἱ Πέρσαι.—Μαλακία]—μαλθακότητα, τρυφηλότητα, δει-

ἐπιδεδείχθαι τὴν αὐτῶν μαλακίαν· καὶ γὰρ ἐν τῇ παραλία τῆς Ἀσίας πολλὰς μάχας ἤττηνται, καὶ διαβάντες εἰς τὴν Εὐρώπην δίκην ἔδοσαν, οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν κακῶς ἀπώλονθ' οἱ δ' αἰσχρῶς ἐσώθησαν, καὶ τελευτῶντες ὑπ' αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καταγέλαστοι γεγόνασιν.

(μα'.) Καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως γέγονεν, ἀλλὰ πάντ' εἰκότως 150 ἀποθέβηκεν· οὐ γὰρ οἶόν τε τοὺς οὕτω τρεφομένους καὶ πολιτευομένους οὔτε τῆς ἄλλης ἀρετῆς μετέχειν οὔτ' ἐν ταῖς μάχαις τρόπαιον ἰστάναι τῶν πολεμίων. Πῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν ἐγγενέσθαι δύναιτ' ἂν ἢ στρατηγὸς δεινὸς ἢ στρατιώτης ἀγαθός, ὧν τὸ μὲν πλεῖστόν ἐστιν ὄχλος ἄτακτος καὶ κινδύνων ἄπειρος, πρὸς μὲν τὸν πόλεμον ἐκλελυμένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν ἄμεινον τῶν παρ' ἡμῖν οἰκετῶν πεπαιδευμένος, οἱ δ' ἐν ταῖς μεγί- 151 σταις δόξαις ὄντες αὐτῶν ὁμαλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολιτικῶς οὐδεπόποι' ἐβίωσαν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον διάγουσιν εἰς μὲν τοὺς ὑβρίζοντες, τοῖς δὲ δουλεύοντες, ὡς ἂν ἄνθρωποι μάλιστα τὰς φύσεις διαφθαρεῖεν, καὶ τὰ μὲν σώματα διὰ τοὺς πλοῦτους τρυφῶντες, τὰς δὲ ψυχὰς διὰ τὰς μοναρχίας ταπεινὰς καὶ περιδεεῖς ἔχοντες, ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καὶ προκαλινδού-

λίαν. — Διαβ. εἰς τὴν Εὐρ.] κατὰ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους. — Δί κ η ν ἔδ.] = ἐτιμωρήθησαν, ἐκολάσθησαν. — Ἐσώθησαν] οἷον ὁ Ξέρξης, ὅστις ἔφυγεν ἐσπευσμένως ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν καὶ ὁ Ἀρτάβαζος μετὰ 40 χιλ. Περσῶν μικρὸν πρὸ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης. — Καταγέλαστοι γεγ.] ὑπὸ τῶν μυρίων, ὡς αὐτὸς ὁ μετ' αὐτῶν ἀναβάς καὶ καταβὰς Ξενοφῶν λέγει ('Αναβ. 2, 4, 4) ἡμεῖς τοσοῖδε ὄντες ἐνικῶμεν τὸν βασιλεῖα ἐπὶ ταῖς θύραις καὶ καταγελάσαντες ἀπήλθομεν Πρβ. Εὐαγ. 53 Κῦρος ἔλαθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασιλείον ἐπιστάς. — Ὑπ' αὐτοῖς] μετὰ τινος ὑπερβολῆς εἰρημένον· διότι τὰ Κούναξα ἀπέχον κατὰ μὲν τὸν Πλούταρχον ('Αρταξ. 8) 500, κατὰ δὲ τὸν Ξεν. ('Αναβ. 2, 2, 6) 360 στάδια ἀπὸ Βαβυλώνας.

μα'. 150) Τρόπαιον—τῶν πολ.] = μνημεῖον νίκης κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἡ ἀπλή γενική εὐρηται καὶ § 87 καὶ ἄλ. τούναντίον τρόπαιον κατὰ τινος § 180, καὶ ὑπὲρ τινος § 180 Πλατ. 59 ἐκεῖνα (τὰ τρόπαια) ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλην τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας δύναμιν ἔσθηκεν. — Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν] ἐν τοῖς τοιοῦτοις τρόποις τοῦ βίου, ἐν οἷς ἐκεῖνοι διάγουσιν. — Ἐκλελυμένος] = παραλελυμένος, ἐκνευρισμένος, ἀνίσχυρος. Θαυμασία καὶ σχεδὸν ἔμφυχος εἰκὼν ταπεινοῦ καὶ ἀνδραποδώδους ἡθους. Πρβ. π. Ἀντιδ. 59 ἵνα μὴ παντάπασιν ἐκλυθῶ.

151) Ὀμολῶς] ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ψυχῆς καταστάσει. Κορ.—Κοινῶς] = ἐξ ἴσου τοῖς ἄλλοις. Κορ. — Πολιτικῶς] ὡσπερ γρηὶ τὸν ἐν πολιτείᾳ, τούτέστιν ἰσονομίᾳ καὶ μὴ τυραννίᾳ βιοῦντα. Κορ. — Ἐξεταζόμενος]

- μενοι καὶ πάντα τρόπον μικρὸν φρονεῖν μελετῶντες, θνητὸν μὲν
 ἄνδρα προσκυνοῦντες καὶ δαίμονα προσαγορεύοντες, τῶν δὲ θεῶν
 152 μᾶλλον ἢ τῶν ἀνθρώπων ὀλιγωροῦντες. Τοιγαροῦν οἱ καταβαίνον-
 τες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, οὐ καταισχύνουσι
 τὴν ἐκεῖ παιδείουσι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς αὐτοῖς διαμένουσι, πρὸς
 μὲν τοῦ φίλου ἀπίστως, πρὸς δὲ τοῦ ἐχθροῦ ἀνάνδρως ἔχοντες,
 καὶ τὰ μὲν ταπεινῶς, τὰ δ' ὑπερηφάνως ζῶντες, τῶν μὲν συμμά-
 153 χων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες. Τὴν μὲν γε
 μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν ὀκτὼ μῆνας ταῖς αὐτῶν δαπάναις διέ-
 θρεψαν, τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύοντας ἐτέρου τοσοῦτου χρόνου
 τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν καὶ τοῖς μὲν Κισθίην καταλαβοῦσιν ἐ-
 κατὸν τάλαντα διένειμαν, τοὺς δὲ μεθ' αὐτῶν εἰς Κύπρον στρα-
 154 τευσάμενους μᾶλλον ἢ τοὺς αἰχμαλώτους ὕβριζον. Ὡς δ' ἀπλῶς
 εἰπεῖν καὶ μὴ καθ' ἕνα ἕνα ἄλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τίς ἢ τῶν πο-

— φαινόμενοι, ὀρώμενοι, ἀνατρεφόμενοι, διατρίβοντες. — Προκαλινδο-
 μ ε ν ο ι] κυλιόμενοι πρὸ τοῦ βασιλείως. « Ἐναργῆς ἢ μεταφορὰ καὶ προσή-
 κουσα μάλιστα τῶ τῶν ἀνδραπόδων βίῃ » ὄρθιοι γὰρ βαίνειν οὐκ ἔμαθον οὐδὲ
 μαθῆσονται ποτε. Κορ. — Μικρὸν μ ε λ.] — γυμναζόμενοι (ἀακοῦντες) νὰ
 φρονῶσι μικρὰ. — Καὶ δαίμονα πρ.] Θεοὺς γὰρ ἐκάλουον τοὺς βασι-
 λεῖς αὐτῶν οἱ Πέρσαι. Διὸ καὶ Αἰσχύλος χορὸν παράγει τῶν ἐν τοῖς βασι-
 λείοις προκυλινδουμένων τούτων κολάκων λέγοντα πρὸς τὴν γυναῖκα Δαρείου,
 μητέρα δὲ Ξέρξου (Περσ. 165) Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, Θεοῦ δὲ καὶ μή-
 τηρ καὶ φῶς. Κορ.

152) Οἱ καταβαίνοντες] Καταβαίνει μὲν τις ἀπὸ τῶν μεσογείων
 εἰς τὰ παράλια ἀναβαίνει ἀπὸ τῶν παραλίων εἰς τὰ μεσόγεια· οὕτω καὶ ἀ-
 νάβασις, κατάβασις. Περσ. Ἀρεοπ. 38. — Ἐπὶ θάλασσαν] εἰς τὰς ἐπιθα-
 λασσίους (παραθαλασσίους) χώρας. — Οὐ καταισχύνουσι] λέγεται εἰ-
 ρωνικῶς, ὡς παρ' ἡμῖν δὲν ἐντροπιάζουσιν. — Ἐκ εἴ] ἦτοι τὴν ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις. — Τὰ μὲν — τὰ δὲ] πρὸς τοὺς ἰσχυροτέρους — πρὸς τοὺς ἀδυνα-
 τωτέρους.

153) Τὴν μὲν διέθρεψαν] ὁ Ξεν. Ἑλλ. 3, 4, 26 λέγει. Τιθραύστης
 δίδωσι (τῶ Ἀγησιλάῳ, ἴν' ἀπομακρύνῃ αὐτὸν τῆς σατραπείας του) τριάκοντα
 τάλαντα ὃ δὲ λαβῶν, ἦει ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου Φρυγίαν. Περσ. Πλουτ. Ἀ-
 γησ. 10 καὶ Διόδ. 14, 80. — Ἐτέρου τ. χρόνου] εἰς τοσοῦτου χρόνου,
 αὐτοῦτεσι μηνῶν ἐκκαίδεκα, ἀνωτέρω δὲ πεντεκαίδεκα μηνῶν εἴρηκεν». Κορ.
 — Κισθίην ν] κατὰ τὴν πιθανωτάτην γνώμην ἦτο πόλις τῆς Αἰολίδος
 καταντικρὺ τῆς Δέσθου. Περσ. Ἀρποκρ. σλ. 112 Βεκ. Κισθίην· ὄρος τῆς
 Θράκης· Κρατῖνος, κόνθινδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἤξειε καὶ Κισθίνης ὄρος ὄψει.

154) Ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν] ὡς δὲ συντόμως διὰ βραχέων εἰπεῖν
 ἀπλότως γρηῃσις τοῦ ἀπαρεμφάτου, εἰς τὰς φράσεις ὡς εἰπεῖν, συνελόντι
 φάναι κτλ ὡς Ἀρεοπ. ἢ ὡς δὲ συντόμως εἰπεῖν ἢ ὡς π. Ἀντιδ. 113 εἰ δὲ
 δεῖ μὴ καθ' ἕνα ἕνα, ἀλλὰ διὰ βραχέων εἰπεῖν. — Καθ' ἕνα ἕνα]

λεμησάντων αὐτοῖς οὐκ εὐδαιμονήσας ἀπῆλθεν, ἢ τῶν ὑπ' ἐκείνοις
γενομένων οὐκ αἰκισθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν; οὐ Κόνωνα μὲν ὅς
ὑπὲρ τῆς Ἀσίας στρατηγήσας τὴν ἀρχὴν τὴν Λακεδαιμονίων κα-
τέλυσεν, ἐπὶ θανάτῳ συλλαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δ' ὅς ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος αὐτοὺς κατεναυμάχησε, τῶν μεγίστων δωρεῶν ἤξιω-
σαν; καίτοι πῶς χρὴ τὴν τούτων φιλίαν ἀγαπᾶν, οἱ τοὺς μὲν εὐερ- 155
γέτας τιμωροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς ποιῶντας οὕτως ἐπιφανῶς κο-
λακεύουσιν; περὶ τίνας δ' ἡμῶν οὐκ ἐξημαρτήκασιν; ποῖον δὲ χρό-
νον διαλελοίπασι ἐπιβουλευόντες τοῖς Ἕλλησιν; τί δ' οὐκ ἐχθρὸν
αὐτοῖς ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν, οἳ καὶ τὰ τῶν θεῶν ἔδη καὶ τοὺς νεῶς
συλᾶν ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ καὶ κατακάειν ἐτόλμησαν; διὸ καὶ 156
τοὺς Ἴωνας ἄξιον ἐπαινεῖν, ὅτι τῶν ἐμπρησθέντων ἱερῶν ἐπηρά-

ἐν πρὸς ἕν πρὸς Νικ. 45 τί δεῖ καθ' ἕνα λέγοντα διατρίβειν; Παναθ.
84 καθ' ἕνα σκοπεῖν. π. Ἀντιδ. 184 καθ' ἕνα συνείρειν. Παναθ.
46 οὐδὲν ἐπαύοντο κατὰ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων πολιορκοῦντες. — Ὡς
ἐπὶ τὸ π ο λ ὺ] = β, τι εἰς τὰς πλείστας περιστάσεις ἰσχύει, καθόλου, γενι-
κῶς. — Κόνωνα] Πρβ. Κορινθ. Νέπ. 5, 3, — Ἐπὶ θανάτῳ] ἵνα θανα-
τώσωσιν, ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰδ. Ξεν. Ἑλλ. 4, 8, 16. — Δωρεῶν] δόντες
αὐτῷ κατὰ Θουκυδίδην (ἀ. 138) Μαγνησίαν μὲν ἄρτον—Λάμψακον δὲ σί-
νον—Μυσοῦντα δὲ ὄψον.

155) Κακῶς ποιῶντας] δηλ. αὐτοὺς (τοὺς Πέρσας). — Διαλελοί-
πασι ν] = ἔχουσι κάμει διάλειμμα (διακοπήν), ἔχουσι παύσει. — Τὰ ἔδη,
= τὰ ἀγάλματα, προκίρουντες δηλον ὅτι τὸν χρυσοῦν κόσμον. Δηλον δὲ κα,
ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως (2) Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδο
ἔργασάμενον. Σημαίνει δ' ἄλλως ἢ λέξις καὶ αὐτὰ τὰ ἱερά, ταυτέστι τοῦ
ναοῦ τῶν θεῶν. Κορ. παρὰ Λυκ. κ. Λεωκρ. 1 τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ
τεμένη καὶ Πλουτ. Κοριολ. 37 δημοσίαις δαπάναις ἐποίησαντο τὸν νεῶν καὶ
τὸ ἔδος.

156) Διὸ καὶ τοὺς Ἴωνας... ἐπηράσαντο] Διστάζουσι τινες
περὶ τοῦ ὀνόματος· οὐ γὰρ τοὺς Ἴωνας, ἀλλ' ἀπλῶς τοὺς Ἕλληνας ὀνόσαι
τὸν ὄρκον τοῦτον παραδεδώκασι ὅτε Λυκοῦργος (κ. Λεωκρ. 8) καὶ Διόδ. (11,
29). Ἐτεροι δὲ πιθανώτερον ὑπελήφασιν τὸ ἐν τοῖς Ἴωσι συμβᾶν εἰς ἀπαν-
τας ἀνανεθῆναι τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἄξιον δὲ καὶ τὸν ὄρκον
αὐτὸν ἀναγράψαι ἔχει δ' οὕτως. «... Καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ
καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασι, ἀλλ'
ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις εἴσω καταλείψωσι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσε-
βείας» Κορ. Πρβ. καὶ Πaus. 10, 35, 2. — Ἰερῶν] εἶναι ὡς γεν. διαιρετικῆ,
ἐξαρκτωμένη ἐκ τοῦ κινήσειαν. Συνήθης ἡ ἔκφρασις παρ' Ἰσοκράτει Πρβ.
Εὐαγ. 7 αἰ τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων. Ἀρεοπ. 30 μὴ δὲν κινεῖν ὧν
αὐτοὺς οἱ πρόγονοι παρέδωκαν. Εὐαγ. 63 οὐδὲν κινήσαντες τῆς τυραννίδος,
καὶ Πλατ. 29, π Ζεύγ. 5. Ἄλλ' ὁμοίως καὶ παρὰ Θουκ. ἀ. 143 κινήσαντες
τῶν Ὀλυμπίασιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων καὶ 5. 70 ὁμοίως καὶ παρὰ Πλάτ.

σαντ' εἴ τινες κινήσειαν ἢ πάλιν εἰς τάρχαϊα καταστήσαι βουληθεῖεν, οὐκ ἀποροῦντες, πόθεν ἐπισκευάσωσιν, ἀλλ' ἔν' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἢ τῆς τῶν βαρβάρων ἀσθείας, καὶ μηδεὶς πιστεύῃ τοῖς τοιαῦτ' εἰς τὰ τῶν θεῶν ἐξαμαρτεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ φυλάττωνται καὶ δεδίωσιν, ὄρωντες αὐτοὺς οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναθήμασι πολεμήσαντας.

- 157 (μβ'.) Ἐχω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων τοιαῦτα διελθεῖν. Καὶ γὰρ οὗτοι πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους, ὅσοις πεπολεμήκασιν, ἅμα διαλλάττονται καὶ τῆς ἐχθρας τῆς γεγενημένης ἐπιλανθάνονται, τοῖς δ' ἡπειρώταις οὐδ' ὅταν εὖ πάσχωσι χάριν ἴσασιν οὕτως ἀείμνηστον τὴν ὀργὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχουσιν. Καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρχὰς ποιοῦνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Πέρσαις τῶν πολιτῶν. Εὐμολπίδαι δὲ καὶ Κήρυκες ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων μῖσος καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν ὡσπερ τοῖς ἀνδροφάνοις προαγορεύουσιν. Οὕτω δὲ φύσει πολεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν, ὥστε καὶ τῶν μύθων ἡδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωϊκοῖς καὶ Περσικοῖς, διῶν ἔστι πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφοράς. Εὐροὶ δ' ἂν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους ὕμνους πεποιημένους, ἐκ δὲ

Πολ. 4 οὐ κινήσειεν ἂν τῶν ἀξίων λόγου νόμων. — Εἰς τὰ ρχαῖα κατ. εἰς τὴν ἀρχαῖαν κατάστασιν νὰ καταστήσωσιν. — Πιστεύῃ|—ἔχη, διδῆ πίστιν. — Τοιαῦτα—ἐξαμ.] τοιαῦτα ἀμαρτήματα ἐξαμαρτεῖν. Ὡς Νικ. 9 τοὺς τολμῶντας βλασφημεῖν—ὁμοίως ἄξιον μισεῖν ὡσπερ τοὺς εἰς τὰ τῶν Θεῶν ἐξαμαρτάνοντας.

μβ'. 157) Τοιαῦτα] δηλ. τεκμήρια μεγάλου μίσους πρὸς τοὺς Ἀσιανούς — Ἄμα—καί] ἰδ. § 119. — Τοῖς ἡπειρώταις] τοῖς Ἀσιανοῖς καὶ ἰδίᾳ τοῖς Πέρσαις ἰδ. § 132. — Εὖ πάσχωσιν]—εὐεργετῶνται (ὑπ' αὐτῶν, τῶν ἡπειρωτῶν). — Πολλῶν κατέγνωσαν]—πολλοὺς κατέδικασαν εἰς θάνατον διὰ μηδισμὸν (διότι ἐμῆδισαν ἐφρόνησαν τὰ τῶν Μήδων) ὁμοίαν σύνταξιν μετὰ γεν. προσώπου καὶ τῆς ποιητῆς ἰδ. Λυσ. 13, 65 συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε καὶ Δημ. 24, 5 εἰ παρανόμων ἢ παραπροσβίας, ἢ μέλλον αὐτοῦ κατηγορεῖν. — Ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις] ἐν ταῖς συναθροίσεσι τοῦ λαοῦ (τῶν βουλῶν καὶ τῶν δικαστηρίων). — Χρηματίζειν]—περὶ τῶν κοινῶν διαλέγεσθαι. Κορ. βουλευέσθαι (=σκέπτεσθαι). Λυσ. κ. Λεωκ. ἡ βουλὴ κατέθη εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσα (=σκεψομένη, βουλευσομένη). — Ἐπικηρυκεύεται] εἴ τις περὶ φιτίας καὶ διχλλαγῶν κήρυκας πέμπει πρὸς τοὺς Πέρσας. Κορ. — Τούτων] τῶν Περσῶν.

158) Φύσει]—ἐκ φύσεως. — Συνδιατρίβομεν] ἤτοι διατρίβομεν τὸν χρόνον ἀναγινώσκοντες ἀκροώμενοι κτλ. Πρβ. Εὐαγ. 76. — Ἔμνους—

τοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας θρήνους ἡμῖν γεγενημένους, καὶ τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδομένους, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἡμᾶς μνησμένους. Οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν μείζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουλευθῆναι τοὺς προγόνους ἡμῶν ἔντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν τέχνην ἐν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῇ παιδείῃ τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν ἐκμανθάνωμεν τὴν ἔχθραν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς αὐτοὺς καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν στρατευσαμένων τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν.

(μγ'.) Ὡστε μοι δοκεῖ πολλὰ λίαν εἶναι τὰ παρακελευόμενα πολεμεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρῶν καιρὸς, οὐ σαφέστερον οὐδέν. Ὅν οὐκ ἀφετέον· καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι μὲν μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δ' αὐτοῦ μεμνησθαι. Τί γὰρ ἂν καὶ βουλευθῆμεν ἡμῖν προσγενέσθαι, μέλλοντες βασιλεῖ πολεμεῖν, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων; οὐκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφέστηκε, Φοινίκη δὲ καὶ Συρία διὰ τὸν πόλεμον ἀνάστατοι γεγόνασι, Τύρος δ' ἐφ' ἣ μὲγ' ἐφρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐκείνου κατεῖληπται; τῶν δ' ἐν Κιλικίᾳ πόλεων τὰς μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες ἔχουσι, τὰς δ' οὐ χαλεπὸν ἔστι κτήσασθαι. Λυκίας δ' οὐδ' εἰς πώποτε Περσῶν ἐκρά-

θ ο ἡ ν ο υ ς] Πρ. Φιλόστρ. ἐν β. Σφριστ. σλ. 493 ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνους ἀπαιτεῖ τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

159) Τ ο ῖ ς β α ρ β ᾶ ρ ο υ ς] = τοῖς Ἰρωσίν. Id. Εὐαγ. 17. — Ἐν τοῖς μουσικῆς ἄθλοις ἄθλους μουσικούς ἢ μουσικῆς λέγει τοὺς περὶ τὰς κωμωδίας, τραγωδίας καὶ τὰς ἄλλας ἐλευθέρως τέχνας ἀγωνάσας τε καὶ ἐπιδειξίσεις. Κορ. Πρβ. Λυκ. Λεωκ. 102 ὡμῶν οἱ πατέρες — νόμον ἔθεντο καθ' ἐκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων (Ὀμήρου) μόνον τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψωδεῖσθαι τὰ ἔπη. καὶ Πλατ. Ἰππαρ. σλ. 228 B. Ἰων. σλ. 530 B. — Παιδεύσει τῶν νεωτ.] τὸ πρῶτον διδάγμα τῶν παιδῶν ἦσαν τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, ἅτινα ἀπὸ στόματος ἐμάνθανον. — Ἐκμανθάνωμεν] ἐτέθη ὑποπροηγούμενου χρόνου παρωχημένου, ἵνα δηλωθῇ ἡ διάρκεια τοῦ τέλους.

μγ'. 160) Π ο λ λ ᾶ λ ι ᾶ ν] = λίαν πολλὰ. Id. § 73 ταχὺ λίαν καὶ εἰς Εὐαγ. 48 πολλὴ λίαν. — Τὰ παρακελ.] = τὰ παρακινουῦντα. — Οὐκ ἀφετέον] τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ τις (νὰ παραβλέψῃ). — Προσγενέσθαι] προσέτι, πρὸς τοῖς παροῦσι καιροῖς γενέσθαι, (πρεσβεθῆναι). — Ἐξω τ. ὑπ.] = χωρὶς τῶν νῦν ὑπαρχόντων, πρὸς τοῖς νῦν ὑπάρχουσιν.

161) Α ἴ γ υ π τ ο ς ... καὶ Κ ῦ π ρ ο ς ἀ φ ἑ σ τ η κ ε] Περὶ τῆς ἀποστάσεως τῆς Αἰγύπτου §. 140, καὶ τῆς Κύπρου §. 134 καὶ 141. Καὶ Ἰσ. Εὐαγ. 62. — Ἀνάστατοι γεν.] = ἀνεστατώθησαν, περιτῆλλον εἰς μεγάλην ταραχήν. — Ἐφρόνησεν] ὁ βασιλεὺς. — Τύρος] ἡ Τύρος καὶ καθόλου ἡ Φοινίκη παρεῖχον αὐτῷ τὸ πλείστον μέρος τοῦ ναυτικοῦ. — Οἱ μεθ' ἡμῶν

- 162 τησεν. Ἐκατόμνωσ δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθμος τῇ μὲν ἀληθείᾳ πολὺν ἤδη χρόνον ἀφέστηκεν, ὁμολογήσει δ' ὅταν ἡμεῖς βουλευθῶμεν. Ἀπὸ δὲ Κνίδου μέχρι Σινώπης Ἕλληνες τὴν Ἀσίαν παροικοῦσιν, οὓς οὐ δεῖ πείθειν ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. Καίτοι τοιούτων ὀρητηρίων ὑπαρξάντων καὶ τοσούτου πολέμου τὴν Ἀσίαν περιστάντος τί δεῖ τὰ συμβησόμενα λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν; ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ἤττους εἰσίν, οὐκ ἄδηλον, ὡς ἂν διαθεθεῖν, εἰ πᾶσιν ἡμῖν
- 163 πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν. Ἐχει δ' οὕτως. Ἄν μὲν ὁ βάρβαρος ἐρρωμενεστέρωσ κατὰ σῆ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάττῃ φρουράσ μείζουσ ἐν αὐταῖσ ἢ νῦν ἐγκαταστήσασ, τάχ' ἂν καὶ τῶν νήσων αἱ περὶ τὴν ἤπειρον, οἷον Ῥόδου καὶ Σάμου καὶ Χίου, ἐπὶ τὰς ἐκείνου τύχασ ἀποκλινεῖαν ἦν δ' ἡμεῖσ αὐτάσ πρότεροι καταλάβωμεν, εἰκόσ τοὺσ τὴν Λυδίαν καὶ Φρυγίαν καὶ τὴν ἄλλην τὴν ὑπερκειμένην
- 164 χώραν οἰκοῦντασ ἐπὶ τοῖσ ἐντεῦθεν ὀρωμένοισ εἶναι. Διὸ δεῖ σπεῦδειν καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν, ἵνα μὴ πάθωμεν, ὅπερ οἱ πατέρεσ ἡμῶν. Ἐκεῖνοι γὰρ ὑπερίσαντεσ τῶν βαρβάρων καὶ προέμενοί τινασ τῶν συμμάχων ἠναγκάσθησαν ὀλίγοι πρὸσ πολλοὺσ κινδυνεύειν, ἐξὸν αὐτοῖσ πρότεροισ διαβάσιν εἰσ τὴν ἤπειρον μετὰ πά-

δυντες] Εὐαγόρασ καὶ οἱ περὶ αὐτόν. — Ἐκράτησεν] = ἐγένετο κύριος ὡσ §. 108. Πρὸ Ἡρόδ. 1, 176, 3, 90, 7. 92.

162) Ἐκατόμνωσ] Πρὸ Διόδ. 15, 2 Εὐαγόρασ παρ' Ἐκατόμου τοῦ Καρίας δυνάστου λαθρα συμπράττοντοσ αὐτῶ χρημάτων ἔλαβε πλήθοσ εἰσ διατροφὴν ξενικῶν δυνάμεων. — Ἐπίσταθμοσ] σατράπῃσ πρὸ. § 121. — Τὴν Ἀσίαν παροικοῦσιν] δηλ. τῶ βασιλεῖ ἢ τῶ βαρβάρῳ, ἢ τοῖ γείτονεσ αὐτῶ εἰσιν οἰκοῦντεσ τὰ παράλια τῆσ μικρᾶσ Ἀσίου. — Ὁμολογήσει] = θὰ κηρύξει φανερά τὴν ἐπανάστασιν. — Ὀρητηρίον] Πόλισ ἢ τόποσ ὠχυρωμένοσ ἐστί τὸ ὀρητήριον, περιέχων ἅπαντα τὰ εἰσ τὸν πόλεμον ἀναγκαῖα. ὅθεν ὀρωᾶν κατὰ τῶν πολεμίων καὶ εἰσ ὃν ἀναχωρεῖν ἀσφαλῶσ ἐξέστιν, ὅτε δέοι. Κορ. — Περιστάντοσ] περιστοιχίσαντοσ πανταχόθεν ἀπειλοῦντοσ. — Μερῶν] δηλ. τῆσ χώρασ τῆσ ἐπικρατείου. Λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον. — ἤττουσ εἰσιν] = ἠττῶνται.

163) Ἐχει δ' οὕτωσ] δηλ. τὸ πρᾶγμα, ὡσ Ἀρχ. 86, π. Βίρ. 28. — Τάχ' ἂν] οὐχί = τάχῶσ ἂν, ὡσ ἐν § 18, ἀλλὰ παρ' Ἀττικοῖσ = ἴσωσ, ὃ κατὰ πλεονασμόν, τάχ' ἂν ἴσωσ. — Ἐπὶ τοῖσ — εἰναί] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν ὀρωμένων ἐκ τῶν περὶ τὴν ἤπειρον νήσων, οἷον Ῥόδου, Σάμου καὶ Χίου εἶναι. Κορ. — Ὑπερκειμένην] δηλ. Λυδίου καὶ Φρυγίου.

164) Καὶ ἰοροέμενοί τινασ τῶν νήσων] ἐγκαταλιπόντεσ, οὐ βοηθήσαντεσ ἐν καιρῶ, τοὺσ Ἴωνασ λέγει, οὓσ ἀποστάντασ τῆσ τῶν Περσῶν δεσποτείου αἱ μὲν Σπαρτιᾶται οὐδαμῶσ, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ἐρετριεῖσ ἐπὶ ὀλίγον χρόνον ἐβοήθησαν. Ἰδ. Ἡρόδ. ε'. 49 κεφ. καὶ 97 — 103. — Ἐν μέρει]

σης τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν μέρει τῶν ἐθνῶν ἕκαστον χειροῦσθαι. Δέδεικται γάρ, ὅταν τις πολεμῇ πρὸς ἀνθρώπους ἐκ πολ- 165
λῶν τόπων συλληγομένους, ὅτι δεῖ μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἐπιστώ-
σιν, ἀλλ' ἔτι διεσπαρμένοις αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. Ἐκείνοι μὲν προεξα-
μαρτόντες ἅπαντα ταῦτ' ἐπηνωρθώσαντο, καταστάντες εἰς τοὺς
μεγίστους ἀγῶνας· ἡμεῖς δ' ἂν σωφρονῶμεν, ἐξ ἀρχῆς φυλαξόμεθα
καὶ πειρασόμεθα φθῆναι περὶ τὴν Λυδίαν καὶ τὴν Ἰωνίαν στρα-
τόπεδον ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες, ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐχ ἐκόντων 166
ἄρχει τῶν ἡπειρωτῶν ἀλλὰ μείζω δύναμιν περὶ αὐτὸν ἐκάστων
αὐτῶν ποιησάμενος· ἡς ἡμεῖς ὅταν κρείττω διαβιβάσωμεν, ὁ βου-
ληθέντες βραδίως ἂν ποιήσασθαι, ἀσφαλῶς ἅπαντα τὴν Ἀσίαν καρ-
πωσόμεθα. Πολὺ δὲ κάλλιον ἐκείνῳ περὶ τῆς βασιλείας πολεμεῖν
ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.

(μδ'). Ἄξιον δ' ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας ποιήσασθαι τὴν στρατείαν, 167
ἢ οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες, οὗτοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπο-
λαύσωσι καὶ μὴ πάντα τὸν χρόνον δυστυχοῦντες διαγάγωσιν. Ἰκα-
νὸς γὰρ ὁ παρεληλυθώς, ἐν ᾧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονεν; πολλῶν
γὰρ κακῶν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοὶ πλείω

== γωρίς (χωριστά), ἐν μεθ' ἕτερον καὶ μὴ πάντα ἅμα ἴδε § 96. — Χει-
ροῦσθαι] = ὑποχείριον ποιῆσθαι.

165) Δέδεικται] = εἶναι ἀποδεδειγμένον (ἐκ πείρας) Πρβ. Ἀρχ. 4 εἰ
μὲν ἦν δεδειγμένον: — Ὅταν κτλ.] προτάσσεται τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐκ
τοῦ δεδεικται ἐξαρτωμένου (ὅτι κέξ.) ὡς Φιλ. 74 λέγουσι... ἦν ταῦτα πράξης,
ὡς καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων βραδίως κρατήσεις. Ξεν. Ἀνάβ. 1, 6, 2 εἶπεν, εἰ
αὐτῶν δόξη ἰππέας, ὅτι τοὺς προκατακόντας ἰππέας κατακάνοι. — Ἐως ἂν
ἐπιστώσιν] ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν. — Ἀγῶνας] κινδύνους. — Περὶ τὴν
Λυδίαν] ὡς Θουκ. 5. 2 ὄξου Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν. —
— Καὶ πειρ. ἐγκαταστήσαντες] καὶ θὰ ἐπιχειρήσωμεν (θὰ προσ-
παθήσωμεν) νὰ προφθάσωμεν, νὰ ἐγκαταστήσωμεν στρατόπεδον εἰς τὴν Λυ-
δίαν καὶ Ἰωνίαν.

166) Ἡπειρωτῶν] — Ἀσιανῶν. — Ποιησάμενος] ἢ οἱ συναγα-
γῶν συναθροίσας συγκροτήσας. — Ὁ βουληθέντες] = εἰ βουληθεῖμεν (ἂν
θελήσωμεν). — Ἐκείνῳ] δηλ. τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν. — Πολεμεῖν
ἢ ἀμφ.] ὑποκ. τῶν ἀπαρ. εἶναι ἡμᾶς (τοὺς Ἑλληνας) ἰδίᾳ δὲ τοὺς Ἀθη-
ναίους καὶ Σπαρτιάτας τοὺς πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβη-
τοῦντας.

μδ') 167. Ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας] = ἐπὶ τῆς παρουσίας γενεᾶς, ὡς
ἢ Σόλωνος ἡλικία Παναθ. 148 καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς αὐτῶν πρα-
χθέντα Παναθ. 209. — Ἰων συμφορῶν] αἷς περιέπεσαν οἱ Ἑλληνας ἐ-
νεκα τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

- 168 τῶν ἀναγκαίων προσεξευρήκαμεν, πολέμους καὶ στάσεις ἡμῖν αὐτοῖς ἐμποιήσαντες, ὥστε τοὺς μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνόμως ἀπόλλυσθαι, τοὺς δ' ἐπὶ ξένης μετὰ παιδῶν καὶ γυναικῶν ἀλάσθαι, πολλοὺς δὲ δι' ἐνθειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν. Ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἠγανάκτησεν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις θαυμάζειν ἀξιῶσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ δεινὰ γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες τοσοῦτου δέουσιν ἐλεεῖν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ ταῖς ἀλλήλων κα-
- 169 κοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἀγαθοῖς. Ἴσως δ' ἂν καὶ τῆς ἐμῆς εὐηθείας πολλοὶ καταγελάσειαν, εἰ δυστυχίας ἀνδρῶν ὀδυροίμην ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς, ἐν οἷς Ἰταλίᾳ μὲν ἀνάστατος γέγονε, Σικελίᾳ δὲ καταδεδοῦλωται, τοσαῦται δὲ πόλεις τοῖς βαρβάροις ἐκδέδονται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ἐστίν.
- 170 (με.) Θαυμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἠγοῦνται μέγα φρονεῖν, μηδὲν πώποθ' ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μῆτ' εἰπεῖν μῆτ' ἐνθυμηθῆναι δυνηθέντες. Ἐχοῦν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρουσίας δόξης, ἀπάντων ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς βαρβάρους εἰσηγεῖ-

168) Ταῖς αὐτῶν] δηλ. πατρίσιν (πόλεσιν). ἴδε § 99. — Ἀνόμως] = οὐ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους κρινόμενοι, ἀλλ' ἄκριτοι ἀποθνήσκοντες. — Ἐπὶ ξένης] δηλ. γῆς. — Ἀλάσθαι] = περιπλανᾶσθαι. — Ἐπικουρεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπικούρου γίνεσθαι, μισθοῦ ἑτέροις στρατεύεσθαι, τοῖς μὴ προσηκούσι δῆλον ὅτι. Κορ. ὡς Πλατ. Πολ. 9, σελ. 575. Β. καὶ ἐνίστατο τὸ ἐπικούρος. — Ταῖς συμφοραῖς — συγκείμεναις] πεπλασμέναις (τὰς τραγωδίας λέγει) κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἀληθινὰ πάθη. Τὸ ἐνεργ. εἶναι ἀνατίθημι ὡς Εὐαγ. 39 (οἱ ποιηταὶ) παρ' αὐτῶν καὶ δις συντιθέασιν. Τοῦ ὁποίου τὸ παθ. εἶναι συγχεῖσθαι ὑπὸ τῶν ποιητῶν. — Τοσοῦτου δεοῦσιν] = τοσοῦτον ἀπέχουσιν.

169) Ἐν οἷς Ἰταλίᾳ] Περβ. π. Εἰρ. 99 Λακεδαιμόνιοι κατασχόντες τὴν ἀρχὴν ἀνήρουν τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πολιτείας καὶ τυράννους καθίστασαν. — Καταδεδοῦλωται] τοῦτο μὲν ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, τοῦτο δὲ ὑπὸ τοῦ Διονυσίου (Διόδ. 13, 114. 14, 14 καὶ ἐξ. καὶ 73). — Ἐκδέδονται] ἴδε § 122. — Κινδύνοις] ἔνεκα τῶν τῶν Περσῶν πολέμων § 120 κέξ. (με.) 170) Τῶν δυναστευόντων] = τῶν προσηκόντων, τῶν ἀρχόντων. — Μέγα φρονεῖν] διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἰδίας πόλεως καὶ τὴν φροντίδα τῶν συμπεφόντων αὐτῆς. — Ἐνθυμηθῆναι] διανοηθῆναι, σκέψασθαι. — Εἰσηγεῖσθαι] εἰσηγήσεις ποιῆσθαι, προτείνειν, παρακλεῖεσθαι.

σθαι καὶ συμβουλευεῖν. Τυχὸν μὲν γὰρ ἄν τι συνεπέραναν εἰ δὲ 174
καὶ προαπειπον, ἀλλ' οὖν τοὺς γε λόγους ὡς περ χρησμούς εἰς τὸν
ἐπίοντα χρόνον ἄν κατέλιπον. Νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς μεγίσταις δό-
ξαις ὄντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν, ἡμῖν δὲ τοῖς τῶν πολιτικῶν
ἐξεστῶσι περὶ τηλικούτων πραγμάτων συμβουλευεῖν παραλελοί-
πασιν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ὅσα μικροψυχότεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ προε- 172
στῶτες ἡμῶν, τοσοῦτω τοὺς ἄλλους ἐρωμενεστέως δεῖ σκοπεῖν,
ὅπως ἀπαλλαγησόμεθα τῆς παρουσίας ἐχθρας. Νῦν μὲν γὰρ μάτην
ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας· οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς
πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα καὶ περιμένομεν τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς
ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνασόμεθα.

(μς'.) Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλὰς ἐκποδῶν ποιησαμένους ἐκείνοις 173
τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τὰς τε πόλεις ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν
καὶ πιστότερον διακείσόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἔστι δ' ἀπλοῦς
καὶ ῥᾶδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων· οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τε βε-
βαίαν ἀγαγεῖν, ἢν μὴ κοινῇ τοῖς βεβάρτοις πολεμήσωμεν, οὔθ' ὁ-
μονοῆσαι τοὺς Ἕλληνας, πρὶν ἄν καὶ τὰς ὠφελείας ἐκ τῶν αὐτῶν

1 1) Τυχὸν] αἰτ. ἀπόλ. ὡς τὸ ἐξόν, δέδν. προσῆκον. — Εἰ . . . προα-
πειπὼν] δηλ. συμβουλευόντες πρὶν συμπερᾶναι τι προαπειπὼν=προαπέκα-
μον, προαπηύδησαν. — Χρησμοῦς] ἤτοι ὡς ἀληθείας ἀναμφιλέκτους παρ'
αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐξενεχθεῖσας πρὸς Λυκ κ. Λεωκρ. § 21 «καὶ μοι δοκοῦσι
τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ὡς περ χρησμούς γράψαντες τοῖς ἐπιγιγνομένοις
. . . ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. Πλουτ. ἡθ. σλ. 57. F (ὁ κόλαξ) ἀκούσας ὅτι ἄν εἶπη,
χρησμὸν εἰληφέναι φήσας, οὐ γνώμην ἄπεισιν. αὐτ., 338, Α τὰς ἀποκοίσεις
(Δημητρίου) χρησμούς προσηγόρευον. — Ἐπὶ μικροῖς σπ.] ὡς ἐφ' αἷς
μάλιστ' ἐσπούδασαν π. Νικ. 41, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τινος σπουδάζειν, πρὸς τι—,
καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας σπουδάζειν. — Τοῖς . . . ἐξεστῶσι] τοῖς
πόρρω οὔσι τῶν πολιτικῶν ὡς ἐν § 113 λέγεται ὁ Κοραῆς ἐξηγεῖται τὸ χω-
ρίον ὧδε· τοῖς ἀποσχόμενοις τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον προελο-
μένοις» Πρὸς καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ (Φίλ. 81) αὐτὸς ὁ Ἰσ. λέγει «πρὸς τὸ πο-
λιτεύεσθαι πάντων ἀφουέστατον».

172) Οἱ προεστῶτες]—οἱ δυναστεύοντες. — Νῦν μὲν—οὐ γὰρ]
δύο ἀλλεπάλληλοι αἰτιολογικαὶ προτάσεις, ὧν ἡ δευτέρα αἰτιολογεῖ τὴν πρῶ-
την (Πρὸς. 92, 145, 185, 186. Φιλ. 34, π. Εἰρ. 33, 101, Εὐαγ. 9).

μς'.) 173) Ἐκποδῶν π.]—ἐκβαλόντας ἐκ τοῦ μέσου, ἀφανίσαντας. —
Ἐκείνοις] εἰς τὰ ἐπόμενα ἀναφέρεται. — Βεβαίαν] σταθεράν. — Ὀ-
φελείας ποιησ.] ὠφελείας ποιῆσθαι ἔκ τινος=ὠφελῆσθαι ἔκ τινος,
κινδύνους ποιῆσθαι πρὸς τινα=κινδυνεύειν πρὸς τινα.

174 καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα. Τούτων δὲ γενομένων καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τὸν βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας διαλύει καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἔχθραν προάγει καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσομεν καὶ τὰς εὐνοίας ἀληθινὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔξομεν. Ὡν ἕνεκα περὶ παντὸς ποιητέον, ὅπως ὡς τάχιστα τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἡπειρον διορισῶμεν, ὡς μόνον ἂν τοῦτ' ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγενημέναις πρὸς τὸν βάρβαρον καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.

175 (μζ') Ἀλλὰ γὰρ ἴσως διὰ τὰς συνθήκας ἄξιον ἐπισχεῖν ἄλλ' οὐκ ἐπειχθῆναι καὶ θάττον ποιήσασθαι τὴν στρατείαν; δι' ἃς αἱ μὲν ἠλευθερωμένοι τῶν πόλεων βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὡς δι' ἐκεῖνον τυχοῦσαι τῆς αὐτονομίας ταύτης, αἱ δ' ἐκδεδομένοι τοῖς βαρβάρους μάλιστα μὲν Λακεδαιμονίοις ἐπικαλοῦσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετασχοῦσι τῆς εἰρήνης, ὡς ὑπὸ τούτων δουλεύειν ἠναγκασμένοι. Καίτοι πῶς οὐ γὰρ διαλύειν ταύτας τὰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τοιαύτη δόξα γέγονεν, ὡς ὁ μὲν βάρβαρος κήδεταί τῆς Ἑλλάδος καὶ φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν, ἡμῶν δὲ τινὲς εἰσὶν οἱ λυμαινό-

174) Ἐταιρίας] φιλίας (συντροφίας) ὡς 79. — Ἀληθινὰς] εἰλικρινεῖς, ἀδόλους. Τὸ ἀληθινὰς εἶναι προληπτικὸν κατηγ. εἰς τὸ εὐνοίας. — Ἡμᾶς αὐτοὺς] — ἀλλήλους. — Ἐνθένδε... διορισῶμεν] τὸ ἐνθένδε κεῖται ἐναυθακατὰ τινὰ βραχυλογίαν· τὸ δὲ πλήρες θά ῥητο' τὸν ἐνθάδε πόλεμον ἐνθένδε εἰς τὴν ἡπειρον διορισῶμεν (ἀφορισῶμεν, μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ποιήσομεν). Πολλὰ παραδείγματα τῆς τοιαύτης βραχυλογίας δύναται τις νὰ καταλέξη, ἀλλ' ἐναυθα ἀρκοῦμεθα μνημονεύοντες μόνον τὸ γνωστότατον ἐκεῖνο τοῦ Δημοσθένους «τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ῥήζοντα» οὐ τὸ πλήρες τὸν ἐκεῖ ὄντα πόλεμον, ἐκεῖθεν δεῦρο ῥήζοντα. — Τῶν κινδύνων τ. πρ. ἡμ. αὐτοὺς] τῶν πρὸς ἀλλήλους (ἐμφυλίων) κινδύνων (πολέμων).

μζ'. 175) Ἀλλὰ γὰρ] εἰσάγει νέαν ἀντιλογίαν. — Συνθήκας] τὰς Ἀνταλκιδεῖους — Ἐπισχεῖν — οὐκ ἐπειχθῆναι — ποιήσασθαι] ὑποκ. τῶν ἀπαρ. εἶναι ἡμᾶς. — ἠλευθερωμένοι] αὐτόνομοι γεγενημένοι (διὰ τῆς Ἀνταλκιδεῖου εἰρήνης). — Ἐπικαλοῦσιν] = ἐγκαλοῦσιν, αἰτιῶνται, κατηγοροῦσιν. — Τοῖς μετασχοῦσι] δηλ. τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς Θηβαίοις, τοῖς Κορινθίοις καὶ τοῖς Ἀργείοις. — Τὰς ὁμολογίας] τὰς συνθήκας· καίπερ διαφερουσῶν τῶν λέξεων. Ὁμολογίαί μὲν γὰρ εἰσιν, αἱ διὰ λόγου συμβάσεις, συνθήκαι δὲ, αἱ ἔγγραφοι ὁμολογίαί. Κορ. — Δόξα] εἶναι μέση λέξις, ῥητοὶ καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ λαμβανομένη· ἐναυθα ἐπὶ κακοῦ κακῆ, ἐπονείδιστος δόξα, ὑπόληψις. — Ὅς] = ὥστε. — κήδεταί] φροντίζει. — Φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν] ἡ ἔννοια τοῦ φύλαξ τῆς εἰ-

μενοι καὶ κακῶς ποιῶντες αὐτήν; ὁ δὲ πάντων καταγελαστότα- 176
 τον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμολογίαις τὰ χεῖριστα τυγχά-
 νομεν διαφυλάττοντες. Ἄ μὲν γὰρ αὐτονόμους ἀφίησι τὰς τε νή-
 σους καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυται καὶ μά-
 την ἐν ταῖς στήλαις ἐστὶν ἃ δ' αἰσχύνῃ ἡμῖν φέρει καὶ πολλοὺς
 τῶν συμμάχων ἐκδέδωκε, ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει καὶ πάντες
 αὐτὰ κύρια ποιῶμεν, ἃ χρῆν ἀναιρεῖν καὶ μηδὲ μίαν ἑἶν ἡμέραν,
 νομίζοντες προστάγματα καὶ μὴ συνθήκας εἶναι. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν,
 ὅτι συνθήκαι μὲν εἰσιν, αἵτινες ἂν ἴσως καὶ κοινῶς ἀμφοτέροις ἔ-
 χωσι, προστάγματα δὲ τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκ-
 καιον; διὸ καὶ τῶν πρεσβευσάντων ταύτην τὴν εἰρήνην δικαίως ἂν 177
 κατηγοροῦμεν, ὅτι πεμφθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν βαρ-
 βάρων ἐποιήσαντο τὰς συνθήκας. Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴτ' ἐδόκει
 τὴν αὐτῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν δοριαλώτων ἐπάρχειν, εἴτε
 τούτων κρατεῖν ὧν ὑπὸ τὴν εἰρήνην ἐτυγχάνομεν ἔχοντες, ἐν τι τού-
 των ὀρισσαμένους καὶ κοινὸν τὸ δίκαιον ποιησαμένους, οὕτω συγγρα-
 φεσθαι περὶ αὐτῶν. Νῦν δὲ τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τῇ Λακε- 178
 δαιμονίῳ οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, τὸν δὲ βάρβαρον ἀπάσης τῆς

ρήνης εἶναι τρόπον τινὰ ἐπεξήγησις τοῦ κήδεταί τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τοῦτο
 τὸ αὐτὴν ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἑλλάδος.

176) Τὰ χεῖριστα] ἤτοι τὰ αἰσχίστα. — Ἐπὶ τῆς Εὐρ.] = ἐν τῇ
 Εὐρώπῃ, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦντες, καὶ αἱ ἐπὶ Θράκης πόλεις. —
 Λέλυται] ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων (ἴδε 132 καὶ 125) καταλαβόντων μὲν
 τὴν Καδμείαν, πολεμησάντων δὲ πρὸς τὴν Ὀλυμπον, τυραννικῶς δὲ πρὸς
 τοὺς συμμάχους αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους τῶν πολιτευομένων. — Ἐν ταῖς
 στήλαις] ἤτοι εἶναι γεγραμμένοι ἐν ταῖς στήλαις. — Ταῦτα δὲ] ση-
 μείωται καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐν τῇ ἀποδόσει ἐπανάληψιν τοῦ δέ, περὶ ἧς ἀνω-
 τέρω ἐγένετο λόγος. — Κατὰ χώραν] ἤτοι μένουσιν ἐν τῇ χώρᾳ (τῷ
 τόπῳ) αὐτῶν ἢ ὡς φθὰς εἶπεν, ἐν ταῖς στήλαις εἰσίν. — Κύρια ποιῶ-
 μεν] κάμνομεν ἢ ἔχωσι κύρος (ἔγκυρα). — Προστάγματα] τοῦ βασι-
 λέως δῆλον ὅτι. — Ἰσως καὶ κοινῶς] δικαίως καὶ ἀμερολήπτως.

177) Τῶν πρεσβευσάντων.] = τῶν περὶ ταύτης τῆς εἰρήνης
 πρεσβευσάντων, τῶν πρεσβευσάντων καὶ ποιησάντων ταύτην τὴν εἰρήνην.
 Πρὸς Ἀνδ. 3, 23 ποίαν τιὰ σὺν γῆ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἤκειν Δημοσθ.
 19 134 καὶ 2 3, Αἰσχύν. 3, 80 κτλ. Ὁ Ἀμμώνιος ποιεῖται τὴν ἐξῆς δια-
 φερὰν τοῦ πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεῦειν πρεσβεύονται καὶ πρεσβεύουσι δια-
 φέρει πρεσβεύονται μὲν γὰρ οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες,
 πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονοῦμενοι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν. — Τὴν αὐτῶν]
 δηλ. χώραν. — Ὑπὸ τὴν εἰρήνην] ὑπὸ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ εἰρήνη
 ἐγένετο ὅτε ἡ εἰρήνη ἐγένετο ὡς ὑπὸ νύκτα.

178) Οὐδὲ τιμὴν ἀπ.] ὡς Πλουτ. π. Ν. σλ. 837 c τιμὴν οὐδεμίαν ἀ-

Ἀσίας δεσπότην κατέστησαν, ὥσπερ ὑπὲρ ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν, ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρχῆς πάλαι καθεστηκυίας, ἡμῶν δ' ἄρτι τὰς πόλεις κατοικούντων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων μὲν νεωστὶ ταύτην τὴν τιμὴν ἐχόντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστευόντων.

- 179 (μῆ.) Οἷμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν μᾶλλον δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγεννημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλείως πλεονεξίαν. Τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν, εἴληφεν ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς συνθήκας ποιούμενος. Καὶ ταύτας ἡμᾶς ἠνάγκασεν ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράψαντας ἐν τοῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν καταθεῖναι, πολὺ κάλλιον τρόπαιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις γιγνομένων τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς τύχης ἐστίν, αὐταὶ δ' ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐστήκασιν.

ποπέμων τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει. Αἰσχ. Εὐμ. 614 τὸν πατὴρ φόνον πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. — "Ὡσπερ πολεμισάντων] = ὡσάν νά ἐπολεμήσαμεν. — Πάλαι καθεστ.] ἐπὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἑλλ. πόλεων δῆλον ὅτι. — "Ἄρτι] = ἐξ ὀλίγου, ἀπ' ὀλίγου χρόνου, τοῦτο δὲ σημαίνει καὶ τὸ μικρὸν κατωτέρω νεωστὶ, περὶ οὗ πρβ. 6, 27 ὁ βάρβαρος οὐπω διακόσια ἔτη κατέσχεκε τὴν ἀρχήν. — Τῆν τε μῆν] τ. ἐ. τὴν ἀρχήν. Ὁμοίως 8, 144 ἄξιον οὖν ὁρέγεσθαι τῆς τοιαύτης ἡγεμονίας. ἔνεστι δ' ἐν τοῖς πράγμασιν ἡμῶν τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης.

179) Ἐκείνως] = κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον, ἐκ τῶν ἐγομένων. — Τῷ κόσμῳ] κόσμον ἐνταῦθα λέγει τὸν οὐρανὸν ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν συσπλογησάντων λαθῶν τὸ ὄνομα (Ξεν. Ἀπομ. Α' α', 14). Κατὰ Πλούταρχον δὲ (Ἀρέτ. Φιλοσ. 2). Πυθαγόρας πρῶτος ὠνόμασε τὴν τῶν ὄλων περὶοχὴν κόσμον ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως. — Δίχα] ἴδ. ἐν § 35. = Εἰς δύο μέρη κεχωρισμένης, διηρημένης. Τὴν γὰρ Λιβύην οἱ ἀρχαῖοι οὐ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης ἐνόμιζον, ἀλλὰ τῇ Εὐρώπῃ προσένεμον οἱ πλείστοι. Κορ. — "Ὡσπερ... νεμόμενος] αἰνιττεται τὸν παρὰ Διὸς μῦθον, ὃν ἴδ. παρ' Ἀπολλοδ. (Α', α', 1). Οὕτω νέμεσθαι πρὸς τινα πρβ. Λυσ. 16, 10, Ἴσοκ. 7, 5 Πλουτ. Κιν. 66, Τιμ. 9. Οὕτω λέγεται καὶ ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλους (Ἴσοκρ. 4, 17 καὶ 5, 39) καὶ διαιρεῖσθαι πρὸς τινα (Ἴσοκρ. 12, 42, 255), καὶ μερίζεσθαι πρὸς τινα (Δημοσθ. 47, 34) κτλ.

180) Ἐν τοῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν] τοῖς ἅπασιν τοῖς Ἑλλησι κοινοῖς, ἰόν ἦν τὸ Ὀλυμπίασι (Θουκ. ε' 47) ἐν δὲ τῷ Παναθ. 107 λέγει τὰς συνθήκας (τὰς Ἀνταλκιδεῖους) αὐτοῖ τε (Λακεδαιμόνιοι) ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἀνεγράψαν καὶ τοὺς συμμάχους ἠνάγκασαν (δηλ. ταῦτὸν ποιῆσαι). — Ἐν ταῖς μάχαις] ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν. — Ἐπὲρ μιᾶς τύχης] = ὑπὲρ ἐνὸς εὐτυχοῦς συμβεβηκότος, διὰ μίαν εὐτυχίαν (νίκην).

Ἵπὲρ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι καὶ σκοπεῖν, ὅπως τῶν τε γεγενημέ- 181
νων δίκην ληψόμεθα καὶ τὰ μέλλοντα διορθωσόμεθα. Καὶ γὰρ αἰ-
σχρὸν ἰδίᾳ μὲν τοῖς βαρβάρους οἰκέταις ἀξιοῦν χρῆσθαι, δημοσίᾳ
δὲ τοσοῦτους τῶν συμμάχων περιορᾶν αὐτοῖς δουλεύοντας, καὶ τοὺς
μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ γενομένους μιᾶς γυναικὸς ἀρπασθείσης οὕτως
ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθεῖσιν ὥστε μὴ πρότερον παύ-
σασθαι πολεμοῦντας, πρὶν τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησαν τοῦ τολ-
μήσαντος ἐξαμαρτεῖν, ἡμᾶς δ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὑβρίζομένης μη- 182
δεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐχῆς ἄξια διαπρά-
ξασθαι. Μόνος γὰρ οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστί, θεωρίᾳ
μὲν μᾶλλον ἢ στρατείᾳ προσεικώς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ
τοῖς ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν. Εἴη γὰρ ἂν τοῖς
μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερ' αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δ' ἐκ τῶν ἄλλο-
τριῶν μεγάλους πλοῦτους κατακτήσασθαι.

(μθ.) Πολλαχῆ δ' ἂν τις λογιζόμενος εὔροι ταύτας τὰς πράξεις 183
μάλιστα λυσιτελοῦσας ἡμῖν. Φέρε γὰρ, πρὸς τίνας χρὴ πολεμεῖν
τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκο-
ποῦντας; οὐ πρὸς τοὺς καὶ πρότερον κακῶς τὴν Ἑλλάδα ποιή-
σαντας καὶ νῦν ἐπιβουλεύοντας καὶ πάντα τὸν χρόνον οὕτω πρὸς ἡ-
μᾶς διακειμένους; τίσι δὲ φθονεῖν εἰκὸς ἐστί τοὺς μὴ παντάπασιν 184
ἀνάνδρως διακειμένους ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πράγματι χρωμέ-
νους; οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατ' ἀνθρώπους περι-
βεβλημένοις, ἐλάττονος δ' ἀξίοις τῶν παρ' ἡμῖν δυστυχοῦντων;

181) Δί κ η ν λ η ψ ὀ μ ε θ α] ἐνεργ. οὐ τὸ παθ. δίκην δώσωμεν δίκην λαμ-
βάνω παρὰ τινος (=τιμωρῶ τινα), δίκην δίδωμι τινι (ἢ ὑπό τινος)=τιμω-
ροῦμαι ὑπό τινος. — Ἰ δ ῖ α] ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίβη. — Δ ο υ λ ε ὕ ο ν τ α ς] =
δούλους ὄντας. — Γ ε ν ο μ έ ν ο υ ς] ὑπάρξαντας, ζήσαντας. — Π ε ρ ι ο ρ ᾶ ν]
ἰδ. ἐν § 142. — Τ ο ῦ τ ο λ μ. ἐ ξ α μ α ρ τ ε ῖ ν] τοῦ τολμήσαντος ἀρπάσαι
τὴν γυναῖκα (τοῦ Πάριδος) ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τὴν πόλιν.

182) Εὐ χ ῆ ς ἄ ξ. δ ι α π ρ.] Πρβ. 5, 19 ἐκεῖνος οὐκ ἐλάττω τὴν βασι-
λείαν πεποίηκεν ἀλλ' εὐχῆς ἄξια διαπέπρακται. — Θ ε ω ρ ῖ α] πανηγυρικῆ
πομπῇ. — Ε ἴ η] =εξείη.

μθ'. 183) Π ο λ λ α χ ῆ] ὁ μὲν Sneider συνδέει τὸ πολλαχῆ μετὰ τοῦ μά-
λιστα λυσιτελοῦσας=κατὰ πολλοὺς τρόπους λυσιτελεσάτας, ὠφελιμοτάτας,
συμφορωτάτας, ὁ δὲ Κοραῆς συνάπτει αὐτὸ τῷ λογιζόμενος, ἐρηγνεύων· κατὰ
πολλοὺς τρόπους διανοοῦμενος καὶ σκοπῶν. — Μ η θ ε μ ε ἰ ᾶ ς] οὐχὶ οὐδεμιᾶς,
διότι λέγεται ἀρίστως πρβ. § 184 τοὺς μὴ διακειμένους. — Α ὑ τ ὸ] τ. ἔ.
μόνον. — Ο ὕ τ ω] ὥστε ὅσα ἂν δύνωνται κακὰ ποιῆσαι ἡμᾶς.

184) Τ ῶ π ρ ᾶ γ μ α τ ι] ἦτοι τῇ ἀνδρίᾳ, ὅπερ ἐκ τοῦ προηγησαμένου
ἀνάνδρως ἐξάγεται. — Π ε ρ ι β ε β λ η μ έ ν ο ι ς] ἰδ. ἐν § 36 πρὸ ὀμμάτων

ἐπὶ τίνας δὲ στρατεύειν προσήκει τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους; οὐκ ἐπὶ τοὺς καὶ φύσει πολεμίους καὶ πατρικοὺς ἐχθροὺς, καὶ πλείστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένους, ἥκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους; οὐκοῦν ἐκεῖνοι πᾶσι τούτοις ἔνοχοι τυγχάνουσιν ὄντες.

- 185 (ν'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὃ νῦν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀχληρότατον ἐστὶν αὐταῖς· πολὺ γὰρ οἶμαι σπανιωτέρους ἔσσεσθαι τοὺς μένειν ἐθελήσοντας τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησόντων. Τίς γὰρ οὕτως ἡ νέος ἢ παλαιὸς ῥάθυμός ἐστιν, ὅστις οὐ μετασχεῖν βουλήσεται ταύτης τῆς στρατιᾶς τῆς ὑπ' Ἀθηναίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων στρατηγουμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμαχῶν ἐλευθερίας ἀθροίζομένης ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρ-
186 βάρων τιμωρίαν πορευομένης; Φήμην δὲ καὶ μνήμην καὶ δόξαν πόσῃν τινὰ χρῆ νομίζειν ἢ ζῶντας ἐξεῖν ἢ τελευτήσαντας καταλείψειν τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἀριστεύσαντας; ὅπου γὰρ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἐλόντες τοιούτων ἐπαίνων

ποιεῖ τὸ λεγόμενον ἢ μεταφορὰ οὐχ ἀπλῶς κεκτημένοις, ἀλλ' ὡς ἐσθῆτα ἡμφοισμένοις τὴν δυναστείαν, καὶ πανταχόθεν ὑπ' αὐτῆς σκεπομένοις. Κορ. πρβ. 5, 26 τηλικαύτην δὲ δύναμιν περιεβάλετο ὅσην οὐδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου γεγεννημένων. — Δυστυχούτων] = πενομένων, ἐν πενίᾳ ζώντων. Οὕτω καὶ τὸ ὄνομα δυστυχῆς κεῖται πολλάκις ἀντὶ τοῦ πτωχός, πένης, ἄπορος καὶ τῶναντίον τὸ εὐδαίμων ἀντὶ τοῦ πλούσιος. — Εὐσεβεῖν] τ. ἐ. δικαίους εἶναι, ὡς ἐν § 183. — Ἐνθυμουμένους] σκοπούμενους, λαγίζομένους, φροντίζοντας. — Φύσει πολεμίους] πρβ. 12, 163 τῶν πολέμων ὑπελάμβανον ἀναγκαιότατον μὲν εἶναι—τὸν μετὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς καὶ φύσει πολεμίους ὄντας καὶ πάντα τὸν χρόνον ἐπιθυλεύοντας ἡμῖν. — Ἐκεῖνοι] δηλ. οἱ Πέρσαι. — Ἐνοχοί] πρβ. 2, 47 λέγω δ' οὐ καθ' ἀπάντων ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς εἰρημένοις ὄντων.

ν'. 185) Ὁ] δηλ. τὸ καταλέγειν στρατιώτας ἐξ αὐτοῦ. — Μένειν] οἱ-κοι, ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν. — Οὕτως] συναπτέον τῷ ῥάθυμος. — Παλαιός] = ἐφ' ἡλικίας γέρον, πρεσβύτερος. Πρβ. Ὁμ. Ε. 108 ἡ νέος ἢ παλαιός. Ὁδ. α 395. β 293, δ 720 Τυρτ. 9, 3, 7 Πλάτ. Συμποσ. σλ. 182 Β οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε νέος οὔτε πάλαιός. Ἄλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παλαιὸς κεῖται ἐπὶ ἀρχαίοις πράγματις ἢ προσώποις. — Συμμαχῶν] τῶν ἐν Ἀσίᾳ.

186) Φήμην—δόξαν] σημειώσασι ὃ καὶ ὁ ἀριστος τῶν τοιούτων κριτῆς Ἀριστοτέλης ἐσημείωσατο τὸ πομπικὸν καὶ ἐναγώνιον τῆς λέξεως, τῇ τῶν συνδέσμων ἐπαλληλία ἀριστα τῷ ῥήτορι κατασκευασθέν. Κορ. — Ὅπου γὰρ] διότι ἀφ' οὗ πρβ. 1, 49. — Ἀλέξανδρον] τὸν Πριάμου, τὸν καὶ Πάριν λεγόμενον. — Μίαν πόλιν] δηλ. τὸ Ἴλιον.

ἤξιώθησαν, ποίων τινῶν χρή προσδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας; τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων οὐ πονήσει καὶ φιλοσοφήσει βουλούμενος ἅμα τῆς θ' αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μνημεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν;

(να'.) Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ τυγχάνω γνώμην ἔχων ἐν τε τῇ πα- 187
ρόντι καιρῷ καὶ περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ λόγου. Τότε μὲν γὰρ ὦμην ἀ-
ξίως δυνήσεσθαι τῶν πραγμάτων εἰπεῖν νῦν δ' οὐκ ἐφικνούμαι τοῦ
μεγέθους αὐτῶν, ἀλλὰ πολλά με διαπέφευγεν ὧν διανοήθη. Αὐτοὺς
οὖν χρή συνδιωρᾶν, ὅσης ἂν εὐδαιμονίας τύχοιμεν, εἰ τὸν μὲν πό-
λεμον τὸν νῦν ὄντα περὶ ἡμᾶς πρὸς τοὺς ἠπειρώτας ποιησαίμεθα,
τὴν δ' εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομί-
σαιμεν, καὶ μὴ μόνον ἀκρατὰς γενομένους ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὺς 188
μὲν πράττειν δυναμένους παρακαλοῦντας ἀλλήλους πειρᾶσθαι δια-
λάττειν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων, τοὺς
δὲ τῶν λόγων ἀμφισβητοῦντας πρὸς μὲν τὴν παρακαταθήκην καὶ

Τῶν ποιεῖν] τῶν δυναμένων νὰ ποιῶσι νὰ κάμνωσι ποιήματα τῶν ποι-
ητῶν. — Τῶν λ. ἐπισταμένων] = τῶν λογογράφων. — Πονήσει καὶ
φιλοσοφήσει] τὸ μὲν πονήσει ἀναφέρεται εἰς τοὺς ποιητὰς, τὸ δὲ φιλοσο-
φήσει εἰς τοὺς λογογράφους.

να'. 187) Ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ ἐπίλογος. — Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ] ὁ δὲ
κεῖται ἐν τῇ δ'. θέλει, ὡς ἐν 3, 42 οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον 12, 260
οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω, π. Ἀντιδ. 69 διὰ τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην πρό-
φασιν καὶ Ξεν. Ἀπομ, 4, 1, 3 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον κτλ. Ἡ θέσις δ' αὐτῆ
τοῦ δὲ καθιστᾶ τὴν ἀντίθεσιν ἰσχυροτέραν. — Οὐκ ἐφικνούμαι — αὐ-
τῶν] Πρβ. 10, 13 τὰ μὲν μικρὰ ῥάδιον τοῖς λόγοις υπερβαλέσθαι τῶν δὲ
χαλεπὸν τοῦ μεγέθους ἐφικέσθαι. — Αὐτοὺς] δηλ. τοὺς ἀκρατὰς.

188) Τὴν δὲ εὐδαιμονίαν] = τὸν δὲ πλοῦτον, τὰ δ' ἀγαθὰ. — Δια-
κομίσαιμεν] πορθήσαντες μετακομίσαιμεν τὸν πλοῦτον τῆς Ἀσίας εἰς
τὴν Εὐρώπην. Κορ. — Ἀμφισβητοῦντας] = ἀντιποιοιούμενους. Πρβ. 6,
91 τοῖς ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ οὐδενός οὕτω σπουδαστέον καὶ 10, 9 ἀμ-
φισβητεῖν τοῦ φρονεῖν. — Παρακαταθήκη] εὐστόχως ἐμοὶ δοκεῖν, ἐξη-
γήσαιτο ὁ Οὐδύφιος τὸ ἀσαφὲς τοῦ χωρίου τούτου, λέγειν ἐνταῦθα βούλεσθαι
τὸν Ἴσ. ἠγούμενος περὶ Ἀντισθένης, ὃς καθά φησι Διογένης ὁ Λαέρτιος ἔ-
γραψε κατὰ τοῦ ἐπιγραφομένου Ἀμαρτύρου λόγου τοῦ Ἴσοκράτους οὗτος δ'
ὁ Ἀμάρτυρος (λόγ. 21) οὕτω κληθεῖς διὰ τὸ κατ' Εὐθύνοιο τινὸς λελέγθαι, πα-
ρακαταθήκην ἄνευ μαρτύρων εἰλημμένην στερήσαντος, οὐδὲν θαυμασμὸν εἶ
καὶ περὶ παρακαταθήκης δευτέραν ταύτην κληθῆναι (καθὰ καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλί-
γοι τῶν Ἰσοκρατείων λόγων) ἐκαλεῖτό τε καὶ ἐπεγράφετο. Οἱ γράψαντες οὖν
πρὸς τὴν παρακαταθήκην οὐδένες ἂν εἴεν ἄλλοι πλὴν οἱ καθαψάμενοι τοῦ περὶ
παρακαταθήκης λόγου, τουτέστιν ὁ πρὸς Ἀμάρτυρον Ἰσοκράτους γράψας; Ἀν-

περὶ τῶν ἄλλων ὧν νῦν φλυαροῦσι παύεσθαι γράφοντας, πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ποιεῖσθαι τὴν ἄμιλλαν καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἄμεινον 189 ἔμοῦ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐροῦσιν, ἐνθυμουμένους, ὅτι τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις οὐ πρέπει περὶ μικρὰ διατρέβειν, οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν, ἐξ ὧν ὁ βίος μηδὲν ἐπιδώσει τῶν πεισθέντων, ἀλλ' ὧν ἐπιτελεσθέντων αὐτοὶ τ' ἀπαλλαγῆσονται τῆς παρούσης ἀπορίας καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι δόξουσιν εἶναι.

τισθένης καὶ ἕτεροι ἴσως σοφισταὶ καὶ ῥήτορες τῶν κατ' αὐτὸν ἀκμασάντων Κορ. — Ὡν] = περὶ ὧν πρὸς 12, 105 εἰς τοσαύτας ταραχὰς κατέστησαν, ὅσας εἰκὸς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν ἀντὶ εἰς ὅσας. — Ποιεῖσθαι τὴν ἄμ.] ἀμιλλᾶσθαι, διαγωνίζεσθαι.

189) Τοῖς μεγάλα ὑπισχ.] δηλ. τοῖς σοφισταῖς, οἵτινες ὑπισχνοῦντο νὰ καταστήσωσι τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μεγάλους ῥήτορας. — Ἀπορίας] περὶ τῆς ἀπορίας τῶν σοφιστῶν πρὸς 41, 1 καὶ 43, 7.

Εἰς σύνταξιν τῶν σημειώσεων ὑπ' ὄψιν εἶχον τὴν ἔκδοσιν τοῦ Sphon (1831), Schneider καὶ Rauchenstein καὶ Κοραῆ.

Κείμενον δ' ἠκολούθησα τὸ τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως G. E. Benseler.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1888.

E. K. K.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Ο ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ»

ΕΥΑΓ. Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΟΥ.

Γραμματική τῶν Διαλέκτων τῆς Ἑλλην. γλώσσης.

Ἑλλην. Χρηστομάθεια τόμ. Α'. μετὰ σημειώσεων.

» » » Β'. » »

» » » Γ'. » »

Λατινικὴ Χρηστομάθεια μετὰ σημειώσ. καὶ λεξιλογίου

Λατινικὴ Γραμματικὴ μέρος Α'. τὸ τεχνολογικόν

» » μέρος Β'. τὸ συντακτικόν

Παράρτημα, Λατινικὰ Θέματα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συντακτικοῦ

Κικέρωνος Ἐπιστολαὶ κατ' ἐκλογὴν μετὰ σημειώσεων.

» ὁ Α'. καὶ Δ'. κατὰ Κατίλινα μετὰ σημειώσεων.

Καίσαρος Ἀπομνημονεύματα τοῦ Γαλατ. πολέμου. μετὰ σημειώσ. γεωγραφικοῦ χάρτου καὶ πίνακος κυρίων ὀνομάτων.

Κορυθίλιος Νέπως μετὰ σημειώσεων.

Ἰσοκράτους λόγοι, Εὐαγόρας, Νικοκλῆς, πρὸς Νικοκλέα, Ἀρχίδαμος, Πλατῆς, περὶ Βιρῆνης μετὰ σημειώσεων διὰ τὴν Α'. τάξιν τοῦ Γυμν.

Ἀναγνώσματα Ἡροδότου μετὰ εἰσαγωγῆς περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς διαλέκτου αὐτοῦ διὰ τὴν Γ'. τάξιν τοῦ Γυμν.

Ὅμηρικὴ Γεωγραφία μετὰ εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν πινάκων, κτλ.

Ὅμηρικόν Λεξικόν μετὰ εἰκόνων καὶ παραρτήματος περιέχοντος ὀνομαστικὸν (φυσιογνωστικόν, ἀρχαιολογικόν κτλ.) τῶν τοῦ Ὁμήρου λέξεων.

Γραμματικὴ τῆς Ὅμηρικῆς Διαλέκτου μετὰ παραρτημάτων περὶ Ὁμήρου καὶ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ, περὶ ποιήσεως καὶ ἐποποιίας.

Ξενοφώντος Ἀνάβασις (βιβ. Α'. Β'. Γ.') μετὰ εἰκόνων καὶ σημειώσεων.

Στοιχεῖα μετρικῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.

Ἐγκύκλιον λειτουργικόν τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ μετὰ ἐρμηνείας.

ΙΩΑΝ. Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΟΥ

Βιργιλίου Αἰνείας τεῦχ. Α'. (βιβ. II, IV) μετὰ σημειώσεων.

» » Β'. (βιβ. VI, IX) μετὰ σημειώσεων.

Ἰσίδιδου μεταμορφώσεων τεῦχος Α'. (βιβ. Υ, VI, VII) μετὰ σημειώσεων.

ΦΩΚ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γαλλικὴ Χρηστομάθεια μετὰ λεξιλογίου διὰ σχολεῖα τόμ. Α'.

» » διὰ τὴν Α'. τάξ. τοῦ Γυμνασ. τόμ. Β'.

ΙΑΚΩΒ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ

Ῥωμαϊκὴ Ἱστορία καὶ τὰ κυριώτατα τοῦ μεσαιῶνος.

ΣΩΚΡ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Λεξικόν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων μετὰ εἰκόνων εἰς σχῆμ. 8 μέγα (ὑπὸ τὰ πιεστήρια.)

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 2.

Handwritten text in a small box at the top right corner, possibly a library or archival stamp.